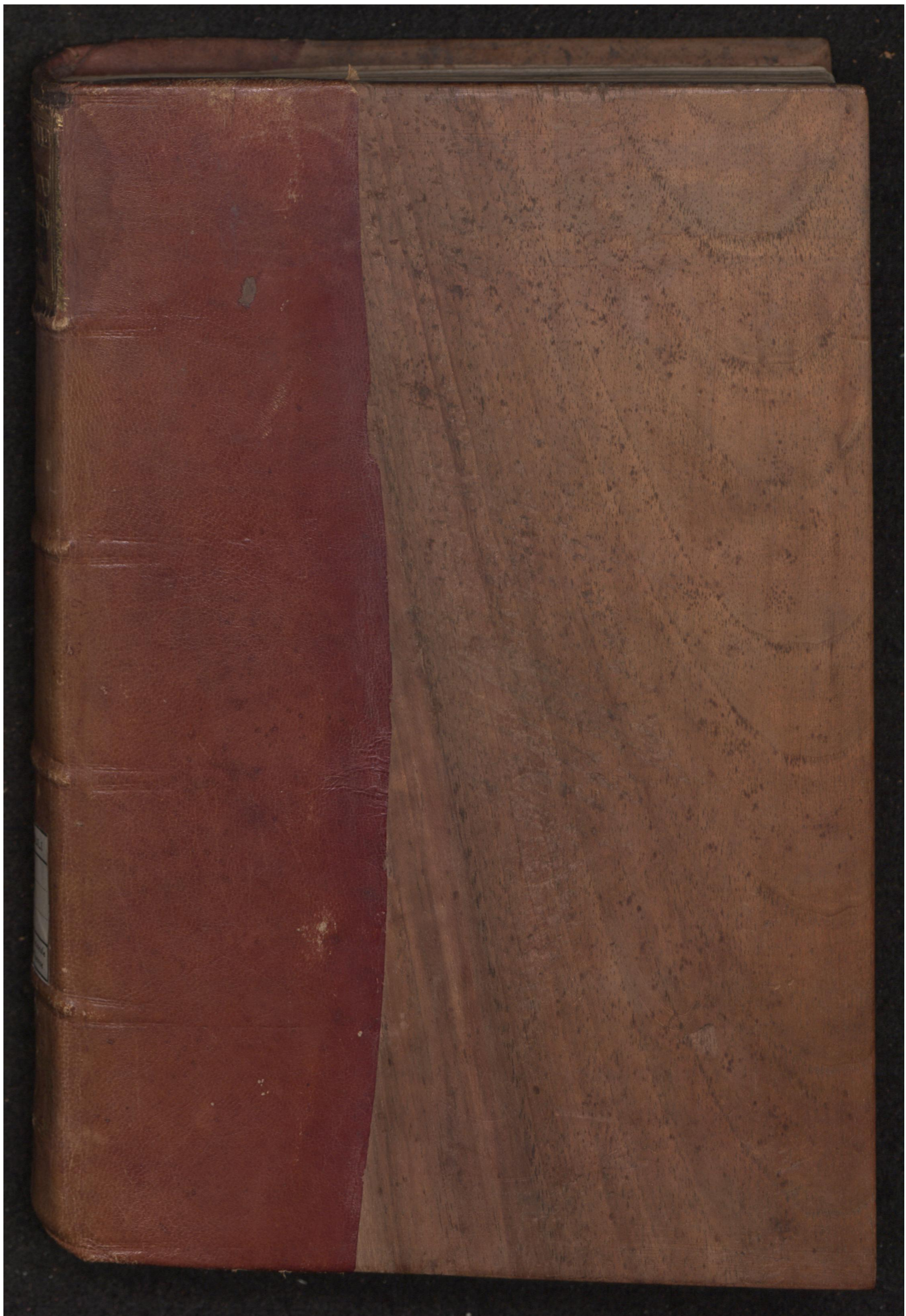
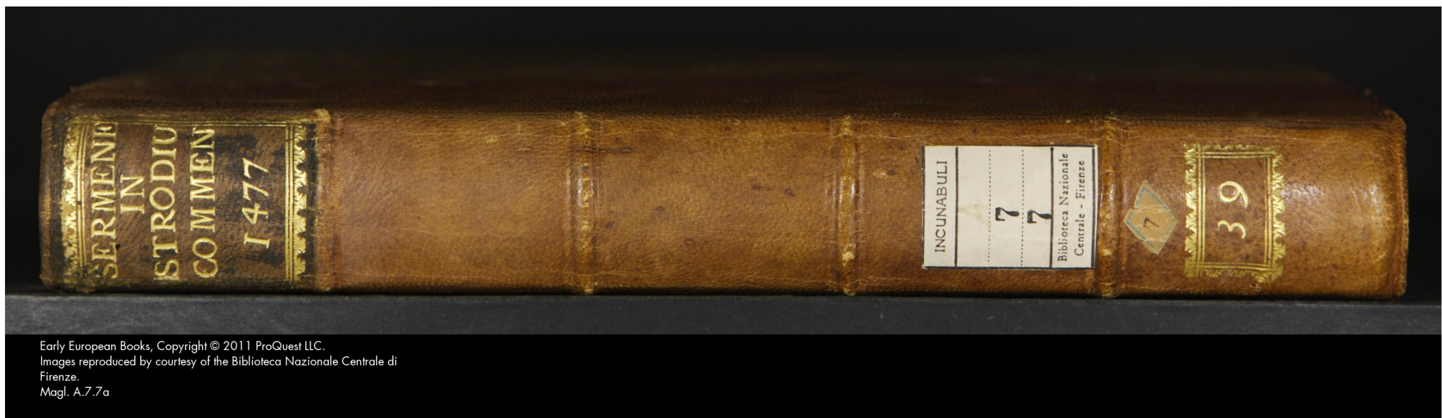

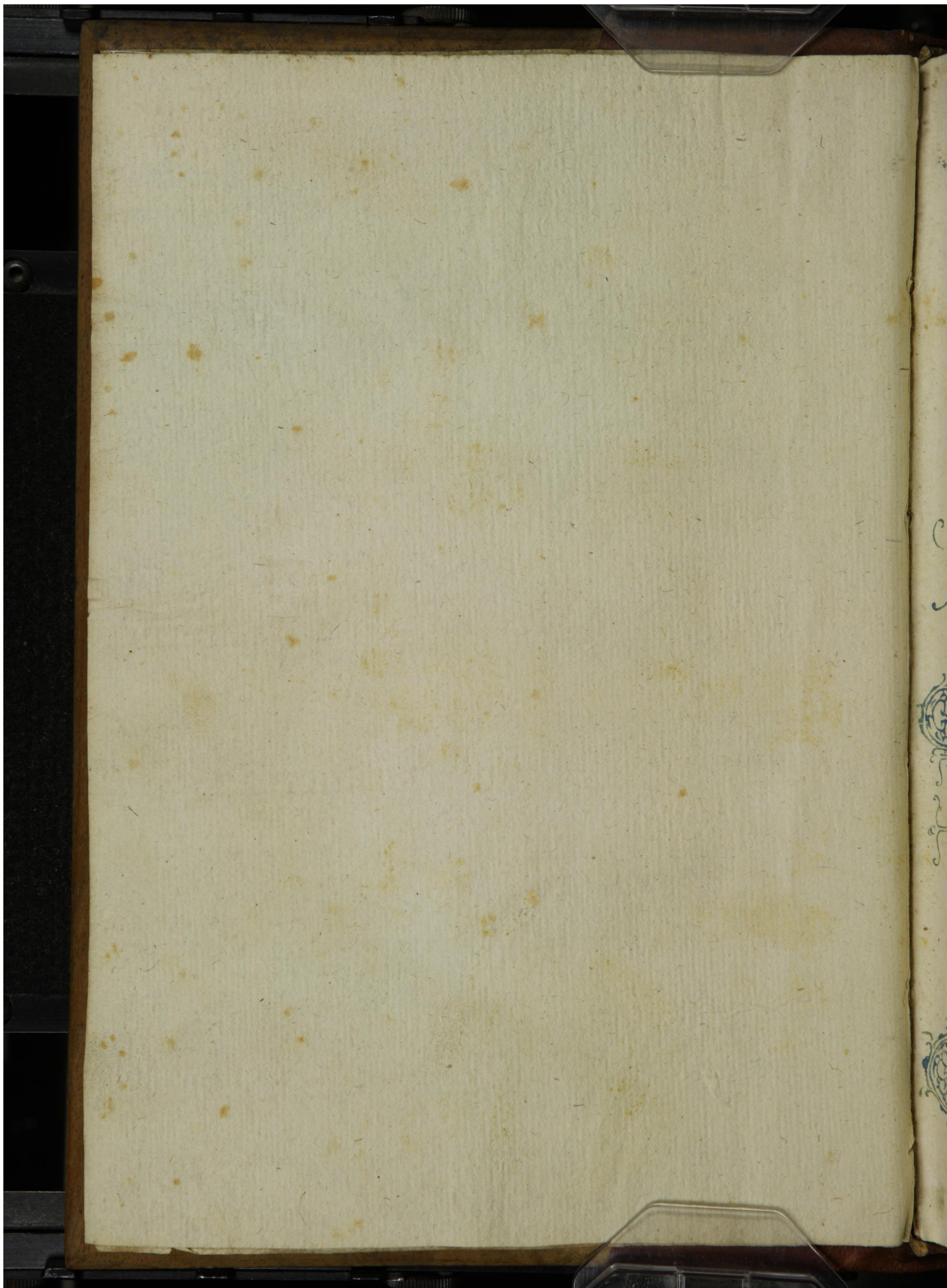

SERMEN
IN
STRODIU
COMMEN
1477
INCUNABULI
7
7
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze
39

IESVM DEVM
et hominez toti
usq3 sapiētie fon
tez uberrimum
Corde et ore di
lectissimi fratres
feruenter oraui:
ut mente quam
mihi ad sui ima
ginē creando donauit uestro in uo
to quod a me uehementer exposci
tis ad sui gloriam commodumq3 cō
mune illustraret. Video enim grāde
mihi onus instare.quoniā nouo ge
nere belli mentes uestras ita exerce
re cōfido:ut hostes uestros refellere:
et gigno sophistarum argutias nul
lo pacto formidare possitis. et quod
amplius est eisdem armis offendere
pariter et defendere. ¶ Verum cuz ad
suauissima ingenia uestra me cōuer
to: Incredibilis certe amor ac potius
singularis pietas adeo cor meū flam
ma caritatis incēdit:ut nisi singulas
huius inuicti exercitus acies ordina
uero:nullo modo quiescere ualeam.
Vos interea instanter orate.ego pro
uiribus meis dies ac noctes diligēter
apponam: ut honestissimis uotis ue
stris q̄celeriter satisfiat.

TRIPARTITVM VO
bis tractatum tradere in
stitui:ut sic toti libello tri
nitas suffragetur. ¶ Pria
itaq3 ps generales 9ñarū regulas li
mitabit. ¶ Sa spāles cathecoricarum
singulas formas ordinabit. ¶ Tertia
speciales ypoteticarum normas dilu
cidissime declarabit. Prius tamē que
dā preambula dubia circa quiditatē
cōsequētie eiusq3 diuisiones differā
ut ad sequentia planior sit pcessus.

PRIMO ITAQVE DV
bitatur quid sit con̄ .i hac
materia sunt reperte tres
opioes Pa ē Ferabric dicē
tis 9ñaz eē rl̄oem 9ñtis ad añs. ¶ 2a
ē Strodi et po Tisberi dicentiū 9m eē
actū itellectus.ita q̄ 9a est illatio itel
lectus inferentis 9ñs ex añcedente.
¶ Tertia opinio ē cōis.d.q̄ 9ña nihil ē
sed ē aggregatū ex añcedente et cō
sequēte et nota illationis. ¶ Prima opi
nio hēt p fūdamento q̄ in 9ña sunt
due rl̄ones:una añcedentis ad 9ñs:et
alia 9ñtis ad añs:sicut iter dñm et ser
uum:sūt due rl̄ones:una dñi ad ser
uum et dicit̄ dñium:alia s̄ui ad dñz
et dicitur s̄uitus.ita i proposito i 9ña
sunt due rl̄ones.una añtis ad 9ñs et
ista ē suppositio:et pōt dici añtia i ab
stracto.et per hanc añtiam dicit̄ añs
eē añs denominatiue.i.inconcreto.
¶ Secunda rl̄o ē suppositio et dicit̄
9ña in abstracto per quā 9ñs denōia
tur 9ñs incōcreto.et talis 9ña ē depen
dentia quedā.et s̄z istam opinionē li.
ergo ē signū duarū habitudinū siue
duarū rl̄onum:uel sōm rl̄onis 9ñtis ad
añs. ¶ Et si dicitur quare potius to
ta l̄ oratio denominat̄ 9ñtia q̄ añce
dentia. ¶ Respondet̄ q̄ sicut motus
denominat̄ potius a termio ad quē
q̄ a termio a quo:nā motus lapidis d̄
sursum in deorsū dicit̄ descensus et
nō ascensus:ita in pposito tota l̄ ora
tio dicitur potius 9ña q̄ añtia. a fine
enim unūquodq3 denōiare iustū est.
¶ Sz contra hanc pōnem ao quia ex

eã feqꝛ pꝫ ꝙ:nõdatꝛ ꝯña mala.qa ſꝫ
eos.ꝯña eſt cõſecutio ſeu ſequela ſiue
depẽdenᵃ .ergo ubi nõ ẽ aliqua cõſe
cutio nõ ẽ aliqua ꝯ .ſed i ꝯ mala nõ
eſt aliqua conſecutõ.ergo et ce. ¶ Se
cundo ſic.añs non ẽ ꝯ :ſed ps eius.et
habitudo añtis ad ꝯñs nõ ẽ ꝯ nec añ
cedẽs.ita ꝓportõnablr habitudo ꝯñtis
ad añs nõ debet ẽẽ ꝯ .ſed rl'o ꝯñtis ad
añs.et ipſũ ꝯñs nõ ẽ ꝯ :ſed pars ꝯñe.
¶ Ad hec ꝫ responderꝛ tenẽdo hãc
opinionẽ probabilr. ¶ Ad primũ cõ
ce ꝯñs et ꝯñam:ſicut expreſſe cõce
cedit Feraribc i ꝯñis ſuis. Põt tamẽ
alr dici negando ꝯñaꝫ:qa ꝫ rl'o põt ẽẽ
bona et mala.nã intellectus põt bene et
male inferre.et cũ dicitꝛ ꝙ in ꝯña ma
la nõ ẽ aliqua cõſecutõ. gꝫ ibi non eſt
aliqua ꝯña negatꝛ ꝯña.qa consecutio
non dicit rel'onem:ſed paſſionem.illa
autez opinio nõ dicit ꝯñam eſſe paſſi
onem:ſed rl'oem. ¶ Quarta uero opi
nio et ultima in hac materia quã in
fine huius dubii tangã:hoc bene con
cedit.uult enim ꝙ ꝯña ſeu ipſa illatio
ſit paſſio.ſicut dicit Gilbertus poreta
nus ꝙ paſſio eſt effectus illatioqꝫ ac
tionis. gꝫ paſſio ẽ illatio. gꝫ per con
uerſionẽ ſimplicem illatio ẽ paſſio.et
hanc opinionẽ propriã tangã hic i fi
ne huius dubii. ¶ Ad ſecũduz dicitꝛ
ꝙ non ẽ ſimilitudo de rl'one añtis ad
cõſequẽs et de relatione ꝯñtis ad añs
prima eniz hꝫ rationẽ principii.ſa ra
tionẽ finis.et iõ a pꝫ ſõm denominatꝛ
añs ẽẽ ꝯ .ſed a ſa inſurgunt due de
nominatões.una ꝑ quã ꝯñs dicitꝛ ꝯ.
alia per quam tota oratio dicitꝛ ꝯña.
¶ Alr dicitꝛ ꝙ ẽ ſimilitudo:et ꝙ una
ſola denominatõ inſurgit ab utraqꝫ
iſtarũ rl'onum.pria denomĩatio deno
minatꝛ añs:et ſa ꝯñs.iõ ꝯña nõ ẽ tota
oratio:ſꝫ hitudo ꝯñtis ad añs.et ꝯña nõ
ẽ 3ª rl'o diſticta ab illis duabꝫ ſꝫ Fera
bric. ¶ Secũda opinio dicit ꝙ ꝯña eſt
illatio intellectus iferẽtis aliqd ex ali
quo.et ſic ꝫ illatio ẽ de pñto actionis
et in hoc diſcrepat a priori:et ſicut ac
tio intellectus inferentis aliqd ex ali
quo poteſt eſſe bona et mala.ita ꝯña
põt eſſe bona et mala.et in hoc ſo po
ſitio hec differt a priori. ¶ Sed contra
hanc opinionẽ iſtatꝛ. qa ex iª ſequitꝛ
ꝙ nulla ꝯña ẽ ꝓpoſitio ꝯñs eſt falſum
qa oĩs ꝯña eſt ꝓpoſitõ ipothetica cõdi
tionalis uel ratõnalis. ¶ Et ꝓbatꝛ ꝯña
quia nullũ incõplexũ ẽ ꝓpoſitio:ſꝫ oĩs
ꝯña eſt incõplexum.gꝫ et ce. ¶ Secũ
do ſic omne cõcedendũ negandũ ul'
dubitandum eſt ꝓpoſitio.oĩs ꝯ. ẽ cõ
cedẽda negãda uel dubitanda. ergo
oĩs ꝯ eſt ꝓpõ cuius oᵐ dicit opinio.
¶ Tertio ſꝫ cõem opinionẽ oĩs cõu
eſt oratio i qua cõiunguntꝛ plres pro
poſitões per notã copulatõnis.Et diſ
iunctiua ꝑ notã diſiũctõnis.gº a pari
cõditional' ẽ ꝓpõ i q̃ cõiunguntꝛ plu
res ꝓpões ꝑ notã cõdictõis et ꝑ ꝯñs ra
tionalis ẽ in qua cõiungũtꝛ plres pro
poſitões ꝑ notã ratõnis:ſꝫ quelibet ta
lis ẽ ꝯña. gꝫ ꝯña ẽ oratio cuius oppoſi
tũ dicit iª opinio. ¶ Quarto ſecundũ
omnes ſill'us eſt oratõ.ergo ꝯña ẽ ora
tio tꝫ ab inferiori ad ſuũ ſuperius cũ
oĩbus limitatõnibus reqſitis de qbus
inferius dicetur. ¶ Pro reſponſione
ad hec argumẽta nota ꝙ ꝯña poteſt
quadrupliciter diffiniri.pº materialr
.ſ.ꝯña eſt aggregatũ ex añte et ꝯñte
et nota illatõnis.ſo formaliter et tũ ẽ

diffinitur sic ꝫ istam opinionē ɔña ē actus intellectus inferētis ɔ͂ñs ex añ cedente.et ꝫ aliam opinionē ē rl̄o uel respectus ɔñtis ad añs ꝫ͗ efficiēter et sic ē or͂atio ꝓducta p discursū factuꝫ ꝑ rōciniū intellectus.qr͂to finalr̄ et tūc ɔ͂ª ē istrumētū itellectus ordiatuꝫ ad discernēdū uerū a f͗ ꝑ racini͂ᵐ ¶ His ꝓmissis diuisionibꝫ rn̄r ad argumēta.

¶ Ad pᵐ conce͗ ꝙ accipiendo ɔñaꝫ formalr̄:sicut fecit 1ᵉ magister q hic diffiniuit ɔñaꝫ.tūc n̄ ē ꝓpō:ꝫ actō icō plexa itellectus. ¶ Ad ꝫm ne° maio reꝫ:qa ꝫ istā opioeꝫ ɔ͂ª formalr̄ sūpta ē cōcedēda ne' ꝑ dubitāda ꝑdistīguē da tā̄ nō ē ꝓpō:qa ꝫ istā opinionē cō cedere ɔñaꝫ ē cōcedere istā illatōeꝫ eē bonā et negare ɔñaꝫ ē negare istā il latōeꝫ eē bonā:sicut hic tu es hō.ergo tu legis negādo istā ɔña; non negat̃ añs nec ɔ͂ˢ:ꝫ so͂ᵐ illa͗ cui subordiat̃ ly g͗ i uoce uł i scripto. ¶ Ad ꝫᵐ pōt negari ɔ͂ª qa nō ē siı̄tudo.nam actus co͂ᵉ dif͂ et inferēdi differunt spē:si cut hō et asinus. ¶ Alr̄ dicit̃ ꝙ si co͂ᵘ et dif͂ᵘ sumāt̃ formalr̄ n͂ª istarū est oratio:ꝫ actus itellectus copulantis ꝑdisiūgētis duas ꝓpōes adinuiceꝫ. Sꝫ si sumūt̃ materialr̄ concedo ꝙ ē ora tio:ꝫ tūc nihil cōtra ꝓ licta . ¶ Ad qr tū dicit̃ sir̄ ꝙ silr̄ is formalr̄ nō ē ora tio:ꝫ actus itellectus iferētis aliqd ex ꝓmissis ordiatus i mō et i figura.alio mō materialr̄:et tūc ē oratio. ¶ Sꝫ qn to istaret aliqs qa ꝫ ambas istas opio nes seqt̃ ꝙ n͂ª ɔ͗ ē nisi i mēte qa so͂ᵘ ibi ē actus itellectus iferētis ꝑ ē talr̄lo.

¶ Ad hoc dico ꝙ ueruꝫ ē imo sūma abusio uocabulorū ē dicere oppᵐ viꝫ ꝓpria locutio ē.ꝙ oratio uocalis ꝑ scri pta denōiata da ly si ꝑ ly g͗ ē signuꝫ ɔ͂.ie:et nō dꝫ dici ɔ͂ª .Ea eni que sūt in uoce sūt earū que sūt i aīa passionuꝫ note ꝫ Aristotilē p͗ pieminias.tamē pp rumorē populi dico ꝙ ɔ͂ª uocalis ꝑ scripta repit̃:ꝫ 1ª n̄ ē illatio seu actus itellectus:sed dicit̃ ɔ͂ª qa subordinat̃ ɔ͂ie mētali:sicut ꝫ ps huius co͂ᵉ.ois hō ē aīal:et eɔ͗ dicit̃ ꝓpō ca ͤ p ordi nē so͂ᵐ ad eathe͂ᵃᵐ mētalē sicut uria dicit̃ sana qa ē signū sanitatis ¶ Ego tū saluo meliori iudicio credo ꝙ sic ut imotu reali reqrūt̃ ¶ ꝫ͗ .s.actus et duo respectus de pūto actōis et passio nis.verbi gratia. Ad calefactōeꝫ tria reqrūt̃ ¶ P° actus quo aqua alterat̃ ¶ Secūdo respectus actōis quo ignis dicitur calefacere. ¶ Tertio respectus passiōis quo aq̄ dicit̃ calefieri ita in motu itētionali quo itellectus aliqd i fert ex ali͗ reqrūt̃ tria p͗ actus itel lectus iferentis. ¶ Z͗ respectus actio nis quo añs dicitur iferre ɔñs saltem instrumentalr̄. ¶ Tertio respectus pas sionis q° ɔñs dicit̃ i erri ex añte. Et horū tertiū dico ɔñaꝫ esse respectū de pūto passionis.et sic n° mō uolo ɔñaꝫ eē rl̄oeꝫ ꝫ respcūꝫ et i hoc differt hec pō a p͗ª nec actū itellectus et in hoc differt a ꝫ a.ꝫ ut dixi ɔñaꝫ dico eē no men uerbale significās pricipalr̄ cōse cutionē passiuā ɔñtis illati ex añte.si cut p.f͗ dicit̃ effectus illatōꝙ actōis ꝫ gilbertū poretanū i li͗ sex pricipiorū ¶ Volo igit̃ breuiter ꝙ ɔ͂ª sit pa͗ ɔ͂ñtis illati ex añte. ¶ Quid aūt sit dicēduꝫ de ꝫ͗ opinione pricipali satis iā patuit qa capit ɔñaꝫ materialr̄ et sic ē.ag gre gatū et ɔ͂ter nō est aliqd:ꝫ aliq̄ sicut pplus nihil ē:ꝫ ē mlta:sicut solꝫ eēce

ꝙ Sor.scit multa et tñ nihil scit.dato ꝙ sciat multas ꝓpões quarũ nulla sit aliquid.sed aliqua.

SECVNDO PRINCIpaliter dubitatur. Vtrũ contradictorium ꝯñe possit assignari p negatõem ꝓcedẽtẽ siue ꝓpositã toti ꝯñe.verbi gratia. utrũ hec cõtradicãt Sor.currit.g° Sor.mouet᷑.nõ Sor.currit.ergo sor.mouet᷑ dato ꝙ ne° cadat i totã ꝯñaꝫ ne᷑ ly ergo:qbusdã uidet᷑ oĩo ꝙ nõ/ex fũdamẽto modorũ significandi qa aduerbiũ so^m^ ẽ determiatiuũ uerbi ꝑncipii.g° nõ põt negare notã ꝯñe.s.ly ergo:quia i^a^ ẽ cõiunctio. Quod si forte dicit᷑ ꝙ negãdo totã ꝯñaꝫ negãt᷑ duo uerba:et sic nõ ẽ cõtra naturã aduerbii. Istud nihil ẽ qa negare ꝯñaꝫ nõ ẽ negare añs:nec ꝯñs:sꝫ illatõeꝫ:sicut cũ dicit᷑ non tu es hõ.ergo tu es uigilãs:nec negatur te esse hoieꝫ:nec te uigilare:sꝫ so^m^ negatur illatio.i.consecutio ꝯñtis ex añte. Propter hoc itaqꝫ fũdamẽtũ multi dixerũt cõtradictoriũ ꝯñe nõ posse assignari p negatõeꝫ ꝓcedẽtẽ totã ꝯñaꝫ Ego tñ dico ꝙ sicut cõtradictoriũ co^u^e põt assignari dupl'r.s.negatiue p negatõeꝫ ꝓcedẽtẽ.et affirmatiue p disiũctiuã affirmatiuã d' ptibꝫ cõtradicẽtibus co^u^e.et sic dicẽdũ ẽ de disiũtiua ex opposito co^u^e et ce. Ita ad ꝓpositũ dico de cõditõali ꝑratõali:qa põt dupliciter assignari contradictorium. p° affirmatiue p aduersatiuã affirmatiuã cõpositã ex añte et opposito ꝯñte cõditõal'. Z° p negatõeꝫ ꝓcedẽtẽ in gerbi gratia, cõtradictoriũ huius ꝯñe tu curris.g° tu uolas ẽ hec aduersatiua.lꝫ tu curras stat te nõ uolare uel p negatõeꝫ ꝓcedẽtẽ Ad argumẽtũ adductũ i cõtrariũ rñr dupl'r. Prio ꝙ ly nõ:ñ ẽ aduerbiũ:sꝫ aggregatũ ex ly nõ et ly.g° equalẽt uni aduer^u^e .s. ad ly quãuis:sicut i co^u^a negatiua tãtũ ualꝫ ly nõ et qtũ ly ul'.ul'e conuerso tantũ uꝫ ly nõ:sꝫ qtũ ly et.Et lꝫ ꝓponatur nega° toti cñe tñ itelligit᷑ cõiũcta cũ ly.g° Et i mẽte est unus actus aduersatiuus sipl'r cui subordiant᷑ ille due uoces nõ ergo. Z° põt dici iuxta uerã doctrinã ueterẽ ꝙ ex õi ꝓpositione seqt᷑ suũ dictũ fore uerũ. nam seqt᷑ hõ ẽ asinus.ergo uerũ ẽ ꝙ hõ ẽ asinus.Ita possumus dicere ꝙ ubi negatio ꝓponit᷑ itelligit᷑ hoc cõplexũ ẽ ita:ꝉ ẽ uerũ:ul' sic ẽ. Et iõ tãtũ ẽ dicere nõ tu curris.ergo tu uolas:qtũ si dicerẽ nõ ẽ ita:ul' nõ ẽ uerũ :ul' nõ seqt᷑ tu curris.ergo tu uolas:ita ꝙ itelligatur aliquod uerbũ negatũ ab aduerbio ꝓcedente:sicut eiusdẽ affirmatiue tu curris.ergo tu moueris:iplicite ẽ dicere sequit᷑ tu curris.ergo tu moueris Pri^a^ responsio ẽ acutior.sꝫ manifestior.Taceãt ergo qui uolunt logicã ex grãmatica male applicata ad ꝓpositũ corrumpere.

TERTIO PRINCIPAliter dubitatur. Vtrũ diffinitio ꝯñe bone sit itelligẽda i sensu cõposito ul' diuiso.quidaꝫ in sensu diuiso eã asserũt eẽ tenẽdã.s.ꝯña bõa ẽ cuius sicut adeqte significat᷑ p añs nõ põt eẽ:qn ita sit:sicut adeqte significat᷑ p ꝯñs uel sub aliis uerbis cuius añs nõ põt

eē uerū sine ꝯñte. Et ecōuerso ꝗ̄ma la qꝫ ē illa:sicut adeq̄te significat̄ p a ꝯñs pōt eē quis:sicut adeq̄te significa tur p ꝯñs nō sit:uel sub alus uerbis:cu ius añs pōt eē uerū sine ꝯñte. ¶ Hāc pōem puto oīo eē falsā:qa ex ea seqt̄ q̄ nulla ꝯñia mūdi sit bona: q̄tūcunq̄ sit formalr̄ pbat̄:qa cuiuslꝫ talis ꝯñs pōt eē uerus sine ꝯñte.g° nulla talis ē bo na ꝯñia pꝫ:et añs pbatur assignando hāc ꝯñiaꝫ tu es hō.ergo tu es alr̄ certuꝫ ē q̄ hoc pōt esse uerū sine ꝯñte demō strādo istā ppōem tu es hō:et hec est uel pōt eē a ꝯñs.ergo añs pōt eē uerū si ne ꝯñte:pꝫ resolutorie. ¶ Ideo dico dico q̄ dcā diffinitio ē itelligēda:in sē su composito:sicut expresse littera so nat. ¶ Sed cōtra hāc pōem arguitur q̄ ex ea seqtur q̄ ista ꝯñia sit bona de us ē.g° aliqua ppō ē.qꝫ ē ipossibile. et p° ꝯñiaꝫ:qa nō pōt añs eē uerū sine ꝯñte.g° ꝯñia ē bona:et añs pbat̄.qa si nō.det̄ oppo^m.s.q̄ pōt añs eē uerus si ne ꝯñte.Ponat̄ g° i eē.s.q̄ añs sit ue rū sine ꝯñte:et tūc arguit̄ sic añs est uerū sine ꝯñte.g° añs ē uerū tꝫ a co pulatiua affirmatiua l' sibi equalēte ad alterā eius prē principalē.Et ultra añs ē uerū.ergo añs ē tꝫ a 3° adiacē te ad 2ꝫ adiacēs sine aliq̄ ampliatōne uel distractōe.Et ultra añs ē.g° aliq̄ ppō ē.tꝫ ab iferiori ad suū supius af firmatiue.g° a p° ad ultimū si añs di cte ꝯñie ē uerum.s.deus ē:tūc ꝯñs ē ue rū.s.aliqua ppō ē. ¶ Secūdo arguitur ad idē:qa sequeret̄ q̄ si hō ē hec ppō hō ē.est:qa nō pōt añs eē uerū sine cō sequēte:et añs arguit̄:qa si nō detur oppositū et ponat̄ i eē cū sit de sēsu cōposito:et seqt̄ q̄ añs ē uerū sine cō

sequente.tunc ar^r:antecedens est ue rū sine ꝯñte:et añs ē illa ppō homo ē ergo ꝯñs ppō hō ē:est.sed hoc ē ꝯñs hu ius ꝯñe.g° ꝯñs huius ꝯñe ē uerū.ergo nō pōt añs dicte ꝯñe esse uerū sine cō sequente. ¶ Tertio arguitur qa seqt̄ q̄ a cōuertibili ad conuertibile ñ pōt esse ꝯñia bona quod probatur sic.et si gno hanc mentalē deus ē:et hāc uo calē sibi correspōdētē siue subordina tam deus ē:et prima sit .a:2a sit .b.et fiat ꝯñia ab.a.ad.b.et uolo pbare quod nō ualꝫ:qa pōt añs esse uerū ꝯñte ext stente falso.ergo ē mala.probat̄ añs: qa pōt esse q̄.a.significet precise deū esse.b.significet hominē esse asinum quia.a.significat mere naturalr̄ cum sit mentalis et.b.ad placitū cū sit uo calis.ergo pōt eē ita:sicut adequate si gnificatur per.a.lꝫ pro tūc nō sit ita:si cut adequate significat̄ per.b. ergo ab.a.ad.b.nō ē bona ꝯñia:et tamen.a. et.b.conuertūt̄:quia significata ade quate.a.et.b.conuertunt̄. ¶ Ad hec argumēta respōdetur q̄ isti termini añs et ꝯñs subiectū et predicatum et similes possunt dupplr̄ sumi.p° p ter minis qui denominantur añs et ꝯñs subiectum et predicatū.Secūdo p re ipsortata incomplexe uel complexe p illos terminos qui sic denominantur Et sic possumus dicere q̄ prio modo su nunt̄ denomiatiue.Secūdo modo significatiue.dico ergo q̄ i diffinitōe ꝯñe bone sumunt̄ añs et ꝯñs 2o mō Et iō dico q̄ i^a ꝯñia deus ē.ergo aliq̄ p positio ē nō ē bona.Et dico q̄ pōt añs eē uerū sine ꝯñte.Et cū dicitur:si pōt ponat̄ in esse.Admitto significatiue et nō denominatiue.s.isto mō q̄ deus

ſit:et nª ꝓpõ ſit:et hoc ẽ poſſibile.ſ3 ñ
d3 põi ĩ eẽ denõiatiue:ſicut ponebat̃
ĩmo ẽ falſa equocãtõnis. ¶ Ad ſm di
citur:ſicut ad primũ ꝙ d3 poni ĩ eẽ re
alr̃ et nõ nõialr̃:et ſic ẽ ſatis poſſibile.ſ.
ꝙ hõ ſit:et nulla talis ꝓpoſitio hõ ẽ.ſit.
¶ Ad tertiũ põt primo dici ꝙ caſus ẽ
ĩpoſſibilis eo ꝙ nõ põt fieri ꝯña ex pro
poſitõib3 diuerſorũ ordium:ſed ſolu3
eiuſdẽ ordĩs:mõ ꝓpõ mẽtalis et uocal'
ſũt diuerſorũ ordinum:imo nec ex ꝓ
poſitionib3 eiuſdẽ ordinis põt fieri ꝯª
niſi debito mõ ſe habẽtibus.nã ex ꝓ
poſitionibus uocalibus ꝓlatis a diuer
ſis hõibus nõ põt fieri ꝯña nec ex pro
latis ab eodẽ hoĩe cũ nimia ĩterpoſiti
one tẽporis. ¶ Alr̃ poſſet dici admiſ
ſo caſu de gratia ſpeciali ꝙ nõ poteſt
añs eẽ uerũ: ſine ꝯñte:et hoc añte et
ꝯñte ſignificantibus ut prius:ſicut in
telligitur in 6i regla ꝯñarum.Nulla ẽ
eni ꝯña adeo ꝑfecta ĩ uoce uł ĩ ſcripto
que nõ poſſet fieri falſa per nouã con
ſequentis impoſitionem et ce.

QVARTO DVBITA
tur: ¶ Vtrũ diffinitõnes
ꝯſequẽtie bõe et formal'
et bone et material' ſit
ĩtel'igẽde ĩ ſenſu cõpoſi
to uel diuiſo.qdã ĩ ſenſu cõpoſito eas
ĩtelligũt ſic.ſ.ꝯña bona et formalis ẽ
illa:cuius ſi ĩtelligit̃ ita eſſe:ſicut ade
quate ſignificat̃ ꝑ añs:etiã ita intelli
gitur eẽ ſicut adequate ſignificat̃ ꝑ
ꝯñs.Materialis uero ẽ illa cuius non ſi
ĩtelligit̃ eẽ ita:ſicut adequate ſignifi
cat̃ ꝑ añs.ĩtelligitur ita eẽ:ſicut adeq̃
te ſignificat̃ ꝑ ꝯñs.et ĩtelligit̃ hic ſẽ
ſus cõpoſitus quando preponit̃ illud
uerbũ intelligit̃.diuiſus uero eũ ſeq̃
tur. ¶ Hec opinio meo iudicio ẽ falſa
nã ex hac põe ſeqt̃ ꝙ nulla ꝯña ſit bo
na et formalis:niſi in qua arguit̃ ab
eodẽ ad idẽ:qd' ẽ falſũ et ꝯtra oẽs
logicos dãtes q̃plures regulas ꝯñaru3
formaliũ ſaltem ſillogiſicarum et pro
bo ꝯñam.qa ſignetur hec ꝯña forma
lis tu es hõ.ergo tu es riſibbil'.et uolo
probare ꝙ iuxta hãc uiã nõ ẽ formal'
et pono ꝙ cõſideres de illa tu es hõ.ꝑ
illam mẽta'ẽ.tu es hõ:et de nulla alia
ꝓpõe cõſideres:niſi de illa:uł ꝑte eius:
tũc patet ꝙ tu intelligis ita eſſe.ſicut
adequate ſignificat̃ ꝑ añs.ſ.ꝑ iſtam
tu es hõ:capiendo añs ſignificatiue:ſi
cut etiã ipſi accpiũt.alr̃ hẽrent conce
dere ꝙ illa ꝯña ẽ bona:deus ẽ.ergo ali
qua ꝓpõ ẽ:ut patuit ĩ dubio ꝓcedenti
.ſ.i dubio 3º.et tñ nõ ĩtelligis ita eẽ:ſi
cut adequate ſignificat̃ per ꝯª ꝑ ca
ſũ.et ſic poſſet ꝓbari ꝙ illa nõ eſſet for
malis tu es hõ.ergo tu es aĩal.imo ſeq
tur ẽt ꝙ ab eodẽ ad idẽ nõ eſſet conſe
quẽtia bona et formalis.qa habeas in
mẽte iſtã hõ ẽ al':et nullã aliã niſi iſtã
uł ꝑtes eius tunc illa ꝯña hõ ẽ al'.ergo
hõ ẽ al'nõ eẽt bõa:et formal' ſ3 illã po
ſitõe3:qa ſtat imo de facto ẽ.ꝙ ĩtelligi
tur ita eẽ:ſicut adequate ſignificat̃ ꝑ
añs:q̃uis nõ ĩtelligat̃ ita eẽ:ſicut ade
quate ſignificat̃ ꝑ ꝯª ut p3 ꝑ caſum.
¶ S3 huic forte dicit̃ ꝙ illud ultimũ
ĩcõueniẽs non ſeqt̃:qa dum hẽo unã
ꝓpõe3 mẽtalẽ hẽo duas tales.q̃rũ una
ẽ añs et alia ꝯª l' dicit̃ ꝙ eadẽ ꝓpõ ca'
que ẽ añs ẽ ꝯñs illius ꝯñe:qa arguit̃
ab eodẽ ad idẽ. S3 nª harũ reſponſio
nũ ẽ ualida.pª eni hẽret ꝯñter cõcede
re ꝙ q hẽret unã ꝓpõem ſemp ꝓhẽret

duas ꝟ tres. imo mille et īfinitas tales Et sic nemo posset de una soᵃ caᵃ cō siderare qđ ē cōtra oēm expientiam et ueritatē. ℂ Secūda rñō ēt nō potest stare: qa ipossibile ē eūdē actū cathe goricū pricipalē ēe actū duarū caᵗᵘᵐ quis sit possibile eē eādem: uꝉ easdēȝ itētōes mētales pluriū cathegoricarū sicut ē possibile eodē malleo plres p cutere eūdē lapidē: tñ unā pcussionēȝ seu unū actū pcussionis ipossibile est eē aliū. ℂ Propterea dico ꝙ dicta de scriptio ē itelligēda i sensu diuiᵒ post ponēdo illud uerbū intelligitᷣ. ℂ Sed forte aliqs istabit ut prius cōtra hanc pōem. Ex ea eni uidetᷣ seq ꝙ nᵃ ɔña mūdi eēt bōa et formalꝭ qa signata q̄ cunqȝ ɔᵃ mūdi quātūcūqȝ formaliᵐᵃ possibile ē ꝙ i mēte soᵐ de significato adeq̄to p aᵃ ɔsideres et nᵒ mō de signifi cato adeq̄to ɔñtis aduertas. gᵒ stat si cut adeq̄te significatᷣ p añs intellige re. lȝ adeq̄te: sicut p ɔˢ significatᷣ ñ in telligas. ℂ Huic respōdetᷣ negando istud seq. et dico ꝙ casus ē ipossibiꝉ đ sēsu diuiso. nā necesse ē ꝙ si sicut ade quate significatᷣ p aliqđ añs intelligā: etiā sicut adeq̄te significatᷣ p ɔñs in telligā cōsiderē et aduertā. ℂ Et cum dicitᷣ ponatᷣ ꝙ cōsideres solū de illa hō ē aial: et nō cōsideres de aᵃ. Admit to i sēsu cōposito: ſȝ dico ꝙ đ illa ꝟ de si gnificatis eius cōsidero ... ēt de ifi nitis significatis ɔsidero: lȝ nō ɔsiderē nisi de uno illo ꝙ sic pbatᷣ resolutiue hoc currere itelligis demōstrando ho minē: et hoc currere ē hominē aꝉ cor pus substātiā nō leonē currere. gᵒ ho minē substantiam corpus nō leonēȝ currere intelligo. licet nō intelligam

nec cōsiderē pro tunc: nisi hōiem cur rere. ℂ Sȝ i ɔᵃ bona et materiali non oportet nec i sensu cōposito nec diui so ꝙ si sicut adequate significatᷣ p añs itelligo: etiā sicut adequate signi ficatᷣ p ɔñs itelligā. verbi gratia nullᵒ coruus ē. gᵒ pisc s natat in aqua. iᵃ ɔᵃ ē materialis tātū: qa añs naturalr est ī possibile. s. ꝙ nullus coruus sit. et tñ nulla ē uia ad pbādū: ꝙ si significatū añtis itelligo: significatū ɔñtis itelligā nec i sensu cōposito nec diuiso utȝ cō siderāti. ℂ Ex iam dcis pȝ quō ē itelli gēdū illud cōe dictū. s. ꝙ in ɔᵃ bona et formali ɔñs ē de itellectu añtis. In ma teriali uero nō. nā hoc totū referēduȝ ē ad sēsū diuisū. quis eni solū cōsiderē de hac solū hō ē aꝉ tñ tūc ifinita cōside ro. ℂ Et si dicitᷣ ꝙ utraqȝ istarū uide tur eē de sēsu cōposito: qa pponitᷣ uꝉ postponitᷣ uerbū mētale. ℂ Respōde tur ꝙ iᵃ uarietas nō ē merito mutati onis suppōis termiorum: ſȝ merito ap pellatōis rōnis: sicut refert dicere. Sor. spuriᵐ cognosco: et cognosco sor spu riū. nec ī ēp ē ppō de sēsu cōposito cū post pōitᷣ terminus mētalis. pꝑri cū ñ pcedit dictū seu oratio ifinitia ꝟ illi eq pollēs: sicut ē i priti. nā idē ē dicere: ita eē: sicut adequate significatᷣ per aᵃ i telligo ac si dicerē significatū adeq̄tū añtis itelligo: q ppō expssē ē de sēsu di uiso. ℂ Sȝ si pp puerilitatē nō placet hec rñsio: dicas ꝙ sic itelligitᷣ diffinitō ɔñe bone et formalꝭ. ꝙ ē iᵃ cuius si si cut adeq̄te significatᷣ p añs itelligitᷣ eē: etiā sicut adequate significatᷣ per ɔñs itelligitᷣ eē. ſȝ materiaꝉ tantū ē cu ius nō si siuct adeq̄te significatᷣ p aᵃ itelligitᷣ eē: tūc nec sicut adequate si

gnificat͞ p ꝯñs itelligit͞ eē.et tūc ceſ ſabit ois clamor. ¶ Sꝫ hic aduerte ꝙ dicta diffinitio itelligit͞ de ꝯª bona et formali ſimplr̄ ſeu de forma:et nō de bona formali tātū:qa de hac nō ē ue rū nec i ſeſu cōpoſito nec diuiſo.hec eni ꝯña tu differſ a te.gᵒ baculus ſtat i angulo ē bona ꝯª et formal̄: ut pate bit i xiiiᵒ xvᵒ et.xviᵒ dubiis:et tamē nō ē neceſſe i ſeſu cōpoſ to nec diuiſo ꝙ ſi ſicut adeq̄te ſignificat͞ p aˢ itelli gā:ſicut adeq̄te ſignificat͞ p ꝯñs itel ligā.et hoc ē qa dcā ꝯª ē formal̄ tātuꝫ et nō de forma.qd aūt ſit ꝯª formal̄ tā tum:et quid formalis ſimpliciter ſiue ue de forma, inſequenti dubio decla rabitur.

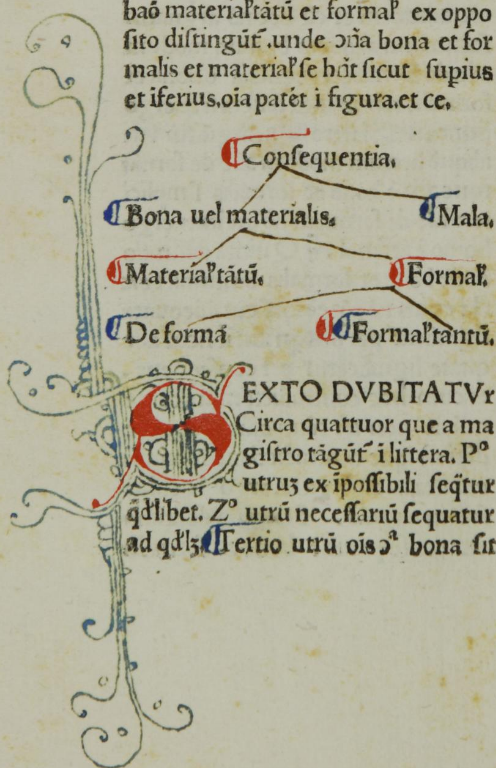
QVINTO DVBITAT͞. VTRVM OMNIS Cō ſequentia bona et formal̄ ſit bona et material̄.et ui det͞ ꝙ nō:qa ex oppoſito diſtigūt͞. ¶ Pro ſolutōe huius dubii ꝙ totū.ſtat i notificatōe termioruꝫ.no ta aliq̄.pᵒ ꝙ i ꝯª ſūt duo.unū materi le et unū formale.materiale dicit͞ aˢ et ꝯñs que dicūt͞ materia ꝯᵉ. formale dicit͞ illatō ꝯñtis ex añte. et hec illatio pōt habere duas bonitates p ordineꝫ .ſ.illatōis et itellectōis.et pª pōt eē ſine ſa et nō ecōuerſo. ¶ Et iō penes alid̄ attēdit͞ bonitas material̄ ꝯᵉ et penes alid̄ bōitas formal̄.nā bōitas material̄ ſit cū inter añs et ꝯñs ē tal̄ hitudo qd̄ nō pōt eē ita ſicut adeq̄te ſignificat͞ p añs:qn ita ſit ſicut adeq̄te ſignifica tur p ꝯñs.ſꝫ bonitas formal̄ ultra hāc bonitatē illatōis reqrit bonitatē itelle ctōis.ſ.ꝙ ſicut adeq̄te ſignificat͞ p aˢ

nō pōt itelligi eſſe:qn ita ſicut adeq̄te ſignificat͞ p ꝯñs itelligit͞ eē:et qa ois ꝯª bona eſt neceſſaria.iō poſſumus di cere ꝙ duplex eſt neceſſitas ꝯᵉ bone. una ē neceſſitas iferēdi:aª itelligendi ¶ Pª neceſſitas ē neceſſario reqſita in ōi ꝯª bona.ut pꝫ ex diffinitōe ꝯᵉ bōe ſupius poſita.iō ois ꝯª bona ē bona et material̄. ¶ Zª neceſſitas eſt reqſita ad ꝯñaꝫ bonā et formalē.iō nō ois ꝯña bona ē bona et formal̄.ſꝫ bñ ois ꝯª bo na et formal̄ ē bona et material̄. Hic diligenter aduerte.quando ſunt ali qua duo quorum unum preſuppo nit aliud:et non econuerſo.illud qd̄ pre ꝓſupponit͞ dicit͞ materiale:et illd̄ qd̄ ꝓ ſuppōit dicitur formale.vñ aial dicit͞ qd materiale reſpectu hōis:qa pōt ali qd eē al̄:et nō hō:et nō ecōuerſo. ¶ Ita ad ꝓpoſitū:prius uia nature itellectuſ facit bonitatē ꝯᵉ qᵒ ad illatōeꝫ q̄ qᵒ ad itellectōem .et nō poſſꝫ itellectus face re ſaꝫ bonitatē: niſi faceret primā: ſꝫ bñ e conᵒ .ꝓpea pª bonitas dicit͞ ma terial:ſa uero formal̄.et qa nō pōt aliq̄ ꝯª eē bona:niſi habeat bonitatē illati onis:que pª bōitas neceſſaria requiſi ta ē ad oēꝫ ꝯñaꝫ bonam:iō bñ dicit͞ ꝙ ois ꝯª bona ē bona et material̄.et qa nō ois ꝯª hꝫ duas bonitates.ſ.illatōnis et intellectōis:iō nō ois ꝯª ē bōa et for mal̄ ¶ Zᵒ nota ꝙ ſicut i prima ſpē q̄ litatis que dicit͞ hitus l̄ diſpō.pōt diſpō duplr̄ ſumi.pᵒ ꝓ qualitate iformante ſubiectū.ſo ꝓ q̄litate iformāte ſubie ctū facilr̄ ſiue nō fixe.et pᵒ mō dicit͞ diſpō:ſo mō dicit͞ diſpō tantū.pᵒ mō ois hitus ē diſpō et nō ecōuerſo. ſꝫ ſo mō nullᵒ hitus ē diſpō:qa eſſet iplica tio cōtradictōis cū oporteret.tūc eādē

qualitatē fixe et nō fixe īformare fubiec tū. ¶ Ita ad ꝓpositū ꝯña bona et ma terial' pōt dupl'r diffiniri:prio ꝓ ꝯ^a bo na et materiali:fo ꝓ ꝯ^a bona et mate riali tantū.illa dicit' bona materialis que habet bonitatē illatōis.Illa dicitur bona et materialis tantū que h₃ boni tatē illatōis tātū et nō itellectōnis. Exē plū eni huius hēs in a^a materia.ficut eni al' nō icludit in fe rōnale nec exclu dit:fed ē indifferēs ad rōnale et irratō nale.hō uero includit rōale: afinus ue ro ecōuerfo icludit irrōnale et exclu dit rōnale .ita ꝯña bona et materialis nō includit nec excludit bonitatē for malē. ¶ S₃ ꝯña bona et formal' inclu dit duas bonitates.f.illatōis et itellecti onis.et excludit ꝙ nō hēat nifi primā bonitatē.f₃ ꝯ^a bona et material' tantū ecōtra facit.nā icludit bonitatē illatio nis et f₃^a hāc:excludēdo bonitatē itel lectōis.Et hec oīa fūt itelligēda de ꝯ^a bona et formali:fimpl'r de q̄ folū facit mentionē Strodus ī littera fua. ¶ Sed tn̄ fi quis uoluerit diuidere plene et fubdiuidere fine faltu:d₃ primo ꝯña₃ diuidere in bonā et malā.deide bonā fiue materialē:i materialē tātū et for malē:deide fubdiuidere formalē.i for malē tantū et de forma:et tūc colligū tur fex diffinitōes. ¶ P^a ē ꝯñe que eft ꝯña ē illatio ꝯñt̄s ex añte. ¶ Z^a ē ꝯ^e bone que ē illa i qua non pōt eē ita fi cut adeq̄te fignificat' p añs:qn ita fit ficut adeq̄te fignificat' p ꝯ^s ¶ Tertia ē ꝯñe material' tantū:et ē illa cuius nō pōt effe ita:ficut adequate fignificat' p añs qn fit ita:ficut adequate fignifi cat' p ꝯñs.et cū hoc cōtradictoriū con fequētis ē itelligibile ftare cum añte

abfq₃ cōtradictōe.l₃ tn̄ nō fit illi cōpof fibile ut nullus deus ē.ergo homo ē. ¶ Quarta diffinitio ē ꝯñe bōe et for malis et ē illa:cuius nō pōt eē ita.ficut adequate fignificat' p añs:qn ita fit ficut adequate fignificat' p ꝯñs.et cō tradictoriū ꝯñtis non ē poffibile ftare cū añte abfq₃ ꝯtradictōe:fiue illa ꝯtra dictio refultet merito añtis et oppofi ti ꝯñtis:ficut ifta tu es hō. ergo tu es. fiue merito añtis tantū: ficut i^a tu es et tu nō es.ergo Sor currit:tu differs a te.ergo papa mouetur.quocūq₃ fit fūt bone et formales:ut ꝓbabo dubio .xiiii.de primo ad ultimū. Et p^a eft obfuandū ꝙ fi añs fit ipoffibile non implicans cōtradictōe₃: neq₃ arguat' fecūdū aliquē bonū modū arguendi ꝯñe de forma:tūc ꝯña ē material' tātū ficut dicendo nullus paffer ē.ergo tu curris.fi uero añs ē ipoffibile iplicans cōtradictōem et cū hoc nō arguatur fecundum aliquem bonum modum ꝯñe de forma:confeqnētia ē bona et formalis tantū:ut tu differs a te.ergo Sor.currit.Si uero arguitur fm aliquē bonum modum ꝯñe de forma tunc ꝯña ē bona et formalis fimplici ter:fiue de forma:ut hō ē afinus.ergo homo ē animal . ¶ Quinta diffinitio ē ꝯñe bone et formalis tantum:et eft illa cuius nō pōt eē ita:ficut adequate fignificat' per añs:qn ita fit ficut ade quate fignificatur per confequens . et cum hoc contradictorium confe quētis non eft compoffibile antece dēti abfque contradictione folum:fi cut ifta tu differs a te. ergo baculus ftat in angulo . ¶ Sexta diffinitio eft confequentie bone et formalis

simplr seu de forma ē iª cuius nō pōt eē sicut adeqte significatᷣ p añs:nisi ita sit sicut adeqte significatᷣ p ɔñs. et cū hoc cōtradictorium ɔñtis nō sit possibile añti absq3 cōtradictiōe .et cu ius si ita sicut adeqte significatᷣ p aª itelligitᷣ: eēetiā sicut adeqte significa tur p ɔñs itelligatᷣ eē. Et cuius quel3 cōsilis forme ē bona: sicut iª tu es hō. g° tu es al'et iª h3 tres bonitates.falla tionis forme et de forma.S3 ille magi ster Strodus non tā explicite curauit oīa distiguere et subdisticte diffinire l3 iferius iterdū coactus a ueritate fa ciat differētiā iter ɔñā3 formalem sim plr et fm qd qd' ide3 ē:et sub aliis uer bis q̄ formalis tātum et de forma. Ex his ergo oībus p3 solutō ad dubiū cō cedēdo q᷑ oīs ɔña bona et formal' est bonā et materialis et nō ecōuerso.nec ē uerū qd' ex opposito distigūtᷣ: s3 ɔª baō material'tātū et formal' ex oppo sito distingūtᷣ.unde ɔña bona et for malis et material' se hñt sicut supius et iferius.oia patet i figura.et ce.

SEXTO DVBITATVr Circa quattuor que a ma gistro tāgūtᷣ i littera. P° utru3 ex ipossibili seqtur qdlibet. Z° utrū necessariū sequatur ad qd'l3. Tertio utrū oīs ɔª bona sit necessaria. Quarto utrū cōditōal' a qd ponat i eē.Et arguo sigillatim con tra qd'l3 horū.p° cōtra primum.et hoc triplr p° sic. Ex nullo ipossibili seqtᷣ qd'lib3:qa ex ista hō ē asinus nō seqtᷣ qd'l3.g° et ce. Z° sig° hāc ɔñā3 hec ꝑpō ē ipossibil'se demonstrata.g° nul lus deus ē.certū ē q᷑ hec ɔª nihil ual3 qa stat oᵐ ɔñtis cu3 añte.s.q᷑ hec ꝑpō sit ipossibilis se demōstrata:et tñ deus sit:et tamen añs ē impossibile:quia as serit se eē impossibile Tertō nō seqtᷣ Cesar ñ fuit.g° hoc ꝑñs fuit. qa aliqñ hec ɔña sic significādo nō ualuit.g° nūc nō ualet:t3 ɔª :qa oīs ɔª bona est necessaria:et tñ añs ē ipossibile:qa su u3 oppoᵐ ē necessariū. Z° pricipal'r arguo cōtra ƒa3 regl'a3 triplr. P° qa nullū necessariū seqtᷣ ad qd'l3 ut3.g° et ce. Z° qa nō seqtᷣ deus ē.g° Ce sar fuit:qa aliqñ nō ualuit.g° nūc nō ualet:et tñ ɔñs ē necessariū. Tertō ñ seqtᷣ tu es.g° tu es i hoc istāti:qa pōt stare oᵐ ɔñtis cū añte:et tñ ɔñs ē ne cessariū sal'tē:ut nūc:qa p nullā poteti a3 saltē naturalē posset eē q᷑ tu nūc ñ eēs. Tertio pricipal'r cotra 3ᵐ duᵐ arguitᷣ duplr.p° q᷑ iª ɔª nūc ē bōa Ce sar nō fuit.g° tu es papa:qa ex ipossi bili seqtᷣ qd'l3:et tñ aliqñ nō fuit bona .s.añq̄ Cesar fuerit.g° et ce. Z° nō uidetᷣ maior rō q̄re oīs ɔª bōa sit ne cessaria q̄ aliq̄ ipothetica coᵘª l' disiūc tiua ul'aliq̄ aª uera sit necessaria:sed nō oīs coᵘª uera ē necessaria:nec oīs disiūctiua uera ē necessaria.ergo nec oīs cōditōal'ē necclª ul'ratōal'. Quar to pricipal'r arguitᷣ ēt contra q̄rtū du biū dubitatur primo:qa saltē oīs ɔña asserit et ponit sequelā seu illatione3;

et rlatio ē aliqd:qa ē actio uł passio uł relatio ſ3 diuersas opiniones:ut du° p° satis patuit. ¶ Secundo facio istaȝ ꝯñaȝ:si deus ē:deus ē.ergo deus ē.ista ꝯª ē bona.qa ꝯñs ē necessarium:et tñ illa aliqd ponit i eē:qa ponit i eē deuȝ esse qd' ꝑ° :qa si deū eē ē deū eē:deus ē.g° et cc. ¶ Pro· solutōe horū du biorū ꝓmitto aliqua notabilia.pᵐ est iuxta doctrinā antiquorum qd' ē una alia diuisio ꝯñarū bonarum.alia bona simplr:alia bona ut nūc. Illa dicit᷑ bo na simplr cuius nō pōt eē nec potuit nec poterit ita:sicut adequate signifi cat᷑ p añs :qn sit uł fuerit uł erit ita sicut adequate significat᷑ p ꝯñs. ¶ Sed bona ut nūc ē iª cuius nō pōt eē ita:si cut adequate significat᷑ p añs:qn ita sit:sicut adequate significat᷑ p ꝯñs ta men bene potuit uł poterit esse ita:si cut adequate significat᷑ p añs:quis nō fuerit uł nō erit p tunc ita:sicut adeq̄ te significat᷑ p ꝯñs.Exēpluȝ primi tu es hō.g° tu es alᵢª ꝯña est necessaria sipłr et bona sipłr:exᵐ si tu es hō.g° tu nūc es homo.iª ꝯña ē bona ut nūc silr de iª .Cesar nō fuit.ergo tu es pa pa. ¶ Z° ꝓmitto ꝙ aliud ē mediū ad ꝓbandū ꝯñaȝ mētalem eē bonam et uocalē uł scriptā.Nā ꝯª mentał dici tur bona mō prius dicto i primo du° sed uocaliū uł scriptarū que sūt bone uł male nō ex autentica ipōne prima ria:sed ex noua impōe bonitas uł ma litia tł̄i modo ē inferēda.talis ꝯª subor dinat᷑ uni mētali bone uł male.ergo ē bona uł mala:nec debemus argue re talr.s.nō pōt ēe ita sicut adequate si gnificat᷑ p añs:qn ita sit sicut adeq̄te significat᷑ p ꝯñs.ergo cª ē bōa.quia

poīto ꝙ huius ꝯᶜ deus ē.ergo deus ē nec añs nec ꝯñs mutēt significatōem sed nota illatōis subordiet᷑ uni male illatōni mētali.tūc añs eēt uerū et ꝯª faᵐ.idem iudiciū ē de regła huius co pulatiue hō currit.ergo risibile currit et ecōuerso que ē bona ꝯª.et tamē nō hēt nec añs nec ꝯª nec notā illatōnis saltē explicite.iō d3 ꝓbari uł iprobari p subordinatōem ad mentalē. ¶ Ter tio ꝓmitto ꝙ triplex ē ipossibile.s.p se p accidens:et p reflexionē.Exēplū pri mi nullus deus ē.Exēplū secundi Ce sar nō fuit.Exēplū tertii hec ꝓpō ē im possibił se demōstrata. ¶ Iterū ipossibi le p se ē duplex quodam iplicans con tradictōem.quodā nō.Exēplum primi tu differs a te.Exēplū secundi nihil ē Iterū iplicās cōtradictōeȝ ē duplex qd' dā formałr:quoddā uirtualiter. exem plū primi tu es:et tu nō es.exēpluȝ se cūdi tu differs a te. Et sicut ē triplex i possibile:ita triplex ē necessariū. p se p accidēs:et p reflexionē. exēpluȝ pri mi deus ē.exēplū secundi Cesar fuit. exēplū tertii hec ꝓpō ē necessaria se d' mōstrata. ¶ Nūc ad ꝓpositū deueniē do dico ꝙ regłe ꝓdicte de ꝯña materi ali tantū sūt itelligende de necessario uł ipossibili non p reflexionē.et si añs alicuius ꝯñe affirmatiue significantis ex compōe suarū ptiū ꝓcise primarie significātiū añs sit ipossibile p se ꝯña ē bona p se.si uero p accidēs:ꝯña ē bo na p accidēs: Et silr si ꝯñs sit necessa riū p se siue simplr: ꝯña est bona p se siue sipłr:si uero ꝯñs est necessarri uȝ ut nūc:siue p acciª :tūc silr ꝯª ē bo na ut nūc siue p acciª ¶ Sed de ipos sibili per reflexionē nō intelligit᷑ hic;

qa tale ē uerū.ut huius ɔñe:hec ꝓpō ē īpossibilis.ergo nullus deus ē.pōt sta re oppositum ɔñtis cum añte.et ꝺ̄ fa cto ita ē sicut adeq̄te significat̄ p an tecedens:quis nō sit ita:sicut adequa te significatur per ɔñs.ex quo seq̄t̄ ꝙ non ē bona nec simplr̄ nec ut nūc. Et hic aduerte ꝙ sicut aliqua ꝓpō est possibilis que nō pōt eē uera:ita econ uerso aliqua ē uera que nō ē nec pōt esse possibilis:sic precise significādo Exēplū primi tu nō es i mēte tua.exē plū s̄i hec ꝓpō ē ıpossibilis se demon strata.Ex his que iam dicta sūt p3 ꝙ ois ɔña bona ē necc̄ⁱ simplr̄:ul' ut nūc s̄3 ꝙ habuerit an̄s uel ɔñs ipossibile l' necessariū simplr̄ ul' ut nunc.et q̄uis ɔña necessaria simplr̄ ñ possit mutari in nō bonā sic significando nec etia3 mala simplr̄ possit mutari de mala ī bonā ɔñam.ɔña tamē bona uel ma la:ut nūc pōt mutari de bona ī malā et ecōuerso.et de hac s̄a non intelle xit magister. ¶ Vltimo ꝑmitto ante responsionē ad argumēta ꝙ iste due regl'e intelligūt̄ subductis modis ar guendi ɔñe bone formalis simplr̄. vnde 1ª ɔña.ois hō ē asinus. ergo ois hō ē aīal nō ē materialis tantū.sed ē formal' simplr̄:q̄uis aη̄s sit impossibile p se et ɔñs necessarium p se.et hoc iō qa arguitur ab inferiori ad suum su perius sine aliqua distributōe :sed 1ª ē materialis tātū.nullus coruus.ergo tu dormis: qa t3 merito impossibilita tis antecedentis et nō merito forme. Silr̄ 1ª tu curris.ergo coruus ē al'.est bona solū rōne necessitatis ɔñtis.aη̄s aūt et ɔñs sūt materia ɔñe.iō isti duo modi arguēdi sūt materiales tātū et

nullo mō formales. ¶ Ad argumēta rñr.Ad primū dicit̄ ꝙ l3 ad nullū ipos sibile sequat̄ q̄dlibet:tamē q̄dlibet se q̄t̄ uel natᵐ ē seq ex ippssibili: sicut l3 nullū aīal sit ōe aīal:tamen omne aīal est animal. ¶ Ad secundum dicitur ꝙ nō ē ɔña bona:ut patuit.et de ipos sibili p reflexionē ñ itelligit̄ rª. Ad tertiū dicit̄ ꝙ 1ª ɔña ē bona ut nunc: et nō siplıciter:et nō ē icōueniēs ꝙ ex tali ipossibili sequat̄ nūc aliq̄d q̄ꝺ̄ nō sēp sequebat̄.et sic ɔcedit̄ ꝙ aliq̄ ɔña nūc ē bōa que sic significando nō sē p fuit bona:sɔña bona ut nunc:sed ꝺ̄ simplr̄ bona eēt icōueniēs de q̄ magi ster itellexit. ¶ Ad primū s̄i pricipal' dicitur sicut ad primū primi pricipal' ¶ Ad s̄3 s̄i pricipalis dicit̄ sicut ad 3ᵐ primi pricipal. ¶ Ad tertiū s̄i pricipal' dicit̄ ꝙ ista ɔña ē bōa ut nūc:et l3 pos sit alias stare oppositū ɔñtis cu3 añte tū ñ ꝑ nūc.et iō sicut aη̄s ē necessariū ita ɔña fuit necessaria.s.ut nūc:et nō siplr̄:q̄uis de tali nō itellexit. ¶ Ad pᵐ tertii responsum ē ꝙ 1ª cōseq̄entia ē bona:ut nūc et non simplr̄. ¶ Ad s̄m tertii dicitur ꝙ rō diuersitatis ē pp di uersā rōe3 formalē ɔñe.bone et aliarū ꝓpōᵐ:sicut patet ex diffinitōne ɔᵉ bōe que ē ꝙ nō possit eē ita sicut adeq̄te significatur per antecedens:quin ita sit. sicut adequate significatur per p ɔˢ.i.necessaria sit hitudo iter ita eē et ueritatē ɔñtis et añtis. ¶ Hoc autē nō req̄rit̄ ad ueritatē aliarū ꝓpōᵐ ca thecoricarū l' ipotehticarū q̄rum ueri tas exigit ita eē solū:s3 ñ includit ne cessitatē illius:ita eē nec siplr̄ nec ab solute: nisi 1ª ꝓpō fuerit uera et neces saria:s3 1ª ñ ē iq̄tū uerā s3 iq̄tū necesª ɔ.al' u h exig i qᵐ ūa siū bō ex q̄ p3 ex o

ois falsa cōditionalis ē īpossibilis:quia duorū oppositorum si unū ē necessa rium reliquum ē impossibile:et econ uerso.omnis aūt conditionalis ē uera uel falsa.ergo et ce.et p ɔn̄s nulla est que possit esse contiñ :quia si uera ē necessaria si falsa est impossibilis:sed nulla est que nō sit uera uł falsa.ergo et ce·Hec aūt itelligunt̃ de conditio nali bona simplr:quia bona ut nūc ē necessaria ut nūc:et bona simplr est necessaria simplr:dicas sic de mala

¶ Ad primum quarti principał dici tur ꝙ cōditionalis nil point in esse ad hunc intellectum ꝙ ex cōditionali n̄ sequitur formaliter suum an̄s nec su uꝫ ɔn̄s nō enim sequitur si tu curris: tu moueris.ergo tu curris:uł ergo tu moueris.Et ideo argumentum illud nōē ad propositū:quia non intelligit̃ de illatōe:sed d' an̄te et ɔn̄te. ¶ Ad ꝯꝫ q̄rti principał dicitur.ꝙ lꝫ iª ɔn̄a sit bo na nō tamē formałr:sꝫ soᵐ materiałr nō seqtur i sili.si chiª ē.chiª ē gº chiª ē:qa si chiªᵐ esse esset chiªᵐ esse non pp hoc seqt̃ ꝙ chiª ē:sed seqt̃ cum subiunctiuo uerbo ꝙ chiª esset:et nō ꝙ chiª ē:sed de deo seqt̃ etiā cū uer bo indicatiuo gratia materie et non de forma.et sic de sexto duº et ce.

¶ Conquentia.

¶ Bona ¶ Mala.

¶ Vt nunc ¶ Simpliciter.

¶ Formalis. ¶ Materialis tantū.

¶ De forma ¶ De materia.

¶ Impossibile.

¶ Per se. ¶ p accidens. ¶ p reflexionē

¶ Implicans ¶ Non implicans.

¶ Formałr ¶ Necessariū ¶ Virtuałr

¶ Per se ¶ p accidēs ¶ p reflexionem.

SEPTIMO DVBITAT VR CIRCA REGVL LAS GENERLES ET PRIMO CIRCA quat tuor regulas quarum pri ma est ista. ¶ Si consequentia ē bōa et an̄s ē uerum.ergo cn̄s est uerum ¶ Secunda si cn̄a est bona et cn̄s est fal sum.ergo an̄s est falsum. ¶ Tertia si si ɔn̄a est bona et aliquando fuit uel erit ita:sicut adequate significat̃ per an̄s p tūc fuit uł erit ita:sicut adequa te significatur per ɔn̄s. ¶ Qurta si ɔª ē bona et aliquando nō fuit uł n̄ erit ita sicut adequate significatur p ɔn̄s p tūc nō fuit łnō erit ita:sicut adeq̄te significatur per an̄s. ¶ Et proclara et māifesta declaratōe oium istarum regularū talē ordinē obſuare istitui: qa singłaꝫ limitatōeꝫ p formales seu testu ales litteras designabo .et cāꝫ limitatōis a latere subdā:ut sicqlibꝫ ēt rudis cām limitatōnis itelligat.et duas piter discipulus cōmoditates ac cipiat:ut opponētē incautuꝫ pcutiat: nisi oēs limitatōes memoª habuerit. deinde ut se ſuet illesū dū singłre ob iectū qi spiculo clipeū obiiciēs se defē dat.sił aūt et memorie uehemēter p ſreuiet dū numerū et cōnotatōneꝫ li mitationū qi acies ordie quodā istru ctas ad bellū pspexerit.et ne i uerbis lōgius imoremur.ecce i figura inspi cies ꝙ polliceor.

SI ¶ ALICVIVS CONSEQVē tie: bone. ¶ Quia ɔn̄e male nō icōuēit an̄s eē uerū sine ɔn̄te:ēt pp materiaꝫ isolubiliū:ut sic arguēdo hoc ē falsuꝫ. ergo hoc est falsum continue demō strando ɔn̄s ꝙ non precise significat

ca. aliter non admitteret casus: tunc certuȝ est ꝙ talis ꝯñe antecedens est uerum et consequens falsũ: et hoc nõ inconuenit: qa est mala: nec arguitur a cõuertibili ad cõuertibile: nisi apparenter: qa aũs significat ꝓcise cathã autentice consequens autem nõ.

¶ AFFIRMATIVE. Quia ꝯñe neũe bone nõ ĩcõuenit aũs eẽ ueruȝ et ꝯũs nõ: ut huius ñ si tu es hõ tu es asinus que ẽ bõa qa cõtradcõm ẽ fm et aũs est uerũ et ꝯs fm utȝ et hoc ẽ qa ꝯa ẽ neũa

¶ SIGNIFICANS EX COMPOsitiõe suarũ ptiũ. ¶ Quia ubi p nouaȝ ĩpositionẽ istius ꝯñe tu es hõ. ergo tu es asinus nec aũs nec ꝯũs mutent significatõnem: sȝ tota subordinet ubi ꝯñe bone uel salteȝ ly. ergo uni bone illationi: et tunc ꝯña ẽ bona: et aũs est uerũ et ꝯũs falsum.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIficantibũ. ¶ Quia ubi huius ꝯñe tu es hõ. ergo tu es al. nec aũs nec nota illationis mutarent significatõneȝ: sȝ ꝯũs significet ꝓcise te eẽ asinũ. tũc ia ꝯa esset bona: ut supposui: qa uolo ꝙ nota illatõnis siue tota ꝯña subordiet uni mẽtali bone: sicut etiã prius subordiabat aũs ẽ uerũ et ꝯũs falsũ cuȝ significet hõieȝ eẽ asinũ.

¶ CVIVS NEC [illegible] ANTEcedẽs nec ꝯs ẽ ꝓpõ plres ¶ Quia istius ꝯñe brunellus ẽ asinus. gº brunellus nõ ẽ risibilis que ẽ bona ꝯa et aũs ẽ uerũ et ꝯũs sub uno sensu ẽ ueruȝ .s.i recto et sub alio fm .s.i obliquo. iõ q̃uis ꝯũs: sit falsũ nõ ĩcõuenit qa ẽ ꝓpõ plres cum nõ sit fm ut ẽ ꝯũs huius ꝯñe bone: q̃uis ꝯũs huius ꝯñe bone sit fm ł salte illd qd ẽ ꝯũs huius ꝯe bõe sit fm.

¶ ANTECEDENS PRINCIPAle. ¶ Quia istius ꝯñe bone: si tu es hõ tu es papa. ergo si tu es hõ: tu es papa lȝ ly tu es hõ sit uerũ qd ẽ aũs [illegible] aũtis tamẽ ꝯũs pricipale ẽ fm: qa aũs principale ẽ falsum cũ sit cõditõal' ĩpossibil'.

¶ EXPLICITVM VEL IMPLICItũ ẽ uerũ. ¶ Quia istius ꝯe bone. nisi tu es al. tu nõ es hõ: aũs explicitũ ẽ uerũ et ꝯũs fm sȝ aũs ĩplicitum ẽ fm .sicut ꝯũs .s.ia ꝓpõ tu nõ es al. qa in ly nisi includit neᵒ cũ tãtũ ualeat q̃tũ si ñ: ita ꝙ neº negat aũs et nõ notã cõditõis.

¶ CONSEQVENS PRINCIPAle. ¶ Quia istius ꝯñe bõe: si tu es asinus: tu es asinus. gº si tu es asinus: tu es asinus: aũs pricipale ẽ uerum. Et ly tu. es asinus ẽ falsuȝ: et ly tu es asinus ẽ ꝯũs: qa ẽ ꝯũs ꝯũtis. gº ꝯũs ẽ falsuȝ sȝ istud nõ ẽ cõtra regłam: qa itelligit d' ꝯũti pricipali et nõ de secundario.

¶ EST VERVM. ¶ Ideo bñ seqtur ĩ ꝓcedenti ꝯña ꝙ ꝯũs principale sit uerum. .s. si tu es asinus. tu es asinus: et sic patet tota prima regula limitata quam Aristotiles breuiter tradidit. d. Ex falsis ueruȝ. ex ueris nil nisi ueruȝ supple sequitur. in ꝯña bona affirmatiua: et sic de ceteris limitatõibus prenotatis ad laudem dei et sue uirgis matris. ¶ Easdem quoqȝ limitatõnes cum eiusdem de causis secũde regule pricipali per temetipsũ cõsignabis ne legẽti et scribenti replicatõe tediũ afferatur. ¶ Notanduȝ est tamen ꝙ licet iste modus arguendi ualeat de presenti tamen non sequitur premiscẽdo de preterito uel futuro. ¶ Vñ nõ seqt hec ꝯa ẽ bõa et aũs fuit uerũ gº et ꝯũs fuit uerũ. Silr nec de futuro

iª ꝯª ē bõa et añs erit uerum. ergo ꝯñs erit uerũ. Dato eni ꝙ huius ꝯ.ie tu es hõ gº tu es al. Prima ꝓpõ que ē añs diu fuerit et post hoc erit. et ßa que ē ꝯˢ nũc pº sit et nunq̃ post hoc erit eẽt añs uerũ utriusq3 ꝯñe et ꝯˢ fᵐ sed bñ seq̃t cᵐ restrictõne. iª ꝯª ē bo na et aliqñ fuit uel erit ita sicut adeq̃ te significat̃ p añs: gº tũc fuit uł erit ita sicut adeq̃te significat̃ p ꝯñs: sed añs i casu ꝑdcõ ē fᵐ l3 eni añs diu fu erit nũq̃ tñ fuit añs nec ũq̃ fuit ita ꝙ añs istius ꝯñe fuerit uerũ l3 añs fue rit uerũ. ❡ Tñ attẽde ꝙ l3 iste modus arguẽdi nõ ualeat. s. iª ꝯª ē bõa et añs fuit ł erit uerũ gº et consequens fuit uel erit uerũ3 rª ꝯñe mẽtał uł scripte ubi tota ꝯª cu3 toto añte et ꝯñte pos sũt sił eẽ et hẽre eẽ ꝑmãnẽs tñ i ꝯña uocali ubi añs et ꝯñs nõ possũt sił eẽ ꝑp successiuã ꝓlatõe3 ē totũ cõtrariũ. na3 ibi dum ꝯña ē i ꝓferri dicit̃ esse ꝯª et nõ põt dꝫ p̃nti uerificari ꝙ añs ē uerum quia nõ potest eẽ ita ꝙ añs ē s3 solũ de futuro ł de p̃terito põt ueri ficari ꝙ añs fuit ł erit uerũ. ❡ Nec te ꝑturbet ꝙ nõ põt ꝯª i uoce eẽ qa nõ põt sił tota ꝓferri et ꝯñter nõ ē uerũ3 ꝙ ꝯª uocalis ē bõa: qa ut3 a Tisbero i 1º sofismate oĩs hõ q̃ ē asinus currit põt ꝓbabilr̃ dici ꝙ hic ꝑtrãsit spaciu3 .i. ē i ꝑtrãseundo spatiũ. et sic põt ꝯña ꝓferri qa aliq̃s põt eẽ i ꝓferẽdo. ❡ Et si hoc nõ placet dico et melius ꝙ to tus modus arguẽdi in ꝯª uocali deb3 eẽ de futuro ł de p̃terito. s. iª ꝯña erit bõa et aˢ erit uerũ. gº et ꝯˢ erit uerũ et sic de p̃terito ꝓportõnabilr̃. ❡ Silr̃ aduerte qa iˢ modus arguendi cu3 t̃porali ē fallax sic arguendo. iª ꝯña ē bona. ergo q̃ñacunq3 añs erit uerũ cª erit uerũ quod patet signata ista ꝯª si tu es asinus tu es asinus que ē opti ma: et tñ nõ q̃ñcunq3 añs erit uerum ꝯñs erit uerum. quia sequit̃ formałr̃ nunq̃ añs erit uerum. gº nõ q̃ñcunq3 añs erit uerum ꝯñs erit uerum ten3 ꝯña a superiori distributo negatiue ad suum inferius: qa ex opposito con sequentis sequit̃ oᵐ añtis formaliter. sequit̃ eni q̃ñcunq3 añs erit uerum ꝯñs erit uerum. ergo aliquando añs erit uerum quando consequens erit uerum a subalternante ad subalter natã. et ultra aliquãdo añs erit ueru3 quãdo ꝯñs erit ueru3. ergo aliquando ꝯñs erit uerũ. et ꝓ tunc ꝯñs erit uerũ t3 ꝯña a resolutõe relatiui i̇plicãtis in et cũ suo relatiuo proportiõalibi. cũ omnibus cõditionibus req̃sitis ut pa tuit in tractatu de sensu cõposito et diuiso. et ultra sequit̃ ergo aliquãdo añs erit uerum t3 ꝯña a coᵘª affirma tiua ad alterã eius partẽ p̃cipale3. et hoc est oppositũ añtis. ergo ex opposi to ꝯñtis sequitur formałr̃ oppositum añtis. ❡ Correlarie ex his potes uide re quõ 3ª et q̃rta regłe sunt uere. s. si ꝯña ē bõa et aliqñ fuit ł erit ita: sicut adeq̃te significat̃ p añs ꝓ tũc fuit uł erit ita: sicut adeq̃te significat̃ p ꝯñs. Et ex opposito si ꝯª ē bõa et aliqñ nõ fuit ł nõ erit ita sicut adequate signi cat̃ p ꝯˢ ꝓ tũc ñ fuit ł ñ erit ita sicut adeq̃te significat̃ p añs. ❡ S3 tñ cõtra has duas regulas ultimas arguitur. nã ista ꝯña est bõa deus ē. gº nullus hõ ē asinus et ē ita sicut adeq̃te signi ficat̃ per añs et tñ nõ ē ita: sicut ade q̃te significat̃ p ꝯˢ: qa si ñ det̃ oppᵐ

.s.ꝙ est ita sicut adeq̃te significat̃ ꝑ
ꝯ̃ .Sʒ cõtra arᵒ sic ita ẽ sicut adeq̃te
significat̃ ꝑ ꝯñs.gᵒ sic ẽ sicut adeq̃te
ꝑ ꝯˢ.tʒᵃ a cõuertibili ad cõuertibile.
¶Et ultra seq̃t̃ ex ꝯñte gᵒ aliqualr̃ ẽ si
cut adequate significat̃ ꝑ ꝯñs.tʒᵃ ab i
feriori ad suũ supius affirmatiue sine
ĩpedimẽto ¶Et ex ꝯñri arᵒ sic gᵒ aliq̃s
modus ẽ : quo sic ẽ sicut adequate si
gnificatur ꝑ ꝯñs.sed ꝯñs ẽ falsũ. quia
nullus modus ẽ quo nullus hõ ẽ asi
nus.qd̃ ꝓbat̃ : quia si nihil nec aliqua
nec aliqualr̃ esset :adhuc nullus hõ es
set asinus:et tñ nullus mõus qᵒ nullꝰ
hõ eẽ asinus:qa si nõ det̃ oppoᵐ .s.ꝙ
aliq̃s mõus eẽt qᵒ nullꝰ hõ ẽet asinus:
qd̃ ẽ repugnãs cõditõnali ꝓsupposite
et de se ẽ ipossibile siplr̃. ¶Ideo ꝑ so
lutõe huius dico ꝙ isti termini ita est
sic ẽ et similes possũt capi dupliciter.
¶Primo aduerbialr̃ ꝑ uere et non ẽ ita
pro false uel falso ¶Secundo modo
ut sũt plr̃es partes oratõis.s.aduerbiũ
demõstrandi et uerbum substantiuũ
sum es ẽ :et primo modo ĩtelligit̃ re
gula et nõ ꝯ̃o . ¶ Et per hoc patet so
lutio cõcedendo totũ usq₃ cᵃ dicitur.
gᵒ aliqualr̃ est ꝙ nullus hõ ẽ asinus.
hec ꝯñia negatur: sed bene seq̃tur gᵒ
aliqualiter nullus homo est asinus
quia uere nullus hõ ẽ asinus:et siue
aliquid esset siue nihil:adhuc uere ni
hil esset:sed nõ aliqualiter esset:ꝙ ni
hil esset lʒ aliqualr̃ nihil esset:quia ue
re nihil eẽt:sʒ ñ aliqualr̃ eẽt ꝙ nullus
homo esset asinus:licet aliqualr̃ nullꝰ
homo esset asinus :quia uere nullus
hõ esset asinus.¶ Et iuxta predicta ꝑ
sufficientiori informatõe iuuenũ est
notandũ ꝙ isti termini uerũ et falsuʒ

sumunt̃ tripliciter ¶Primo mõ trãscẽ
dẽter.et sic sũt termini prime intẽtio
nis uel impositõis:et sic conceditur
sofistice ꝙ ista ꝓpõ hõ est asinus sic si
gnificando precise ẽ uera.i.ẽ entia:qa
ẽ ꝗ res siue ꝯ̃ termini. ¶ Zᵒ modo ꝑ
propositõne uera uel falsa:et sic sunt
termini ꝯ̃e impositõis uel intentõnis.
¶Tertio mõ aduerbialr̃ uerũ ꝑ uere.ul̃
ita ẽ falsũ ꝑ false l̃ faso ul̃ nõ ẽ ita uel
nõ sic ẽ.et isto modo nõ sũt aduerbia
affirmatiua sed cõfirmatiua uerbum
principale ul̃ notam pricipalem. ¶ Et
ex hoc soluit̃ dubium quorũdã male
sentiẽtitiũ qui dicũt ꝙ nõ datur ꝓpõ
affirmatiua:nisi in qua ponat̃ aduer
biũ affirmandi:sicut nec datur nega
tiua:nisi in qua ponatur aduerbium
negãdi.Et cõsequẽter cõcedũt ꝙ ista
ꝓpositio nõ est affirmatiua deus est :
sʒ ista sic ẽ ul̃ ita est ul̃ ꝓfecto deus ẽ:
¶ Et ꝯ̃riter habẽt cõcedere ꝙ iᵃ oratio
deus ẽ nõ ẽ ꝓpositio:qa nec ẽ affirma
tiua nec negatiua qd̃ ẽ qd puerile cer
te. ¶Et pp hoc dicitur teste prisciano
in maiori uolumie ꝙ dicta aduerbia
nõ sunt affirmatiua sed cõfirmatiua.
ideo nõ faciunt ꝓpositõem affirmati
uam:sed ꝓpõem quam inueniũt con
firmant.si eni dixero ꝓfecto hõ non ẽ
asinus:'y profecto nõ affirmat tamen
confimat negatõem quam inuenit.
similr̃ si dixero porro ñ male facias:li
porro nõ facit ꝓpositõem affirmatiuaʒ
sʒ confirmat ꝓpositionẽ affirmatiuaʒ
sed non est sic de aduerbiis negandi.
qa iᵃ ex officio suo ꝓprio habẽt ne
gare:et sũt proprie aduerbia negan
di. ¶ Et pp hoc soluitur aliud dubiũ
.s.quare due affirmatõnes seu duo

aduerbia affirmatiua immo melius cō
firmatiua nō faciunt unā negatōem
sicut due negatōes faciunt unā affir
matōem. ¶ Ratio ē qa aduerbia con
firmatia nō destruunt:sȝ ex suo signi
ficato et mō significandi cōfirmāt qc
qd inueniūt qualitercūqȝ sit illud.aduer
bia uero negandi destruūt iuxta do
ctrinam beati Augustini.neꝰ ē tam
malignantis nature ꝙ qcquid iuenit
destruit et eius inducit oppositū.ideo
nō ē similitudo iter aduerbia negādi
et confirmandi.patet ergo ꝙ illa ꝑpō
deus ē:q̄uis non sit ꝑpō confirmatiua
dm sic nude et absolute profertur.tn̄
ē ꝑpō affirmatiua:nec sequit̄ non ē
ꝑpō confirmatiua.ergo nō ē ꝑpō affir
matiua. ¶ Sed ad primū ꝑpositū re
deundo:sicut dixi uerū et falsū pos
sunt tripliciter sumi:ita dico de ōibus
terminis modalibus.s. possibile et im
possibile necessarium contigens pos
sunt ēt. triplr sumi. verbi gratia ne
cessarium sumitur tripliciter. ¶ Prio
trāscendēter ꝑ re necessaria:sicut cū
dico necessarium ē deum eē:et tūc si
gnificat aliquam rē que ē necessaria
et ista ē deum eē uel eē dei. ¶ Secun
do aduerbialr ꝑ mō necessario .et sic
necessario deus ē significat ꝙ aliqua
liter ē in re qualiter eē nō pōt non eē:
et taliter ē deū esse.et his duobus mo
dis sumitur potius methaphisicalr q̄
logicaliter. ¶ Tertio mō ad ꝑpositū
sumitur ꝑ ꝑpōe necessaria:et tūc ne
cessariū ē deum eē:significat ꝙ ista ꝑ
positio ē necessaria deus ē que signi
ficat adequate deum esse.et si placet
primo modo utamur ly necessarium:
2o ly necessario:tertio ly necesse.licet
in hoc nō sit tāta uis.et attende ꝙ pꝰ
et 2o mō capiendo ly necessariū non
ē cōcedendū ꝙ necessariū ē Cesarē
fuisse:quia Cesarem fuisse non ē ali
quid nec aliqualiter:sed fuit aliquid
qa fuit Cesar existens:sicut antechri
stū fore non ē aliquid nec aliq̄lr:sȝ erit
aliqd:qa erit antixꝰ existēs:sȝ bn̄ conce
dendū ē ꝙ tā primo q̄ 2o mō ꝙ neces
sariū ē deū esse:et necesse ē hominē
esse al. ¶ Et uniuersalr erit uerū de
omni ꝑpōe de presenti sine ampliati
one et destructōne sequēte affirmati
ua cui correspōdet aliquid necessariū
in re uel saltē aliquis modus necessa
rius ꝑ significabili cōplexe talis ꝑpōis
Sed tertio mō logicalr uerificat̄ dē ōi
ꝑpōe necessaria tā affirmatiua q̄ neua
tā de presenti q̄ ampliatiua.verbi.gra
tia.necessariū ē nullā chimerā esse.i
ista ꝑpō ē necessaria nulla chia ē. silr
necesse ē Cesarē fuisse.ia ꝑpō ē neces
saria Cesar fuit. ¶ Et si nihil nec aliq̄
nec aliqualr esset.tunc nꝰ triū modo
rū eēt cōcedendū ꝙ necessariū ē Ce
sarē fuisse:q̄uis eēt cōcedēdum ꝙ Ce
sar fuerit:sȝ nō ꝙ necesse ē Cesarem
fuisse.ubi uero ē ia ꝑpō Cesar fuit:sic
significās ē cōcedēdū ꝙ necem ē Cesa
rē fuisse tertio mō sumēdo ly necessa
riū sȝ nō pꝰ nec 2o mō:ut ꝑdixi. ¶ Et si
queris si ia ꝑpō ē necessaria Cesar fu
it.ergo significatū adeq̄tū ē necem sȝ
significatū adeq̄tū ē cesarē fuisse.go
cesarē fuisse ē necem.gꝰ cesarē fuisse
ē.gꝰ pꝰs ē ens siue aliqd cuius oppm
ē cōcessum. ¶ Huic dicit̄ negando
pꝰ istā ꝯñam ultimā.hec ꝑpō ē neces
saria cesar fuit.gꝰ significatū adeq̄tū
ē necessarium:sed significatū adeq̄tū

ē cesarē fuisse ē necessariū.gº cesarez
fuisse ē:qa ly necessariū ampliat ꝑ eo
qd̄ ē ul' fuit ul' erit:ul' pōt eē ul' imagia
ri ł intelligi. ¶ Zº dicit̃ ꝙ capiendo
ly necessariū tertio mō logicalr̄ illud nͦ
ē meᵐ uniuersalr̄ ad ꝓbādū ꝓpōem eē
necessariā.s.ex significato adeq̄to ne
cessario:sed illud est uerū:ut dixi: qn̄
ꝓpō ē affirmatiua nō ampliatiua et ei
correspōdet aliqd reale qd̄ ē significa
tū cōplexe p istā ꝓpōem. ¶ Sed gene
rale mediū ad ꝓbādū ꝓpnōem eē ne
cessariā:et hoc logice loquendo:et ter
tio mō ē hoc.hec ꝓpō ē uera:que nec
ipsa nec aliq̄ alia sibi sil'is pōt eē falsa
sic significādo ꝓcise cui nō cōtradicit
aliq̄ ꝓpō quā seq̄t̃ eē falsā ad ꝓpōem
significātem illaz esse soª impossibili
tas nō permittit.gº hec ꝓpō ē necesª
¶ Dico aūt pº hec ꝓpō ē uera:qa fal
sa non ē necessaria ¶ Zº dico nec aliq̄
sibi sil's:qa ista ꝓpō mental' existens i
mentē sor.sor.ē:q̄uis nō possit esse fal
sa:tn̄ nō ē necessaria.qa aª mental' exi
stēs i mēte alterius oīo cōsil's sibi pōt
esse falsa ita significādo. ¶ Dico tertio
cui nͦ cōtradicit aliqua ꝓpō et ce.qa iª
ꝓpō aliq̄ ꝓpō est nō ē necessaria:et tn̄
nec ipsa nec aliq̄ sibi sil's sic ꝓcise si
gnificādo pōt eē falsa:et hoc ē:qa sibi
cōtradicit aliq̄ ꝓpō.s.iª nª ꝓpō ē que ē
falsa pp hoc qa ad suū cōtradictoriū
eē seq̄t̃ ipsaz eē falsā. ¶ Dixi quarto
soª ipossibilitas nō pmittit : qa iª ꝓpō
aliqd ē ē necessaria:q̄uis sibi contradi
cat aliq̄ ꝓpō:s. iª nihil ē:que est falsa si
sua cōtradictoria esset:sed nō solū pp
hoc eēt falsa:s; pp multa alia.s.pp ne
gare deū eē celum eē et ce.dico etiaz
et qd̄ facile ꝓtereo:qa ē clarū sic preci

se significando:qa p nouā ipositōem
uel significando sic:et nō solū sic.oīs
ꝓpō quantūcunq; uera et necessaria
posset fieri falsa et ipossibil' et cuiuscū
q; denoiatōis libuerit. ¶ Et sic i sūma
qnq; conditōes req̄rūt̃ ad hoc ꝙ ul' ꝓ
positio sit necessaria:et p oppositū po
tes cognoscere qd sit ꝓpō ipossibilis.
duorū eni oppositoruz si unū ē neces
sariū:reliquum ē ipossibile et ecōuer
so.iō formatis duobus cōtradictoriis:
uide si unū istorū hz qnq; cōditōnes
assignatas:et tūc hēbis ꝙ unum ē ne
cessariū et reliquum ipossibile . ¶ Et
si dicis adhuc stat diffinitas:qa oīs ꝓ
positō necessaria ē uera.sed ista cesar
fuit ē necessaria.gº ē uera.quod ergo
ē mediū ad ꝓbādū istā uel aliā eē ue
rā.si eni ex significato adequato seq
tur:ut prius ꝙ cesarem fuisse ē aliqd.
¶ Huic dicit̃ ꝙ nͦ sēp nec generalr̄
ueritas ꝓpōnis i'ertur mō iā dicto:qa
falleret i ꝓpōibus negatiuis ampliati
uis:et q̄bus nihil correspōdet ex pte
rei:sed generalr̄ sic ifert̃ ueritas pro
positōis.ꝓcise sicut ē iª ꝓpō significat
gº ē uera:et ꝓcise sicut fuit hec ꝓpō
significat.ergo ē uera.et s; naturā ꝓ
positōis adapta meᵐ ad ꝓpositum et
sic ex opposito potes cognoscere que
ꝓpō sit falsa p cōtradictoriū eiusdem.
¶ Et si dicis Aristotiles in p̄ūtis.d. ꝙ
ab eo qd̄ res ē ul' nō ē.ꝓpō dicit̃ uera ł
falsa:et nihil dicit de preterito nec de
futuro. ¶ Huic dicit̃ ꝙ Aristotiles pº
pierminias uocat ꝓpōem solū oratōez
indicatiuā et de presenti et maxime
cū uerbo substātiuo sū es ē:nō qa alie
oratōes pfecte aliorū tēporū et modo
rū ac uerborū adiectiuorū nō sit uere

sed sicut consueuimus dicere solū deum eē bonū.s.p indepēdētiā. Alia uero nō ē bona supple p indepēdentiā; sed solū p participatōnem diuine bonitatis que singlis rebus aliqd imptit̄. Ita oratio indicatiua de p̄senti cum uerbo substantiuo dicit̄ solū ppō per indepēdētiā:qa i[a] nō resoluit̄ in aliā nec p̄supponit aliā ppōem ad sui ueritatē.sed ppō de p̄terito presupponit aliā de p̄nti fuisse uerā in ppriis terminis uel i aliis.qđ dico pp ppōnem que fuerit de terminis nō simplicibus:sed cōpositis:ut patuit in sēsu cōposito et diuiso.ideo eni ista ē uera.Adam fuit hō:qa aliqñ fuit uerū dicere φ adā est hō.et ideo ē uerū φ añchristus erit:qa aliquādo erit ita φ añchristus ē.et iō hec ē uera pōt eē φ añchristus ē.quia hec ppō ē possibilis añchristus ē.ecce qualr̄ oēs alie sunt uere pp dependētiā a ueritate ppōis de p̄nti mōi idicatiui cū hoc uerbo substātio sū es ē.et hoc cōsiderās Aristotiles solūmō diffinit eā. Ego uero largi⁹ sumo hic p ppositōem p ōi oratōe pfecta siue ca[a] siue ipothetica:siue depēdēter:siue i dependenter uera. Multa hic addidi p̄ter ppoitū:ut iuuenes in hac materia sufficientius eruditi possent illos sex terminos modales sepe in dispu tatōibus occurrētes distincte itelligere ne p equoca laborantes indeuia que dā transcurrāt:sed certis districtōibus quasi uiis rectis sciant ueritatē cōplecti et uitare falsitatē. Ad laudem dei qui ē uia ueritas et uita.et ce.

OCTAVO DVBITAtur.Vtrū quinta et sexta reg[e] sint uere.s.si ɔña ē bōa et a[e] est concedendum consequēs ē cōcedēdū :et si ɔña ē bona et ɔ̄ns ē negandum et aňs ſilr̄.et pro declaratiōne regularū aū limitatōes p̄suppono duo. Prio φ in proposito sumunt̄ isti termini cōcedēdū negādū dubitādū et distiguendū nōialr̄ pro digno cōcedi uel negari et ce.et non participialiter.multū eni differt unū ab altero.si enim ponat̄ φ ista ppō homo ē asin⁹ sit tibi posita et a te admissa:sicut ē satis possibile:tūc i[a] hō ē asinus ē a te cōcedenda:qa ē digna a te cōcedi:post q̄ ē a te admissa:et tamen nō ē concedenda participialiter:qa qñcunq; ppo neret̄ :respōdebis per hoc uerbū nego:ut patuit in obligatōibus.silr̄ cōcedit̄ φ una ppō .s.i[a] deus ē sit̄ ē concedenda et negāda respectu eiusdē;:ut dato φ ista significet precise hominē eē asinum.tunc ppono istā deus ē:et p; φ bene respōdēdo dices concedo ergo ē cōcedēda pticipialr̄:tñ ē neganda nominalr̄:qa ē impossibil̄ p se.ergo digna negari.nā ōis ppō īpossibil̄ per se ē digna negari.ecōtra uero si ipōa tur ista hō ē asinus significare deum eē pcise:tūc ē cōcedenda nominaliter qa necessaria p se et tamen ē neganda participialiter:qa ad eam bene respondēdo dices nego. Hoc aūt dico p; Strodū qui dicit φ in tali cāu una ppō ē concedenda:et tñ continue negat eā:et ecōtra aliqua neganda quā cōtinue cōcedit.cōcedit enī; ipsam cōcedendā uel negādā nomialr̄.qa hoc sequit̄ ex casu:sed bene negabit uel cōcedet quotienscūq; ppoit̄ :qa ipsa ē iptinens que extra casum silr̄ cōce

deret uel negaret. non enim sequitur illa ppó hó é asinus é concedenda. ergo homo é asinus: nec sequitur 1a ppó deus é: é negāda. ergo deus nó é. ¶ S3 fm Tilberm regē soph starū: imo logicu3 realissimū: aliter eēt dicēdū: ut habet uideri in ēo pricipali su primi sophismatis quot modis ppó é negāda con cedenda uel dubitanda. non enim sequitur apud ipsū. illa ppó é necessaria. ergo é concedenda. ¶ Sir nec sequitur ista p positio é ipossibilis per se. ergo é negāda: sed oportet addere q sit autentice talis seu apud cōem modū loquendi disputantiū digna concedi uel negari. ¶ Zo nota fz Tilberm loco assignato q n̄ é incōueniēs q una ppó fa scita eē talis et n̄ seq̄ns. ɔcedat. sir uera scita eē talis n̄ repugnās neget. Exēplū primi ppono tibi ista3 tu taces. respondebis cōcedo. et dum respondes ista é falsa nó sequēs qa nó es obligatus: et tñ bene respōdes iuxta iudiciū hominū oīum sapiētū. Exēplū secundi: ppono tibi istā tu loqueris: certū é q dices nego et dum sic dicis ista est uera scita é talis nó repugnans et bene respondes. ¶ Et cā huius é: qa respondēs nó pōt simul cum ei pponitur ab opponente respondere: sed post. et iō sufficit q ppó respondentis fuisset uera uel falsa p tempore platōnis redarguentis si tūc fuisset. Sequitur limitatio regule.

¶ SI ALIQVA CONSEQVENtia é bōa cōcedēda. ¶ Quia ɔñe male nó incōuenit añs eē cōcedēdū et ɔñs negandū. qa ubi ponatur q iste cōuertantur deus é et hó é asinus: tūc illa ɔa deus é, ergo hó é asinus é bōa a cōuertibili ad cōuertibile: et tñ añs é concedendū et ɔñs negandū: et hoc qa ɔña nó é cōcedenda et hoc fm Tilberum quē pricipaliter sequor.

¶ AFFIRMATIVA ¶ Quia istius ɔe bone et cōcedende nó si tu es homo: tu es asinus cū sua opposita sit negāda añs é cōcedēdū et ɔñs negandum et hoc qa nó é affirmatiua.

¶ SIGNIFICANS EX COMPOsitione suarū ptim. ¶ Quia p noua3 impōnē siue subordinationē toti9 ɔe siue note illatōis sine mutatōe significatōis partim posset regula falsificari. ut patuit prius satis clare.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIficantiū. ¶ Quia ubi fieret ecōuerso ut prius patuit in limitationibus pe regle posset regula habere istantiā.

¶ SCITA ESSE BONA ET CONcedenda. ¶ Quia rusticus qui concederet se esse hominé et nó aīal huius ɔe bone affirmatiue cōcedēde significantis autentice simplr. s. tu es homo ergo tu es animal: añs é cōcedendu3 et ɔñs negandū: qa nescit nec credit eē bonam.

¶ IMTELLECTA A TEMERITO tue cognitōnis. ¶ Quia si fiat ɔña et añs sit latinū et ɔñs grecū: et sit a conuertibili ad cōuertibile: et fide dign9 tibi nescienti: nisi latinū dicat q é bona et cōcedēda: et sic firmiter credas tunc ɔña eēt bona affirmatiua significans ex cōpositione suarū partiū simpliciter et scita esse bona et cōcedēda et tñ añs é concedēdum: et ɔñs nó: qa nó é intellectum.

¶ SCIENDO QVOD EX CONcedendo nó sequitur: nisi concedēdū.

Quia ubi aliqs credat q ex uero falsũ seqt in ɔña bona: sicut põt crede re ignorãs precepta logice: et cũ hoc credat se eẽ hominem et nõ animal: sicut potest rusticus credere. tũc istiꝰ ɔñe bone: tu es homo. ergo tu es aial bone et cõcedende affirmatiue signi ficantis ex cõpõe suarũ ptiũ simplici ter scite eẽ bone et cõcedende: qa sic firmiter credis: et ita ẽ et intellecte a te merito tue cognitõis: qa tota ɔña ẽ latina siue unius labii in quocũqꝫ idi omate fuerit añs ẽ cõcedendũ ɔñs ne gandum.

ET ANTECEDENS IMPLICI tum uł explicitũ principale ẽ ab aliqº concedẽdum. Quod dico propter istam nisi tu es aial tu nõ es homo: et pp ſaꝫ ptem istius copulatiue si tu es homo tu es risibilis et ecõuerso.

NEC REPVGNAT CONSE quens esse concedenduꝫ. Propter istam hoc nõ ẽ cõcedendũ. ergo hoc ñ ẽ cõcedendũ cõtinue demonstrando ɔñs cuius añs ẽ cõcedenduꝫ. et ɔñs nõ cum asserat se nõ esse concedendum et tamen hꝫ omnes limitatões pdcãs utꝫ discurrẽti per omnes nisi forte di catur q nõ ẽ bona et concedenda: qa ubi ponatur ɔñs significare precise ñ admittitur casus: ubi uero nõ precise tunc non arguit ab eodẽ ad idẽ: et ẽt añs ẽ cõcedendum et ɔñs nõ. ergo ɔª nõ ẽ concedenda qđ posset pbabilr di ci: sicut in materia insolubilium: et si hoc placet: tunc prima et ſa limitatio soluit hanc instãtiã contra regulam. sin aũt addere oportet hanc aliã. tuo ergo arbitrio relinquatur.

CONSEQVENS PRINCIPA le ẽ concedendum. Dico princip le pp istã uel sibi simile: si homo ẽ asi nus hõ ẽ rudibił. ergo si hõ ẽ asinus homo ẽ rudibił que ẽ optima et omẽs habet limitatões requisitas: ut pꝫ et ɔª ẽ concedẽdũ cũ sit cõditionalis neces saria et ɔñs ẽ negandũ: qđ pbatur sic illa ppositio ẽ neganda demonstrãdo istã hõ ẽ rudibił: et 1ª ẽ ɔª gº ɔª ẽ negã dum pꝫ resolutorie. sꝫ illud nõ ẽ cõtra regulam que intelligit de ɔñte princi pali et totali et nõ de secundario siue partiali totius ɔñe.

DVMMODO NEC ANTECE dens nec ɔñs sit ppõ plures. Propt istam brunellus ẽ hominis. ergo bru nellus ẽ risibilis: ut etiam prius patuit in alia limitatõe prime regłe generał easdem limitatões addas regłe gene rali prescripte. s. si ɔña ẽ bona cõceden da affirmatiua significãs ex cõpõe su arũ ptiũ pcise primarie significãt iũ scita esse bona intellecta a te merito tue cognitõis. sciẽdo q ex cõcedendo nõ sequit nisi concedendũ: et ɔñs im plicitũ uł explicitũ ẽ negandũ non re pugnans ipsũ eẽ concedendũ. tũc aª principale explicitũ uel implicitum ẽ neganduꝫ dummodo nec añcedens nec ɔñs sit ppositio plures. et oiuꝫ exẽ pla p te potes formare facilr. Post has limitatões uolo p meliori iuuenũ iformatõe i hac materia notare aliq̃ iuxta doctrinam modernorũ per oẽs scolas currentia. Et primo in hac materia contingit arguere q̃druplr duplr bene et duplr male. Primꝰ modus arguendi est iste et ẽ modus arguendi bonus additus limitatõibꝫ quas in prima regła designaui. si aliq̃

ɔña ē bona et ce.et añs ē uerū3. gᵒ et ɔñs ē uerū. ¶ Secūdus modus ē iste. ista ɔña ē bona:et añs ē cōcedendum. ergo et ɔñs ē cōcedēdū et est iste ma lus modus.qa ubi ponat' ista cōuerti deus ē et hō ē asinus.ista ɔña ē bona deus ē.ergo hō ē asinus a cōuertibili ad cōuertibile:et añs ē concedendum et ɔñs nō:et hoc ſm Tisberū quē imi tor. ¶ Tertius modus ē iste.ista ɔña ē cōcedenda et añs ē concedendū.ergo et ɔñs ē cōcedendum:et hec ē bōa cō sequētia:additis limitatōibus q̄s pau lo ante ꝓscripsi. ¶ Quartus modus arguendi est iste: ista ɔña ē cōcedēda et añs ē uerū.ergo et ɔñs ē uerū q ni hil ualet.dato enim ꝙ huius ɔñe tu es hō.ergo tu es animal ɔñs significet ꝓ cise te eē asinū ceteris nō mutatis ē añs uerū et ɔñs falsum predicti modi arguendi. ¶ Aduerte ulterius etiam ꝙ nō sequit' iª ɔña ē cōcedenda et aᵉ ē cōcedendum participialiter. ergo et ɔñs ē cōcedendum participialiter.da to enim ꝙ huius ɔñe tu es hō ergo tu es animal cōcedas añs et ɔñam et nō respōdeas ad ɔñs imo iterficiaris priᵘ qd' ñ modo possis respondere ad illud ɔñs.tūc p3 ꝙ añs ē concedendum par ticipialiter et ɔñs nō:sed oēs logici sic intelligunt.s. si ɔñā ē cōcedenda noīa liter:et añs ē cōcedendum nominalr. ergo et ɔñs ē cōcedendum nominalr. id ē dignum concedi siue cōcedatur siue non. ¶ Multa enī sūt digna fieri que nō fiunt:ut3 de nouētibus obsuā tiam .et per hoc p3 solutō ad argumē tum magistri in littera cum ponit ꝙ qñ cōcedo istā tu es aial ꝙ significet adequate hominē eē asinū:aliis ñ mu

tantibus significatōem cū dicit' ista ɔña ē bona et cōcedenda tu es homo. ergo tu es aial et añs ē cōcedendu3:et ɔñs nō ē concedendum. ergo regula falsa.huic dicit' negando ꝙ ɔñs nō sit cōcedendum nominaliter:l3 nō sit cō cedendū participialiter:ē tñ concedē dum nominaliter etiā si nō eēt in mū do adhuc ista ꝓpō tu es aial eēt cōce denda. ¶ Et si dicit' hoc ɔñs ē conce dendum nominalr saltē ſ3 Tisberu3: et ɔñs significat hominē eē asinu3.er go hominē esse asinum ē cōcedendū a te negat' ɔña:sed oportet addere cū minori ꝙ sic autētice significet sicut dato ꝙ illa deus est precise significat hominē esse asinum:si ꝓponat' ista ꝓ positio deus ē:ſm oēs deberes dicere concedo et respondere ꝑ hoc uerbu3 concedo.et sic ē cōcedenda participia liter:et tamē nō seq̄t' apud aliquos.iª ꝓpō ē cōcedēda participialr siue tu cō cedis ea3 et illa ꝓcise significat homi nē eē asinum.ergo cōcedis hominem eē asinū:sed oportet addere in mino ri tunc autētice significat siue suma tur cōcedendū nominalr siue partici pialr. ¶ Et ex hoc p3 solutio ad unu3 dubiū qd' solet fieri in hac materia ꝓ sertim cōtra Tisberū:qa illa ꝓpō deus ē:ē cōcedenda cū ratōe sui significati adequate ꝙ habet ꝓ tunc non sit cō cedenda cū significet hominem esse asinum ꝑ impositōem. ¶ Huic dicitur ꝙ ē concedenda ratione sui significa ti autentici qd' solet cōiter habere:ra tione cuius cōiter ē digna concedi in quantū ē ꝓpō una.i.nō ē ꝓpō plures si ue equoca pat3 etiam solutō ad aliud quod petit Strodus.s.qualr sitᵉ respon

dendū ad istam tu es aial in cāu sue dico ꝙ p hoc uerbū cōcedo:et cū dici tur tu cōcedis istā et qūcūq; tu cōce dis illā significat hominē esse asinum ergo tu cōcedis hominē eē asinu;.ne go ꝯn̄a;:s; oportet addere ꝙ sic autē tūc significat qđ negat᷑:et quis pōe retur in cāu adhuc nō esset uerū ꝙ il lud cōcederem tanq̄ sequēs. ¶ Poss; aliter pueriliter respondere.s.concedo et negando se cōcedere:s; ubi neces sitas nō petit non debet negari ꝓpri us actus preferri ubi posset haberi fu ga retior. ¶ Posset ēt alr̄ puerilius di ci concedo ꝯn̄a; et ꝯn̄s.et cū arguere tur ulterius.ergo male respondes cō cederet᷑ totū nec hoc inconuenit tāq̄ obligatus:ut Strodus expresse conce dit in suis obligatōibus:sed nec 1ª uia placet:ubi pōt securior uia haberi:qa non debet quis concedere se male re spondere:nisi cum obligat᷑ contra re gulas:sicut si ponit᷑ te admittere ipos sibile uel negare sequēs ex posito uł concedere repugnans posito.tunc n̄ inconuenit cōcedere se male respōde re:sed sic nō ē in ꝓposito quare et cē.

¶ Alii dicunt ꝙ post primā concessi onem non debes amplius concedere uerbaliter:sed bene dum primo ꝓpōi tur:qa dicunt istam ꝓpōem tu es aial nō mutare significatōem:nisi dū ē re sponsū ad istā per hoc uerbū cōcedo a respondente:et iō prima uice sum liber ad respondendū per hoc uerbū concedo. ¶ Ista responsio mutato pa rūper cāu refelleret᷑ posito ꝙ q̄primū illa ē cōpleta a me ꝓlata siue scripta:si ue audita siue lecta a respondēte sta tim significat hominē; eē asinū.iō oᵐ responsionū prima ē liberior et expedi tior. ¶ Vltio diligēter in hac materia nota cum ponit᷑ ꝙ hec ꝓpō deus ē si gnificet precise hominē eē asinū cer tū ē ꝙ illa ꝓpō ē impossibilis:et tamen ſm omnes ad eā respōdet᷑ p hoc uer bū concedo.tunc arguo sic hāc ꝓposi tionē cōcedis et hec ꝓpō ē impossibilis per se.ergo ipossibile p se concedis. et sic pp solum positū possibile cōce dis impossibile p se qđ ē inconueniēs potissimum in arte oaligatoria. ¶ Itē secundo hec ꝓpō deus ē:ē concedēda et hec ꝓpō deus ē:ē ipossibilis per se g° ipossibile p se ē cōcedēdū:et hoc so lū pp casū possibilē quod ē inconnien tissimum. ¶ Ad hec duo argumenta secūdū Strodū facilr̄ respondet᷑ ꝙ 1ª ꝓpō deus ē nō ē concedenda nomina liter:qa ē ipossibile p se et tamen ad eam continue respōdet᷑ per hoc uer bum concedo:ita ꝙ esset cōcedenda uerbaliter et non nominalr̄. ¶ Et ad primū dicit᷑ ꝙ n̄ ē iconueniēs i arte obligatoria ꝙ ꝓpō impossibił p se sit concedenda participialr̄ et hoc cū ta le impossibile nō ē autentice tale:s; p nouam impositōem. ¶ Et ad ſ;m nega ret aūs p maiori tanq̄ repugnās opᵐ ex casu sequat᷑ ꝙ ista deus ē sit negā da secūdū eū. ¶ Sed secūdū Tisberū difficilior ē responsio.nā ipse nō solu; concederet istā:sed ēt diceret ꝙ ē cō cedenda nomialr̄:qa apud cōem mo dum loquēdi disputantiū ē digna cō cedi quatenus ē ꝓpositio una:ut; i ſo principali primi sophismatis ubi assi gnat quot modis ꝓpō ē cōcedenda et loqt᷑ de concedendo noialr̄ ut; ispici enti:qa.d.ꝙ ꝓpō qnq; mōis ē cōceden

da:quia ſequens et ce.et certum ē ꝙ
tunc capit concedendum nominali
ter.i.dignuꝫ concedi et enumerat ibi
alios modos quibus propoitio ē con
cedenda inter quos hic ē unus: quia
talis propoitio apud communeꝫ mo
dum loquendi diſputantiuꝫ ē digna
concedi quatenus eſt propoitio una
et ſemper.ſumit concedendū unifor
miter ſiue eodem modo:quia mirum
eſſet ꝙ uteretur equiuocatione tam
mirabili ſub uno uocabulo ponēs tot
membra et nullam faceret mentōeꝫ
preterea expreſſe dicit ꝙ propoitio ē
concedenda:quia apud communem
modum loquendi diſputantium ē di
gna concedi.ecce ꝙ ipſe exponit ſe
ſumere concedendum nominaliter.

¶ Tamen ſecundum eū ad hec duo
argumenta poſſet ſic reſponderi.

¶ Ad primuꝫ omnino dicetur ſicut
Strodus:quia omnes in hoc conueni
unt. ¶ Ad ſecundum poteſt dici pri
mo ꝙ non ē inconueniens impoſſibi
le per ſe eſt concedendum nominali
ter:quando non eſt autentice tale:ſꝫ
uolo aliter reſpondere:et dico ꝙ iſta
propoitio deus ē in caſu dicto ē dupli
citer conſideranda.primo ut autenti
ce ſignificat:ſecundo ut ex impoſitio
ne ſignificat.et ipſe uult ꝙ ſit cōcedē
da pro ut autētice ſignificat:quia ut
ſic ē digna concedi:ſed ut ex impoſi
tione ſignificat cuꝫ ſit impoſſibilis ꝑ
ſe non eſt digna concedi. ¶ Et ideo
ad arguuentum cum dicitur hanc
concedis et hoc ē impoſſibile per ſe
ergo impoſſibile per ſe concedis ne
go ꝯñam nec ē ſillꝰs reſolutorius qa

mediuꝫ ē idempticū et non formale
ideo male infertur ꝯ° formalis:ſed dꝫ
inferri ꝯ° ſolum idemptica.ſ.ꝙ illud
quod ē impoſſibile per ſe concedis:et
hoc conceditur tanquam ſequens:ſi
cut patet in aliis.non enim ſequitur
hoc eſt homo: et hoc eſt aſinus.ergo
homo ē aſinus demōſtrando animal
in communi ſecundum uniuerſali
ſtas.ſilr non ſequitur in diuinis hoc
eſt pater et hoc eſt filius.ergo pater ē
filius demonſtrando eſſentiam diui
nam:ſed in ambobus ſequitr ꝯ° ſolū
idemptica.ſ.homo eſt id quod aſinus
Et pater eſt illud quod filius:ſed ad ī
ferendum concluſionem formalem
debēt premiſſe ſumi formaliter hoc
modo hoc concedis et hoc ut cōcedis
eſt impoſſibile per ſe.ergo impoſſibi
le per ſe concedis. ſimiliter ſequitur
hoc eſt pater:et hoc ut pater ē filius
ergo pater eſt filius:ſed in omnibus
his minor eſt falſa et ſemper tenetur
ly ut ſpecificatiue. ¶ Et per hoc patet
ſolutio ad aliud.ſ.hoc eſt concedendū
et hoc eſt impoſſibile per ſe.ergo im
poſſibile per ſe eſt concedendum cō
ſequentia non ualet:ſed debet cōclu
ſio ſolum inferri idemptice.ſ.illud qd
eſt impoſſibile per ſe eſt conceden
dum:et hoc conceditur ut ſequens
ex quo non ſequitur.ergo impoſſibi
le per ſe eſt concedendum:quia a ꝓ
poſitione idemptica ad formalem nō
ualꝫ ꝯª:ſꝫ ad concludēdū formalē oꝫ
ſic arguere hoc ē cōcedēdū et hoc ut
concedenduꝫ eſt īpoſſibile ꝑ ſe.ergo
impoſſibile per ſe eſt concedendum:
ſed minor eſt falſa poſſet tamen con

cedi ista propositio impossibile per se ē concedendum sumendo ly concedē dum substantiue: quia tunc ē propositio idemptica: sed sumendo adiectiue ē negāda: et tunc ē propositio formalis. ¶ Et considera si quis ad uerba attenderet, solum posset concedere ꝙ impossibile per se ē concedendum adiectiue: sed non ē concedendum impossibile per se: sicut conceditur ꝙ deum trinum et unū cognouit Aristoteles: sꝫ Aristoteles n̄ cognouit deū et unū: quia ly concedo nego assentior et dissentior significant actum intellectus: sed ista responsio per alia uerba reddit in idem. ¶ Sed prima responsio ē realior et uniuersalior: qa ī multis aliis terminis ubi non ē aliquis terminus significans actum mentis accidit eadem difficultas ut patet ī exēplis suprapositis. ¶ Et per hanc uiam potes soluere unam maximam difficultatem in theª per quam potest apparenter probari ꝙ est possibile ꝙ hō sit asinus. ¶ Supponendo primo sicut omnes theologi uolunt ꝙ filius Dei siue uerbum sicut assumpsit naturam humanam: ita potuit assumere naturam angelicam et quancunqꝫ aliam naturam non dimittendo tamen naturam humanam: quia non minoris potentie est nunc deus assūpta humana natura q̄ prius fuit: sed prius potuit assumere naturam angelicam et alias ergo et nūc. ¶ Ponatur g° ꝙ filius assūpserit naturaꝫ hūanā angelicā et asininā ꝑ absolutā eiº potētiā: qa non loquor đ poª ordiata: sꝫ absoluta. tunc arguo sic. iste ē hō demōstrādo filiū dei. et iˢ ē āgelus et asinus. ergo homo est angelus et asinº et consequenter homo est asinus qđ erat intentum. ¶ Hec uerba uidentur ualde pulchra: quia medium est hoc aliquid id est terminus discretus et non quale quid cuꝫ non demonstret essentiam sed personam. ¶ Sed tamen per predicta patet responsio negando consequentiam: quia mediuꝫ est hoc aliquid: sed solum idemptice et non formaliter. ideo debet concludi idemptice solum scilicet homo est ille qui est angelus et asinus. ¶ Et hoc concederetur admisso casu per omnipotentiam: sed ad probandum istā consequentiam formalem debet sic argui. Iste est homo: et iste ut homo ē angelus et asinus. ergo homo est angelus et asinus: sed minor est impossibilis. Per idem soluitur ad theologicuꝫ duᵐ ꝙ aliquos facit male credere arguendo sic demōstrando filiuꝫ dei hoc est uerum et hoc est homo. ergo homo est ubique et per consequens corpus christi est ubique quod ē falsum. ¶ Ad hoc dicitur ut prius negādo consequentiaꝫ: sed sequitur idemptice solū ꝙ hō ē iste q ē ubiqꝫ: et hoc ē uerū ꝙ hō ē deus q ē ubiqꝫ. sꝫ ad cōcludēdū ī ꝑdicatione formali oꝫ sic arguere hoc ē ubiqꝫ: et hoc ut ubiqꝫ est hō. gͦ hō ē ubiqꝫ: sꝫ minor est falsa: qa ut ubiqꝫ ē. deus et nō hō. sed hec clariº apparebūt iferiº ī suo tractatu ꝓ princípali ubi limitabitur filius resolutorius. et bn̄ inspiciendo isti sillogismi sūt ī q̄ttuor termis: sicut sic arguēdo ille binarius est incorruptibil demōstran

do aggregatum ex materia prima et anima intellectiua ſor. tenẽdo ꝙ totũ ẽ ſue partes et ille binarius eſt Sortes ergo Sortes eſt incorruptibilis: ſed ſolum ſequitur ꝙ Sor. ẽ binarius incorruptibilis. ¶ Ad propoſitum tamen noſtrum redeundo. nota ꝙ ſi ponat̃ iſtã propoſitionem deus ẽ ſignificare preciſe hominẽ eẽ aſinum et hãc hõ ẽ aſinus nõ mutare ſignificatõez. tũc ſꝫ Strodũ utraqꝫ iſtarum ẽ neganda nominaliter: qa utraꝫ ẽ ĩpoſſibil' p ſe lꝫ una autentice et alia ex impõne. ¶ Sꝫ ſecũdũ Tiſberũ pª ẽ concedẽda et ſcꝫa neganda ſep dico nomialiter: qa non ſufficit ꝙ ſit negãda et ꝙ ſit ĩpoſſibil' per ſe: ſed cũ hoc ꝙ ſit autẽtice talis: tamen ſm utrũqꝫ prima eſt ſemper concedenda pticipial'r: et ſcꝫa neganda participial'r: nec ſeqt̃ ſꝫ Tiſberũ ille ꝓpoſitões conuertũt̃ et una ẽ cõcedenda. ergo et alia ẽ concedenda quocunqꝫ modo ſumat̃ concedenda: ſed bñ ſequit̃ ille ꝓpões cõuertunt̃: et una ẽ uera uel falſa neceſſaria: l' contigẽs poſſibilis uel ĩpoſſibilis. ergo et alia. ſimiliter ſeqt̃ iſ ꝓpões conuertunt̃ autentice et una ẽ cõcedẽda uel neganda. ergo et reliqua. ¶ Et ſi dicis ego obligabo ꝙ cõuertant̃ autentice iſte ꝓpões deus ẽ et hõ eſt aſinus. ¶ Dico ꝙ licet concederẽ tunc illud tanꝗ̃ obligatus nõ tamen tanꝗ̃ uerũ: et ſi nõ concedis dico ꝙ tu nõ es hõ: qa tu es cucubuc. ¶ Ex ꝓdictis pꝫ ꝙ nõ ſẽper neceſſariũ concedendũ: nec ẽ ĩpoſſibile negdãum quãtũcũqꝫ ſit p ſe tale: et hoc qa nõ ẽ autentice tale.

NONO DVBITATVR

¶ Vtrum ſeptima et octaua regula ſint uere. ſ. ſi cõſequentia eſt bona et antecedens eſt poſſibile. ergo et cõſequẽs ẽ poſſibile: et ſi ɔ̃ns ẽ ĩpoſſibile. gº et aº ẽ ĩpoſſibile. Adhuc reſpõdet̃ breuiter ꝙ regl'e ſunt uere additis limitatõibus ſupradictis quas nõ replico ne tediũ afferã legẽti. et ut ne diffidere uidear de ingenio ſtudentis cũ facile ſit illud ad ꝓpoſitum applicare. ¶ Attamen ꝓ declaratõe regl'arum nota: ꝙ nõ ſeqt̃ iª ꝓpõ ẽ poſſibilis. gº põt eſſe uera. Multe enim ſunt ꝓpões poſſibiles que ſic ſignificando nº mõ poſſunt eſſe uere utꝫ de iſtis. nª ꝓpõ ẽ: nulla ꝓpoſitio ẽ uniuerſalis: nª ꝓpõ ẽ uera: nulla ꝓpõ ẽ negatiua Sor. nõ ẽ que ſit in mente Sor. hec cartha nõ ẽ dicendo carthã in qua adequate ſcripta ẽ hec ꝓpõ. quelibet enim iſtarum ẽ poſſibilis cuꝫ preciſe ſicut ſignificãt poſſit eſſe utꝫ: ſed nulla iſtaruꝫ põt eẽ uera ſic ſignificando preciſe. quia ſi poſſet eſſe uera: aut quando ẽ aut qñ non eſt non ſecundum ut patet: quia quando non ẽ non poteſt eſſe uera nec falſa nec primum. quando enim ẽ iſta propoītio Sor. non certum eſt ꝙ ẽ in mente Sor. ergo Sor. ẽ. ergo iª non ẽ uera Sortes non ẽ exiſtens in mẽte Sor. Et ſic deducitur de aliis ſuo modo: ſicut de iſta exceptiua. omnis homo preter Sor. excipitur dato ꝙ ſit ſola exceptiua. tunc iſta ſic preciſe ſignificando ẽ poſſibilis: quia poſſibile ẽ ſolum Sortem excipi a curſu uel a motu: et ſic de aliis: ſicut uel excipit̃ dato ꝙ cras e[…]ẽt ſolum Sortes et plato et ꝙ ſoluꝫ Plato curreret. tunc erit de ſcõ ita ꝙ ois hõ ꝓter Sor. excipit̃ et

ſignificet preciſe ſicut nũc.gº nunc
ē poſſibilis et tñ iſta non pōt eē uera
quia nõquando non eſt utꝫ nec qñ
ē quia ſiªē uera ſic ꝓciſe ſignifican
do ergo Sor.non excipitur tenet ꝯña
ab expoſita ad primã exponētem et
ſequit̃ etiã ꝙ ſor.excipit̃ ꝑ reglã
cōem:qa in ōi exceptiua affirmatiua
pars extra capta excipit̃:ſꝫ ſor.ē pars
extra capta.ergo ſor.excipit̃.et ſi ar
guitur ſic.ōis hō preter ſor.excipitur.
ergo ſor.excipit̃ et ſor.nō excipit̃.iª
ꝯña ē bona ꝑ iam dicta et añs ē poſſi
bile.ergo et ꝯñs ē poſſibile: qđ ē ipoſſi
bile.¶ Huic dicit̃ negando ꝙ iª ꝯña
ſit bona nec hoc dictum ē:ſed ꝙ hec
ꝯña ē bona.ōis hō preter ſor.excipitur
ē uera ſic ſignificando.ergo ſor.exci
pit̃ et nō excipit̃:ſed tunc nego añs
huius ꝯñe ꝙ ſit poſſibile:quia dixi ꝙ
hec ꝓpō ē poſſibilis et nō pōt eē ꝙ iª
ſit uera ſic preciſe ſignificãdo.¶ Ideꝫ
dicas de hac excluſiua tantũ excluſũ
ē excluſũ que ē poſſibil̃:et tñ non pōt
eē uera ſic ſignificando ꝓciſe duꝫ ta
men ſit ōis excluſiua.ē enī poſſibilis
qa poſſibile ē cras ſoluꝫ ſor.ē excluſũ
ſicut dato ꝙ tantuꝫ ſor.curret cras:et
tamen nō pōt eſſe uera:qa nec qñ nō
ē utꝫ nec qñ ē ſola ſic ꝓciſe ſignificã
do aſſignando reglãꝫ cōeꝫ ꝙ in ōi ex
cluſiua affirmatia ſubiectũ includit̃
et oppoſitũ ſubiecti excludit̃.tunc ſi
hec ē uera ſic preciſe ſignificando.er
go excluſũ ē excluſũ.tꝫª ab expoſita
ad alterã exponentem.et ultra ē uera
excluſiua affirmatiua.ergo ſubiectũ
includit̃ ſiue ē incluſum:ſed ſubiectũ
ē ly excluſũ.ergo excluſũ includit̃ ſi
ue ē incluſũ.ergo excluſũ nō ē exclu
ſum tꝫª ab affirmatiua unius diſpe
rati ad negatiuã alterius:et ſic ſeqt̃
ꝙ excluſũ ē excluſum et nō excluſuꝫ
qđ iplicat cōtradictōem.¶ Itē arguit̃
ꝙ iſta ꝓpō non pōt eē uera ſic ꝓciſe ſi
gnificando: quia ſi eſt uera.ergo ex
cluſũ ē excluſũ tꝫª ab excluſiua ad ꝓ
iacentem et ultra.ergo aliqđ ē exclu
ſum tꝫª ab indefinita ad ſuaꝫ particu
larē ſine ipedimento ſit igit̃ illud ex
cluſũ ſor.gratia exēpli et arguit̃ ꝙ ſi
ſor.ē excluſus ꝙ nō ē excluſus:qa ſi ē
excluſus.ergo ꝑ regulaꝫ cōem ab eo
remouetur ꝓdicatũ dicte excluſiue:
ſed ꝓdicatũ dicte excluſiue ē ly exclu
ſum.ergo a ſor.remouet̃ excluſũ.gº
ſor.nō ē excluſus.ergo ſi ſor.eſt exclu
ſus ſequit̃ ꝙ nō ē excluſus qđ impli
cat cōtradictōem nec refert ſi dicit̃ ꝙ
in prima terminus ſumit̃ interdum
material̃r et poſtea ꝑſonal̃r:qa al̃r loq
nō poſſumus:ſed ꝑ ly ſor.excipi intel
ligo ſignificatum huius termini ſor.
excipi.excludit̃ enī uel excipit̃ ſor.a
curſu cũ iᵉ terminus Sor.ꝑſonaliter
ſumptus ē ps extra capta ꝑſonaliter
ſupponēs ul̃ ſubiectũ excluſiue affir
matiue.¶ Et ſi arguit̃ ſtante cãu ꝙ ſit
ſola illa excluſiua uel exceptiua om
ne excluſum ē excluſum.ergo tantũ
excluſum ē excluſum.iª ꝯña ē bona
et añs ē uerũ:qa affirmat̃ idē de ſe ip
ſo ſimpl̃r in terminis ꝓ aliquo ſuppo
nētibus de pñti.ergo et ꝯñs ē uerũ.gº
poſſibile ē ꝙ illa excluſiua ſit uera et
ſimil̃r pōt argui đ exceptiua ſuo mõ
¶ Ad hec dicit̃ omnino ſicut in ma
teria inſolubilium ꝙ ſtante iſto caſu
uel opponēs uult ꝙ iª ꝓpō ſignificet
autentice uel nō:ſi pº mō ñ admittit̃

casus cũ aliis circũstantiis: qa ex eo sequit̃ impossibile siue dicat̃ q̃ sit uera siue dicatur q̃ sit falsa ut nunc i argumẽto facto in oppositũ ẽ argutuȝ. Si uero ponat̃ sõ mõ dico q̃ ista ↄña facta nõ ẽ bona: qa ab uniuersali mere cathegorice autentice significante ad exclusiuam non mere cathegorice significantẽ de cõsilibus termis transpositis nõ ualet ↄña: ita dicas ad argumentũ consimile qđ posset fieri de exceptiua. ¶ Multa alia possent poni exẽpla de propositionibus possibilibus que sic significãdo precise ñ possunt eẽ uere. imo nec false: sicut sunt iste. oĩs propositio ẽ falsa. nulla ꝓpõ est uera et similes in materia insolubiliũ ad quas sic precise significando seqt̃ contradictio simplr̃ siue dicatur eas esse ueras siue falsas. et iuxta hec collige q̃ propositõum potest eẽ quadruplex maneries. ¶ Aliq̃ põt eẽ uera et ñ falsa: sic significando sicut ista. aliqua ꝓpõ ẽ. ¶ Aliq̃ uero ecõuerso sicut ista nulla ꝓpõ ẽ. ¶ Aliq̃ nec uera nec falsa sicut quelibet ꝓpõ insolubilis. et aliq̃ potest esse uera et põt esse falsa: sic significando: sicut ista tu curris: ȝ non possit eẽ uera et falsa. ¶ Silr̃ nõ seqt̃ ista ꝓpõ ẽ contingens. ergo indifferẽter põt eẽ uera et falsa. pȝ de ista. aliq̃ ꝓpõ ẽ falsa de qua fit mentio i littera a magistro. que nõ põt eẽ falsa: sic ꝑcise significãdo: qa si sit possibile ponatur et sequit̃ ia ꝓpõ ẽ falsa ergo aliq̃ ꝓpõ ẽ falsa. tȝ' ab inferiori ad suuȝ superius affirmatiue sine ipedimẽto. et ultra ista ꝓpõ ẽ falsa: sic precise significando: q̃ aliq̃ ꝓpõ ẽ falsa. ergo nulla ꝓpositio ẽ falsa: sicut pȝ i simili ia ꝓpõ ẽ falsa: aliquis hõ est asinus ꝑcise significãdo q̃ aliqs hõ ẽ asinus. ergo nullus homo ẽ asinus. et si sic ista ꝓpõ foret falsa seqt̃ q̃ aliq̃ ꝓpõ eẽt falsa et na ꝓpõ eẽt falsa. ¶ Ex quo pȝ q̃ nõ seqtur hec ꝓpõ nõ põt esse falsa: sic ꝑcise significando. ergo ẽ necessaria: pȝ đ ꝑdicta. et de qualibet istarũ aliqua ꝓpõ ẽ: aliqua ꝓpõ ẽ affirmatiua: quarũ quelibet ẽ contingẽs et nulla istarũ sic ꝑcise significando põt eẽ falsa: imo sẽp ẽ uera. ¶ Sed mediũ ad ꝓbandam ꝓpositõem eẽ necessariã est illud quod dixi dubio septio q̃ qñqȝ exigit conditões. uel si libuerit realius et breui' potes sic arguere precise: sicut nõ põt nõ eẽ hec ꝓpõ significat. ergo ẽ necessaria. silr̃ ꝑcise sicut nõ põt eẽ hec ꝓpõ significat. ergo est ipossibilis. silr̃ ꝑcise sicut põt eẽ hec ꝓpõ significat. ergo ẽ possibilis. silr̃ ꝑcise sicut põt esse: et sicut põt ñ eẽ hec ꝓpõ significat. gº est contingens. silr̃ sicut nõ ẽ hec ꝓpositõ significat. ergo ẽ falsa. silr̃ ꝑcise sicut ẽ hec ꝓpõ significat. ergo ẽ uera. nota secũdo q̃ magister i littera cõcedit q̃ ↄˢ bone aˢ põt eẽ uerum sine ↄñte et hoc i sensu diuiso: ȝ negat i sensu cõposito: sicut cõcedit̃ q̃ pater põt esse sine filio. silr̃ iferius põt eẽ sine superiori: ȝ ñ ẽ possibile q̃ pater sit sine filio nec q̃ iferius sit sine superiori. ¶ Et ꝑ hoc pȝ expsse q̃ de itẽtõe strodi fuit: q̃ diffinitio ↄñe bone eẽt itelligeda in sẽsu cõpoito et ñ diuiso: sicut supius dicebat̃ du' ȝ' qđ aũt ↄñe bone añs põt eẽ uerũ sine ↄñte ꝓbat̃ de iª aĩa gistro. oĩs ꝓpõ ẽ affirmatia. gº na ẽ negatiua: que ↄña ẽ optima: et ñ añs sic significando põt eẽ uerũ et ↄñs non. ¶ Qđ ꝓbat̃ qa si ↄº põt eẽ uerũ ul' qñ ñ

ē et hoc nō utꝫ uel quādo ē:et hoc eti
am nō:qa qñ ē ipſū ē ꝓpō negatiua.er
go nō eſt uerū ꝙ nulla ꝓpō ē negatia
et tñ ſic preciſe ſignificat.ergo nō eſt
uera. ❡ Attende tñ ꝙ lꝫ 1º ɔ̃ñe aˢ poſ
ſit eē uerū ſine ɔ̃ñte nō tñ poteſt añs
eſſe uerū ſine cōſequēte et hoc iplica
ret:qa ſi añs ē uerū ſine ɔ̃ñte.ergo aˢ
ē uerū et ſignificat adequate ꝙ omis
ꝓpō ē affirmatiua.ergo omnis propo
ſitio ē affirmatiua.ergo nullū eēt ɔ̃ñs
predicte ɔ̃ñe ſic ſignificando:qa tunc
eēt ꝓpō negatiua:et ſi predicta ɔª nō
hꝫ ɔ̃ñs.ergo nec añs:et ꝑ ɔ̃ñs nō ē ɔª
cuius oppoſitū dicebaᷣ. ❡ Siľr ēt ē de
1ª ɔ̃ña nihil demonſtratur.ergo hoc tñ
demonſtraᷣ cuius añs pōt eē uerum
et ɔ̃ñs nō ſit ſignificādo:et ɔ̃ña ē bōa
a ſuperiori diſtributo negatiue ad ſu
um inferius:et qa nō ē intelligibile op
poſitū ɔ̃ñtis cuꝫ añte. ❡ Et ꝙ añs poſſit
eſſe uerū ſic ſignificādo pꝫ.data ꝙ 1ª
ꝓpoſitō foret ſola in mundo et nihil d̾
monſtreᷣ:et tñ ɔ̃ñs nō pōt eē uerum
qa ſi eēt uerū.ergo eſſet ꝓpō:et con
ſequēter haberet ſubiectū uľ ergo ꝑ
ly hoc aliquid demonſtraᷣ uľ nihil.ſi
nihil.ergo nō ē ſubiectū:qa abſqꝫ de
monſtratione ꝓnoª caſſa ſunt et ua
na:eo ꝙ nihil ſignificāt.ſi uero ſigni
ficant aliqd et hoc ſolū ꝑ demonſtra
tionē.ergo ꝑ ly hoc aliqd demonſtra
tur illud ergo ē falſū ꝙ hoc nō demō
ſtratur. ❡ Et ſi arguiᷣ nihil demon
ſtraᷣ:ergo hoc tñ demonſtratur.1ª ɔª
ē bona:ut patuit:et añs ē uerū.ergo
et ɔ̃ñs cuius oppoᵐ dicebaᷣ. ❡ Huic
dicitur ꝙ ſi ponitur pro conſtanti ꝙ
nihil demonſtratur.tunc 1ª ɔª non ē
bona:quia non ē cōſequentia.nec eti
am añs ē uerū.ſi uero aliquid demō
ſtratur per ly hoc in ɔ̃ñte:tunc ɔ̃ña ē
bona:ſed añs ē falſum:ſicut ɔ̃ñs.Et ſi
arguitur añs iſtius ɔ̃ñe poteſt eſſe ue
rum.ergo poſſibile ē ꝙ añs iſtius ɔ̃ñe
ſit uerū negatur argumentum:qa ar
guitur a ſenſu diuiſo ad compoſitū.
❡ Et iuxta hoc conceditur ꝙ aliq̃ uni
uerſalis pōt eſſe uera ſic ſignificado
cuius nulla ſingularis quam habet ꝑ
nata ē habere pōt eſſe uera ſic ſigni
ficando.cōcediᷣ etiā ꝙ ſunt due ꝓpo
ſitōnes oīo cōſimiles in ſignificato:q̃
rum una poteſt eſſe uera et non alia.
ut ſunt iſte due ſor.tñ demōſtratur:et
hoc non demōſtratur ſemper demon
ſtrando ſor. et hoc ē ꝓpter diuerſum
modū ſignificandi. ❡ Tertio nota ꝙ
termini monſtrabiles:poſſibile impoſſi
bile uerū falſum.neceſſarium contin
gens poſſūt capi dupľr.ut ſignum:et
ut ſignificatū:ut ſignū ſumūᷣ uel ꝑ
ꝑ ꝑitione poſſibili impoſſibili uera et
falſa et ce.que ē ſignū alicuius ſigni
ficabilis cōplexe:ſed ut ſignificatum
ſumūᷣ pro adeq̃to ſignificato ꝓpōis
vñ impoſſibile ut ſignū pōt eē et ē poſſi
bile:ſꝫ impoſſibile ut ſignificatū nō pōt
eē nec ē poſſibile.iſta eni ꝓpōeꝫ nullꝰ
deus ē eē pōt eē:imo de facto ē cuꝫ ſit
ſcripta tñ nᵐ deū eē tñ ē poſſibile. ❡ Et
ꝑ hoc pꝫ ſolutō ad nuū argumētū ꝙ
ſolꝫ fieri cōtra regľaꝫ.ſ.impoſſibile ē.gº i
poſſibile ē que ē bona ab eodē ad idē
et antecedens ē poſſibile ſaltem:ut ſi
gnum et tamen ɔ̃ñs ē impoſſibile ſalteꝫ
ut ſignificatū cū ſit impoſſibile impoſſibi
le eē. ❡ Reſpōdeᷣ ꝙ non ē icōueniēs
ꝙ añs ſit poſſibile:ut ſignū et ɔˢ ſit i
poſſibile ut ſignificatū ;ſed ſi añs eēt

possibile ut significatū ꝯs eēt possibile
ut significatū in ꝯª bona:sꝫ tunc aīs
ē falsū. ¶ Hec eadē distictio pōt fieri
de ōi termino ſe intētōnis:qa pōt capi
dupl'r.s.ut signū et ut significatū.vn̄
concedo ꝙ aīs ē cōplexum et incon
plexū.ē eni cōplexū:ut significatū et
ē incōplexum:ut signū.sil'r coua ē ora
tio et dictō:ē oratō ut significatū:et ē
dictō ut signū. ¶ Hic sumo al'r signū
q̄ prius:qa nō capio ꝑ oratōne comple
xa significante aliqd cōplexe:sed pro
signo signi.uerbi gratia.iste termin⁹
possibile ē signū oratōis possibil'et ꝓ
positio possibilis ē signū significati ꝑ
illā primū signuꝫ est incomplexum:
et secūdum ē complexū:quia est ora
tio et utroqꝫ modo capiēdo signū sēp
ē cōcedēdū ꝙ ipossibile ē possibile ca
piēdo possibile transcēdēter ꝑ re pos
sibili:sed nō ꝑ ꝓpōe possibili. ¶ Postq̄
ea notaui q̄ pro declaratōe exēplorū
et aliorū que circa litterā tangunt᷑ a
magistro expedire uidēt᷑ iam tēpus
ē cōtra has regl'as et cōtra qdaꝫ dicta
magistri arguere.et primo cōtra illd'
dictū de sensu diuiso ꝙ aīs ꝯc bone
pōt esse uerū sine ꝯñte lꝫ non possit d'
sensu cōposito aīs ꝯc bone eē uerum
sine ꝯñte.Ex hoc seqt᷑ ꝙ diffinitō ꝯñe
bone ē intelligenda i sensu composi
to et ꝯñter ꝙ ois ꝯña cuius non possꝫ
aīs eē uerū sine ꝯñte eēt bōa. ¶ Hu
ic dicit᷑ ꝯcedēdo totū. ¶ Sꝫ cōtra hoc
arguit᷑:qa tunc sequit᷑ ꝙ ista ꝯña fo
ret bona.nª ꝓpō ē uera.ergo aliqua ꝓ
positio ē:qd' ē falsū:qa stat om ꝯñtis cū
aīte:et probat᷑ ꝯª qa non pōt aīs eē
uerū sine ꝯñte.g⁹ ē bona aīs ꝓbat᷑
qa si nō:det᷑ om ꝓponat᷑ ergo incē.tūc

arguit᷑ sic aīs ē uerum sine ꝯñte.g⁹
aīs ē uerū.tꝫª a coiª ul'sibi proportio
nabili ad alterā ptē pricipalē. Ideꝫ eni
ē dicere aīs est uerū sine ꝯñte:et dice
re aīs ē uerū et ꝯñs nō ē uerū. et tūc
ultra aīs ē uerū et ꝑcise significat ꝙ
nulla propositio ē uera:ut supponit᷑
ergo nulla propō ē uera.tūc ultra nª
ꝓpō est uera.g⁹ nullū aīs ē uerū:tꝫª a
superiori distributo negatiē ad suuꝫ
inferius.ergo a prmo ad ultimum
si aīs ē uerū nulū aīs ē uerū quod ē
impossibile.g⁹ illud ex quo seqt᷑ ¶ Si
mile argumētū.ē de iª ꝯª nulla ꝓposi
tio ē negatiua.ergo aliqua propositō
ē affirmatiua que nō ē bona utꝫ cum
om ꝯñtis sit imaginabile stare cū ante
cedente:qa ex negatiua pura nō seq
tur affirmatiua et tñ non pōt aīs eē
uerū sine ꝯñte:utꝫ arguēdo ut prius:
eo ꝙ nō ē possibile aīs eē uerū sic pre
cise significando:ut patuit i notabili
bus:ergo nō pōt aīs eē uerū sine con
sequente tꝫª a supiori distributo ad
suum inferius negatiue. ¶ Idē argu
mētū ē de ista ꝯª nª ꝓpōsitio ē.g⁹ aliq̄
propositio ē:cuius oppositū ꝯñtis nō
pōt stare cū aīte i ueritate:quia aīs nō
potest eē uerum:ut patuit:et tamen
dicta ꝯña nihil ualet:ut constat:g⁹ illd'
pm dictū magistri non uidet᷑ uerum.
¶ Ad hec argumenta sufficiat una
rñō:quia sunt minus difficultatis
reducendo ad memoriā ea que dicta
sunt prius in tertio du⁹ principali:qa
antecedens et consequens non su
muntur in presenti:ut signum:sed
ut significatum pro significato adeq̄
to eorum. ¶ Et ideo dicitur ad primū
negando ꝙ ista consequētia sit bona
et cū dᵃ ꝙ nō pōt sª eē tꝫ suū ꝯñte h⁹ ne²

et cū di   dē oᵐ admitto:et dico ꝙ dꝫ
pōi i eē ꝓ significato adeqto ultiato
aītis.s.ꝙ nª ꝓpō sit uera et ꝙ nª ꝓpō
sit et hoc ē possibile. ¶ Et p idē argu
mētū dicit̄ ad ꝫꝫ ꝙ nō ē ɔª bōa:qa pōt
stare opᵐ ɔn̄tis cū aīte ad intellectū
datū.stat enīꝫ ꝙ nulla ꝓpō negatiua
sit neqꝫ affirmatia cū stet nullā ꝓpo
sitōem eē. ¶ Itē dicit̄ ad tertiū ꝙ pōt
stare oppositū ɔn̄tis cū aīte:sed nō di
co i ueritate nec i falsitate: qa illud ē
sumere aīs et oᵐ ɔn̄tis:ut signū et n̄
ut significatū.sufficit eni ꝙ 1ª stāt sil'
nulla ꝓpō ē.nō eni seqt̄ 1ª ꝓpositio ē
possibil'.ergo pōt eē uera nec seqt̄ ille
ꝓpōes sūt possibiles.ergo possūt eē ue
re:ut pꝫ de istis duabus.nulla ꝓpō ē et
nª ꝓpō ē:sed bene sequit̄ illa ꝓpō ē
possibilis.gᵒ ꝑcise sicut adeq̄te signi
ficat pōt eē.nullā eni ꝓpositōnem eē ē
possibile:sicut ista adeq̄te significat
¶ Sꝫ forte aliqs replicaret sic signo
hāc ɔn̄aꝫ nª ꝑpō ē.gᵒ aliqua ꝓpō ē et
uolo ꝓbare ꝙ ē bona.qa nō pōt eē ita
sicut adequate significat̄ p aīs:quin
sit ita:sicut adeq̄te significat̄ p ɔn̄s.
ergo ē bona.pꝫ ɔn̄a:et aīs ꝓbat̄:quia
nō pōt eē sicut adequate significat̄
per aīs.ergo nō pōt eē ita sicut adeq̄
te significat̄ p aīs:qn ita sit sicut ade
quate significat̄ p ɔn̄s.tꝫª a superio
ri distributo ad suū iferius negatiue
et aīs ꝓbat̄:qa nō pōt eē aīs uerū sic
significādo.gᵒ nō pōt eē ita sicut ade
quate significat̄ p aīs. ¶ Ad hec re
spondet̄ pᵒ qcqd sit de aliis negādo
ɔn̄aꝫ ultimā.s.nō pōt eē aīs uerū.ergo
nō pōt eē ita:sicut adequate significa
tur p aīs et capiēdo logicaliter ly ue
rū p ꝓpōe uera,sicut nō seqt̄ uniuer
salr a ꝓpōe de terminis ꝫe ītentōnis
u'l impōnis ad ꝓpōem de terminis cō
similibus pᵉ itentōis u'l impōnis: q̄uis
enim nulla ꝓpō esset in mūdo adhuc
posset eē ita:ꝙ deus ē.nec seqt̄ non ē
uerū ꝙ deus ē.ergo nō ē ita ꝙ deus
ē semp capiēdo ly uerū noial'r p ꝓpōe
uera:et q̄uis nulla ꝓpō esset uera ad
huc eēt ita:ꝙ deus ē:et de fcō et neces
sario ē ita ꝙ deus ē . ¶ Sed hic forte
aliquis quereret:quia intellectus ad
huc nō quiescit.capio hanc ꝓpōnem
mentalem sortes non est que est in
mente sortis dictum est ꝙ hec pro
positio ē possibilis et nō pōt esse ue
ra:sed contra si hec ꝓpositio ē possibil'
ergo potest esse ita,sicut per eaꝫ ade
quate significat̄ . ¶ Ponat̄ ergo ꝙ
sit ita sicut per eam adequate signifi
catur:sꝫ p istā adequate significat̄ ꝙ
sor.nō ē.ergo pōt poni in eē ꝙ sor.nō
sit.ponat̄ ergo etiā hoc i eē:ꝙ he due
ꝓpositiones non sunt icompossibiles
immo mutuo se secuntur in hoc cāu
tunc arguo sic Sor non ē.ergo ista ꝓ
positio Sor.non est:non est in mente
sor.et ɔn̄ter non est.ergo non est ita
sicut per eam adequate significatur
ergo uidetur ꝙ n̄ possit esse ita sicut
per eam adequate significat̄.ergo n̄
soluꝫ non pōt esse uera immo est im
possibilis. ¶ Hoc argumētū possꝫ cui
libet predicto ꝓ confirmatōe et repli
catōe suo modo adaptari et est grata
replicatio. ¶ Ad hec dicitur presuppo
sita laudabili protestatione ꝙ hic nō
capit̄ terminus secunde intētōis:pro
ut est signum:nec pro ut est signum
signi.sꝫ pro significato u'l pro signifi
cabili cōplexe qa aliterū possemᵘ log

nisi cū tāta circūlocutōe uerborū ꝙ ce^m ꝑ carta et materie ꝑ incaustro nō sufficerēt. ¶ Et io cū dico ꝙ 1^a ꝑpō sor. nō est i mēte Sor. ē possibilis:qa pōt eē ita sicut ꝑ eā adeqte significāt:ita i telligit.ſ.ꝙ pōt eē ita ꝙ sor.nō sit nec debet poni in eē hoc totū.s.ita ē sicut per istā ꝑpōem adequate significat. Sꝫ loco de ly ꝑpōem ponat significa tū cōplexū et sufficit.et per hoc pꝫ ꝙ tunc nō iplicat cōtradictōem:qa tunc nō seqt ꝙ ista ꝑpō sit. ¶ Secūdo pri cipalr arguit cōtra ſm dictum magi stri de 9ña bona:qa ex 1° sequitur ꝙ 1^a 9ña non esset bona anchristus ē hō.ergo anchristus est aial.et dato ꝙ anchristus nō sit natus:qa pōt eē ita si cut significat ꝑ aīs.ꝫ de facto nō sit ita sicut adequate significat per 9ª quia pōt eē ꝙ anchristus sit hō:quis nō sit homo nec aial cū nō sit hō per casū ¶ Huic dicit ꝙ diffinitō 9ñe bone ē intelligenda in sēsu cōposito determi nāte totā aduersatiuā:et nō soluꝫ pri mam partē mō hoc totū nō ē possibile ꝙ anchristus sit hō:quis nō sit aial:qa positū i eē iplicaret cōtradictōnem:sꝫ si ly pōt de sensu cōposito cadat soluꝫ supra primā partē aduersatiue:tunc dicta aduersatiua ē uera: sed nō ē ad propositū. ¶ Hec argumēta potuissēt poni in tertio du° pricipali supius po sito de diffinitōe 9ñe bone.sꝫ nolui tot iuuenibus dare in pricipio ne fastidi rent.Ibi eni habēt ꝙ diffinitio 9ñe bo ne ē itelligēda i sēsu cōpoito:núc aūt ꝙ terminus modal dꝫ determinare totā diffinitōeꝫ et totā aduersatiuam in diffinitōe 9ñe male:qa a magistro expresse ponitur in hoc loco sua intē

tio circa diffinitōem 9ñe male in quo sensu ē intelligenda ¶ Sed nūc ter tio pricipalr restat arguere cōtra has regulas:ut ueritas earū oio pateat:et arguit tripl'r prio sic.aliq 9ña ē bona cuius aīs ē possibile:et 9ñs ipossibile. ergo regla falsa tꝫ^a et aīs ꝑbat.1^a 9^a ē bona.oē currens ē asinus.g° oē cur rens pōt esse asin°qa exponētes aītis inferunt exponētes 9ñtis. sequtur eniꝫ formalr currēs ē asinus.ergo currēs pōt eē asinus ab esse ad posse affirma tiue:et sine distributōe et seqt nihil ē currens:qn illud sit asinus.ergo nihil currēs:qn illud possit eē asinus. quia quicqd ē tale pōt eē tale.g° totū 9ñs seqt ex toto aīte.g° 9ña ē bona et tñ aīs ē possibile utꝫ et 9ñs ipossibile. qa seqt omne currens pōt eē asinus. omnis homo potest esse currens. et ergo omnis homo potest esse asinus 9° ē ipossibilis.ergo aliq ꝑmissarū:nō minor.ergo maior.et 9ña tꝫ in primo prime figure. ¶ Secūdo sic 1^a 9ña est bōa aliqd currēs pōt eē hō. omne cur rens ē asinus.ergo asinus pōt esse hō ē eni in disamis:et aīs ē possibile cuꝫ sit una co^{a} cuius utraꝫ ps ē possibil' et n^a alteri ipossibilis et 9ñs ipossibile. ergo et ce. ¶ Tertio sic hoc ē iposs bi le ergo hoc est impossibile per utrū que hoc demonstrando consequēs aīs est possibile.qa significat oio sicut pōt eē:imo sicut de facto ē:nec asserit se iposs bile:et 9ñs ipossibile:qa asserit se esse ipossibile ergo et ce. ¶ Ad hec tria ꝑ ordinem rñr.ad primū negādo ꝙ ista 9ª sit bona nec exponētes an tecedentis iserūt exponētes 9ñtis. qa r^a exponētes 9ñtis ē i^a et nihil ē uel

pōt esse currens:qn illud possit eē asi
nus et hec ē falsa et ista non sequitur
ex secūda exponente an̄tis.nō enim se
quit̄ nihil ē currēs qn illud sit asinus
ergo nihil ē uel pōt eē currens:qn illd̄
possit eē asinus:quia arguit̄ ab eē ad
posse negatiue uel saltē distributiue.
¶ Ad secūdum dicit̄ ꝙ ista ꝯn̄a nō ē
bona nec ē in disamis:quia medium
latius supponit in maiori q̄ī minori ñ
intelligendo quo ad suppositōem:sed
quo ad supposita.nam in maiori ly cur
rens supponit ꝑ currente quod ē uel
pōt esse sed minori solum pro curren
te qd̄ ē:sed bene sequit̄ ubi minor sit
talis.oē currens pōt esse asinus:sed mi
nor ē ipossibilis.¶ Ad terciū potest di
ci primo ꝙ regula intelligit ꝙ ꝯn̄s nō
asserat se esse ipossibile:sicut in prece
denti dubio dicebatur:ubi ꝯn̄s non as
serit se n eē concedēdū.aliter possꝫ di
ci:qa uel ꝯn̄s significat precise:et tūc
non admittitur uel nō:et tunc ꝯn̄a ñ
ē bona:nec arguit̄ a conuertibili ad
conuertibile:ut dixi de insolubilibus.
¶ Aliter pōt dici ꝙ regula pōt itelligi
de ipossibili ut significatū qd̄ non est
tale per reflexionē.primum dicit̄ pp
istam impossibile ē.ergo ipossibile est.
sꝫ pp istam hoc ē impossibile.ergo hoc
ē impossibile cōtinue demonstrando
consequens.

DECIMO DVBITAT̄

¶ Utrum nona et decia
regule sint uere.s.si ꝯn̄a
ē bona:et an̄s ē necessari
um.ergo et ꝯn̄s ē necessariū: et si ꝯn̄s
nō sit necessariū.ergo nec antecedēs.
Huic dicit̄ ꝙ sunt bone ut plane
deducitur a Strodo supplēdo limitat i
ones cōes quas ex superioribus colli
gere potes.¶ Solū ergo arguatur cō
tra regulas tripliciter primo sic iª cō
sequentia ē bona ois hō est.ergo ie hō
ē et iste homo ē et sic dē singulis.et tn̄
an̄s est necessarium ut patet sic signifi
cando et consequēs ē cōtingēs.cum sit
una copulatiua cuius quelibꝫ ps ē cō
tingēs et nulla alteri repugnat.ergo
regule false.quod aūt ꝯn̄a sit bona ar
guitur:quia si nō ē bona stet oppositū
ꝯn̄tis cum an̄te.s.ꝙ nec iste hō ē nec
iste hō et sic de singulis et tamē qlibꝫ
homo est.¶ Sed cōtra sequit̄ nec ie
homo est nec iste est et sic de singu
lis.ergo nullus homo ē:et sic starent
duo contraria simul.s. quilibet homo
ē et nullus homo.¶ Secūdo sic iª ꝯn̄a
mentalis ē bona deus ē.ergo hec ē ue
ra deus ē et tamen an̄s ē necessarium
ut et ꝯn̄s contingēs:quia stat ꝙ hec
ꝑpō nō sit et ꝯn̄ter ꝙ nō sit uera:sꝫ ꝙ
ista ꝯn̄a sit bona arguit̄ sic:quia con
tradictorium ꝯn̄tis repugnat an̄ti.s.ꝙ
deus sit et ꝙ hec ꝑpō mentalis nō sit
uera deus ē:quia ista non possunt eē
simul uera quod probatur:quia si nō
detur oppositum ꝙ possint esse simul
uera.ponat̄ ergo in esse ꝙ sint simul
uera et arguo sic.ista sūt simul uera
ergo ista sunt: et si sunt sūt ꝑpōes mē
tales.ergo naturalr̄ significant.ergo
hec deus ē significat ꝑcise deum esse
ergo ē uera quod ē oppositū alterius
partis.¶ Tertio nulla ꝑpō mūdi ē ne
cessaria nec pōt esse necessaria.ergo
regule iste sunt inanes et uane pꝫ et
an̄s arguitur sic:quia si qua esset ne
cessaria potissimum esset hec ꝑpositio
e

deus ē sic significādo precise ¶ Sȝ cō
tra si hec ꝑpoitio ē necessaria et hec
ꝑpositio et hanc ꝑpositōem esse:sunt
idem.ergo hanc ꝑpōnem esse ē neces
sarium.ꝯn̄s ē falsum:quia hanc ꝑposi
tionem esse ē:et hanc ꝑpositioneȝ nō
esse pōt eē.ergo hanc ꝑpositōem esse
ē contingēs.ergo n̄ ē necessariū.¶ Ad
hec tria gradatiȝ respondetur. ad pri
mum negādo istā cōsequētiam esse
bonam et admitto stare oppoituȝ cō
sequētis cū an̄te.s.ꝙ q̄libet homo est
et tamen nec iste homo ē:nec iste hō
ē:et sic de singulis.et cum dicit̄ ultra
nec iste homo ē:nec iᵉ homo ē.et sic d̄
singulis.ergo nullus homo ē. dicitur
negando ꝯn̄am:sed oportet addere d̄
bitum mediū.s.et isti sunt omnes ho
mines masculi quod negat̄ tanq̄ re
pugnans non tanq̄ uerum:qa suȝ ob
ligatus ad oppositum possibile.¶ Ad
secūdū dicit̄ negando istā ꝯn̄am esse
bonam:et negat̄ ꝙ contradictorium
ꝯn̄tis repugnat an̄ti:quia iª stant sil̄
seu sunt compossibilia deus ē:et hec
ꝑpoitio non ē uera deus ē:qa stat ꝙ
deus sit:et ꝙ hec propositio non sit.
et cum dicit̄ ista nō possunt esse siml̄
uera.ergo nō sunt cōpossibilia negat̄
ꝯn̄a:quia multa sunt possibilia et com
possibilia.que nō possunt esse siml̄ ue
ra:ut prius patuit i nono dubio: sicut
ista duo.nulla ꝑpō ē uera.gº aliq̄ ꝑposi
tio ē.oīs ꝑpō ē affirmatiua: nulla ꝑpō
ē negatiua.ex quo pȝ ꝙ nō ualet iª cō
sequētia:hec copulatia ē possibilis.gº
pōt esse uera. nec ꝯn̄ter iª copulatiua
non pōt eē uera.ergo ē impossibilis.
¶ Ex quo pȝ ꝙ assignata hac ꝯn̄a hec
nō ē uera deus ē.ergo deus nō ē.non
sequit̄ non pōt an̄s esse uerum sine
ꝯn̄te.ergo iª ꝯn̄a ē bona.et hic sum en
do ly uerū ꝑ ut ē passio ꝑpōnis.s.ꝑ pro
positione uera:ꝙ certum ē ꝙ non pōt
an̄s huius ꝯn̄e esse uerum.ergo non
pōt an̄s huius ꝯn̄e esse uerum sine cō
sequente.¶ Per hoc etiam patet ꝙ ly
uerum debet sumi transcēdenter ul̄
aduerbialiter in diffinitōne ꝯn̄e bone
cum dicit̄ ꝯn̄a bona ē cuius pōt non
an̄s esse uerum sine ꝯn̄te quod magi
ster Strodus aduertēs ut euitaret eq
uocatōem de uero pro ꝑpōne uera:et
pro ita esse dixit diffiniēs ꝯn̄am bonā
esse illam in qua non pōt eē ita:sicut
adequate significat̄ per an̄s:qn ita sit
sicut adequate significat̄ per ꝯn̄s.pȝ
etiā aliud pulchrum ꝙ cuȝ cōiter dici
tur ꝯn̄a bona ē cuius oppoitum ꝯn̄tis
nō pōt stare cū an̄te:et ꝯn̄a mala ē cu
ius oppositū ꝯn̄tis pōt stare cum an̄te
non intelligit̄ de posse uel non posse
stare simul in ueritate:sed in posse eē
ita uel n̄ posse eē ita:sicut per istā ade
quate significat̄.i.ꝙ significata adeq̄
ta sint compossibilia.¶ Ad tertiuȝ ne
gatur an̄s et dico ꝙ iª ꝑpoitio deus ē
ē necessaria:et cū dicit̄ hec ꝑpoitio ē
necessaria.et hec ꝑpositio ē:ē hāc ꝑpo
sitōem esse.ergo hanc propositioneȝ
esse est necessarium. nego argumen
tum nec arguitur resolutorie: quia
an̄s nō ē resolubile:sed officiabile.et si
quis uellet ꝙ ly necessarium in ꝯn̄te
sit adiectiuum substantiue tentum
dicitur negando ꝯn̄am:sed sequitur
per hanc ꝑpositionē esse ē propositio
necessaria.¶ Et si dicitur sic quelibȝ
propositio mundi contingēter ē.ergo
quelibet:propositō mundi ē contigēs

negatur argumentū. quelibet enim propositō mundi ē et pōt non eē.ergo contingenter ē:et tamē non omnis ꝓpositio mundi ē contingēs. ¶ Propositio enim dicit̄ necessaria uel contingēs ut significatū nō qa sit res necessaria:sed qa nō pōt non eē:sicut adeq̄te significatur uel quia pōt esse et n̄ eē:sicut per eas adequate significat̄. ¶ Et per hoc pꝫ ꝙ non sequit̄ hec ꝓpositio ē necessaria.ergo hec ꝓpositio necessario ē nec seqtur hec ꝓpositio ē impossibilis.ergo impossibiliter ē.simi ter nec sequit̄ hec propositō necessario ē.ergo hec ꝓpō ē necessaria . dato ꝙ celum imponatur ad significandū te sedere aut te esse adequate qđ satis ē possibile:sicut ad placitum sūt imposite figure litterarū certis caracteribus lineate.et cē.

VNDECIMO DVBITatur circa undecimam et duodecimam regulas.

Vtrū sint uere.s.si ɔña ē bona et formalis et aīs ē pure negatiuum:ɔñs similiter ē pure negatiuū et si consequens sit pure affirmatiuū aīs uel aliqua pars aītis ē pure affirmatiua. ¶ Respōdet̄ ꝙ regule clarissime patent eē bone i littera semper i telligēdo de ɔña bona et formali simpliciter seu đ forma que si ē bona:et quelibet consimilis forme.i.i qua singuli termini similes respectus habēt ē bona:sicut in littera ponit̄ exēpluꝫ de istis duabus.deus nō ē.ergo deus ē Sor.nō ē.ergo Sor.ē.certum est ꝙ ꝭa. non ualet.ergo nec prima ualꝫ de forma:sed solū de materia.et ideo nō icō uenit ꝙ aīs sit pure negatiuū:et ɔ̄ñs pure affirmatiuuꝫ Nec reqrit̄ ad hoc ꝙ ɔñe sint similis forme ꝙ aīs et ɔñs sint similia in ueritate et falsitate necessitate et cōtigētia possibilitate et ī possibilitate:sed sufficit ꝙ inter aīs et ɔñs sit similis habitudo arguēdi:sicut in dicto exēplo ē hoc adito ꝙ arguat̄ in utraqꝫ a negatiua de tertio adiacēte ad affirmatiuā de secūdo adiacente de eisdem terminis uł proportōabilibus. ¶ Sed cōtra has regulas qttuor argumēta tangunt̄ a magistro i littera.quorū primū et tertiū clarissime soluta sunt:sed ꝭꝫ et quartū non ita soluta sunt ꝙ aium oīo quietent. ¶ Dicitur enim ad secūdū ꝙ iª ɔña non ē bona nō possibile ē nō eē.ergo necesse ē esse:quia oportet supplere mediū affirmatiuum.s.et iste sunt ꝓpōes subalternātes:que responsio uidetur ambigua ꝓpea ꝙ sine aliquo supplemento non pōt intelligi ita eē:sicut per antecedens adequate significat̄ : qn ita sit sicut per ɔñs adequate significat̄ presertim quia in diffinitōe ɔñe bone non fit mētio de ꝓpositionibꝫ:sꝫ significatis earū:et i ɔª ꝓdcā n̄ fit mētō:nisi đ rebꝫ cū dicimus necesse ē hoc eē non pōt hoc non esse. ¶ Aliā responsionem etiam ponit.d.ꝙ ly non tenetur infinite et non negatiue:et sic antecedens ē affirmatiuum que responsio etiam ē difficilis:quia negatōnes ī materia equipollentiarū non tenent̄ infinite:et presertim iste quarum uigore fit equipollentia.quia nego infinitando faceret propositōem dissimilem in subiecto uel predicato:et sic n̄ faceret similem:sed dissimilem cuius

oppoſitū requirit̃ ad equipollentiā
ideo forte dicitur ꝙ nõ eſt negatiua
iſta nõ poſſibile ẽ non eſſe.qa in mo
dalibus uerbum modi infiniti ẽ pars
principalior.et ideo qa ſup ipſum ca
dunt due negatões que ipſum affir
mant fit ꝓpõ affirmatiua. ¶ Sed nec
iſta reſponſio ſatiſfacit:qa tunc iª eſ
ſet negatiua poſſibile ẽ non eẽ.ſimilr
iª alia impoſſibile ẽ non eſſe ſimiliter
iª tu incipis nõ currere:deſinis ñ mo
ueri et ſimiles . ¶ Propterea dico alr
ꝙ iſti termini modales:ſicut dixi priꝰ
poſſunt ſumi tripl citer ¶ Primo ꝓ
propoſitõnibus poſſibilibus neceſſa
riis:et ce.et ſic ſumẽdo prima reſpon
ſio magiſtri ẽ uera . ¶ Secũdo poſſũt
ſumi pro ente poſſibili uel neceſſario
et ſic ſumũt̃ trãſcẽdẽter ꝓ re poſſibi
li. ¶ Tertio aduerbialr poſſibile ꝓ poſ
ſibiliter:neceſſariū pro neceſſario.et
iſti duo modi fere coinciduntː qa am
bo ſunt reales:niſi ꝙ ſumendo pro re
reddunt ſuppoſitũ uerbo.ſed aduer
bialiter cõfirmant qđ inueniũt:et Ari
ſtoteles potiſſime ſumit aduerbialr.
unde idẽ ẽ dicere neceſſe ẽ deum eſ
ſe.et neceſſario deus ẽ.Similiter non
poſſibile ẽ te eſſe et non poſſibilr tu
es.et per hoc patet ꝙ iſta non ẽ nega
tiua nõ poſſibile ẽ te nõ eẽ:imo ẽ affir
matiua:ſicut iſta non poſſibiliter tu ñ
es:qa due negatões cadũt ſuper uer
bum principale. ¶ Poſſet quarto dici
ꝙ non eſt aliqua ꝓpoſitio in uoce uel
ĩ ſcripto que ſit affirmatiua uel nega
tiua:qa affirmatõ et negatõ ſunt actꝰ
mentis:ſ3 uerum ẽ ꝙ in uoce ẽ aliqđ
ſignum talis actus affirmatiui uł ne
gatiui mentalis.et ĩproprie põt dici
affirmatio et negatio in uoce uł ĩ ſcri
pto ꝑ ſubordinatõnem ſigni ad ſigni
ficatum:ſicut intentio uoluntatis co
git̃ aſpectu oculi tanq̃ ſigno. ¶ Et ſe
cundum hoc diceret̃ ꝙ in mẽte ſũt
due negatões ſiue duo actus negati
ui dicẽdo non poſſibile ẽ non eſſe:ſed
unus actus affirmatiuus neceſſitatis.
¶ Et ẽ ſimile ſicut illud aggregatū
in uoce uel in ſcripto nõ ſi ua3 q̃tum
hec aduerſatiua q̃uis et ly nõ ẽ q̃tum
uel:et ly non uł q̃tum et.et ita ly non
poſſibile nõ ſubordinatur huic termi
no mẽtali neceſſario.elige ꝙ gratius
Quarta mihi uidet̃ integerrima lic3
prio aſpectu nõ introducitis uidetur
digna riſu. ¶ Ad quartũ argumentũ
dicit magiſter ꝙ iſta ꝯña nõ ẽ formalr
nõ ẽ ita qđ nihil ẽ.ergo aliqd ẽ qa opᵗᵉ
ꝯñtis ẽ imaginabile ſtare cum añte.ſ.
ꝙ nihil ẽ et non ẽ ita ꝙ nihil ẽ:quia ſi
nihil eſſet tunc nõ eſſet:ita ꝙ nihil eſ
ſet:nec eſſet ita ꝙ aliquid eſſet:quia ſi
nihil eẽt neq3 ſubſtãtia neq3 accidẽs
neq3 aliquid nec aliqualiter eſſet qđ
tamen ſequeret̃ ſi concederet̃ ꝙ ita
eſſet ꝙ nihil eẽt:quia ſi ita eſſet.ergo
aliqualr eſſet. ¶ Ego tñ cõcedere iſtã
ꝯñam:ſi nihil ẽ.ergo ita ẽ ꝙ nihil ẽ et
nego ꝙ ꝯñs ſit affirmatiuũ:ſ3 ẽ nega
tiuũ confirmatũ:qa ide3 ẽ ac ſi dicere
tur uere nihil ẽ et ſic capiẽdo dcã ꝯª
eſt formaliª nec ẽ imagiabile oppoſi
tũ ꝯñtis ſtare cum añte.nec tamen ſe
qtur ita ẽ quod nihil ẽ. ergo aliqualr
ẽ:ſicut alias dixi dubio ſeptimo:ſ3 bñ
ſequeret̃ ubi ly ita eſt eſſent due par
tes:quarũ prima eſſet aduerbium de
monſtrãdi:ſicut ly ſic.et ego puto ꝙ
magiſter ſic accepit:et tunc ſine duꝰ

dicta ꝯña nihil ualet:sicut ipse dixit.iō potes distiguere de ꝯñte et pones cō cordiam inter has responsiones.

QVO DECIMO DVbitatur:Circa decimãtertiam et decimãquartã regulas. Vtrũ si sunt uere.s.si ꝯña ē bona:et añs ē scitũ.ergo ꝯñs ē scitum.si uero ꝯñs ē dubium.ergo añs ē dubium uł scitũ esse falsum. Circa hoc dubiũ talem ordinē ob seruabo. P° regulã limitabo Z° quedam notabilia ꝑ declaratōe regule magistri diffuse assignabo:que notabilia trinario numero terminabo. Itaq; quo ad primũ dico ꝙ regule infrascriptis limitatōibus additis sunt uere:sed eas prime regule assignabo et tu poteris secũde regłe per te ipsũ facile adaptare.sit igit̄ hec pª regła.

SI CONSEQVENTIA EST Bona. Quia istius ꝯñe tu es hõ.ergo deus non ē:añs ē scitum et ꝯs nõ ē scitũ:qa nõ ē bona.

AFFIRMATIVA. Quia istius ꝯe non si tu es homo tu es asinus que ē bona cũ eius oppoita sit mala:añs est scitũ et ꝯñs nõ:et hoc ē qa ē negatia.

SIGNIFICANS EX COMPOsitione suarũ partium. Quia si iª ꝯña tu es homo.ergo tu es asinus tota subordinet̄ uni ꝯñe bone añte et ꝯñte significantibus ut prius.tunc est bona affirmatiua:et añs ē scitũ et ꝯs nescitum.

PRECISE PRIMARIE SIGNIficantium. Quia ubi ecōtra istius ꝯsequẽtie tu es homo.g° tu es aial.tota subordinet̄ mentali cui prius oio significãdo ut prius.et sic añs:sed cō sequens precise significet te esse asinum.tunc ē bona ꝯña affirmatiua significans ex compositōe suarũ partium:et tñ añs ē scitũ et ꝯs n:qa falsũ.

SCITA. Quia rusticus q̄ nõ cōcederet se esse aial huius ꝯñe bone cũ ceteris limitatōnibus predictis.s.tu es homo:ergo tu es aial.sciret añs et nõ sciret ꝯñs:qa ꝯña non ē scita.

MERITO TVE COGNITIOnis. Quia istius ꝯñe homo currit ergo antropos currit:credite esse bõe quia fidem prebes fide digno ꝙ est bona añs ē scitũ a te sciēte solũ latinũ et ꝯñs nescitũ:qa nõ ē intellectũ a te.

ET NON DECIPERIS IN Credendo ex uero sequi falsũ in conse quentia bona. Quia ubi crederes ex uero seq falsũ:et crederes firmiter te esse hominem et nõ aial.tunc iª ꝯª tu es homo.ergo tu es aial esset bona qa sic firmiter credis et ita ē et merito tue consideratōis cũ tota ꝯña sit latina:et sic de ceteris limitatōibus priꝰ enumeratis.et tamen añs esset scitũ a te et ꝯñs non:quia nõ creditũ.et hoc ideo:qa deciperis in credendo. Ex uero sequi falsum in ꝯña bõa et formali.

ET ANTECEDENS PRINCIpale. Quia istius ꝯñe cum omibus limitatōibus predictis.verbi gratia.si tu es homo tu es asinus.ergo si tu es homo tu es asinus cum arguatur ab eodem ad idem añs non principale ē scitum.s.añs añtis:et ꝯñs principale ē nescitum:et hoc qa añs principale est nescitum.

EXPLICITVM VEL IMPLICItum ē scitum ab aliquo. Quia istiꝰ

ɔ̄ñe bone cum omibus limitatõnibus predictis:nisi tu es aīal tu non es hō. antecedēs ē scitū.s.tu es animal et cō sequens nescitū:et hoc quia illud an tecedēs explicitū non ē principale:sȝ hoc implicitū tu non es aīal pp nega tionē inclusam in ly nisi:quia non ne gat notam conditõnis sed aūs.et ideo aūs principale implicitum ē nescituȝ: sicut et ɔ̄ñs ē nescitū.

ET CONSEQVENS NON repugnat esse scitū. Quia istius cō sequentie bone cum ceteris limitatio nibus prescriptis hoc ē nescitum.g° hoc ē nescitū per utrunq; hoc demō strando ɔ̄ñs aūs est scitum et ɔ̄ñs nō quia ipsum esse scitum implicat cuȝ se asserit esse nescitum. siłr de 1ª hoc est tibi dubium.ergo hoc ē tibi dubi um per utrunq; hoc demonstrando ɔ̄ñs.simiłr de 1ª omis propositō scita ē affirmatiua.ergo nulla propositō sci ta ē negatiua.

ET NEC ANTECEDENS NEc ɔ̄ñs sit ꝓpositō plures. Quia istius ɔ̄ñe cum aūdictis limitatōbus brunel lus ē asinus.ergo brunellus non ē ri sibilis:antecedēs ē scitū:et tamen ɔ̄ñs ut in obliquo ē nescitū:sed hoc ē quia ē ꝓpositio plures et non quatenus ē propoitō una:tamen ut ē ɔ̄ñs dicte cō sequentie ē scitum:qa ut sic ē i recto quia aliter non esset ɔ̄ña ualida:tamē qa hec ꝓpositō i obliquo ē falsa et ne scita et hec ē ɔ̄ñs oȝ cōcedere ꝙ illud quod ē ɔ̄ñs est nescitum idemptice et non formaliter.

CONSEQVENS PRINCIPA le. Quia istius ɔ̄ñe homo ē asinus homo ē rugibilis.ergo si homo est asi nus homo ē rugibilis:que ē bona ɔ̄ña cum omibus prenotatis limitatōibus aūs principale ē scitum:et tamen ɔ̄ñs ē nescitum.qa ista ꝓpositō homo ē ru dibilis ē nescita:et ista propopoitio est ɔ̄ñs.ergo ɔ̄ñs ē nescitum: sed nō ē ɔ̄ñs principale:sed secundariū:qa ē ɔ̄ñs cō sequentis principalis ɔ̄ñe:

EST SCITVM AB EODEM. Quia non oportet ꝙ si alicuius cō sequentie bone cuȝ aliis premissis cō ditōibus aūs sit scitū ab angelo ꝙ ɔ̄ñs sit scitū ab homine Post hec primo notanduȝ ꝙ ubi fiat ɔ̄ña bona cuius aūs sit latinum et ɔ̄ñs grecum ꝯ qua plenam fideȝ habeas ꝙ sit bona sicut de 1ª gratia exempli homo currit.er go antropos trochi.tunc pōt probabi liter dici ꝙ 1ª ɔ̄ña ē scita a te esse bōa et tamen nō ē scita a te:sicut etiā con cedit Tisber in secundo casu de scire et dubitare ꝙ aliqua propoitio scitur eē uera que tamen nō ē scita:sed du bia ut ista hoc ē uerum dato ꝙ per ly hoc demonstretur illud istorū rex se det et nullus rex sedet quod ē ueruȝ sed nescias quod demonstratur:sicut nescis ꝙ istorum duorū ē uerū Tūc scis istā hoc ē uerū esse ueram cuȝ sci as iam precise significare.sicut ē per casum:et tamen ē tibi dubia:qa qua litercunq; significat tu dubitas.nam siue demonstratur ista rex sedet siue nullus rex sedet hec est tibi dubia hoc ē uerum.Ita ad propositum dico ꝙ scio dictam ɔ̄ñam esse bonam:quia firmiter ipsam credo esse bonaȝ.et ita ē.ergo scio dictam ɔ̄ñam esse bonam: et tamen non ē scita:quia non ē intel lecta habitudo ɔ̄ñtis ad aūs cum non

possit intelligi ista habitudo:nisi in telligatur antecedēs et consequēs quia intellectus complexus presup ponit intellectum simplicem siue i complexū. Et si dicitur quid reqri tur ad hoc ꝙ consequentia uł una propositō sit scita. ¶Respondeo ꝙ requiruntur tria. ¶Primo ꝙ sicut principalř ista significat: sciā signi ficare ipsā. Ideo a puro latino ñ ē sci ta propositio greca uel hebrea. Secundo ꝙ sicut principaliter scio istam significare sic sc ā esse. ideo ista propositio homo est asinus uel alia falsa ñ ē scita. ¶Tertio ꝙ non re pugnet istam sciri. ideo ista propos tio hoc est nescitum se demonstra ta non est scita ab aliquo. ¶Et ideo ad propositum redeundo: quia con sequens prime consequentie facte cuius antecedens est latinum et cō sequens grecum: sicut ipsum prin paliter significat nescio ipsū signi ficare. ideo ista cōsequētia nō est sci ta: quia habitudo non potest intelli gi inter aliqua nō intellectis extre mis. Et propterea non sequitur in hac materia. ista propoitio est uera intellecta a te. ergo potest esse scita ab aliquo. Stat enī ꝙ sibi desit ter tia conditio: sicut patet de ista hoc est nescitum que est uera cum pre cise significet: sicut est et se non fal sificet et est intellecta a te cum sit materie latina: et tū nō pōt esse sci ta: quia ipsam sciri implicat contra dictionem propter reflexionem cū se asserat esse nescitam. ¶Nec sequi tur econtra hec propositio est sci ta. ergo potest sciri esse uera: ut p3 de ista hec propositio a nullo scitur esse uera se demonstrata. hec enim non potest sciri esse uera ex reflexi one et tamē potest sciri: quia habet tres conditōnes assignatas: nisi for te dicatur ꝙ sibi desit tertia. et hoc non: quia ñ asserit se eē nescitam: s3 nescitam esse ueram. ¶Ideo core larie ex dictis sequitur ꝙ est aliqua propositō uera que a nullo potest sciri: sicut ista hec propositō a nullo scitur: nec obstat dictū ꝙ nihil sci tur: nisi uerum: quia licet omne sci tum sit uerum: nō tamen omne ue rū est scitum: uel potest esse scitū Petrus de Mantua non uult requi ri istam conditionem ad hoc ꝙ pro positio sit scita. unde dicit ꝙ non se quitur hec propositio est scita. ergo sicut iª ppō significat sic scis istā si gnificare: et sicut istam principali ter scis significare sic scis esse et nō repugnat istā sciri: quia signo istā Adam non est que est scita a te: tūc antecedens est uerū et consequēs falsū: quia non scis ita esse sicut scis istam significare: quia ista nō signi ficat sic uel sic esse: sed sic non es se: quia Adam non est esse: sed hec acuties est fumus uerborum: quia per sic esse itelligitur aduerbialiter uere: ut alias dixi in protestatione laudabili. et per nō sic esse intelligi tur false uel non uere. et ideo sic ē ꝙ Adam non est: quia uere adam non est. Ideo ista significando Adā

non eſſe ſignificat: ſicut eſt ut
ſpectat a d propoſitum. ¶ Per
hec ergo dicta poſſet ad argu
mentum magiſtri in littera re
ſponderi cum primo dicit ſortes
eſt. ergo iſte iſtorum trium ē ſor
tes. Iſta conſequentia eſt bona
ſcita a te eſſe bona et antecedens
eſt ſcitum et conſequens neſci
tuꝫ. ¶ Huic poſſet dici ꝙ iſte mo
dus arguendi non ualet nec eſt
regula. unde duo ſunt boni mo
di arguendi ſimplices in hac ma
teria et duo compoſiti et fallaces
¶ Primus bonus eſt iſte. Iſta cō
ſequentia eſt bona ſcita eſſe bo
na: et antecedens eſt ſcitum eſſe
bonum ſiue uerum. ergo conſe
quens eſt ſcitum eſſe uerum.
¶ Secundus etiaꝫ bonus et ſim
plex: ut primꝰ ē iſte. Iſta cōſequē
tia eſt bona et ſcita et antecedēs
eſt ſcitum. ergo conſequens eſt
ſcitum. ¶ Et hoc ſemper ſuppo
nendo limitationes predictas.
Sed iſti duo modi mixti ſunt fal
ſi. ¶ Primus eſt iſte. Iſta conſe
quentia eſt bona ſcita eſſe bona
et antecedens eſt ſcitum. ergo cō
ſequens eſt ſcitum. patet in caſu
magiſtri antecedens eſt uerum
et conſequens falſuꝫ. ſimiliter in
caſu Tilberi ſuperius allegato
ſcilicet. a. eſt uerum et hoc eſt ue
rum. dato ꝙ. a. ſit illa que eſt uera
de duobus cōtradictoriis tibi du
biis. ¶ Secūdns falſus et mixtus
eſt iſte. Iſta ↄ̃ña eſt bona et ſcita

et añcedens eſt ſcitum eſſe uerū
gº ↄ̃ñs eſt ſcitū eſſe uerū. pꝫ de iª
hoc eſt neſcitum eſſe uerum.
ergo hoc eſt neſcitum eſſe ue
rum continuo demonſtrando
conſequens. Vbi autem argue
retur ſic in caſu magiſtri. Iſta
conſequentia eſt bona ſcita eſ
ſe bona: et antecedens eſt ſcitum
eſſe uerum. ergo conſequens
eſt ſcitum eſſe uerum. ¶ Tunc
concedo totum. ſed non ſequit̃
conſequens eſt ſcitum eſſe uerū.
ergo conſequens eſt ſcitum: ut
prius patuit ex doctrina Tilberi
de iſta propoſitione hoc eſt uerū
¶ Hoc notabile uolo induxiſſe
hic ad introductionem iuuenuꝫ
in materia de ſcire et dubitare:
ut ſic prediſpoſiti facilius indu
cantur ad maiora. ¶ Et ſi argu
eretur ſecundo modo et bono ſu
perius aſſignato. Iſta conſequen
tia eſt bona et ſcita et antecedēs
eſt ſcitum. ergo et ↄ̃ñs ē ſcitum
et tamen conſequens eſt falſum
quia in caſu magiſtri conſequēs
eſt neſcitum ¶ Huic dicitur ꝙ
aliquid poteſt eſſe ſcitum dupli
citer. ſcilicet notitia diſtincta et
confuſa. ſi loquamur de notitia
confuſa. ſic concedo totum conſe
quens et conſequentiaꝫ nec hoc
repugnat cāui. ſi uero loquamur
de notitia diſtincta. ſic negatur:
ꝙ iſta conſequentia ſit ſcita:
quia ſibi deficit primo condictio
requiſita ad hoc ꝙ propoſitio ca

thegorica Ipothetica sit scita:qa nescio quid ista consequentia distincte significet absolute cum nesciam quid consequens significet saltē absolute sic ut patebit i ₰o notabili sequēti. ¶ Nūc uolo notare aliqua alia pro declaratione littere magistri que est satis ambigua et usque in hodiernuȝ diem a nonullis impugnata.

¶ Secundo notandum est ꝙ in primo casu magister uidetur implicare contradictionē.uult eniȝ ꝙ quocūqȝ istorū demōstrato dubito an ille sit for.et tñ sciā quod per ly hoc demonstratur sortes: immo concedit quod quocunqȝ istorum demonstrato dubitem an ille sit sortes et tamen sciam ꝙ hic est sortes demonstrato sorte. Et licet uideatur contradictio tamen in rei ueritate non est: ut in fine ostendam. ¶ Quidam tamen pro hac contradictione tollenda dicunt ꝙ duplex est demonstratio:una ad intellectum: alia ad sensum inter quas hec est differentia:quia per primam possumus demonstrare possibilia et impossibilia.per secundam nisi possibilia adhuc non omnia sed solum existentia. Dicunt ergo ꝙ magister intelligit qđ stat quod scis quod iste est sortes demonstrato sorte. scilicet ad intellectum:et tamen nescies an iste sit sortes:immo dubites quocunque demonstrato supple ad sensum ¶ Ista respon io habet bona uerba: sed non ad propositum:quia ut ostendam stante eadem demonstratione sensitiua uel intellectiua adhuc ꝯ magistri ē uera.et nimis fuisset occupatus iste magister qui sic equiuocando nullam huius duplicis demonstrationis mentionem fecisset in littera. ¶ Ideo dixerunt alii ꝙ preter distinctionem dictam opus est alia scilicet ꝙ demonstratio siue sensitiua siue intellectiua est duplex scilicet confusa et distincta. Et hoc est uerum apud eos qui uolunt quod pronomen demonstratiuum possit aliqđ demonsrare sub ratione aliqua communi confusa uel particulari quod pro nunc concedo. ¶ Hoc premisso dicunt ꝙ magister intellexit de demonstratione confusa quando dixit quod scit quod hoc est sortes demonstrato sorte scilicet confuse:sed nescit qđ iste est sortes quocunque demonstrato.s.distincte. ¶ Sed hec positio sicut poitio pª iponit magistro aliquid qđ littera nullo modo sonat. Ita qđ hec distinctio cuȝ littera magistri uere uidet̃: sicut duo idiomata diuersa oīo.ꝑterea possȝ et saluari stāte demōstratō disticta ut ostēdā. ¶ Propterea magis ad mētē magistri dico ꝙ d̃mōstra

tio siue sensitiua siue intellectiua siue confusa siue distincta est duplex. scilicet absoluta et cōditinalis. ¶ Exemplum primi hoc est Sortes. Exemplum secundi hoc est Sortes demonstrato Sorte. prima demonstratio nihil certificat. secunda certificat propter conditionem annexā. Nam sicut dicit magister in littera ¶ Omnis qui scit saturnum esse aliquid: scit ꝙ hic est saturnus demōstrato Saturno et concederet eam sibi propositam cum dicta conditione: sed ista propoitio est multis dubia et dubitanda scilicet hic est Saturnus cū a solis doctis in astronomia sit scita. Et quāuis aliquis sciat ꝙ hic est Saturnus demōstrato Saturno: tamē nescit quis planeta sit Saturnus: quia nescit ꝙ hic' est Saturnus demonstratione absoluta quod requiritur ad hoc ut sciret qs esset Saturnus. hec omnia ita littere magistri cōsona sunt ut uideāt eē connata: sicut legenti poterit apparere. ¶ Dico ergo ꝙ in casu magistri et suis responsis nulla est contradictio. Stat enim ꝙ sciam quod hoc est Sortes demonstrato Sorte et tamen quocunque demonstrato dubitem an hoc sit Sortes. primū. n. uerificatur demonstratione conditionata. Secundum uero absoluta. Et est simile ei quod solem' dicere ꝙ duplex est necessitas scilicet conditionata et absoluta: siue sub aliis uerbis necessitas consequentie et consequentis: ut Boetius distinguit in suo de consolatione libro quinto. Exemplum primi. deum esse necessarium est absolute. ¶ Exēplum secundi te moueri si curris est necessitas conditionata. Ita in proposito de demonstratione dicendum est: unde nemo est qui nō concedat se scire ꝙ hoc est rex demonstrato rege seu posito pro constanti ꝙ certificet regem demonstrari precise: quāuis nesciat quid demonstretur absolute. scilicet an Petrus uel Paulus. ¶ Per hoc etiā patet solutio ad unum aliud quod communiter contra magistrū obiicitur. nam cum proponitur illud cōsequens. iste est Sortes. querit magister quid demonstratur: et dicit ꝙ si demonstratur Sortes scit illud consequens si uero Plato uel Cicero dubitat illud. ¶ Sed contra diceret aliqs: sicut tu scis ꝙ hoc ē sor. demonstrato Sorte: ita scis ꝙ hoc nō est Sor. demōstrato: Platone l' Cicerone. ergo magister nō debet illud dubitare. sicut facit in littera. ¶ Ad hoc dico ꝙ scio ꝙ hoc non est Sortes demonstrato Platone uel Cicerone: sed ex hoc non sequitur ꝙ demonstrato Platone uel Cicerone scio ꝙ hoc non est Sortes. arguitur enim a sensu composito ad sensuꝫ diuisum. unde quocunque illorum triuꝫ demonstrato dubito an iste sit Sortes et Sorte etiam demōstrato dubito an iste sit Sor: sed nō dubito immo scio ꝙ hoc est Sortes demonstrato Sorte et non dubito;

imo scio quod hoc non est sor. demonstra tato Cicerone uel Platone. et hoc quod magister dicit in littera quod si demonstret Plato uel Cicero: tunc dubito istam: iste est sor: sed scio tamen quod iste est sor. demonstrato sor. nec sequitur demonstrato Sor. dubitas an iste sit Sor. ergo dubitas an iste sit Sor demonstrato Sor. arguitur enim a sensu diuiso ad sensum compositum. ¶ Hec responsio meo iudicio tum facilis est tum consona littere et ueritati. Nec te terreat replicatio sophiste: qui dicet non sequitur certificor sor. demonstrari. ergo hoc est sor. sicut non sequitur certificor quod ly deus significat asinum. igitur deus est asinus. nam pronomina demonstratia pro demonstratio nem significant: sicut nec sequitur certificor quod ly tu significat asinum. ergo tu es asinus: nec sequitur ly ego impo nitur precise ad significandum deum. ergo ego sum deus. nam siue ly ego significet deum siue non: ego non sum: nisi Paulus de Pergula iuxta dictum Birie timentis sophistas: quicquid di catur biria semper homo. ¶ Huic dicitur quod in presenti sumitur demonstratio siue certificatio quod sit ita in rei ueritate: sicut expresse in hac eadem difficultate dicit magister tisber in sue tractatus de scire et dubitare et magister tangit in littera. ¶ Et aduerte quod stante casu quod ly tu significet asinum quod licet conceditur quod tu sis homo non tamen conceditur quod tunc hec propositio sit uera tu es homo cum illa precise significet hominem esse asinum iuxta casum sed aliud est concedere propositionem et aliud est concedere ipsam esse ueram: ut superius dicit et pulchre declaratur in primo sophismate secundo principali. ¶ Et in hac materia rudes rhetorici qui parentem ac procreatricem suam dialecticam ignorant: solent non numquam argutiem logicorum deridere obiicientes quod proprium nomen non audent nuntiare: sed deliniti fuco sapientie sunt qui nec merentur rhetores appellari: cum per ianuam recto tramite non intrauerint et a parere rudibus solum laborent nescientes longe esse prestantius unius sapientis iudicio commendari quam totius uulgi clamore sapientissimus uideri. ¶ Tertio nota quod communis responsio quam magister tangit in littera quod pars non potest supponere pro toto cuius est pars habet apparens fundamentum. scilicet quod prius intelligitur significatum partis quam totius. ¶ Ad quod quidam dicunt quod aliquid intelligitur: ut signum: et aliquid intelligitur ut significatum. ideo concedunt quod non eque cito intelligitur totum et pars ut signum et hoc totum probat argumentum: tamen totum ut est significatum per partem eque cito intelligitur sicut pars ut signum. ¶ Sed hic arguitur: quia cum intelligo gratia exempli subiectum propositionis supponentis pro tota propositione ut est signum. tunc intelligo totam propositionem significatam per eum aliter non intelligeretur cuius esset signum: quia signum et significatum sunt relatiua sed tota propositio ut significatum est quoddam complexum compositum ex subiecto predicato et copula. ergo eque primo intelligerem totum complexum: sicut partem eius quod est impossibile. ¶ Et hoc argumentum maxime appet ubi esset propositio ipo

ita magis sicut biblia cuius una ps .s.prim⁹ terminus supponeret ꝑ tota Ideo alr̄ dico secũdũ ꝙ mihi occurrit pro nunc ꝙ aliquid intelligitur ſcir̄ duplr̄.s.distincte et confuse:ut patet i prologo phisicorum et prologo poste riorũ.uerbi gratia cum uideo unum totum quãtitatiuum ad sensuꝫ:sicut unum circulum non uideo pri⁹ totũ q̃ partes noti^a confusa:sed eque pri⁰ sicut obiicir̄ uideo totum et omnes partes confuse:sed noti^a distincta est necessarium ꝙ noti^a distincta partiuꝫ precedat notitiam distinctam totius: ut si uoluero quantitatẽ determinatã circuli oportet primo cognoscere di stinctam quantitatem partiuꝫ circuli ¶ Et ex hoc pꝫ ꝙ noti^a confusa totius p̄ cedit notitiam distictaꝫ sui ipsius.sil'r notitia confusa partiũ precedit notiti am distinctã earum.Cũ ergo dicitur ꝙ cum per subiectũ propõnis demon stratur tota proposirio tunc intellect⁹ intelligit totam propositõnem conce do noti^a confusa.s.totã propõem seqn tem quecunqꝫ sit illa et qualiscunqꝫ sit i^a :sed nõdũ disticte concipio utrũ sit cathegorica ul' ipothetica affirma tiua ul' negatiua.quia ad hoc disticte cognoscendũ oportet singulas ptes propositõis distincte intelligi.non g⁰ ẽ inconueniens ꝙ eque cito nõ prius intelligatur pars q̃ totuꝫ:et hoc noti^a confusa : sed noti^a distincta esset im possibile et cc.

TERTIODECIMO Du bitar̄. ¶ Vtrũ.xv^a et.xvi. regule sint uere.s.si ꝯña ẽ bona et añs ẽ dubitandũ ꝯñs non ẽ neganduꝫ et si ꝯñs ẽ negã dũ añs ñ ẽ dubitãdũ. ¶ Ad hoc dico breuiter ꝙ sũt uere additis limitatõi bus superius numeratis: sed ꝑ decla ratione casus quem magister ponit i littera et aliquorum dictorum circa literaꝫ.more consueto uolo notare ali qua.Et primo circa istam consequẽti am quam magister dicit non esse bo naꝫ. Ista ꝯña ẽ bona et añs ẽ tibi dubi um.ergo consequens non est negan dum:quod facile patet in hoc exẽplo dato ꝙ i^a propoiẽõ papa loquitur sit ti bi depoita.tunc i^a ꝯña ẽ bona papa lo quitur.ergo papa loquitur:et añs ẽ ti bi dubitanduꝫ:quia propter depositõ nem factam non magis scitur uel ne scitur a te etiam quia inptinens et ex tra casum esset dubium. ergo et nũc ẽ dubium:et tamen consequens ẽ ne gandum:quia depositũꝫ. ¶ Et ut cla rius intelligas aduerte ꝙ differẽtia ẽ inter ꝑpositõem dubiam et dubitan dam.nam propositõ dicitur dubitãda duplr̄:ut alias dixi primo nominaliter qa ẽ digna dubitari: secundo partici pialiter:quia ad eam ẽ respondenduꝫ per hoc uerbum dubito:sed propositõ ẽ dubia quinqꝫ modis:secũduꝫ doctri nam Tilberi. ¶ Primo quia principa liter significat:sicut tu dubitas eẽ:ut dato ꝙ hec propositõ hoc ẽ uerum cõ uertatur cum aliqua istarum duaruꝫ tibi dubiarum que est uera rex sedet nullus rex sedet.tunc qualitercunqꝫ ista principaliter significat ita tu du bitas esse:licet non dubites esse ita:si cut r^a principaliter significat: qa scis ꝙ r^a ẽ uera:et scis ꝙ i^a est totaliter:si cut ipsa significat q̃lrcũqꝫ significet.

¶ Secundo ꝓpositio ē dubia: qa dubitato de sēsu composito an ita sit tota liter: sicut pricipalr ista significat: sicut i^a ꝓpō rex sedet ē mihi dubia et ē differētia inter primū et ꝫ modū. qa in primo sicut ꝓpositō significat tota liter: ita dubito esse: sed nō dubito an ita sit totalr: sicut i^a ꝓpō significat. et in secūda ē utroqꝫ mō uera: sed potissime in sensu composito ubi pria est uera in sensu diuiso. ¶ Tertio ꝓpoitio ē dubia ex reflexione sicut i^a ois ꝓpō ē dubia: hoc ē tibi dubiū se demōstrato. ¶ Quarto quia nescis principaliter qualiter ista propō significat sicut ē ista hoc ē hō dato ꝙ nescias qd demonstret̄ lꝫ i rei ueritate tu demōstreris. non tamen dico ꝙ omnis propositō quā nescis qd pricipalr significat sit tibi dubia. naꝫ propoitio greca et hebrea nō ē tibi dubia: qa non consideras de significato per istam cū nihil intelligas: et tamen nescis qd i^a ꝓpositō significat: sꝫ ꝓpoitō du^a hoc qr to modo potissimū fit cum ponitur in ꝓpoitōe pronomen demonstratiuum et nescitur qd demonstrat̄. ¶ Quito qa dubitatur an sit sequens uel repugnās casui: sicut patet i qnto cāu Tisberi de hac ꝓpoitōne hoc ē homo. hec eni omia i secundo et qnto casu Tisberi d' scire et dubitare collecta sunt ex his seqtur ꝙ lꝫ non sit possibile ꝙ ꝓpoitō sit scita et dubia eidem eodeꝫ respectu tamē propoitō dubia alicui pōt esse scita esse uera: ut patet d' ista ꝓpoitōe hoc ē uerū dato ꝙ cōuertat̄ cum aliqua illarū duaruꝫ rex sedet et nullus rex sedet que ē uera et tamē quelibet istaruꝫ ē tibi dubia in rei ueritate. ¶ Idem patet de ꝓpositōne dubia p reflexionem: sicut hoc ē tibi dubium se demōstrato. Iam ergo potest patere ꝙ non sequitur hec ꝓpositō ē tibi dubia. ergo ē dubitanda a te: sicut magister dicit i littera i casu ꝙ i^a propoitio papa loqtur sit tibi depoita. tūc i^a ē dubia: secundo modo prius dicto et tamen ē neganda: qa deposita. ¶ Sic stat econtra ꝙ aliqua ꝓpositio ē dubitanda a te que tamen nō ē tibi dubia ut si ponat̄ ꝙ ista cōuertātur deus ē et rex sedet. tunc secundū Stroduꝫ sequitur i^a conuertuntur et i^a rex sedꝫ ē dubitanda. ergo etiam: i^a deus ē est dubitanda: et tamen i^a ꝓpositō deus ē non ē tibi dubia: ut patet discurrenti omnes quinqꝫ modos quibus propositio dicit̄ dubia. Iam etiam patet intellectus magistri in littera q^o ad primum dictū de differentia iter propositionem dubiam et dubitandam.

¶ Potest etiam per hoc patere solutio ad unā instātiam que solet fieri cōtra hanc regulam ponendo ꝙ i^a hō ē asinus conuertat̄ cum i^a rex sedet. tunc fiat illa ꝯn̄a rex sedet. ergo hō ē asinus. i^a ꝯn̄a est bona et an̄s est dubitandum et ꝯn̄s negandum. g^o regla falsa. ¶ Ad hoc argumētū rn̄r alr ꝭm Strodū et alr ꝫ Tilberū. nā ꝫ Tis^m lꝫ i^a ꝯn̄a sit bona non tamen est concedenda: qa extra casuꝫ non concederetur: et hec limitatō tenet̄ ut regla sit uera. ¶ Sꝫ ꝫ Strodū dicit̄ negando ꝙ ꝯn̄s sit negandum imo ē dubitādū noialr: sicut itelligit r^a et tn̄ qn̄cūqꝫ ꝓponeret̄ negaret̄ et sic ē negādum participialiter ut sepius protestatus sum et magistur i littera presuppōit.

¶ Secundo nota q non sequit utra
q pars huius copulatiue e dubitāda
ergo tota copulatiua e dubitanda.pa
tet d' ista rex sedet et nullus rex sed3
que est neganda cum sit impossibi
le per se:et tamen utraq pars e dubi
tanda nec sequitur utraq ps hui⁹ co
pulatiue affirmatiue est dubitanda:et
nulla cōtradicit alteri.ergo tota e du
bitanda:patet de ista nullus sacerdos
saluabitur:et quilibet sacerdos mere
bitur uitā eternā.Similiter tu curris
et tu non moueris.et hoc qa licet par
tes nō contradicant:tamē ancedūt ad
cōtradictoria cum ex secūda sequat
formaliter oppositū prime. ¶ Nec se
quit quelibet pars huius copulatiue
affirmatiue e dubitāda et nulla alteri
cōtradicit nec repugnat.ergo tota est
dubitanda:ut exemplificat Strodus i
fine ɔñarū et in suis obligatōnibus in
quadam obiectione qnte suppōnis:si
cut dato q unus sit coram te qué du
bites esse papā et uolo q scias ipsum
dormire.tunc i^a copulatiua e negan
da.omnis papa uigilat et iste e papa:
quia facio istam ɔñam omnis papa ui
gilat.i^e e papa.ergo ille uigilat.ista cō
sequentia e bona et concedēda et cō
sequēs negādum et aūs e negandu3
et aūs e i^a copulatiua. ergo i^a copula
tiua e neganda et tamen quelibet ps
e dubitanda. ¶ Et causa huius secun
dū Strodū e:quia ex ea sequit aliqd'
negandum.debemus ergo arguere
sic.Quelib3 ps huius copulatiue affir
matiue e dubitanda et nulla alteri cō
cōtradicit nec repugnat nec ex ea se
quit aliquod negādum.ergo tota co
pulatiua e dubitanda. ¶ Et ex hoc p3

q multo minus sequit una pars hu
ius copulatiue e cōcedenda:et altera
e dubia uel dubitāda.ergo tota copu
latiua e dubitāda ul' dubia:sed bñ se
quit una ul' utraq pars huius copu
latiue e dubia:et altera ps eius non e
impossibilis nec cōtradicēs nec repu
gnans alteri:et ex tota copulatiua nō
sequit aliquod falsum.ergo tota est
dubia. ¶ Et i hac materia copulatiua
rum sicut Strod.loco allegato contra
primam cōclusionē in suis obligatōni
b3 arguitur cōiter q aliqua copulati
ua e neganda cuius utraq ps e cōce
denda:ut posito:sicut ipse ponit q oīs
homo currat.deinde statim dicat ce
dat tempus obligatōis et statim cessā
te tempore obligatōis ꝑponatur tibi
ista copulatiua tunc e negandā omis
homo currit et tu es homo et pat3 q
e uerum et non es obligatus.ergo ne
ganda:et tamen quelibet pars fuit a
te concedēda.prima qa posita:secūda
qa uera et imptinens. ¶ Sed ad hoc
dicitur q hec copulatiua uno ordine
preposita fuisset concedenda.scilicet
post cōcessionem istius tu es homo i
tempore:et alio ordine neganda.s.si i
mediate postpositū fuiss3 propoito:qa
primo modo fuisset sequens.secundo
modo falsa et imptinens:sed si conce
ditur q fuisset negāda.tūc debet ne
gari:qa secūda ps fuiss3 concedenda
imo neganda:quia tunc habuisset ta
lem ordinem q nō fuisset imptinens
uera:sed impertinens repugnans et
consequenter negāda. econuerso ue
ro dico si cōcedatur q fuisset cōcedē
da negando tūc q ista copulatiua fu
iss3 f^a et iptinens:imo dico q fuisset

pertinens sequés:et ꝙ quelibet pars fuisset concedéda uerútamen ꝓbabiliter pót concedi ꝙ aliqua copulatiua fuisset negāda cuius quelibet ps tūc fuisset cócedenda:et hoc si potuisset imediate postpositum ꝓponi ¶ Ego tamen uolo iuuenum ingenia aliter in eadeȝ cóclusione fatigare pono ꝙ omnis homo currit:et q̄primuȝ respō debis ad copulatiuā aliquā statim sis obligatus ad concedēdum ꝙ tu es hō tunc propono istā copulatiuaȝ immediate postpositū.s.omnis homo currit et tu es homo:et patet qd' é imptinés falsa.ergo debes respondere ad eā negādo et ɔñter tota copulatiua neganda:et tamen quelibȝ pars eius é concedéda.prima qa posita:secūda quia sequens.nam quādocūqȝ respondes ad istam copulatiuā iª é concedenda tu es homo:sed iaȝ tu respódes ad copulatiuam.ergo iª é cócedenda tu es homo. ¶ Hic uolo parūper iuuenes cogitare:quia legendo soluam dño concedēte. Secūdo nota circa casuȝ magistri i littera cum eadé sit difficultas de Platone de te et Sor.sicut etiā magister restatur.no:a dico ꝙ casus iste respectu tui tripliciter pót fieri q̄tum ad p̄sens spectat.pº sic.s.pono tibi istā copulatiuā tu credis firmiter absque hesitatōe ꝙ rex sedet et ꝙ in rei ueritate nullus rex sedeat:qua admissa ꝓpono istam ɔñaȝ tu credis firmiter et absqȝ hesitatōe ꝙ rex sedet:et ita é ꝙ rex sedȝ.ergo scis ꝙ rex sedet.qua cōcessa arguitur sic iª ɔña é concedenda:et añs é dubitandum et tamen cōsequés é negandum:qa repugnans qa iª repugnāt nullus rex sedet et tu

scis ꝙ rex sedet:quia ex secūda parte copulatiue sequit᷑ oppositú prime.et qd' añs sit dubitādum arguit᷑ sic:qa é una copulatiua cuius una pars é cōcedenda:quia posita.secūda imptinés in rei ueritate dubia.ergo dubitāda. ¶ Huic casui taliter formato respódetur eo admisso et cócessa ista ɔña negando ꝙ añs sit dubitandú:imo é negādum.sequit᷑ enim formaliter iª cōsequétia é cócedenda:et ɔñs negāduȝ quia repugnās.ergo et añs é negandum.et cum ꝓbatur qd' añs é dubitādum et non negandú:quia é una copulatiua cuius prima ps é concedenda et secūda é dubitāda.ergo tota copulatiua é dubitanda et nó neganda: nego ɔñam sicut patuit i secundo notabili.dico etiā ulterius negādo ꝙ secunda ps sit dubitāda:imo negāda: qa repugnās ꝑe pti copulatiue totius casus:et si dicit᷑ é tibi dubia et iptinés gº é dubitāda. ¶ Huic rñr dupliciter pº negando qd' sit imptinens:imo repugnās ꝑe pti casus.deinde negatur ɔña:sicut dato qd' iª rex sedet é tibi dposita.tunc ꝓpono istaȝ rex sedet certum é qd' nó seq᷑ nec repugnat.non enim seq᷑ iª ꝓpó rex sedet é tibi deposita.gº rex sedet nec repugnat.gº cú i rei ueritate sit tibi duª dés dicere dubito:et tñ iª ꝓpó ñ é dubitāda imo negāda cú sit deposita et i hoc primo casu si imediate post copulatiuā positā ꝓponat᷑ iª alia copulatiua.s.tu credis firmiter sine hesitatōe qd' rex sedȝ et ita é qd' rex sedet:dico ꝙ é negāda: qa falsa et iptinens:sicut etiam illa tu scis ꝙ rex sedet.nā iª copulatia ɔuertit᷑ cū ea cū sit sua diffiº ul' descriptō

¶ Secundo pōt fieri casus sic sit rei ueritas ꝙ tu dubites regē sedere. tūc pono tibi istā tu credis firmiter regē sedere et nihil alid̓ pono tibi. ſ. an rex sedeat an nō. tunc si fiat ꝯn̄a prius fcā tu credis firmiter absq̃ hesitatōne ꝙ rex sedet et ita ē ꝙ rex sedꝫ. ergo scis ꝙ rex sedet. ¶ Ad hoc dico ꝙ an̄s est negandū sicut et ꝯn̄s. nam ꝯn̄s nunc ē falsum et imptinens non eni seqt̄ ex casu tu credis firmiter et sine hesitatōne ꝙ rex sedet. ergo tu scis ꝙ rex sedet utꝫ nec repugnat. ergo ē impti nens et extra casū negaret̄: qa i rei ueritate ut certificaui tu dubitas ex tra casū ergo et ce. et in eodem casu ē negandū et an̄s tanq̄ imptinēs fal sum: sicut ꝯn̄s cum quo cōuertit̄: et si dicitur pro qua pte. ¶ Huic dicit̄ ꝙ nō ē necessarium ꝙ dū copulatiua est neganda ꝙ pro aliqua parte: ut patu it in secundo notabili. ¶ Tamē i casu isto conceditur ꝙ ē neganda ꝓ secun da parte: quia secunda pars ē facta re pugnans. sequit̄ enim tu non scis ꝙ rex sedet. ergo uł non firmiter credis sine hesitatōne ꝙ rex sedet uł nō ē ita ꝙ rex sedꝫ: sed firmiter credis sine he sitatōne ꝙ rex sedet. ergo non ē ita ꝙ rex sedet tota ꝯn̄a ē concedenda a dis iunctiua cū destructione unius ptis principalis ad alterā partem cum cir cūstantiis requisitis et an̄s ē concedē dum ut ꝑꝫ. ergo et ꝯn̄s ē concedendū ergo suum cōtradictoriū ē negandū. Vbi uero ii° cāu immediate postpo situm ꝓponeret̄ rex sedet dubitarē eam: quia eēt imptinēs et dubia. sꝫ ne garē me dubitare cum repugnet: qa ex casu seqt̄ ꝙ firmiter credo. ergo nō dubito. sed si ꝓponat̄ ulterius il̄d̓ an̄s. ſ. tu scis ꝙ rex sedet. dico ut prius quod ē negandū tanq̄ imptinēs fal sum. Et si tertio ꝓponit̄ an̄s istius ꝯᶜ iterū dico ꝙ ē negandū ut prius: qa ē conuertibile autentice cuꝫ ꝯn̄te ne gato. et si dicitur pro qua pte ē negā dum illud an̄s. dico ꝙ pro ꝑa parte: qa nunc i° loco ē facta repugnans nec istud inconuenit. pluries enim una ꝓ positio ē uno loco imptinēs dubia et dubitanda que posterius in eadeꝫ ob ligatōne ē fcā repugnās cuius rei exē pluꝫ primitis discipulis clarū ē. nec mi reris ꝙ prius dubitauerim istā rex se det primo loco ꝓpositam et statim ne gaueri me dubitare et sicut i alio exē plo hoc idem poteris manifeste uide re. ¶ Ecce pono ꝙ firmiter credis nul lum deum eē sicut ē satis possibile. nā dixit insipiens i corde suo non ē deus tu autem nō necessario es sapiens et i hoc. quo admisso ꝓpono tibi nullus de⁹ ē certum ē ꝙ negabis eā bene re spondendo: quia ē impossibilis per se et tamen habes concedere ut sequēs ꝙ firmiter credis nullum deum esse.

¶ Plura alia possent fieri exempla in quibus necesse ē ꝓprium actuꝫ nega re: licet hoc fieri nō debeat sola aucto ritate: sed cogente necessitate. ¶ Ter tio pōt fieri casus hoc modo sit rei ue ritas ꝙ firmiter credis sine hesitatōne ꝙ rex sedet et pono tunc tibi ꝙ firmi ter credis sine hesitatōe ꝙ rex sedet: et in casu illo certificatio et positio cō cordant. tunc ꝓpono istā tu credis fir miter sine hesitatione ꝙ rex sedet: et ita est. ergo scis ꝙ rex sedet certum ē ꝙ ista ꝯn̄a sit concedenda: sꝫ d̓ an̄te

et ɔñte dico q̄ ē cōcedendū utrūq; eo rū;qa in casu nō ē facta mentio q̄ nullus rex sedeat.nā interrogatus homo de re quam firmiter crederet:Concederet istā nō obstante casu ad oppositū; et preserti cū absq; casu sic concederet.si uero cum toto isto casu poneretur q̄ nullus rex sedeat.tūc tam añs q̄ ɔñs sunt neganda:qa utrūq; eēt ptinens repugnās poito et stati respōdere sicut obligat°. ¶ Magister tñ dicit q̄ añs et ɔñs essent credenda et ñ concedenda neq; neganda:et dicit q̄ nō sequit̄ hoc est falsū et imptinēs.ergo ē negandū:sed oʒ addere q̄ sit scitu; esse tale.similiter nō sequit̄ hoc est repugnās.ergo ē negandū:sed oportet addere quod sit scitū eē tale ¶ Mihi aūt hoc ñ placet.si eni ponatur q̄ sor. sit corā te et lateat te:tunc si proponitur tibi 1ª sor.nō ē corā te .certum est q̄ ē neganda tanquā repugnans se parti copulatiue tibi posite lʒ tñ illud nescias:qa dubitato uno contradictorum dubitat̄ et reliquū.tu tamen elige quod gratius ē. ¶ Vbi uero in toto casu 1° poneret̄ etiā q̄ rex sederet tūc plana eēt respōsio:quia et ɔña et añs et ɔñs essent cōcedenda ut sequētia ex casu. ¶ Et sic patet q̄ casus magistri potest uariari tripliciter:et tertiu; ēt modus uariat̄ tripliciter prim° ē cum obligatio et certificatio concordant et nihil plus ponitur . secundus cū dicitur ponēdo q̄ nullus rex sedeat.tertius cum additur q̄ rex sedeat. ergo omnibus computatis casus qn cuplr uariat̄ .ideo diligenter aduerte q̄ uarietas casus exigit uarietate; respondendi.

QVARTODECIMO ¶ Dubitatur circa decimamseptimam et.xviii.regulas an sint uere.s.si ɔª ē bona et aliquid sequit̄ ad ɔñs illud idē seqt̄ ad añs.Et si aliquid añcedit ad añs illud idem antecedit ad ɔª ¶ Ex quibus duabus regulis nascitur una 3ª que ambas complectit̄ unā directe et aliā retrograde.et ppea in hoc du° limitata regula de primo ad ultimu; erunt alie due limitate.deinde arguā contra regulā limitatā sex modis.g° ad propositum respondeo q̄ dicte regule sunt uere sic limitate pro ut regula de primo ad ultimū limitabitur infra.

¶A PRIMO ANTECEDENTE. ¶ Quia ab ultimo antecedēte ad pᵐ non ualet consequentia:sicut nō sequtur animal currit.ergo leo currit.

¶QVANDO OMNES CONSEquentie intermedie et ce. ¶ Quia nō sequitur q̄to magis sitis tanto magis bibis:q̄to magis bibis tanto minus sitis.ergo quanto magis sitis :tanto minus sitis.similiter nō seqt̄ uerū antecedit ad uerū uel ad falsū uerū ul̄ falsum antecedit ad falsu;.ergo uerum antecedit ad falsū:qa nulle consequētie intermedie facte sunt

¶SVNT BONE. ¶ Quia nō seqtur si magis sitis magis bibis:si magis bibis minus sitis.ergo si magis sitis minus sitis:qa licet nunc sunt facte ɔñe intermedie nō tñ sūt bone. silr nō sequit̄ añs ē uerū.ergo ɔñs ē uern; uel falsū.ɔñs ē uerū uel falsū.ergo qđ sequtur est falsū.ergo de p° ad ultimu; aª ē ueru;.ergo ɔñs falsum et hoc qa fa

ɔña nihil ualet.

¶ MATERIALITER TANTVM: aut formaliter tátum ł formalř ð for ma. ¶ Quia si oés ɔñe erűt bone ma teriařr tátű ł saltē pª ł ultia.tűc de pº ad ultimű erit ɔña bona materiařr tā tű.si uero oés erűt bone formařr tátű tűc de pº ad ultimuʒ erit bona et for malis tátum.Si uero essent bóe et for les simpłr siue de forma:tűc de pº ad ultimum erit ét ɔña bona et formalis simpłr seu de forma:qa que seminas in premissis colliges i ɔclone. ¶ Ecce horű triű exempla declarabo per ordi né.pº de ɔña bona et materiali tantű et qa 1ª sit dupłr.s.ex aňte ipossibili ñ iplicáte cőtradictóeʒ uł cű ɔňs é neces sariű:nec arguit p aliqueʒ bonű mo dű ɔᶜ formalis:ita ꝙ sit imagiabile oᵐ ɔñtis cű aňte absqȝ cőtradictóne.ió da bo duo exᵃ de pº ad ultimű in ɔña bo na materiali tátű:pᵐ cű ɔňs é necessa riű.ʒ cű aňs é ipossibile nó implicans cőtradictóem.ergo sit hoc primű exé plum. ¶ Volo deducere de pº ad ulti mum ꝙ si tu curris deus é:uł si tu es deus é.et arguit sic.si tu es.ergo cau sa uł cátum é et ultra.ergo cā é.quia sűt reᵃ .ergo cā ʒ ordiné é.qa causa dicit ordineʒ ad cátű et ultra.ergo cā pª uł ʒa.et sic de aliis numeris ordina bilibus et ultra.ergo prima cā é.quia ʒa uł tertia et sic deinceps dicűt in rŏne ad primá.Et ultra prima cā est ergo deus é a conuertibili ad conuer tibile.ergo ð pº ad ultimű.si tu curris uel si tu es deus é:sed si bñ conspicis 1ª ɔña de pº ad ultimű est bona et ma terialis tátű.qa pª ɔña.s.tu es.ergo cā uł cátum é nó é formalis:qa é imagia bile oᵐ ɔñtis cű aňte.ubi qȝ imagines ꝙ tu solus sis:sicut etiá qñ solus deus erat.tűc nó erat cā nec cátű. ió nó mi rű si de pº ad ultimű é bona:sed solűʒ materiařr:qa que serimus metimus.

¶ Nűc pono ʒ exéplű cű aňs é ipos sibile nó implicās cőtradictóeʒ uolo ꝓ bare ꝙ si nᵐ tépus é aliquod tépus é sic arguendo de pº ad ultimű.si nullű tempus é.ergo nulla dies é.et ultra si nulla dies é.gº nox é.tʒª qa necessario aut dies aut nox é phice loquédo.ita ꝙ 1ª ɔña tʒ p mediű necessarium affir matiuuʒ subintellectű.et ultra si nox é tépus é.ergo de prio ad ultimum si nullű tépus é:aliquod tépus é. ¶ Sʒ lʒ 1ª ɔña sit bona pp duas cás.tum quia aňs é ipossibile:tű ét qa ɔňs é necessa riű:tñ hoc é materiařr tátű:qa ʒa ɔña fuit bona materiařr tátű.s.si nª dies é: nox é:qa lʒ oᵐ ɔñtis repugnet aňti.sci licet qð nec dies sit nec nox sit cum hoc sit ipossibile naturařr nó tñ impli cat cőtradictóeʒ apud itellectű nostrű itelligere:qð nec dies sit nec nox sit: sicut fuit aň mundi creatóeʒ. ¶ Nűc uolo exéplificare de ɔª bona de prio ad ultimum formařr tátű.et nó ð for ma:et huiusmodi fiunt cű aňs é ipos sibile iplicās cőtradictóem dummodo nó arguať ʒ modos ɔᶜ bone formał simpłr seu de forma uolo itaqȝ de prio ad ultimű deducere istá ɔñam tu es et tu nó es.ergo baculus stat i angu lo.sic arguédo tu es et tu nó es.gº tu es uł baculus stat i angulo:et tu ñ es tʒª a copulatiua affirmatiua ad copu latiuá affirmatiuá:cuius prima pars formařr seqť ex prima tanꝙ apte dis iunctie affirmatie ad totá disiűctiuaʒ

cū omnibus reqsitis:et sa ps seqt ex secūda:sicut ab eodē ad idez.ergo to ta copulatiua q ē ɔñs seqt ex tota co pulatiua que ē añs. ¶ Tūc ultra tu es ul baculus stat in angulo:et tu nō es ergo baculus stat i angulo tz a disiū ctiua cū destructōe unius ptis ad re liquam cū omnibus reqsitis.Et uolo ꝙ sicut ɔñs p ɔ fuit copulatiue tenēm et nō disiūctiue:ita illud cum sumitur ꝑ añte se ɔñe uolo ꝙ teneat et copu latiue alr fieret uariatio forme ſm de nominatōnem que ipedit bonitatē ɔe de primo ad ultimū.Nec te decipiat: qa dixi secūdā ɔñam ualere a disiun ctiua affirmatiua cū destructōe unius partis ad reliquā:ut ex hoc nō credas añs se ɔe teneri disiūctiue imo cū sic arguitur tal ꝑpō sēp ē ipothetica co pulatiua et nō disiūctiua:qa lz habeat duas notas ipotheticas.s.disiūctiuā et copulatiuā.tñ nota pricipalis denomi nans totā ꝑpōem ē nota copulatōnis: qa in tota ista oratōne principalr intē dimus destruere et nō disiungere.de structio aūt denotat p hāc notā:sz q sz grāmaticā cōsuetaz.ē nota copula tōis.Et ideo i tali modo arguēdi a dis iunctiua cū destructōe unius partis ad aliā totā quod ꝓcedit ly.ergo ē añs habens duas notas.s.disiunctōnis et copulatōis et principalis nota ē ly et. ¶ Nec sequit hic arguit a disiūctia cū destructōe unius ptis ad aliā.ergo arguitur ab añte quod ē disiūctiua.sz bene seqt quod arguit a disiunctia que ē ps añtis quod ē copulatiua. ¶ Et si uis huius rei exm familiariter aduer te ꝙ cū dicimus a cōditōali:cū positōe añtis ad ɔñs ē bona ɔña.similr a condi

tionali cū destructōe ɔñtis ad destru ctionē añtis ē bona ɔña certum ē qd añs nō ē conditionalis:sz ē una copu latia cuc p ps ē cōditōal lā g colli gendo de primo ad ultimum sequit si tu es et tu nō es.ergo baculus stat in angulo. ¶ Hec aūt ɔña de primo ad ultimū ē bona formaliter tantum et non de forma:qa non si sicut adeq te significat per añs intelligit ab ali quo:etiam sicut adequate significat per ɔñs intelligit ab eodem nec de sē su composito nec de sensu diuiso:ut dixi dubio quarto in fine ¶ Nec mi rum quia sa ɔña fuit formalis tantuz et non de forma.arguit eni ibi ab an tecedente quod ē copulatiua ꝙ sic te netur ut supposui que copulatiua est compoita ex duabus partibus.quarū prima ē disiūctiua et sa cathegorica ad partē i disiunctiue qui modus ar guendi non tz in aliis materiis.nō eni sequit tu es hō uel asinus:et deus ē. ergo homo ē asinus. ¶ Sii modus ar guendi solum tz in tali materia.s.a co pulatiua duarum partium cuius una ps ē una disiūctiua composita ex pte contradictoria secunde partis copula tiue et alia quecunqꝫ libuerit.tunc a tali copulatiua ad alteram partem dis iunctiue ē ɔña formalis:qa nullo mo do ē imaginabile oppositu3 cōsequē tis cum antecedēte absque cōtradicti one:sicut sic arguendo tu curris uel tu es rex:sed tu non curris.ergo tu es rex:quia non ē in telligibile oppoitu3 ɔñtis cum añte:sine cōtradictōe:ut p3 consideranti. ¶ Et ē simile sicut com muniter dicit ꝙ a parte copulatie ad totam copulatiuā nō ualet argumen

tum de forma:et tñ a parte copulatie
añte ad alteraꝫ ptē pricipalē ad copu
latiuā compoitā.ex hiſdem ē bonū ar
gumentū formalr̄ tantū:ut tu curris.
ergo tu curris et tu moueris ita ē in
ꝓpoito. ¶ Et ſicut deduxi iſtaꝫ ita tu
potes deducere ſilr̄ modo innumera
biles alias dūmodo pri^m^ aña ſit ipoſſi
bile iplicās cōtradictōem ſiue explici
te ſiue iplicite:ſicut ſūt i^e^.tu differs a
te.ergo baculus ſtat i angulo.Iſte hō
ē aſinus.ergo baculus ſtat in angulo
¶ Sed oꝫ prius cōtradictōem iplicitā
reducere ad explicitā.deinde ꝓcedas:
ut pri^o^.uerbi gratia.ſequit̄ tu differs
a te.g^o^ tu es et ut ñ es tu.tꝫ^a^ ab expo
ſita ad duas exponētes et ultra tu es
et tu ñ es tu.g^o^ tu es.tꝫ^a^ a copulatia af
firmatiua ad alterā ptē pricipalē.et ul
tra tu es.ergo tu es tu.tꝫ^a^ qa nō ē itel
ligibile o^m^ ꝯñtis cuꝫ añte abſq; contra
dictōe.et ſic collige de p^o^ ad ultimuꝫ
ꝙ ſi tu es et tu nō es tu.g^o^ tu es tu:et
tu nō es tu.tunc procede ut prius. Si
militer ex occulto iſtius ꝓpōis i^e^ hō ē
aſinus aperias cōtradictōem hoc mō.
i^e^ homo ē aſinus. ergo i^e^ hō non ē hō.
tꝫ^a^ ab affirmatiua unius diſperati ad
negatiuā alterius.et iterū ex eodem
añte ſequit̄ i^e^ homo ē aſinus.ergo i^e^
hō ē a ꝫ^o^ adiacēte ad adiacēs ſecūdū
affirmatie et ſine ampliatōe et diſtric
tione ſequente.ultra iſte hō ē.ergo i^e^
homo ē iſte homo.tꝫ^a^ qa oppoitū ꝯñtiſ
nō ē intelligibile ſtare cū añte ſine cō
tradictōne. ¶ Et ultra iſte homo ē i^e^ ho
mo.ergo iſte hō ē homo ab iferiori ad
ſuum ſuperius affirmatiue et ſine ali
quo impedimento et tunc collige ap
tam contradictionē.ſ. ꝙ i^e^ homo ē hō

et ꝙ iſte homo non ē homo quo hīto
procede ut prius.huius etiam ratōnis
ſunt iſte cōſequentie que communi
ter ſunt note.ſ.tu ſcis te eſſe lapidem
ergo tu nō ſcis te eē lapideꝫ.tu credis
preciſe ꝙ aliquis homo decipit̄.ergo
aliquis homo decipit̄ tñ ū pater ē.er
go non tantū pater ē:tantū principiū
ē.ergo non tantū pricipiū ē. ¶ Nunc
potes uidere ad oculum ꝙ plures ꝑ
miſi me declaraturū de ꝯñā bona for
mali tantū non tamen ꝓpter hoc cre
das ꝙ nō det̄ alio modo ꝯñā formalis
tantum:niſi cum aña ſit ipoſſibile im
plicans cōtradictōem:immo pluribus
aliis modis poſſet fieri ſicut dicendo
tu es.ergo tu es homo.tu es homo.g^o^
tu es iſte hō te demōſtrato quas oēs
et ſimiles dico formales eſſe tantum
non ſūt eni de forma ut ē notuꝫ:nec
ſunt etiam materiales tantum cum
nec aña ſit impoſſibile nec ꝯñs neceſ
ſarium.reſtat cum ſint bone ꝙ ſint
formales tantū.et ideo ſuperius dixi
oportere ponere hoc mēbrū. ¶ Nūc
ultimo reſtat ex^m^ ſubiungere de con
ſequentia de primo ad ultimum bōa
et formali ſimplr̄ ſiue de forma i qua
tot.patēt ex^a^ ut facile quilibet poſſit
exēplificare.verbi gratia.tu es homo.
ergo tu es ſubſtantia.ſor.ē iuſtus.g^o^
ſor.eſt qualificatus.tu uides ſor.ergo
tu pateris a ſor.chi^a^ nō ē ens.g^o^ chi^a^
non ē angelus.

¶ NON VARIATE MATERIA
liter. ¶ Ideo non ſequit̄ formaliter d
primo ad ultimum.ſi nullū tēpus eſt
aliquod tēpus ē.ſic arguendo.ſi nullū
tempus ē:nulla dies ē.ſi nulla dies eſt
et aliquod tēpus ē nox ē.ſi nox ē.g^o^,

aliquod tēpus ē.ergo de primo ad ultimū:si nullū tēpus ē:aliquod tēpus ē. ¶ Plus eni fuit an̄s sc̄e ɔ̄ q̄ ɔ̄n̄s prie ¶ Et iō q̄uis oēs me᷑ sint formales n̄ tn̄ ē formalis de primo ad ultimū pp uariatōem materialē quod itelligo qn̄ ɔ̄n̄s prioris ɔ̄ precise nō ē a᷑ posterioris ɔ̄ :sed aliquo termino cōplexo ul' icomplexo addito uel remoto ¶ Simil'r pp hanc limitatōnem soluitur hoc sophisma uolo probare de primo ad ultimum ꝙ si tu curris tu es asinus sic arguendo tu curris.g° tu curris:ul' tu es asinus.tūc ultra:tu curris ul' tu es asinus.sed tu non curris. ergo tu es asinus.ergo de primo ad ultimum si tu curris.tu es asinus.sed iā uides si n̄ es lippus ꝙ uariaui in sc̄a ɔ̄n̄a plus pro an̄te sumēdo q̄ fuerit ɔ̄ˢ prioris ɔ̄n̄e.

¶ NEC FORMALITER. ¶ Ideo nō sequit᷑ de primo ad ultimū tu disputas.ergo baculus stat i angulo.sic arguendo.tu disputas.ergo tu disputas uel baculus stat in angulo:et tu non disputas.tȝ a parte disiūctiue ad totā disiūctiuā:qa al'r 1ᵃ pᵃ ɔ̄n̄a non posset ualere terminis sic significātibus.naȝ si illud ɔ̄n̄s teneret᷑ copulatiue nullo modo ualeret ɔ̄n̄a:qa argueret᷑ a contradictorio ad cōtradictoriū de p° ad ultimum.nam seqt᷑ formaliter ex 1ᵃ copulatia.ergo tu non disputas:et sic ex te disputare sequeret᷑ te nō disputare. ¶ Ideo prima ɔ̄ᵃ nō pōt esse bōa nisi tenendo ɔ̄n̄s disiūctiue. tunc ulterius arguit᷑ sic.tu disputas uel baculus stat in angulo:et tu non disputas ergo baculus stat in angulo.tȝ a disiūctiua ad alterā partē cum destructōe unius partis.ergo d' primo ad ultimū tu disputas.ergo baculus stat i angulo ¶ Causa aūt quare nō sequit᷑ ē:qa ē facta uariatio formalis.i. denominationis:licet nō materialis:et 1ᵃ uariatō ē magis occulta:ita ut sepe decipiat ēt sapientes.nam ɔ̄n̄s prime ɔ̄n̄e fuit sūptum:ut disiūctiue ut dixi:quia aliter non potuisset esse in consequētia bona.et ut fuit sumptū pro an̄te secūde ɔ̄n̄e fuit tentum copulatiue:quia cuȝ arguitur a disiūctiua cum destructione unius partis ad alteram.tunc an̄s tenet᷑ copulatiue et nō disiunctiue:ut paulo ante declaraui. ¶ Si uero sumat᷑ utrobiqȝ eodem modo uniformiter.s. ut an̄s secunde consequētie et consequens prime.tunc si stat copulatiue prima ɔ̄n̄a nihil ualuit:ut declaraui.si uero disiūctiue. tunc secunda consequentia nihil ualet.non enim sequit᷑ tu curris uel tu es papa:et tu non curris.ergo tu es papa.dato enim ꝙ tu n̄ sis papa:et tu curras an̄s ē uerū et ɔ̄n̄s falsum.ut patet.an̄s enim est uerum: quia ad ueritatem disiunctiue sufficit unam partem fore ueram.et ita ō hic et in hoc potes uidere quomodo una propoitō tenta ut copulatiue multum differt ut disiūctiue.Si enim dicta propoitio tenet᷑ ut copulatiue.tunc sequit᷑ necessario et formal'r.licet nō de forma ꝙ tu es papa nec ē intelligibile oppositȝ ɔ̄n̄tis cum an̄te:ut dixi i hoc dubio limitatōe quarta. Si uero tenet᷑ disiunctiue tunc non sequitur aliquo modo te esse papā:et tu lauda deum de hac ueritate.

¶ AD VLTIMVM CONSEQVēs principale. ¶ Ideo non sequitur d' p° ad ultimum.si tu es asinus:tu es asin᷒

ergo tu es asinus.sic arguendo:si tu
s asin'i tu es asinus.ergo si tu es asi
nus tu es asinus.tȝ ab eodē ad idem.
Et ultra si tu es asinus:tu es asin'.g'
si tu es rudibilis:tu es asin'.tȝ ut pri'
ergo de primo ad ultimuȝ. si tu es asi
nus:tu es asinus.ergo tu es asinus:et
hoc qa illud nō fuit ɔñs principale:sed
ɔñtis consequens:

¶VEL SECVM CONVERTIBI
le.¶ Hoc dicit̃ pp ɔñaȝ factā in uoce
cuius añs semel prolatū amplius in ꝑ
pria forma resumi nō pōt:sed sufficit
ꝙ sibi proportionabile copulet̃ ꝑrio
añti uel sibi proportionali.

¶FORMALITER TALE.¶ Quia
nō sequit̃ de primo ad ultimum:ꝙ si
bipedale ē ꝙ eius medietas sit ꝑcise
semipedale.sic arguendo.si bipedale
ē pedale ē.Et ultra si pedale ē eius me
dietas est precise semipedale.ergo de
primo ad ultimuȝ.si bipedale est eius
medietas ē precise semipedale:qa ɔñs
ē materialr̃ iddē:sed nō formaliter seu
significatiue pp diuersam dependen
ētiā añtis:sed bene sequit̃ si bipeda
le ē:medietas pedalis ē precise sempe
dale.uoces eni seu termini sunt quid
materiale ꝑpōis:sȝ significatō seu rela
tio ad significatū ē qd formale.uaria
to aūt añte uariat̃ et significatō rela
tiui:quia non significat nisi per depē
tiam ad añs.

¶EST CONSEQVENTIA BO
na proportionabilr̃ talis.¶ Nam ea
mensura qua mēsi fueritis metiet̃
uobis.¶ Si ɔñtie precedentes fuerint
bone materiales uel aliqua earū.tunc
de primo ad ultimū erit ɔña bona cō
similis bonitatis et nō melioris.¶Si ue
ro fuerint formales tantuȝ uel aliqua
earum.Similr̃ erit ɔña ulterius cōposi
ta ex primo antecedēte et ultimo cō
sequente. Si uero fuerint omnes for
males et de forma.tunc colliget̃ ɔña
formalis et de forma.ergo tripliciter
colligetur consequentia bona.primo
bona:quia materialr̃ tantum.¶Secun
do melius:quia formaliter tantū.¶Ter
tio optime:quia formaliter et d'forma
et hoc de limitatōibus huius regule.
ad laudem trinitatis.

NVNC SEQVITVR
secundum principale ex
pedire secundum ꝙ in
principio huius dubii me
facturum promisi.s.sex obiectiones
cum solutiōibus adducere contra se
cundas regulas principales et hanc d'
primo ad ultimuȝ que nascitur ex eis
¶ Primo igitur arguitur sic.ista con
sequentia est bona.omnis propositio
est uera.ergo aliqua propoitio est ue
a subalternante ad subalternatam:et
aliquid sequitur ad ɔñs quod non se
quitur ad antecedēs.ergo regula fal
sa.antecedēs ꝑbatur.nam ad ɔñs seq
tur te esse asinum quod non sequit̃
ad añs:quia non sequit̃.omnis propo
sitio ē uera.ergo tu es asinus:sed hoc
sequitur ad ɔñs.sequit̃ enim aliqua ꝑ
positio ē uera.ergo tu es asinus quod
probo:quia sequitur hec ꝑpositio mē
talis tu es asinus ē uera.ergo tu es asi
nus.¶ Ad hoc argumentū responde
tur:quia sigillatim intēdo arguere et
soluere pp uitare intricatōem.dico er
go negando ꝙ ad ɔñs sequat̃ te esse
asinum:nec sequit̃ ad hanc ꝑpositio

nē i mēte tu es asinus eē ueraʒ sequi
tur te eē asinū. Et hec propoitio mētal
ē aqua propositio. ergo ad aliquā ꝑpō
nem esse uerā seqꝫ te eē asinū: qa ar
guitur ab iferiori ad suū superius cū
termino officiali et cōfūdente confu
sione tantum immobiliter. nam ly se
quiꝫ hꝫ eādē ui quā ly. ergo ꝟ ly igiꝫ
uel ly si et confundit terminos ꝑcedē
tes et sequentes capaces confusionis
confusione imobili: sicut nota ratōis ꝟ
condi ōis. ¶ Zº arguiꝫ sic. aª ꝯña est
bona: tu nō curris. ergo tu curris ꝟ tu
nō curris a parte disiūctiue ad totam
cū ōibꝫ reqsitis. et tñ aliqd sequiꝫ ad
ꝯñs quod non sequitur ad añs. nā seq
tur tu curris uel tu nō curris. ergo hō
currit: quod probo: qa ad te currere se
qtur hominēʒ currere. ergo ad te cur
rere uel nō currere seqꝫ hominē cur
rere tꝫ a parte disiūctiue ad totaʒ: et
tamē hoc non sequiꝫ ad añs: quia nō
sequitur tu nō curris. ergo hō currit.
¶ Ad hoc respondeꝫ negando ꝙ ali
quid sequiꝫ ad ꝯñs quod non sequiꝫ
ad añs: et nego ꝙ ad istā disiūctiuam
sequaꝫ hoīeʒ currere. non eñi sequiꝫ
tu curris uꝟ tu nō curris. ergo hō cur
rit. Et cū dicitur ad te currere sequiꝫ
hominē currere. gº ad te currere ꝟ ñ
currere sequiꝫ hominem currere: ne
gatur argumentum: quia a parte dis
iuncti ad totū disiūctum cū termio of
ficiali nō ualet argumētū: sicut ē ī ter
minus sequiꝫ qui habet um imobili
tandi. ¶ Tertio arguiꝫ sic cōuertaꝫ
a. cū iº termino ueruʒ: et. b. cū isto ter
mino uerū uꝟ fᵐ: et. c. cū ly falsū. tunc
a. antecedit ad. b. qa uerū añcedit ad
uerū uel falsū. Similꝛ. b. añcedit ad. c
qa uerū ꝟ fᵐ antecedit ad falsū. et tñ
a. nō añcedit ad. c. qa uerū nō añcedit
ad falsum. ergo aliquid añcedit ad aª
quod non antecedit ad ꝯñs: et ꝯñter
pōt argui aliquid sequiꝫ ad ꝯñs quod
non sequitur ad añs: et cōtra regulaʒ
de primo ad ultimū ¶ Ad hoc respō
deꝫ cōcedendo totum usqꝫ dum ifer
tur. ergo aliquid añcedit ad añs: quod
nō añcedit ad ꝯñs. Et diciꝫ ꝙ nō seqꝫ
quia in ista longa oratōne non fuit fa
cta aliqua ꝯña: sed fuit quedam narra
tio poetica. ¶ Sed si fieret ꝯñe hoc mo
do. si. a. antecedit ad. b. b. sequitur ad. a.
et si. b. sequiꝫ ad. a. ergo. c. sequitur ad
ad. b. et ꝯñter de primo ad ultimum.
ergo si. a. añcedit ad. b. c. sequitur ad. a.
sed tunc planū est: qa secunda conse
quentia nihil ualet. s. si. b. sequatur ad
ad. a. ergo. c. sequitur ad. b. sicut nō se
quitur in terminis notatis uerum uꝟ
falsum sequitur ad uerū. ergo falsum
seqꝫ ad uerū ꝟ fᵐ ¶ Quarto ñ seqꝫ si
dico te esse asinū dico te eē aꝟ: sꝫ si di
co te eē aꝟ dico uerum. ergo si dico te
esse asinum dico uerū. ergo oēs tres
regule sunt false: quia omne argumē
tū contra unā ē contra oēs predictas
tres. ¶ Ad hoc quartū respondeꝫ di
stinguendo istam ꝑpōnem primā an
sumatur personaꝟr uel materialiter. si
sumatur materialiter. tunc prima cō
sequentia ē falsa. non enim oportet ꝙ
qui dicit istam propositōem tu es asi
nus dicat istam tu es aialꝟ ¶ Si uero su
matur personaliter ad hūc intellectuʒ
tunc concedo totum. sꝫñam et conse
quens. nam qui dicit te esse asinuʒ di
cit te esse quod ē uerum. ¶ Sed si re
plicetur semper sumēdo personaliter
d. iiii

d 4

Si dico prio et principaliter te esse asinum.dico etiã te esse aial.et qui dicit te esse animal dicit uerũ.ergo de prio ad ultimum.si dico primo et pricipaliter te esse asinũ:dico uerũ quod ẽ falsum ¶ Huic dicit etiam concedendo.q̃ q dicit primo et pricipaliter te eẽ asinum dicit uerum:quia qui dicit primo et pricipaliter te esse asinũ dicit te eẽ.ꝫ nõ prio et pricipaliter:sed bene concedo q̃ qui dicit primo et pricipaliter te eẽ asinum non dicit uerũ primo et principalr:cum hoc tamen stat quod dicit uerũ .¶ Et eodem mõ soluitur hoc sophisma quicunq; dicit te eẽ aial dicit uerum:quicũq; dicit te esse asinum dicit te esse aial.ergo quicũq; dicit te esse asinum dicit uerũ.ergo tu es asin⁹ ¶ Quinto pono q̃ ad.a.sequit .b.et ad b.sequit .c.et tñ non fiat ɔña de p⁹ ad ultimũ .s.ab.a.ad.c.tunc aliquid sequtur ad .b.quod nõ seqt ad.a.¶ Rñr q̃ ꝫ.c nõ sequit ad.a.tñ natũ ẽ sequi si fieret ɔña:et sic itelligit regula aptitudinalr et nõ actualiter:sicut semper hõ ẽ risibilis: ꝫ nõ semp actu rideat ¶ Z⁹ argeuit sic data regula de primo ad ultimũ cũ suis limitatõnibus prenotatis seqt q̃ 1ª ɔña eẽt bona et formal simplr seu de forma:tu curris.ergo tu es asinus quod ẽ impossibile:et hoc arguitur sic tu curris.ergo tu curris ul tu es asinus et tu non curris.tunc ul tra tu curris uel tu es asinus:et tu nõ curris.ergo tu es asinus.tꝫ a disiũctiua cũ destructõe unius partis sup aliam partẽ.ergo de primo ad ultimum tu curris.ergo tu es asinus.¶ Ad hoc argumentũ respondet limitatõ sexta ideo stude respondẽdo et sufficit.

QVINTODECIMO dubitat circa .xviiii.et.xx.regulas an sint uere.s.si ɔª ẽ bona et aliquid stat cum añte illud idẽ stat cum ɔñte.et si qd repugnat ɔñti illud idem repugnat antecedenti .¶ Dico breuiter q̃ sic sẽp subintellectis limitatiõibus cõibus sepius recitatis.s.si ɔña ẽ bona affirmatiua significans ex cõpõe suarũ partiũ precise primarie significantiũ.tunc si qd stat cũ añte illud idẽ uel secũ conuertibile stat uel natũ ẽ stare cũ ɔñte uel secum conuertibili quod dico pp ꝑpões dependentes:sicut sũt 1ᵉ q̃ fiũt de terminis relatiuis que in ꝑpria forma uerborũ non possunt applicari diuersis propositõnibus quin mutent significatõem presertim in propositionibus uocalibus:sed sufficit q̃ copulẽ tur uni propositioni secũ cõuertibili. ¶ Et propter hoc soluitur ista cõis instantia et sibi similis.s.hec consequentia ẽ bona lignũ ẽ corruptũ.ergo impossibile ẽ illud eẽ et tñ cũ añte stat 1ª propositio celũ ẽ que nõ stat cũ ɔñte cum ista nõ stent simul celum ẽ et impossibile ẽ illud eẽ.Iam uides quõ i ꝑpria forma relatiuum cũ diuersis propositionibus copulatum uehementer uariat significatõem nunc referendo celũ ubi prius referebat lignũ nihil g⁹ contra regulas.sufficit eni q̃ 1ª stãt simul celum ẽ et ipossibile ẽ lignum corruptum eẽ.¶ His itaq; presuppoĩtis ꝑ declaratõe littere uolo tria notabilia litteralia subdere.deinde tria argumẽta cõtra regulas adducere et finẽ ponã huic du⁹ .¶ P⁹ notãdũ ẽ q̃ ñ seq

tur quelibꝫ ſinglaris huius uniuerſa
lis ē uera.ergo uniuerſalis ē uera.pꝫ
dato ꝙ huius uniuerſalis ſᵉ.ois homo
ē uir nō ſit aliqua ſingularis:niſi cor
reſpondēs maſculis:ſed oportet adde
re et cuilibet ſuppoſito ſubiecti corre
ſpondet ſua ſingularis preciſe ſigni
ficans ex cōpōne ſue uniuerſalis:et di
co preciſe ſignificās:qa alr̄ probaretᷣ
ꝙ eadeꝫ ꝓpō eſſet ſil' uera et fᵃ ſicut
iſta propoītio.omis propoītio ē falſa ſi
gnificans ſic et nō preciſe:qa aliter ñ
admitteretᷣ caſus:ſicut dato ꝙ iᵉ eſſēt
oēs uniuerſales.ois ꝓpō ē falſa.ois hō
ē aſinus et pᵃ ſignificet ſicut ſolet et
nō preciſe:et ꝙ ſint iſte due ſingl̄ares
.ſ.hec uniuerſalis ē falſa demonſtrata
prima et hec uniūerſalis ē falſa,demō
ſtrata ſecunda et preciſe ſignificent.
Tunc nō ſequitᷣ quelibet ſingularis
huius uniuerſalis ē uera demōſtrādo
iſtā.ois ꝓpoītio ē falſa:et cuilibꝫ ſuppo
ſito ſubiecti correſpondet ſua ſingu
laris.ergo iᵉ uniuerſalis ē uera ¶ Et
hoc quia iᵉ ſingulares non preciſe ſi
gnificant ex compoſitōe ſue uniuer
ſalis ut patet.oportet ergo quattuor
conditiones concurrere:ut iᵉ modus
arguendi ſit bonus.primo ꝙ quelibꝫ
ſingularis huius uniuerſalis ſit uera
ſo ꝙ cuilibet ſuppoito ſubiecti corre
ſpondet ſua ſingularis.tertio ꝙ queli
bet ſignificet ex compoitōne ſue uni
uerſalis:ut de ſe patet. quarto ꝙ non
ſolum ſic:ſed preciſe ſic ſignificent:
tunc modus arguendi eſt bonus.¶Se
cundo notandꝫ ꝙ non ſequitᷣ aliqs
hō ē:et ſor.ē iᵉaliqs hō ē et plato ē iſte
et ſic de ſingulis:gᵒ aliqs hō ē et qlibꝫ
hō ē iſte.Sil̄r nō ſequitᷣ aliquis hō ē et
ſor.nō ē iᵉ aliquis homo ē et plato ñ ē
iſte.et ſic de ſingulis.ergo aliquis hō
ē et nullus hō ē ille.Et cā ē qa ſingula
res harū uniuerſaliū debent ſumi cō
iunctiꝫ et non diuiſim .¶ Et ſi dicitᷣ
quid ergo ſeqtur ex his ſingularibus
diuiſim ſumptis.¶ Dico ꝙ ex primis
ſequitur ꝙ aliquis homo eſt et quili
bet homo ē iſte aliquis homo qui eſt
Et ex ſecundis ſequitur ꝙ aliquis hō
eſt et quilibet hō aliquis homo qui ē
non eſt.¶ Et ſi dicitur qūo ergo ſumi
debent ſingulares coniunctim.¶ Di
co ꝙ hoc pōt fieri dupl̄r.primo copula
tim: ſecundo copulatiue . exemplum
primi aliquis homo eſt et plato et Ci
cero : et ſic de ſingulis eſt iſte. ergo
aliquis homo eſt et quilibet homo eſt
iſte.¶Exemplum ſecundi aliquis ho
mo eſt et ſortes eſt iſte:et plato ē iſte
et ſic dᷓ ſingulis.ergo.et ce. Et ita enu
merādo ē ēt deducēda iᵉ uniuerſalis
negatiua ſuo mō.ſ.aliqs hō ē et nullus
hō ē iᵉ.¶ Et ſi dicitᷣ ꝙ amplius ꝑ plus
ſignificant iᵉ ſingl̄ares cōiūcti ꝗ diui
ſi.n ꝑcōuerſo ¶ Huic dicitᷣ ꝙ duꝫ
cōiūcti ſumūtᷣ.tūc oīa relatiā ad unū
ſolū suppᵐ determiatū reſtringūtᷣ ſi
cut ad ſor gratia exᷝ et ꝑ iᵒ ſolo tunc
ſupponūt:ſicut ſolū illdᷓ ꝑ tūc ſignifi
cāt ſtāte tñ ordie ſcribēdi ꝓferēdi ꝑ re
ferēdi.ſꝫ qñ ſumūtᷣ diuiſiꝫ qdᷓ lꝫ iſtorū
relatiuorū ꝑ aᵒ et alio ſuppoito ueriſi
catur.¶ Et iuxta hoc ſoluitᷣ una diffi
cultas ferabricana i ſuis ꝑritus.ſ.ꝙ eſt
aliq copulatia falſa:et tñ quelꝫ eius ps
ē uera:et toᵒ ſignificat ex cōpōne ſua
rū ptiū pciſe primarie ſignificātiū et
ēt ē affirmatia ipothetice probabilis
ut dato quod ñ ſint i mūdo niſi duo

homines fortes et plato et unꝰ ange
lus Exclamet formando hanc propo
sitionem : aliquis homo est et subito
eque primo quilibet istorum duoruꝫ
dominũ respondeat sor. dicendo sor.
non ē i Plato dicẽdo plato non ē iste
tunc pꝫ ꝙ ista copulatiua ē falsa aliqs
hõ ē: et sor. nõ ē iste et Plato non iste
et contra casum: et tñ quelibet pars ē
uera. nã hec ē uera aliqs hõ ē et ē sor.
nõ ē iste. similr aliqs hõ ē et plato nõ ē
iste. ¶ Huic dicit ꝙ in uoce non põt
fieri una totalis propositio ex diuersis
ꝓpositõnibus simul ꝓlatis nec ēt i mẽ
te: quia nõ esset unus aliquis actꝰ mẽ
talis pricipal copulãs ꝓpões diuersorũ
cõcipiẽtiũ: sꝫ i papyro seu i carta cãus
eẽt possibil. et tunc dico ꝙ attento or
dine scribendi: qa in scribẽdo necessa
rio requirit ordo. si scribit ordine re
cto. tũc pª ꝓpõ scripta pꝰ istã particu
larem est uera et alia sequens falsa.
¶ Si uero scribat non recta linera cõ
tinuã aliqs hõ ē et sor. nõ ē iᵉ. et plato ñ
ē ille: sed p° iª aliqs hõ ē. deide ꝓtrahã
tur due linee eque distantes ab iª par
ticulari. una terminet ad istã: et Sor.
nõ ē ille et aª ad istã: et plato nõ est iᵉ
sicut in margine figuraui ¶ Tunc di
cerẽ ꝙ ex his tribus ꝓpõnibus non fit
una copulatiua: sed sunt due. et ꝓ alio
supposito uerificat aliqs hõ ē et sor. ñ
ē iste: et pro alio iª aliqs hõ ē et plato ñ
ē iste. unde iˡ ꝓpõ aliqs hõ ē: ut copula
tur illi: et sor. nõ ē i uerificat ꝓ platõe
ut uero copulat illi et plato nõ ē iste
uerificatur pro sor. ¶ Et q̃uis ista ꝓpõ
ꝑticularis sit una ꝓpõ materialr: ē tñ
quodãmodo due formalr siue secũdũ
ratõem. pro ut. s. duabus diuersis ꝓpo

sitõibus copulat: qa ipossibile eẽt qua
tenus esset ꝓpõ una. i. uno eodẽqꝫ reˣ
uerificet simul ꝓ sor. et platone in iᵒ
casu quo ponit ipsos solos eẽ i mũdo
¶ Et sic ut dixi i scripto: ita dico i mente
apud unũ cõcipiẽtẽ istas tres proposi
tões: qa lꝫ nõ sit ordo situs. tñ ibi ē or
do cõpositõis. iª ergo que p° copulat
i mẽte illi ꝑticlari ē uera et aª falsa et
hoc maxie oꝫ: qa impossibile est duas
notas eque principales esse in una ꝓ
poitõne pro ut ē una. ¶ Ex predictis
pꝫ ꝙ non ē ipossibile imo possibile eẽt
in scripto ꝙ unum añs habeat plura
consequentia totalia. et ecõuerso unũ
consequẽs multa añtia totalia: et unũ
signum uel unam notam ꝯñe. sed tñ
nõ erit una ꝯña nisi materialiter. forˣ
liter uero esset plꝛes: quia subordinat
tot consequẽtiis mentalibꝫ quot erũt
añtia uel ꝯñtia: quia ea que sunt i scri
pto uel in uoce ñ sunt talia: nisi ꝑ sub
ordinatõem ut dixi dubio p° ¶ Con
ceditur etiam ulterius in hac materia
eẽ possibile ꝙ sint due consequentie
quarum antecedens unius sit antece
dens alterius: et nota unius sit nota al
terius: et tamen una istarũ erit neces
saria et alia impossibilis. patet dato ꝙ
ista propoitio animal est sit scripta in
papyro: et ab ea protrahant due linee
quarũ una terminet ad istaꝫ corpus
ē: et alia ad istã tu es asinus: et i medio
earũ sit unum ly ergo. pariter distans
ut patet in margine tamen licet in
scripto sit una nota materialiter. For
maliter tamen est due et significat
duos actus rationales intellectus:
sicut duabus conditionalibus uel ra
tionalibus mentalibus subordinatur.

Et ideo nõ ẽ possibile ꝙ una ꝯña for
maliter sumpta habeat multa añtia ꝑ
ꝯñtia principalia totalia:sed solum ma
terialiter hoc potest eẽ:et tunc ꝓpoitõ
scripta ẽ propoitõ plures et equiuoca
sub uno ordine concedenda et sub aꝰ
neganda ꝭ diuersas hitudines. ¶ Ter
tio et ultimo nota ꝙ nõ sequit̃ iste ꝓ
positões ad inuicẽ cõuertũt̃.ergo nõ
sunt inuicẽ repugnantes.patet ď istis
duabus homo ẽ asinus:hõ ẽ rudibilis:
quarũ quelꝫ cuilibet propoitõi mũdi
repugnat seu ẽ incõpossibilis cũ sit ĩ
possibilis simpliciter. imo sibi ẽ repu
gnãs cũ nª istarũ possit esse uera nec
possit eẽ ita sicut adequate significa
tur per aliquam istarũ:et tñ quelibet
istarum cõuertit̃ cũ alia cũ subiecta
predicata et copule cõuertant̃ et cete
ra requisita. ¶ Et ex hoc patet ꝙ nõ
sequit̃ hec propoitõ repugnat illi.gꝰ
nõ sequit̃ formaliter ex ista:sicut pa
tuit de predictis duabus:nec sequit̃
1ª ppõ sequit̃ formaľr ex 2ª .ergo stat
uľ põt stare cũ ea sic precise significã
do:pꝫ ut prius de eisdem propositõni
bus:sicut nõ sequit̃ 1e ꝓpões sunt im
ptinẽtes.ergo nõ stãt simul seu ñ pos
sunt eẽ uere:uľ nõ sũt cõpossibiles : pꝫ
ď istis duabus papa dormit et tu dor
mis. ¶ Ex predictis põt ẽt patere qua
re ex õi ꝓpõe impossibili:seqtur quelꝫ
aª uel nata ẽ seq in ꝯña bona.Et quia
necessarium natũ ẽ seq ex quolꝫ.naꝫ
cuiuscũqꝫ ꝯe cuius añs ẽ possibile op
poitum ꝯñtis ẽ illi incõpossibile : qa cũ
impossibili nihil ẽ cõpossibile.ergo taľ
ꝯña ẽ bona. ¶ Simiľr cuiuscũqꝫ ꝯe cõ
sequens ẽ necessariũ cõtradictoriũ cõ
sequentis ẽ impossibile.ergo ut prius
oppositũ ꝯñtis et añs faciunt unã co
pulatiuã ipossibilẽ.ergo ꝯña ẽ bona pꝫ
ꝯña per diffinitõnem ꝯñe bone cõtet
ex quo sequit̃ ꝙ ex una ꝓpõe sequi
tur ipsamet et sua cõtradictoria in ꝯª
bona pꝫ postq̃ ex impossibili sequitur
quodlꝫ.Et sicut patuit in duꝰ ꝓcedẽti
aliud priuilegiũ hꝫ ĩpossibile iplicãs
contradictõeꝫ:qa põt de pꝰ ad ultimũ
ĩferre:duo cõtradictoria formaliter tã
tum .lꝫ non de forma.naꝫ sicut ibi de
ducitur sequit̃ tu es et tu nõ es.ergo
sor.currit.Et iterũ tu es et tu non es.
ergo sor.non currit.et si placet sequi
tur simul tu es et tu non es.ergo sor.
currit et sor.nõ currit ut potes per te
deducere faciliter ꝭ ordinẽ superius
assignatũ dubio.xiiiiº limitatũe quar
ta. ¶ Sed ipossibile nõ iplicans contra
dictõem non potuit ipetrare in curia
romana tantũ dignitatis:ut ex eo seq
retur quodlibet formaliter sꝫ solũ ma
terialiľr. ¶ Post tria notabilia que lit
terã declarant et solutõnem trium ar
gumentorũ preparãt uolo:ut promi
si argumenta cõtra regulas formare
et solutõnes dare.pꝰ arguit̃ ĩ ꝯña est
bona.hõ ẽ asinus.ergo deus ẽ:qa ante
cedens ẽ ipossibile et ꝯñs necessarium
simpľr:et aliqd stat cũ añte.s.cum ista
homo est asinus:quia cum ista stat 1
homo est rudibilis cum sit secum cõ
uertibilis:et tamen illud non stat cuꝫ
ꝯñte:quia nullum impossibile simplici
ter potest stare cuꝫ necessario simpľr
quia hec sunt duo incompossibilia.
¶ Ad hoc argumentum respondet̃
negando ꝙ illa propositio homo ẽ ru
dibilis possit stare cum antecedẽte:qa
ut dixi tertõ notabili impossibile cum

nullo stat. et cum dicitur conuertitur cum ista ergo stat cum ista. negatur 9ña ut in eodem notabili patuit. ¶ 2° arguitur sic. ista 9ña ē bona significās ex cōpositōe suarū partiū. ergo tu es asinus demōstrādo per ly ista: hāc cō sequētiā factā: qa si nō ē bona stet op positū 9ntis cū aīte. s. q̄ ē bona et tu n̄ es asinus. tunc arguitur sic. 1ª 9ña ē bo na: et tu nō es asinus. ergo ista 9ña est bona. tʒ a tota copulatiua ad alteram eius partem. ergo omnimode oporte bit cōcedere q̄ 1ª 9sequētia ē bona. et tamē aliquid stat cum aīte quod n̄ stat cum 9nte. s. ista tu nō es asinus. qa 1ª ē necessaria: et aīs ē possibile. g° pos sunt simul stare: sed cuʒ 9ns sit ipossi bile nō potest cū eo stare presertiʒ cuʒ ista propositō tu n̄ es asin⁹ repugnet 9nti cōtradictorie. nulla aūt pōt eē nec intelligi maior incōpossibilitas q̄ con tradictoriorū. ¶ Ad hoc secunduʒ ar gumentū respondeo primū distiguē do utrum opponēs uelit q̄ aīs signi ficet precise uel nō. si precise n̄ admit titur casus: qa expresse sequitur contra dictio. s. q̄ si ista 9ña est bona q̄ non ē bona et econuerso q̄ si non est bona q̄ ē bona. quod aūt sequatur si non ē bona quod ē bona probatum ē argu endo. ¶ Sed ecōuerso q̄ si ē bona q̄ non ē bona arguitur: quia ē bona et aīi cedēs sic precise significat per aduer sarium. ergo ē uerū. tunc ultra aīs ē uerū et 9ns falsū. ergo non ē bona. tʒ in regulis. Ecce q̄ casus expresse ipli cat cōtradictōem. ergo impossibilis et 9nter reiciēdus ē. ¶ Si uero nō poni tur significare precise sic. admittitur ca sus et adhuc conceditur 9ñam eē bo nam: quia ē sequens esse bonā aut pri us. ¶ Et dico tunc q̄ aīs ē falsum. immo ipossibile: quia hoc etiam sequitur necessario. nam sequitur. illa 9ña ē bo na: et consequēs ē ipossibile simplr. er go et aīs ē ipossibile simplr et p 9s ni hil ē sibi cōpossibile: ¶ Et si arguitur sic cōtra 1ª 9ª ē bona ut cōcessū ē et aª sic assertiue significat. ergo aīs ē uerum. ¶ Respondetur negando 9ñaʒ: sed oʒ addere q̄ sic p̄cise significet qđ repu gnat casui. ¶ Et si queritur quid p̄cise significat. ¶ Huic dicitur q̄ precise si gnificat ipossibile qualecūqʒ sit illud nō ē certificandū: qa hoc debet esse se cretum: qa nemini dʒ releuari nisi in die iudicii. ¶ Si uero respondens uel let q̄ aīs mutaret significationeʒ au tenticam. s. significando te esse homi nē: et 9ns etiā mutaret significatōem . s. significando te esse aīal et tota 9ña significās ex cōpōe suarū ptiū sic de nouo significantiū. tūc dico q̄ 1ª 9ña ē bona et dico q̄ 1ª ppō tu non es asin⁹ stat nūc cū aīte et cū 9nte nec ē tunc cōtradictoriū 9ntis: qa 1ª pª tu es asin⁹ significat p̄cise te eē al. negatiua ue ro tu nō es asinus nō mutat significa tionē. et iō cū illis stat et i ueritate: qa oēs de facto sunt uere: et et sicut ade qte: significatur p oēs pōt eē. ¶ Et silis respōsio danda ē huic 9ñe: hec 9ña est concedenda. ergo tu es asinus. et si di cte consequentie sint mentales. tunc non possunt non significare quod si gnificant: sed solum querendum est an precise significent uel non et re spondeat ut prius. ¶ Tertio et ultimo arguitur sic. hec consequentia est bo na hec propositio que est consequens

huius cõsequẽtie ẽ necessaria simpli citer.ergo homo est asinus demõstrã do consequens huius 9ñe quia non põt esse ita sicut adequate significat̃ p aĩs:nisi ita sit:sicut adequate signi ficatur per 9ñs:et tamen illa propoitõ nullus hõ ẽ asinus stat cũ aĩte cũ ipã sit necessaria simpl'r et aĩs sit possibi bile:qa possibile ẽ 9ñs huius 9ñe esse necessarium:et tamẽ t[a] ꝑpõ nullus hõ ẽ asinus nõ ẽ cõpossibilis illi 9ñti cum sit eius contradictoria. ¶ Huic dicit̃ si hec 9ña ẽ in mẽte tunc ẽ bona:sed aĩti nihil ẽ cõpossibile:qa est ĩpossibile cũ sit ĩpossibile hãc mentalẽ esse ue ram homo ẽ asinus:sed ĩ uoce uel in scripto.tunc 9ña nihil ualet.stat enim ꝙ hec propoitõ hõ ẽ asinus significet deum esse precise:et tunc nõ sequit̃ ista propoitõ homo ẽ asinus.s3 est ne cessaria.ergo homo ẽ asinus. ¶ S3 si fiat 9ña hoc modo 9ñs huius 9ñe ẽ ne cessarium sic precise significando au tentice.ergo hõ ẽ asinus.tunc 9ña est optima:sed aĩs ẽ impossibile.et ideo tunc illi nihil ẽ compossibile.

SEXTODECIMO. Dubitatur circa.xxi. et.xxii. regulas.q̃si arguitur ex contradictorio 9ñtis ad cõ tradictoriũ aĩtis.9ña ẽ bona. ¶ Et si ex opposito 9ñtis cum altera premissarũ sequit̃ oppositũ alterius premisse est 9ña bona utrum sint uere. ¶ Ad hoc respondet̃ ꝙ iste regule sunt tante ueritatis et necessitatis ĩ logica quod sunt fundamentum totius discursus nostri. ¶ Et per has regulas inuente fuerunt et inueniunt̃ omnes bone forme arguendi:sicut patet inspiciẽt processum Aristotelis primo prior[us] ubi ꝓbat formas sillogisticas quasdã esse coniugatões utiles et quasdam ĩ utiles.Et iste magister Strodus ĩ pro bando has regulas generales sepe se regulat per has duas regulas et ma xime per uigesimã s'cũdã. ¶ Addẽdo tñ sunt limitatões cõtra quas breuita tis cã non repeto:sed pro declaratõne littere magistri aliqua reduca3 ĩ unu3 que superius hinc inde sunt dispersa deinde cõtra regulas arguam triplici ter:ut clarius elucescant. ¶ Nota g' ꝙ ex impossibili nõ implicante cõtra dictõem sequit̃ quodlibet materialr̃ tantũ.unde sequit̃ nihil ẽ.ergo sor.ẽ et sor.non ẽ.sed ex impossibili implicã te contradictõe3 sequit̃ quodlib3 for maliter tantũ:sed nõ de forma et hoc latissime patuit dubio.xiiii[o]. limitatõe quarta.Sed ex nullo impossibili mũdi sequitur quodlibet de forma.Et licet sint multa impossibilia implicãtia cõ tradictionẽ:sicut ibi loco allegato no taui:tamẽ notabilis propoitõ iplicant cõtradictionẽ ẽ una de qua magister mentionem facit in littera.s. ista.a.est uerum cuius etiam meminit Tisber in tractatu de relatiuis ubi ponit hãc copulatiuam quam concedit.scilic3 ꝙ a.contradicit.b.et tamen si.a.est uerũ b.est uerum semper significando ꝑ cise primarie quod patet ẽẽ possibile in hoc casu dato ꝙ.a.significet preci se ꝙ.b.est uerum: et.b. contradicto rio modo.s.ꝙ nullum.b.est uerum:et tunc patet prima pars copulatiue.s.ꝙ a.contradicit.b.et econtra per casu3 cum precise ambo contradictorie

significent:et secunda pars arguitur facilr sic.si a.e uerū sic precise signifi cando.b.esse uerū.ergo.b.e uerū.ergo si.a.e uerū.b.e uerum sicut sequitur i sili hec propositō tu curris e uera pre cise significans te studere.ergo tu stu des.et ex eodem añte sequitur q si.a. e uerum.b.nō est uerum:quia sequit a.et.b.sunt duo contradictoria. ergo si unū e uerū.s.a.uel.b. alterum e fal sum et ōñter non e uerū.ergo si.a.est uerum.b.nō e uerum quod erat pbā dum et hoc ideo e:qa illud añs non e solum impossibile:sed etiā implicans contradictionē.ipossibile e enim.a.eē uerū sic precise significando:et ultra ex hoc.a.esse uerum sequit.b.esse ue rum:et.b.nō esse uerum ¶ Et pp dic tas cās s3 Tilberū e impossibilis cāus si ponatur precise significare ipsum a.et non debet admitti et hoc suo cō tradictorio existente.s.b.ut ponebat supra.ubi uero.b.suum cōtradictoriū non eēt.tunc.a.nō eēt ipossibile:s3 ppō affirmatiua falsa cuius subiectū p nl supponeret sine aliqua amplitione et destrictōe ¶ Et iuxta hoc cōcedit Tilber q hec ppō e uera:si sua cōtra dictoria e uera.et q hec ppō ñ e uera si sua contradictoria e uera nec 1ª cō tradicunt:sed sūt conditionales de cō sequentibus contradictoriis. ¶ Sicut etiā concedit q si tantum pater e tā tum pater est:et si tantum pater e nō tantum pater est ¶ Sed nō concedi tur q si tantum pater est tantum pa ter est:et non si tantum pater e:tantū pater est:quia ista contradicunt. ¶ Si militer non conceditur q si tantū pa ter e non tantū pater e:et non si tātū

pater e:non tātū pater e. ¶ Eadem eñ et eodem modo non concederet q si hec propositio e uera sua contradicto ria e uera.et nō si hec ppō e uera sua contradictoria e uera nec etiā 1ª duo .s.si hec propositio e uera sua contra dictoria non e uera.et non si hec ppō e uera:sua contradictoria non e uera. qa sunt duo contradictoria.Et oppositum istarū cōditionaliū signatarū cō ditionales negatiue sunt ipossibiles : qa earum opposite affirmatiue sūt ne cessarie cum sint conditionales uere qualiter autem sint uere potes dedu cere de primo ad ultimum partim ex his que habuisti dubio decimoquarto limitatōe quarta partim ex his que i hoc notabili dicta sunt de.a.et.b. ppo sitōnibus:et hoc apud 1ᵐ qui admittit casum de insolubili simpliciter etiam cum precisa significatōne:quia aliter dicte cōclusiones nunq deducerent: sicut etiā Tilber loco allegato testat. ¶ Vnde s̄m eum qui talem casum non admittit e concedendum qd est aliqua prepoitō que sic precise signifi cando non potest habere contradicto rium.patet de.a.quia tunc esset ipos sibile simpliciter. ¶ Et si dicis cum in tellectus sit liber pono q tantum in mente mea sit.a.non ne posse3 prepo nere unam negatōe3 ad.a.siue habe re actum negatiuum super.a.et tūc habebit contradictorium:quia non e uerius contradicere q negatōnem p ponere uel prepositam auferre ¶ Hu ic dicitur q potes preponere negatio nem ad.a.sed non ipso manente in sua significatōe pcisa. ¶ Et si dicit.a.e ppō mentalis.igit significat naturalr

et ɔ̄ũter nō pōt cadere a sua significa
tione naturali.ergo et ce. ¶ Rn̄r cōce
dendo totū.unde e sep.a.dū erit remāe
bit in sua significatōe:sicut prius:sed
nō precise seu adequate.nā precisio
seu adequatio dicit relatōem:sicut eq̄
litas.relatio aūt h₃ hanc naturā ꝙ pōt
alicui de nouo aduenire ul'remoueri
ab eo per solā mutatōem factā in alio
sicut p₃ quinto phisicorū.Per solā eni
mortem filii pater desinit eē pater et
ꝑdit paternitatē ¶ Et iō dico ꝙ ꝑ so
lū actum negatiuū de nouo factū ab
intellectu desinit.a.significare precise
seu adequate:ita ꝙ ꝑdit ꝑcisionem et
adequatōem:sicut si sor.et Plato eēnt
equales et Plato iciperet maiori non
mutato sor.tunc Plato nō perdendo
quātitatē priorē desinit eē equal' per
acquisitōem noue quātitatis. ¶ Et si
tu dicis:quid ergo aliud incipit signi
ficare. ¶ Huic petitōi ꝓm Tisberū nō
teneor satisfacere:nisi de gratia speci
ali quam tibi tribuā tēpore pasce. ¶ Et
si dicis illud alid' quod significat utrū
significet naturalr' ul'ad placitū. ¶ Di
cit' ꝙ naturalr' qa ex natura rei ē qd'
dum existit solū in mente tūc signifi
cat solū suū cōtradictoriū esse ueru₃
ex natura rei etiā ē ꝙ statim preposi
ta negatōe significet naturalr' hoc et
aliter et ɔ̄ñter nō precise illud qd' pri⁹.
sicut si nunc non sit antechristus.tūc
iª ꝓpō in mente ē uera.omnis homo ē
et subiectum non supponeret ꝓ ante
christo.deide pono ꝙ post horā nasca
tur añchristus cōtinuante actū mēta
lē cathegor cū s.omis hō ē:et patet ꝙ
statim subiectu₃ huius ꝓpositōis mē
talis incipiet supponere pro antechri
sto:et hoc erit mere naturalr' et ñ ad
placitu₃:imo uelis nolis ue te sic cōpo
nente subiectum supponit pro ante
christo:seu pro antechristo supponit
pro quo ante nō supponebat licet ip
su₃ significauerit nec ualet iª ɔ̄ñia sub
iectu₃ huius prepositōis supponit me
re materialr' et nō ad placitū et prius
pro antechristo non supponebat. gᵒ
nec nunc.et hoc ꝓpter mutatōnem
factā in alio.s.ex parte rei:qa natus ē
antechristus.unde significatō et sup
positio dicunt relatōe₃ et habitudine₃
que si fuerit mentalis erit mere natu
ralis.et ideo mere naturalr' ē qd' sub
iectum huius propositōis icipiat sup
ponere pro alio nūc q̄ prius.et si om
nino nulla fieret mutatio i aliquo ex
tremorū relatōis impossibile esset ta₃
naturaliter q̄ ad placitū relatōem de
perdi.et hec pro declaratōne littere
sufficiāt. ¶ Nunc ad argumenta con
uertor.Primo si aliqua cōsequentia ē
mala ex cuius contradictorio ɔ̄ñtis se
quitur contradictoriu₃ añtis.ergo re
gula falsa.t₃ª et añs probat' presuppo
no primo ꝙ per ly hoc demonstratur
sor.tunc facio istam consequētiā:hoc
nō demōstrat'.ergo hoc nō demōstra
tur.iª ɔª nihil ualet:et tñ cōtradictoriū
ɔ̄ñtis infert contradictorium añtis.
¶ Quia optime sequitur hoc demō
stratur.ergo hoc demōstratur demō
strato eodem . ¶ Et quod ista conse
quentia non ualeat arguitur sic:quia
non sequitur Sortes non demonstra
tur.ergo hoc ñ demonstratur.ergo a
pari non sequitur hoc nō demonstra
tur.ergo hoc non demonstratur t₃ª:
quia iste consequentie sunt omnino

siles cũ cõtinuo idem demonstratur.
sꝫ ꝙ iª nõ sit bona arguit᷑:qa casu pos
sibili posito ē añs uerũ et ꝯñs falsũ:qa
si nihil demõstrat᷑ certũ ē ꝙ añs esset
uerũ.s.sor.nõ demõstrat᷑ et tamē ꝯñs
eēt falsũ.s.hoc nõ demõstrat᷑:qa si ꝯñs
esset uerũ cũ ipsũ sit ꝓpõ cathegorica
oꝫ ꝙ subiectũ aliqd significet.sꝫ subie
ctũ ē ly hoc.gᵒ ly hoc aliqd significat
sed ly hoc ē ꝓnomē demonstratiuuꝫ
et ꝓnomē demõstratiuuũ nihil signi
ficat nisi demõstrando aliquid.gᵒ per
ly hoc demõstrat᷑ hoc uel illud et p ꝯˢ
falsum ē ꝙ hoc nõ demonstrat᷑.ergo
añs dicte ꝯñe ē uerũ:et tamē ꝯñs essꝫ
falsũ quod erat probandũ. ¶ Ad hoc
primũ respondet᷑ negando ꝙ iª non
sit bõa ꝯña imo ē optima.et cuꝫ dicit᷑
ꝙ nõ seqt᷑ sor.non demonstrat᷑.ergo
hoc nõ demõstrat᷑. ¶ Huic dicit᷑ ꝙ
seqt᷑ semp dato ꝙ nõ possint esse plu
res sor.et qꝛ ly sor.sit terminus me
re discretus:sicut uult Tilber.et cum
dicit᷑ casu possibili posito añs ē ueruꝫ
et ꝯñs falsum et cẽ.nego illud et ad
miᵒ casu quod nihil demonstret᷑ ne
go ꝙ añs sit uerũ:qa nõ hꝫ añs nec ꝯˢ
et ꝯñter stante casu iᵒ nõ ē amplius ꝯᵃ
sed bñ cõcedo ꝙ añs iᵉ ꝯñe põt eē ue
rũ:sed nõ ē possibile añs iᵉ ꝯñe esse ue
rum.et in hac materia cõcedit᷑ ꝙ ista
ꝓpõ sor.nõ demonstrat᷑ põt esse uera
sic significando et iª alia hoc non de
monstrat᷑ nõ põt esse uera sic signifi
cando et tamē iste ꝓpositões cõuer
tunt᷑. ¶ Et si dicit᷑ ergo a cõuertibili
ad conuertibile nõ ualet argumentũ
¶ Huic dicit᷑ negando ꝯñam quia ꝑ
caᵒ ē ꝙ sortes demonstret᷑ uel non.si
sic:tunc ambe iste ꝓpões sũt et utraqꝫ
ē falsa.si uero nec sor nec aliqd aliud
demõstret᷑.tunc nõ põt fieri ꝯña:qa nõ
erit nisi una istarũ. ¶ Zᵒ arguo sicᵃ
ꝯña non ualet hoc ē preteritum.ergo
hoc fuit:et tamen ex cõtradictorio cõ
sequẽtis seqt᷑ contradictoriũ añtis:qa
bene sequit᷑ hoc nõ fuit.ergo hoc nõ
est preteritũ quocũqꝫ demõstrato. ¶ Et
ꝙ iª ꝯña nõ ualeat arguit᷑ sic aliqd fu
it et impossibile ē illud fuisse. ergo ali
quid fuit quod nõ fuit tenet ꝯᵃ et an
tecedẽs ꝓbat᷑ et signo hãc ꝓpõem hõ
ē asinus quã uolo diu fuisse sic signi
ficando precise. ¶ Tũc arguit᷑ sic hoc
fuit et ipossibile ē hoc fuisse.gᵒ et cẽ.
Et demõstro p ly hoc istã ꝓpõem hõ ē
asinus.tũc pª ps pꝫ ex casu et ßaꝫ pro
bo.s.ꝙ ipossibile ē hoc fuisse:qa uerũ ē
ꝙ ipossibile ē hoc fuisse.gᵒ ipossibile ē
hoc fuisse tꝫª a si ũ ut uerũ est te curre
re.ergo tu curris:et añs arguit᷑ sic.nã
iª ꝓpõ ē uera ꝙ impossibile ē hoc fuit
que adequate significat qꝛ ipossibile
ē hoc fuisse.gᵒ uerum ē ꝙ ipossibile ē
hoc fuisse tꝫª ab officiãtibus ad offici
atã:et aˢ ꝓbari ē manifestũ et ꝑ maio
ri ꝓbat᷑:qa hoc fuit illud qꝛ ipossibile
ē gᵒ qꝛ ē ipossibile eē hoc fuit.tꝫª a cõ
uertibili ad conuertibile et añs ē uerũ
gᵒ et ꝯñs.ꝯñs ē maior iᵉ ꝯᶜ.ergo ma
ior ē uera. ¶ Ad hoc sꝫ rñr negando
ꝙ iª ꝯª nõ sit bona hoc ē preteritũ gᵒ
hoc fuit.Et cũ dicit᷑ ꝙ aliquid fuit et i
possibile ē illud fuisse.gᵒ aliquid fuit
qꝛ nõ fuit:et cẽ.nego añs.et cũ dicit᷑
hoc fuit et ipossibile ē hoc fuisse eodẽ
demonstrato. ¶ Huic dicit᷑ negãdo
ßam pte.et cũ dicit᷑ uerũ ē qꝛ ipossi
bile ē hoc fuisse.gᵒ ipossibile ē hoc fu
isse. ¶ Huic dicit᷑ dubitãdo qualiter

tenentur ly qđ uł noīatr uł cōiūctiue.si primo mō ista ē cōcedenda.uerum ē qđ īpossibile ē hoc fuisse:qa v3 tātū ac si diceret uerū ē hoc fuisse illud qđ nūc ē ipossibile:et hoc ē uerū in casu dicto.S3 tūc n̄ v3ª cū īfert˜ gº ipossibi le ē hoc fuisse:quia qđ nō cōuertit˜ cū oratōe infinitiua que dicit˜ dictū ꝓpo sitōis:nisi cū tenet˜ coniunctiue.Si ue ro ly ꝙ tenet˜ cōiunctiue.tunc ꝯn̄a est bona:sed an̄s ē falsū.et ad probatōem cū dicit˜ hec ē uera quod ipossibile ē hoc fuit que adequate significat qđ ī possibile ē hoc fuisse.ergo uerū ē qđ ī possibile ē hoc fuisse:negat˜ ꝯn̄a: quia in an̄te ly quod tenet˜ nominatr et in ꝯn̄te cōiunctiue ¶ Et iuxta hoc solet concedi qđ uerū ē qđ ipossibile ē hoc fuisse et falsū ē ꝙ ipossibile ē hoc fuis se tenendo ly qđ in prima nominatr in secūda cōiūctiue:sicut cōceditur ꝙ necessariū ē qđ deus non fuit:quia ce lū ē qđ deus nō fuit et celū ē necessa riū.ergo necessariū ē ꝙ deus non fuit et tamē necesse ē deum fuisse:et ipos sibile ē ꝙ deus nō fuit.Similr cōcedit˜ ꝙ possibile est ꝙ nihil fuit et nihil erit. et tn̄ necesse ē quod aliqđ fuit et aliqđ erit. ¶ Tertio arguit˜ sic iª ꝯn̄a ē bōa sor.ē nunc pº genitus.ergo hab3 ma trē uł patrē:et tamē ex cōtradictorio ꝯn̄tis nō sequit˜ cōtradictoriū an̄tis.er go regula falsa:quod sit bona satis ap paret et probat˜ minor:et pono quod plato posuerit semē in matrice et mo riat˜ an̄ q̄ aia intellectiua sor.infunda tur.tunc simus in pº istanti sor.et p3 ꝙ nō seqt˜ sor.nō h3 nec habuit patrē: ergo sor.nō ē primogenitus:qa an̄s ē uerū:et ꝯn̄s falsū:ꝙ ꝯn̄s sit falsū p3:qa nō loquor de natiuitate extra uteru3 s3 ī utero que pōt dici uera natiuitas ꝙ an̄s sit uerū ꝓbat˜:qa si nō det˜ op poitū.s.ꝙ h3 uł hūi t patrē:et p3 ꝙ hoc ē falsū:nō eni h3 patrē:qa plato ē mor tuus.nec etiā habuit patrē:qa sor.n on fuit.ergo nō habuit patrē. ¶ Ad hoc tertiū:dicit˜ negādo ꝯn̄am primam.s. sor.nūc ē priogenitus seu natus.g hab3 uł habuit patrē:sicut apte proba tū ē:et cū dicit˜ ꝙ ista ꝯn̄a satis appar3 ¶ Dicit˜ ꝙ bene app3:sed nō ē bona.un de nō ē necess3 ꝙ ad generatōem ali cuius sit uł fuit pater uł mater eius. sed sufficit ꝙ fuerit semen debito lo co ifusū qđ hab3 uirtutē corporis for matiuā.et deº sublimis creator q aia3 corpori generato infundit et oiu3 pa ter ē primus et principalis dans oib3 eē et conseruari ¶ Et cōcedit˜ natu ralr eē possibile hominē eē nunc prio ꝓductū qui nec habuit patrē neq3 ma trē hominē seu homines:sicut posito de platone:ut prius posui.deide đ ber ta ꝙ sit bn̄ sana et simus p modicum tēpus distans ab istanti quo aia ītelle ctiua infundet˜ pro sor.generādo. Et sint oēs cause ꝓparantes dispoitōem ꝓ ista aia ita propinque:quod nulla cā naturalis in tam breui tēpore possit applicari ad ipediēdū. deinde uolo ꝙ Berta percutiat˜ gladio et sit in breui ori tēpore mors berte q̄ tēpus in quo aia producet˜ ꝓ sor.generādo casus ē satis possibilis et intell gibilis:et tunc patet de p instanti sor.et ce.

D DECIMOSEPTIMO. Et ultio dubitat˜ quo ad secundas regulas genera

les magistri. ¶ Vtrum .xxiii. et .xxiiii. regule sint uere. si oratio ē bona et scita et aūs ē intellectū ɔn̄s ē intellectuz. et si ɔn̄a ē bona oppoitū ɔn̄tis n̄ potest stare cū an̄te. ¶ Dico breuiter q sic nō neglectis tamē limitatōnibus cōibus: tamē pro declaratōe littere uolo notare tria et statim ponaz finem huic dubio. ¶ Primo notandum q q̄dam negant oio suppoitōnem materialē pp fundamentū oio oppoituz dictis magistri. nō enim uolunt q ista sit ꝓpositio. buf est silla. petrus ē dicto. a. est littera. et ad hoc probandum presupponunt ¶ Primo q quelibet pars orationis grammatice ē pars per suum modum significandi. ¶ Secūdo q nihil pōt esse pars constructōnis: nisi sit de octo ptibz oratōis grāmatice. ¶ Tertō q omis termin⁹ ē cathegorematicus ꝟ sincathegorematicus et ois terminus cathegorematic⁹ ē cōis ꝟ discret⁹ ¶ His stantibus arguunt q predicte nō sunt propoitōes: qa non habēt subiecta: qa ista que uident̄ subiecta nō sunt alicuius partis oratōis cum non habeant modū significandi generalē uꝟ specialē quod probat̄: qa an̄ impositionē nō habebant aliquē modum significandi. cum tunc nulla foret pars oratōis nec post: qa nulla ē facta impositio terminis ad significandū se. tuz qa longus hic fuisset labor. tum quod termini se ipsos naturalr̄ significant et non ad placitum etiam data opinione oppoita sequit̄ q quelibet ps oratōis posset esse nomen et sic fieret cōfusio in grammatica. ¶ Secundo arguit̄ et signo istam ꝓpoitōnem for. ē dictō et arguo q non est propoitio: qa non habet subiectum: quia non ē termin⁹ quod probat̄. ꝟ eni eēt termin⁹ sincathegorematicus et hoc n̄: ut patet: ꝟ cathegorematicus et hoc n̄: quia uꝟ est terminus cōis: et hoc nō ut patz uꝟ discretus et hoc nō: qa secunduz aduersarium potest supponere pro se ꝟ sibi simili. ergo pro pluribus et consequenter nō uidet̄ terminus discret⁹ ergo nullus terminus ē ly for. qđ erat probandū. ¶ Sed quia hec disputatō ē tota grammat calis unica distintōe satis cōmuni tota ambiguitas dissoluet̄. s. q duplex ē impoitio una absoluta et alia dependens. ¶ Impositio absoluta ē qua terminus istitutus ad significandum uꝟ modū significandi significat siue copuletur alteri termino siue non. sicut ly homo significat omnes homines ex impositōe autēti ca absoluta. ¶ Sed impositio depēdēs ē qua terminus nō impoitus ad significandum uꝟ modū significandi p se nō significat: nisi copuletur alicui note institute a primo impoitore ad hoc officium exercendum. note aūt sunt plures: sed in presenti note materialitatis sunt iste: ista dictio: iste terminus ista oratio et potissimum ē ista uox ly uel ubi sit talis compoitio terminorū q subiectum sit prime intentōis uꝟ impositōis et predicatum secunde sine signo ꝑsonali precedente et sic de aliis institutōibus ab impositore fcīs autentice quas in regulis suppositionum facile ē comprehendere. ¶ Dico ergo admissis omibus suppoitōnibus q illa uox buf. ante impoitōem et etiā post per se prolata non est pras orationis. sꝫ q̄primū copulat̄ huic note ly

uel aliis termīs materialibus ul' cōpōi
ad hoc inſtitute ſtatim incipit eſſe ps
oratōnis et incipit habere modum ſi
gnificandi generalē eſſentia'ez nomi
nis.ſ.ſignificare per modū habitus et
quietis et determinate apprehenſio
nis:nec hoc fuit magnus labor: quia
hec inſtitutio paucis uerbis facta ē.ſ.
paucis notis ſeu regulis:cum uero di
citur ꝙ ante ſignificabat ſe naturalr
¶ Huic dicit' ꝙ hoc ē uerū:ſed ante
nō habebat modū ſignificādi nomis
quem habz ex applicatōe ad alios ter
minos modo īſtitutos ex impoitōe de
pendente:et ꝙ plus eſt etiā habuit:ut
non ſolū pro ſe:ſed pro quolibz ſibi ſi
mili poſſet ſupponere. ¶ Et tunc cuz
dicit' ꝙ quelibet pars pōt eſſe nomen
dum ſumet' materialr. ¶ Huic dicit'
concedendo immo ē regl'a grāmati
calis magiſtralibus uerſibus tradita

¶ Dictio quecunq; fuerit tibi material'.
¶ Eſt neutri gñris et īdecliabile nomē.

¶ Et ad ultimū dico ꝙ ly ſor.ē termi
nus cathegorematicus et ē terminus
cōis dum ſupponit materialr et infini
ta habet ſuppoita uel habere poteſt.ſ.
hoc ly ſor.et hoc ly ſor:et ſic de ſingu
lis ſyllabis ī uoce ul' inſcripto:lz ly ſor.
perſonalr ſumptus ſit termin⁹ diſcre
tus. ¶ Plura de hac materia inſerere
hic nō eſt cura.ſufficit enim pro opini
one Strodi:ſicut dicit in littera ꝙ iſta
oratō eſt ꝑpoitō buf ē ſyllaba.a.littera
et huiuſmodi. ¶ Sed deceptō opinio
nis oppoite in hoc cōſiſtit ꝙ neſcit po
nere differentiam inter dictōnem et
partem oratōis.dictō enim ē dictō p
ſignificatū ſuū eſſētiale.ſed pars ora
tōis eſt pars oratōis per ſuū modum
ſignificandi et nō per ſignificatum
due enim dictōes poſſunt unū ſigni
ficare et idem.et tamen pp diuerſum
modū ſignificandi erunt diuerſe par
tes oratōis.ſicut iſte due dictōnes cur
rit et curſus que idem ſignificant:ſed
nō eodem modo.et quelibet pars ora
tionis prius ē dictō q̃ pars oratōnis.un
de ly buf.ſine aliquo ſigno materiali
et extra ꝑpoſitōem ē dictio et n̄ eſt ps
oratōis.ſēp.n.aliqd dicit ſeu ſignificat:
qa ſe ſignificat materialr:ſed nō ē ſē
per nomen:niſi dum copulat' note ul'
compoitōi ad hoc inſtitute. ¶ Alie ue
ro ſunt dictōes habentes impoſitōem
abſolutam que licet ſint eque prime
dictōnes et partes oratōis poſt impoſi
tōem factam:tamen prius natura:ſūt
dictōes q̃ partes oratōnis.et ante inſti
tutōem aliquam factam erāt dictōes
et nō partes oratōnis.et ſi nunc ceſſa
ret impoitō et uoces libere remāerēt
ſtatim oēs deſinerēt eſſe partes orati
onis: ſed non deſinerent eſſe dictio
nes. ¶ Propterea alique dictōes fue
runt impoſite ad ſignificandū et con
ſignificādum.i.ad determinādum ſi
gnificatū et modū ſignificandi:ſicut
ly homo fuit impoitum ad ſignificā
dum hominē per modū nomis. ¶ Ali
que uero dictōes fuerunt impoſite ſo
lum ad conſignificādum:ſicut ſūt uo
ces que nihil preter ſe ſignificant: ut
buf.et baf.et talis impoſitō ē depēdēs
¶ Alia uero abſoluta:unde ly hō ingt̃uz
eſt pars oratōis habet eundē moduz
ſignificandi ſiue materialiter ſiue p
ſonalr ſumatur.Sz ingtū eſt dictō:eſt
due dictōes:una materialr:ut natura
liter ſe ſignificat;et alia perſonaliter

ſeu ex impoītōne pro ut ſignificat ad ſe.ſ.hominē. ¶ Sed iam finē pono hu ic ſpeculationi:qa ut dixi ad gramma ticā ſpectat ſpeculatiuā . ¶ Secundo nota pro aliquo dicto magiſtri ī litte ra dum negat ꝙ tu itelligis nō intelle ctū a te etiā intelligēdo predicatū hu ius ꝓpōis.ſ.a.ē non intellectū a te:et di cit ꝙ intelligēdo p̄dicatū huius ꝓpoſi tionis tu intelligis nō intellectū a te ñ affirmatiue ſed negatiē ¶ Ideo pro notitia huius nota ꝙ triplex ē compō intellectus.prima ē ſimplicium intelli gētia:ſicut cū intelligo roſā abſolute Secūda ē cōpoītō ſeu diuiſio.i.affirma tio ſeu negatio:ſicut cū intelligo roſā eſſe pulcherrimā uł non eſſe liliū.Ter tia ē illatō ſeu diſcurſus:ſicut ē opera tio qua itellectus aliqd infert ex alio : ſed ī preſenti nō ē mentio:niſi de pria operatōne intellectus que eſt ſimplex rei apprehenſio ¶ Et hec prima opera tō iterū ē duplex:una finita:et a° ifini ta. Finita ē qua intellectus apprehē dit aliqd repreſentatū per ſpeciē intel ligibilē pro ut ē iſta de ſe naturaliter repreſentatiua:ſicut cum intelligo ho minē per ſpeciē ſeu conceptū natura lē hominis. ¶ Sed intellectio infinita ē qua intellectus intelligit negatōnem finiti:et hoc determinate:ſicut cū itel ligo nō hominē intelligo negatōnem hominis capiendo negatōnem large pro infinitatōne:et hoc intelligo deter minate.ſ.nō hominem:ſed nō oportet ꝙ intelligā aliquid determiate finite ſeu poitiue:ſed ſufficit ꝙ intelligo ali quid determinate negatiue ſeu ifini te.ſ.nō hominē ſeu negatōnem homi nis nō curando an illud non homo ſit

leo uł angelus:ſed ſufficit ꝙ itelligitˀ determinate negatio hominis ſeu ifi nitas hominis . ¶ Verūtamē nota ꝙ intellectō ifinita preſupponit itentio nē finitā. ¶ Nemo pōt intelligere nō hominē:niſi prius itelligat homiem. ¶ Et ſi diceres iſta itellectio infinita nō uidetur eſſe aliqd:ſicut nihil intelli gere nō ē aliquid. ¶ Huic dicitur ꝙ i tellectō ifinita de qua loquor nō ē ni hil itelligere negatiē:ſicut dormiens q nihil intelligit:ſꝫ iſta itellectio ifini ta ſeu ifinitata eſt actō poſitiua ſeu ac tus poſitiuus itellectus quo intelligit negatōem finiti ſeu ifinitatōem eius .ſ.nō hominē.Et ideo talis itelletio q° damodo negatia de qua mentōnem facit magiſter in littera nō ē nihil itel ligere:ſed ē intelligere nō tale ſeu ne gatōem talis.et non dico itelligere ali qd poſitiue quod ſit non tale:ſed ſuffi cit intelligere negatōeꝫ talis poſitiui ſiue finiti.ſtat eni me ſcire ꝙ interfici ens platonē fuit ñ paulus licet neſciā determiate quis aliꝰ fuerit:licet tamē ſciaꝫ determinate ifinite ꝙ fuit non paulus. ¶ Sed aliud ē ſcire determia te ifinite.et aliud ē ſcire determinate finite: ¶ His premiſſis dico cū magi ſtro ꝙ ē poſſibile me itelligere nō itel lectū a me negatiue ſeu ifinite:ſed nō ē poſſibile me itelligere nō itellectum a me finite.Primū patꝫ dū pꝰ itelligo itellectū a me poſſū determinate illdˀ ifinitare nō referēdo itellectū ſuper ali ud poſitiue ſeu finite:ſed ſolum ī ne gatōem illius qdˀ prius itellexi poſitiē. ſecūdū etiā patꝫ.ſ.ꝙ nō poſſū intellige re nō itellectū a me finite ſeu poitiue qa tūc ſequeretˀ ꝙ ideꝫ eēt intellectū

a me et nõ itel'ectũ a me qđ implicat
Et hoc ẽ pp tranſcẽdentiã illius termi
ĩ itellectuꝫ et reflexionẽ ſup operatio
nẽ propriã itellectus cum dico nõ itel
lectum a me.nã bene ẽ poſſibile i ter
minis nõ trãſcendẽtibus ꝙ poſſim in
telligere hominẽ determiate finite:et
etiã determiate negatie ſeu ifinite.ſ.
ꝙ ẽ nõ homo qcquid illud ſit uel non
ſit. ¶ Et tertio poſſũ intelligere deter
minate finituꝫ iſtius ifinitatõis.ſ.ꝙ il
lud nõ homo ẽ leo cuius cã ẽ.quia hõ
nõ ẽ terminus trãſcendẽs:ſicut ly itel
ligere ens aliqd res et huiuſmodi nꝫ
ibi ſit negatio ꝓprie operaõtis intellec
tus.multa eni ſũt homines et mlta nõ
homines:ſed nihil ẽ qđ ſit non itelligi
bile:et nõ ẽ poſſibile ꝙ intelligas aliqd
quod nõ intelligas:ſed bene poſſibile
ẽ ꝙ intelligas aliqd quod nõ amas uel
nõ uides.unde omĩa trãſcẽdẽtia i ſua
maxima trãſcedẽtia ſumpta poſſũt i
telligi dupl'r tantũ.ſ.determiate finite
et determiate infinite ſeu ifinitate.ſꝫ
nõ poſſũt itelligi tertõ modo determi
nate.ſ.finitũ illius ifinitatõis.poſſuꝫ in
telligere pº ens:ſecũdo nõ ens.Sed nͦ
poſſũ itelligere aliqd nõ ens:ſiue ens
non ens:qa iplicaret.Et hoc pp maxi
mum ambitũ trãſcendentiũ:qa nihil
ẽ uel põt eẽ quod nõ ſit ens l' intelligi
bile:et ꝯñter ẽ aliquid illorũ poſitiue.
Ideo optime cõceſſit magiſter ꝙ itelli
git nõ itellectũ a ſe negatiue ſeu ifini
te ſoluꝫ. ¶ Et ſi diciť tu itelligiſ ſigni
ficatum adequatũ huius propoſitõis
hoc nõ ẽ intellectum a te.ergo intelli
gis hoc demonſtrato iſto ſignificato.
tunc ſic tu intelligis hoc:et hoc ẽ non
itellectuꝫ a te.ergo intelligis non itel
lectũ a te. ¶ Huic primo diciť negan
do minorẽ imo ẽ intellectũ a me ifini
te:ſed no ẽ intellectũ finite ſeu poſitie
ut dixi:qa illud ẽ impoſſibile nec ſeq
tur nõ ẽ itellectum a te determinate
finite.ergo nõ ẽ itellectum determia
te.ſtat enim ꝙ ſit itellectũ determina
te ifinite ſeu ifinitate. ¶ Al'r poteſt di
ci ꝯce' maiorẽ et miorẽ ſꝫ diuerſis ſẽ
ſibus.nam hoc ẽ itellectum.ſ.ifinite:et
ẽ nõ intelletcũ.ſ.finite ¶ Et ideo cõcedi
tur cõcluſio ꝙ itelligo nõ itellectuꝫ a
me.i.itelligo ifinite:nõ itel'ectũ a me fi
nite:et ſub hoc ſenſu cõcluſio ẽ uera
¶ Iſte modus reſpondendi ẽ real':ſed
tamẽ non debet cõcedere ꝯñam abſo
lute ſicut nec minorem.nõ eni debet
concedi ꝙ nõ eſt itellectũ:qa nõ ẽ in
tellectum finite:arguiť enim ab infe
riori ad ſuũ inferius diſtributie: ſicut
nõ ſequiť tu es nõ homo albus.ergo
tu es nõ homo:l'ut placet aliis a ſupe
riori ad ſuum inferius ſine diſtributi
one.qa terminus finitus q̃to ſuperior
tanto ifinitatus ſit iferior et non eꝯ̃
tra:et de hoc nõ ẽ uis ad preſẽs et hic
parũ abundaui in uerbis et materiaꝫ
aliqual'r tranſgreſſus ſum:quia rẽ dif
ficilimã meo iudicio ad exprimẽdum
nõ potui al'r facere clariorẽ. ¶ Tertio
nota ꝙ iſta duo ſe habent ſicut ſupe
rius et inferius.ſ.nõ ſiml' ſtare et inui
cẽ repugnare.nã quecũqꝫ repugnãt
non ſtant ſiml' et nͦ econuerſo.Illa enĩ
dicunť nõ ſiml' ſtare que ſunt icom
poſſibilia ſeu ex quibus ſit una copu
latiua impoſſibil' ſiue illa iplicent con
tradictõem ſiue nõ.verbi gratia ſicut
magiſter dicit in littera tu nõ es albᵘ
et nihil ẽ iᵉ copulatiua ẽ impoſſibil':qa

e3

secūda ps ē impossibilis:et tamen nu la pars cōtradicit alteri nec mediate nec imediate:et hoc formalr:qa tunc' ex altera illarū sequeret cōtradictori um alterius.Et cū quelibȝ istarum sit negatiua oporteret ꝙ ex negatiua se queret affirmatiua formalr.et supe rius ē reprobatū saltē de negatia pu ra:sicut ē i proposito.¶ Sed ista dicun tur repugnare:quorū unum ē forma liter illatiuū cōtradictorii alterius siue mediate siue imediate:sicut ista nihil ē et tu curris.¶ Et iuxta hoc nota de bonitate ɔñe:quia ad hoc ꝙ sit bona sufficit cōtradictoriuȝ ɔñtis non stare cum añte.dato ꝙ sit.¶ Et notanter dico dato ꝙ sit:qa ista ɔª nō ē bōa:tu curris. ergo plato loquit.et tamē si nulla aª propoitō nec ɔña alia foret:nisi ista et partes eius:tunc oppoitum ɔñtis nō staret cū añte:quia oppoitū ɔñtis non ē.ergo nō stat cum añte.tȝª a superio ri distributo ad suum iferius:sed si op positū ɔñtis et añs sint et faciūt copu latiuam ipossibilē. tunc ɔña illa ē bōa siue sit formalis siue materialis.¶ Sȝ ad hoc ꝙ sit formalis nō solū oportȝ ꝙ oppoitū ɔñtis nō stet cū añte:sȝ ultra hoc requiritur ꝙ repugnet.i.ꝙ sit for maliter illatiuū cōtradictorii sui ante cedentis.sed de his dubio qnto latius dictum ē ¶ Ex quibus corelarie seq tur ꝙ oēs propoitōnes impossibiles et cōtradictōem implicantes sibi ipsis et cuilibet repugnant:quia inferunt for maliter oppoituȝ sui ipsius et cuiusli bet:sicut iste tu differs a te:tu scis te esse lapidem:tantum pater ē et huius modi.¶ Sed ꝑpoitōes impossibiles nō implicantes cōtradictōnem nō stant cum se ipsis nec cum aliis:sed tamen nec aliis nec sibi repugnant merito sui.¶ Propterea ex impossibili impli cāte cōtradictōem sequit quodlibȝ for maliter:sed nō de forma:sicut in limi tatōe de primo ad ultimuȝ declaraui.

¶ Conceditur etiā ꝙ.a.et.b.sunt due propoitōes ɔuertibiles que nō possunt siml' stare immo repugnant sibi ipsis ut patet de istis duabus tantū pater ē.et tantum pater ē.¶ Concedit eti am iuxta dictum magistri i littera ꝙ ex.a.sequit.b.formalr:et tamē contra dictoriuȝ.b.cōuertit cum.a. dato ꝙ.a. sit ista tantū pater ē:et.b.illa nō tantuȝ pater ē:et patet ꝙ sequit tantū pater ē.ergo nō tantū pater ē:sicut de ducē ti de primo ad ultimum facile potest apparere:et tamē cōtradictoriuȝ ɔñtis s.tantū pater ē cōuertit cum antece dente.¶ Et hoc de dubiis et limitati onibus regularū generaliū et diffini tōibus et diuisionibus ɔñarum dicta sufficiant.Ad laudem altissimi dei.

¶ Nunc uero ad limitādas sex regu las generales:quas Aristoteles tradit presens cōuertit stilus.Ad laudem iº q oia generalr edidit.

DECIMO OCTAOV

d queritur circa sex reglas generales Aristotiles fo piereminias an sint uere

Prima ē ab affirmatiua dᵉ predicato infinito ad negatiuaȝ de predicato fi nito est bona ɔña.¶ Secundo ꝙ ecō uerso ē ɔña bona cum cōstantia subie cti:quia ex negatiua pura nō sequit affirmatiua.¶ Tertia ꝙ ab affirmatia de predicato finito ad negatiuam de

predicato isinito ē cōsequētia bona.
¶ Quarta ꝙ etiā ecōuerso ē cōseqn
tia bōa cū constātia subiecti. ¶ Quin
ta ꝙ ab affirmatia de predicato priua
to ad affirmatiuā dꝫ predicato isinito
ē bona ꝯn̄a. ¶ Sexta ꝙ nō ecōuerso.et
he regule generales fundant̄ super
primo principio.s.de quolibet dicit̄ al
terū cōtradictoriorū et de nullo eoruꝫ
ambo. ¶ Ideo ante reglarum limita
tōes uolo ad laudē primi principii dic
ti limitare dictū fundamētum ne no
strum edificiū rueret improuise.dein
de statim ad limitādas regulas descē
dam.uerū quia illud primū principiū
nō potest plene limitari nisi quibusdā
p̄notatis et limitatis. ¶ Ideo necesse ha
beo primo duo notare:et secūdo limi
tare sine qbus clara notitia primi pri
cipii haberi nō posset. ¶ Primo igit̄
nota ꝙ duplicia sūt cōtradictoria.q̄dā
icōplexa ut homo et nō homo:et que
dam complexa:ut homo albus et nō
hō albus. ¶ Et cōplexorū quedaꝫ q̄escē
ter.quedam nō quiescenter. ¶ Exēplū
primi sor.currit:et sor.non currit. Ista
cōtradicūt complexe quiescenter cuꝫ
sint oratōes perfecte. ¶ Exemplū secū
di homo albus et non homo albus.
¶ Hec distintō colligit̄ ab Aristotele
in post p̄dicamētis capitulo de opposi
sitōe:sed in presenti nō intelligit̄:nisi
de cōtradictoriis incōplexis non quie
scenter. ¶ Et attende ꝙ non contigit
pluribus modis contradicere:quia af
firmatio et negatio Finitatio et infi
nitatio opponunt̄:et quot modis dici
tur unum oppoitorum tot modis di
citur et reliqum:sed non contingit:ni
si tripliciter affirmare uel infinite in
telligere.Primo incōplexe. secūdo cō
plexe:et hoc dupliciter.s.quiescenter:
et non quiescenter.ergo cum non sit
uerius contradicere q̄ negatōem pre
ponere uel prepositam auferre sequit̄
ut prius nō cōuenit:nisi tripliciter con
tradicere quod erat probandū. ¶ Se
cundo nota ꝙ ly et pōt teneri duplici
ter.s.copulatie et copulatiꝫ.primo mo
do copulat propoitōes.secundo modo
terminos.et iterum copulatim potest
teneri dupliciter:scilꝫ disiuiue et col
lectiue. ¶ Exm primi hic et Rome uē
dit̄ piper. ¶ Exm s̄i sor.et Plato tra
hunt naui. Et quādo ly et tenetur co
pulatim diuisiue.tunc confundit con
fuse tantum mobilr terminum com
munem nō distributū neqꝫ impeditū
quando uero tenetur collectiue:tunc
nullo modo confundit. ¶ Eadem disti
ctio ē facienda in terminis numerali
bus:ut duo tria et quattuor et ce.Et dꝫ
omni termino numeri pluralis:ut ho
mines animalia:quia in omibus his ī
cludit̄ hec copula:et que potest tene
ri duplr.s.collectiue et diuisiue.unde
semper talis ē distinguēda:quia uno
modo confundit:alio modo nō.Et hec
est uera sor.et plato sunt homo tenē
do ly et diuisiue sed collectiue est fal
sa. ¶ Simili modo dicendū est de hac
coniunctōe uel que pōt teneri disiun
tiue et disiunctim.Et iterum disiunc
tim dupliciter.s.collectiue et diuisiue
unde hec propoitō est distinguenda.
omnis homo uel asinus est asinus.nā
si ly uel tenetur disiunctim diuisiue ē
propoitō uera si uero collectiue ē fal
sa. ¶ Et idem est dicendum de nota cō
ditionis.unde hec propositio in sensu

diuiſo ē uera. Oīs ꝓpō ſi ē neceſſaria
ē uera:et ī ſenſu cōpoito ē falſa.et hec
omnia ex tractatu de ſenſu compoſi
to et diuiſo facile cōprehēdes. ¶ Nūc
ad ꝓpoſitū cū dicit̃ d' quolꝫ dicit̃ alte
rū cōtradictoriorū et de nº eorū ābo
ſic itelligit̃ dicitur alterum cōtradic
toriorum incomplexorum uł comple
xorum non quieſcenter ſupple dicit̃
diuiſim uel ſimul diſiūctim diuiſiue.
et de nullo eorum ambo.i.de nulla re
dicuntur ambo contradictoria ſimul
.i.copulatim diuiſiue.de qualibet enīꝫ
re eſt uerum dicere ꝙ eſt ſor.uel non
ſor.et de nullo eſt uerum dicere ꝙ ē
ſor.et non ſor. ¶ Et quando ly et tene
tur collectiue.tunc totum copulatuꝫ
non eſt ſuperius ad aliquaꝫ ſuam par
tem:ſed potius diſperatū ſaltē de for
ma.nam ſor.et plato nec ſunt ſor.nec
ſunt plato. ¶ Quando uero tenetur
diuiſiue tunc totū copulatū ē inferius
ad quālibet ſuiparteꝫ:quia tunc tene
tur copulatiue:ſed a copulatiā ad quā
libet ſui partem.ualet cōſequentia et
non econuerſo ſaltem formałr. illud
autem eſt ſuperius large a quo nō cō
uertitur cōſequētia ſiue ſit complexū
ſiue incomplexum. ¶ Ex oppoſito ſē
tias de diſiuncto quia diſiunctum di
uiſiue tentū ē ſuperius ad quamlibet
ſui partem:ſicut plane dixi ī tractatu
d' ſenſu compoito et diuiſo.propterea
cum tibi proponitur hec propoitio tu
es aliud q̄ plato et nihil alid' q̄ plato di
ſtingue:qa ſi ly et tenet̃ collectiue ē
uera:ut patet per exponentes.ſ.tu es
et plato et nihil aliud q̄ plato eſt et tu
non es plato:et nihil aliud q̄ plato.pria
exponēs patet.ſecūda probat̃ reſolu

torie.hoc ē demonſtrando platonem
et hoc ē plato et nihil aliud q̄ plato.gº
et ce. ¶ Tertia exponens probat̃:qa
ſi nō det̃ oppoſitum.ſ.tu es plato et ni
hil aliud q̄ plato:et hoc ē falſum:quia
tunc ſequit̃ ꝙ tu es plato:qa nihil eſt
plato:et nihil aliud q̄ plō niſi plato:nec
debꝫ aſſignari cōtradictoriū:niſi ſicut
in cathegorematicis p remotōem ne
gatōis a uerbo pricipali:qa per ſuppo
ſitū ly et tenet̃ collectiue:ubi uero te
neatur diuſiue eſt falſa : quia equi
ualet copulatiē ipoſſibili.ſ.ꝙ tu es ali
ud q̄ plato:et ꝙ tu es nihil aliud q̄ plo.
Et quando tenet̃ collectiue concedit̃
ꝙ tu es alid' q̄ plato:et nihil aliud q̄ plo
et tamen tu es aliud q̄ plato:et aliqd
aliud q̄ plato:nec contradicūt ſic tenē
do collectiue:qa ſolum partes predica
torū cōtradicūt primū patuit exponē
do.ſecūdū etiā p exponētes cuilibꝫ ex
ponēti poterit apparere. ¶ Et ſi argui
tur ſic tu es aliud q̄ plato.ergo tu es
aliud q̄ plato et nihil aliud q̄ plato.tꝫª
a ſuperiori diſtributo ad ſuum inferi
us. ¶ Reſpondet̃ ꝙ ſi ly et tenet̃ col
lectiue tunc totū nō ē ſuperius nec in
ferius ad aliquam ſui partem:ut dcūꝫ
eſt. ¶ Si uero tenet̃ diuiſiue nego cō
ſequentiam:qa lꝫ arguat̃ a ſuperiori
ad ſuum inferius cum termino diſtri
butio:tamen terminus diſtribuēs nō
cadit ſuper totum inferius:ſed ſolum
ſupra partem inferioris:ſicut non ſe
quitur tu es aliud q̄ ſor.ergo tu es ali
ud q̄ ſor.et q̄ tu nec hoc ē uerū:qa hic
arguit̃ a ſuperiori ad ſuum inferius
ſine diſtributōe:ſicut patet in hoc no
tabili ꝙ cum ly et tenet̃ diuiſiue to
tum copulatum ē inferius ad quamli

bet sui partes. ¶ Attende tamen quod hoc totum collectiue tentum. s. non homo et asinus habet pro cōtradictorio complexo nō quiescenter hoc totum copulatum homo et asinus. ¶ Similiter cōtradictorium huius copulati album et non album tenendo ly et collectiue est totum hoc n̄ albū et nō album. unde dato quod sit unum scutum semialbum et seminigrū seu rubeū cōceditur quod hoc ē album et non albū copulatim collectiue et hoc tenendo quod totum sit sue partes nec sequit̄ quod duo cōtradictoria incōplexa uerificēt̄ de eodem: quia ista duo album et nō album sine aliqua copula sunt contradictoria incomplexa: et unum istorum uerificatur de hoc scuto. s. ly non album quia bene sequitur hoc nō est album et est. ergo est nō album tenet consequentia a negatiua de predicato finito cum constantia subiecti ad affirmatiuam de predicato infinito: sed sumpta cum ly et faciunt unum copulatum seu unum terminum cō plexū quod collectie sumptus uerificat̄ de hoc scuto. ¶ Et si uis dare huic cōtradictorium debes preponere dictionem infinitantē et habebis duo contradictoria complexa non quiescenter: ubi prius sine ista copula erāt duo contradictoria incomplexa simplicit̄ ¶ Et si arguitur in casu scuti hoc est coloratum. ergo uel album uel nigrū et sic de aliis coloribus uel saltim aliquo colore coloratum. ¶ Huic dicit̄ negando consequētiam: sed bene sequitur. ergo aliquo uel aliquibus coloribus est coloratum et hoc conceditur quia est coloratum albedine et rubedine. ¶ Et quod dico non sequi debet intelligi in concreto: quia in abstracto optime sequitur hoc est color. ergo est albedo uel nigredo uel aliquis color simplex. ¶ Nunc tēpus est ut promissi post duo notabilia preambula limitare duas regulas sine quibus limitatio primi principii non potest haberi prima est utrum a toto copulato ad partem ualeat argumentum. secūda est utrum a parte disiuncti ad totum disiuuctum ualeat argumentum. ¶ Et primo limitabo regulam copulati. Secundo regulam disiuncti. sic ergo limitatur regula copulati.

¶ A TOTO COPULATO. ¶ Quia a parte copulati ad aliam non ualꝫ argumentum saltem formaliter: quia tūc non arguitur a toto copulato.

¶ SINE TERMINO DISTRIBUENTE. ¶ Quia non sequitur tu differs ab homie et ab asino. ergo tu differs ab homine: sicut non sequitur tu n̄ es homo et asinus. ergo tu nō es homo.

¶ ET SINE TERMINO CONFUNDENTE. ¶ Quia nō sequitur impossibile ē te eē et n̄ esse. ergo impossibile ē te eē.

¶ AC SINE TERMINO APPELLANTE. ¶ Quia non sequit̄ nescio te esse hominē et deuꝫ. ergo nescio te esse hominē. scio quod hoc et hoc sūt impossibilia eē uera. ergo scio quod hoc impossibile ē eē uerū demōstrādo duo ꝯtradcō dur

¶ ET SINE TERMINO INFINITANTE: ¶ Quia non sequitur tu es nō homo et asinus. ergo tu es non homo et hoc dato quod ly non cadat super totum copulatum antecedens est uerum: quia tu non es homo et asinus et tu es. ergo tu es nō homo et asinus

tenet cõsequentia a negatiua de pre dicato finito cum constantia subiecti ad affirmatiuam de predicato infini to cum omnibus requisitis et conse quens est falsum:ut patet cũ suũ con tradictorium sit uerum.

¶DIVISIM TENTO.

¶Quia non sequitur tu es corpus et anima.ergo tu es corpus.dato q᷑ totum sit sue partes.¶Similiter nec se quit᷑ isti sunt sor.et platonis.ergo isti sunt sor.

¶AD ALTERAM EIVS PAR tem.¶Quia ad partem que non sit pars eius.non ualet cõsequẽtia:ut pa tet cum sit illi omnino impertinens. Ideo bene sequitur hic et Rome est homo:ergo hic est homo:qa hẽt oẽs li mitatões predictas.

¶A PARTE DISIVNCTI.

¶Quia a toto disiuncto ad partem de forma non ualet argumentũ:quia non sequitur:tu es hõ uel asinus.er go tu es asinus.

¶SINE DISTRIBVTIONE.

¶Quia non sequitur tu differs ab asino.ergo tu differs ab homie ul᷑ab asino.

¶AC SINE TERMINO CON fundente.¶Quia non sequitur con tingenter tu es.ergo cõtingenter tu es uel tu non es.

¶ET SINE TERMINO APPEL lante.¶Quia non sequit᷑ dubito an techrisum eẽ.ergo dubito añchristuз esse uel non esse.

¶ET SINE NEGATIONE.

¶Quia non sequitur tu non es leo ergo tu nõ es hõ ul᷑leo.

¶DIVISIM TENTO.¶Quia non sequit᷑ oĩs hõ ul᷑ asinꝰ ẽ asinus.ergo omne quod est homo uel asinus est asinus.

¶AD TOTVM EIVS DISIVN ctum.¶Quia ad disiunctum nõ su um non est bonum argumẽtum:qa non est debita habitudo formal᷑r.

¶EST BONVM ARGVMEN tuз.¶Ideo bene sequitur tu es homo ergo tu es homo uel asinus:quia hз oꝭ requisita.

¶LIMITATIO PRIMI PRINCI pii de quolibet termino simplici.

¶Quia de termino complexo nõ in conuenit neutrum cõtradictoriorum uerificari.nam anima nigra nec ẽ ho mo nec ñ hõ.simil᷑r pũctus pedal᷑ nec ẽ magnus nec nõ magnus.

¶DISCRETO.¶Quia de termino cõmuni non inconuenit duo contra dictoria uerificari.nam homo est sor. et homo est nõ sor.quia ẽ Plato qui ẽ non sortes.

¶IN RECTO.¶Quia in obliquo non inconuenit uerificari neutrum de termio simplici discreto.si eni sor. nihil habet.tunc nec sortis est asinus nec nõ asinus.et si haberet asinum et equm ambo essent uera.

¶EX VTRAQVE PARTE EX tremi.¶Quia non solum sufficit ex parte subiecti:sed etiam ex parte pre dicati.nam si brunellus nullius esset: utraqꝫ istarũ esset falsa brunellus est hominis: brunellus ẽ nõ hois et si es set hominis et ãgeli utraqꝫ esset uera.

¶PRO ALIQVO SVPPONen te.¶Quia iste sunt simul false:chime ra est homo chimera est non homo.

¶SIMPLICITER SVMPTO sine

signo confundente.
¶ Quia iste sūt simul false oīs hō est sor: oīs homo ē non sor. Silr iste tantū sor. ē hō tātū sor. ē nō homo.
¶ CVM VERBO DE PRESENTI.
¶ Quia iste sunt false hoc instans p̄sens fuit homo uel nō homo: qa nūq̄ fuit nec erit instans presens.
¶ NON AMPLIATIVO. ¶ Quia iste sunt simul false tu incipis esse deus: tu incipis esse nō deus: qa si icipes esse nō deus tu desineres esse deus. similiter iste sunt simul false desinis eē deus uel desinis esse nō deus: qa si desineres esse nō deus. tūc inciperes eē deus. nam incipere non esse et desinere esse cōuertunt̄. et desinere nō esse et incipere esse cōuertunt̄.
¶ SIMPLICITER SVMPTO SIne aliqua determinatōne. ¶ Quia ie sunt simul false. iste deus contingenter est deus uel iste deus contingēter est non deus. tu necessario es homo uel necessario es nō homo utraq; est falsa etiam te existēte licet necessario tu sis homo ul nō homo.
¶ EST VERIFICABILE. ¶ Quia si iste terminus sor. sit solus et nulla fiat propoitō licet tunc de eo nullum cōtradictoriū uerificaret̄ sufficit q̄ est uerificabile.
¶ ALTERVM CONTRADICTOriorū incōplexorum ul cōplexorū non quiescenter. ¶ Quia contradictoria complexi quiescent̄: sicut sunt orationes perfecte nō sunt uerificabiles d' aliquo: quia nō possunt de aliquo predicari personalr sumpto: quia nec iste due propositōes sunt una propositō. s. deus est; deus est: sed sunt due: nisi apposito ul subintellecto signo materia: li in hoc a tilbero aliqualr discrepe; sz hec materia n̄ patit̄ demōstratōes
¶ TOTALIVM. ¶ Quia i sūt silr i de ē trin de trin n̄ de. similr i tu es asinus homo uel asinus non hō quia partes predicatorū sunt cōtradictoria incōplexa et nō p̄dicata totalia.
¶ SINGVLARITER. ¶ Quia sor. et brunellus nec sunt homines nec nō homines. pōt tamen dici q̄ hec limitatio nō ē necessaria. Concederem enī q̄ isti sunt nō homines quia nō sūt homines et sunt. ergo sunt nō homines.
¶ Nec ex hoc sequitur q̄ nullus istorū est homo: ul quilibet istorum ē nō homo: quia sicut a parte copulati infiniti uel negati ad alterā nō ualet argumētum: sicut patuit: ita a numero plurali infinito ul negato ad numerū singularem nō ualet argumētum. si tamen hoc nō placet adde limitatōem predictam probabilr: tamē uidet̄ ista equiualere. isti sunt homies: et uterq; istorum ē homo. isti nō sunt homines et neuter istorū est homo: et sicut ie sūt due contradictorie false demōstrādo hominē et asinu; ita ille sunt false isti sūt hoies: isti n̄ sūt hoies. sunt enim se h n̄tes p modu; cōtrariorū que possūt esse simul false. ¶ Et si uis illis dare cōtradictoriū oport preponere negatōnem. et tantum ē dicere nō isti sūt homines: sicut nō uterq; istorū est homo siue aliquis illorum nō est homo et idem ē dicere q̄ isti sunt nō homines: et n̄ neuter illorū ē homo: siue aliquis illorū ē homo. et multi fecerūt ex hoc n̄ paruā differētiā interhas p̄positōes. isti n̄ sūt hoies: et n̄ isti sūt homies

ſemper demonſtrãdo hoĩeȝ et aſinuȝ ſicut inter has non uterqȝ iſtorum ẽ hõ et utriuſqȝ iſtorũ non ẽ hõ. elige qd gratius.

¶ ET NON EST VERIFICABIle de aliq° iſtorũ utrunqȝ. ¶ Quia ď ſenſu diuiſo ẽ cõcedenduȝ ꝙ utrunqȝ cõtradictoriorũ ẽ uerificabile de aliq° nam aȝ[m] ẽ uerificabile de te et nõ aȝ[m] ẽ uerificabile de te. ergo utrũqȝ illorũ ẽ uerificabile de te: ſed nõ ẽ uerificabile de te nec de aliquo utrũqȝ iſtorum quia tunc deberet poni i eſſe ꝙ ſimľ duo cõtradictoria uerificẽť de aliquo quod ẽ impoſſibile.

¶ SIMVL DIVISIVE. ¶ Quia in ſenſu cõpoſito ẽ uerificabile utrũqȝ illorũ cõtradictoriorũ ſimľ collectiue: ut dato ꝙ totũ ſit ſue partes. tunc ſecundũ iſtã uiam eſſet cõcedendum ꝙ hoc ſcutum ẽ aȝ[m] et nõ aȝ[m] collectiue dato ꝙ eſſet ſeiaȝ[m] et ſeinig[m] collectiue. ¶ Similr̃ concediť ꝙ hec ẽ uera .ſ. ꝙ tu es hõ et nõ homo. dato ꝙ .a. conuertať cũ hoc cõplexo corpus et anima collectiue ſũpto: et .b. cũ ly aĩa. tũc tu es .a. et .b. uľ ſalteȝ hec propoitõ eſt uera. tu es .a. et .b. quia tu es corpus et aĩa: et anima collectiue ſumendo: ſ͡ȝ .a. et .b. ſunt hõ et nõ homo: quia .a. eſt hõ et .b. nõ hõ. ergo tu es homo et non hõ et hoc eſt cõcedendum collectiue.

¶ Nunc ſequiť limitatõ ſex reglarũ Ariſtotelis et primo duarum .ſ. ab affirmatiua de predicato infinito ad negatiuam de predicato finito: et ecõuerſo cũ conſtantia ſubiecti ẽ bõa ꝯña.

¶ AB AFFIRMATIVA. ¶ Quia a negatiua ď predicato ĩfinito ad negatiuã ď predicato finito, nõ uȝ argumẽtũ. unde nõ ſequiť angľus nõ ẽ non iuſtus. ergo angľus nõ ẽ iuſtus. diabolus ñ ẽ nõ uerus. ergo nõ ẽ uerus.

¶ IN RECTO. ¶ Quia in obliquo ñ ſequitur ſor. ẽ nõ aſinus. ergo ſortis ñ ẽ aſinus. dato ꝙ ſor. habeat equm et aſinum.

¶ TAM EXPLICITE QVAM IMplicite. ¶ Quia nõ ſequitur hic ẽ non homo. ergo hic nõ eſt homo. ¶ Similiter nõ ſequiť nũc eſt nõ homo. ergo nũc nõ ẽ homo: qa ly hic et nũc equaent obliquis .ſ. hic i hoc loco et nunc in hoc iſtanti.

¶ EX VTROQVE EXTREMO ¶ Quia ñ ſufficit ex parte unius extremi tantũ. unde non ſequiť brunellus ẽ nõ ſortis. ergo brunellus nõ ẽ ſortis dato ꝙ ſit ſortis et pľonis cõiter.

¶ DE SVBIECTO DISCRETO. ¶ Quia reſpectu termini cõis nõ ſequitur abſolute: ſed ſolũ cũ determiatione. nõ enim ſequiť hoc ẽ nõ ſor. g° hoc nõ ẽ ſor. demõſtrando hominẽ cõmunẽ: ſed bene ſequiť ꝙ hoc aliquo modo non ẽ ſor. quia licet homo communis ſit ſor. et plato nõ tamẽ eodem modo quo eſt ſor. eſt plato. ſimilr̃ nec ſequitur in diuinis. hoc ẽ nõ pater. g' hoc nõ eſt pater demonſtrando eſſentiam diuinam: ſed bene ſequiť ꝙ hoc ut ſic .ſ. pro ut ẽ nõ pater nõ ẽ pater: et hoc ẽ uerum: et hoc tenẽdo ly: ut ſpecificatur.

¶ ABSQVE DETERMINATIOne precedente. ¶ Quia non ſequiť contingenter tu es non aſinus. ergo contingenter. tu non es aſinus: anteceedens eſt uerum: quia tu eſ nõ aſin° et põt cẽ ꝙ tu ñ ſis ñ aſin°, ergo et ce.

maior.patet eius cōsequētia et probatꝛ minor:qa potes nō esse:et si nō ees tu nō esses asinus nec nō asinꝰ. ¶ Et tamē ꝯñs est falsum:qa ex isto sequitꝛ ꝙ tu potes esse asinus.nā sic exponitꝛ per oppositas qualitates tu non es asinus et pōt esse ꝙ tu sis asinus.ergo cōtigē ter tu nō es asinus. ¶ Similꝛ nō sequitꝛ tantū sor.ē nō currens.ergo tātū sor. non ē currens.dato enim ꝙ solus sor. sit et nō curratːaūs est uerum et ꝯñs falsum:qa ex isto sequitꝛ ꝙ quodlibet nō sor.currit ab exposita ad alteram expoitam et ꝯñs ē falsum: quia nihil nō ē sor.per casum.

¶ CVM VERBO DE PRESENTI. ¶ Quia cū uerbo dꝫ preterito et futuro nō sequitꝛ absolute:sed cū limitatione:nō enī sequitꝛ.tu fuisti nō albus. ergo tu non fuisti albus.dato ꝙ heri fueris albus et postea niger:sed seqtꝛ cū limitatōe.ergo aliqñ nō fuisti albꝰ. Ita exēplū formes de futuro.

¶ DE TOTALI PREDICATO infinitato. ¶ Quia nō seqtur.tu uides nō hominē.ergo tu nō uides hominē dato ꝙ uideas hominem:et nō hoiem utputa asinū.Similꝛ ñ seqtur tu potes nō currere.ergo tu nō potes currere. dato ꝙ sis sanꝰ et liber. Similꝛ nec sequtur hec ꝓpoitō significat nō sicut est ergo hec propoitō nō significat sicut est.data hac propoitōne homo est leo que significat nō sicut est:et tamen significat sicut ē.Similꝛ nō seqtur tu ꝑcutis nō sacerdotē.ergo non percutis sacerdotē.dato ꝙ pcutias sacerdotem et canem eius.

¶ AD NEGATIVAM. ¶ Quia ad affirmatiuā de ꝑdicato finito nō ualet argumētū.iō nō seqtꝛ tu es nō asinus ergo tu es asinus.

¶ DE PREDICATO TOSALI. ¶ Quia ad negatiuā de partiali ꝑdicato finito nō uzꝫ .unde nō seqtꝛ tu es nō ratōalis asinus.ergo tu es nō rationalis.aūs ē uerū.dato ꝙ ly nō infinitet totū predicatū:qa tu nō es rationalꝭ asinus:et tu es.ergo tu es nō rōalis asinꝰ tzꝫ per regulā cōuersā huic quasi limito nunc.

¶ FINITO. ¶ Quia ad negatiuā dꝫ toli ꝑdicato īfinito.nō uzꝫ ꝯñā.nō enī sequtur tu es ñ asinus.ergo tu ñ es nō asinus aūs ē uerū et ꝯñs falsū:qa suū cōtradictoriū ē uerū.s.tu es nō asinus.

¶ EST BONA CONSEQVENtia. ¶ Iō bñ sequtur tu es nō asinus.gꝰ tu non es asinus:similiter tu:es non pater.ergo tu non es pater. Similiter a.est nō cōcedēdum.ergo.a.non est cōdendum. ¶ Et si dicitꝛ posito ꝙ unus sit pater unius et filius alterius. Similiter dato ꝙ.a.sit cōcedendum ab uno et negandum ab alio.tunc aūs ē uerum et ꝯñs falsum. ¶ Huic dicitur admissis casibus negādo ꝙ aūs sit uerū immo falsum.et si qs uellet probare ꝙ seqtur tu nō es pater illius.ergo tu nō es pater.a.ē nō cōcedendum ab iꝰ ergo.a.nō est cōcedēdum. ¶ Huic dicitꝛ negando istas ꝯñas:q̄uis sequitur affirmatiue:tu es pater huius uel illius quocunque demonstrato. ergo tu es pater:quia relatiuorum esse est ad aliud esse.non tamen sequitur negatiue similis modus arguendi in terminis negatiuis.nō enī seqtur tu ñ es filius dei.ergo tu non es filius. Et propter hoc quedam limitatio magistri in

littera non uidet necessaria. sin ter
minis relatiuis: uerũtamẽ si habes de
uotõem ad eã potes eã supaddere.
¶ ET ECONVERSO A NEGA
gatia de p̃dicato finito. ¶ Est ɔña bõa
obſuatis limitatõibus sequentibus.
¶ CVM SVBIECTI CONSTAN
tia. ¶ Quia nõ sequit chiª non ẽ ho
mo. ergo chiª ẽ nõ homo: qa ex nega
tiua que non ẽ pregnãs: sed pura nõ
sequitur affirmatia. sed bene sequit
chiª nõ ẽ homo et chiª ẽ. ergo chime
ra ẽ non homo. et hoc dato ꝙ chiª sit
terminus discretus.
¶ AC MEDIO PROPORTIO
nabili. ¶ Quia nõ sufficit subiecti cõ
stantia nisi mediũ fuerit proportõna
tum quo ad debitam habitudinẽ cau
salẽ uel numeralem sexualẽ tempora
lẽ et similiũ accidẽtium grammatica
lium. unde nõ sequit illius nõ est asi
nus et ille est. ergo illius est nõ asinus
demõstrato uno qui nihil habeat. qa
hic subiecti substantia non ẽ propor
tionata causalitatis: sed debet eẽ talis
illius ẽ aliquid quod ẽ falsum. ¶ Eodẽ
modo nõ sequitur deus nõ est illius: et
deus est. ergo deus est nõ illius: quia
medium nõ est proportõatum cuꝫ de
beat esse tale: et deus ẽ alicuius quod
ẽ falsum. ¶ Item nõ sequitur tu nõ es
homines et tu es. ergo tu es nõ homi
nes: qa mediũ ñ est proportionatũ nu
meraliter: sed debet esse tale: tu es aliqua
quod ẽ falsum. ¶ Item nõ sequit ali
quis homo nõ currit: et omis homo ẽ
ergo aliqs homo est nõ currens. dato
ꝙ nullus masculus sit sed solum mu
lieres: quia medium nõ ẽ proportiona
tum quo ad sexum; sc debet esse tale:

et aliquis homo ẽ ꝙ ẽ contra casum
¶ Similiter nõ sequit hoc instãs nõ
fuit homo: et hoc instãs ẽ: ergo hoc i
stãs fuit ñ homo. Similr nec sequit
de futuro hoc instãs non erit homo
et hoc istãs est, ergo hoc instãs erit ñ
homo. ¶ Et causa ẽ qa medium non
ẽ proportionatum tẽporalr: sed i pria
debet esse tale: et hoc instans fuit et i
secunda et hoc instãs erit. et utrũqꝫ
ẽ falsum demõstrando istans presens
sicut in argumẽto presupponitur. et
sicut exẽplificaui de quattuor accidẽ
tibus seu circũstantiis: ita de consimi
bus aliis ẽ intelligẽdum ¶ Vnde nõ
sequitur sciens istã propoitõnem nõ
est homo. demonstrando istam homo
est asinus: et tam sciens q̃ ista ꝓpoitõ
est. g° sciẽs ꝓpõem istã ẽ nõ homo: sed
mediuꝫ debet esse eiusdem hitudis. s.
et sciẽs istã ꝓpõem ẽ qd̕ est falsũ: sicut
plura aª exª potes p te formare: sꝫ suf
ficiant hec pro aliis.
¶ AD AFFIRMATIVAM. ¶ Quia
ad negatiuã d̕ p̃dicato isinito ñ uꝫ ɔª
vñ nõ seqt tu nõ es asinus: et tu es. g°
tu nõ es nõ asin°: et sic de aliis exẽplis.
¶ SIBI CORRESPONDENTE.
¶ Quia nõ seqt nõ õe al ẽ hõ: et om
ne al ẽ. g° õe aial ẽ nõ hõ: qa sicut ma
ior ẽ pticularis: ita sibi correspõdet ɔ°
pticularis. s. aliquod aial ẽ nõ homo.
¶ DE TOTALI PREDICATO.
¶ Quia nõ seqt hoc ñ ẽ ligm aꝫm et hoc
ẽ. g hoc ẽ lignũ nõ aꝫm te demõstrato
sꝫ bñ seqt. g° hoc ẽ ñ lignũ aꝫm. silr ñ
seqt tu ñ desinis eẽ asin° et tu es. g°
tu desinis eẽ ñ asin°: qa desinere eẽ ñ
asinũ et icipe eẽ asinuꝫ ɔuertũt sꝫ bñ
seqt. g° tu es ñ desinẽs eẽ asin°. Silr

non sequitur tu non incipis esse asi
nus et tu es.ergo incipis esse ñ asinus
Dato ꝙ nunc prio sis:qa consequens
cōuertit cū hac propositiōe tu desinis
eē asinus que ē falsa:sed sequitur qd
tu es nō incipiēs esse asinus.¶ Simili
ter nō sequitur tu nō scis istum eē ho
minem:et tu scis istū esse.ergo tu scis
istū esse nō hominem demonstrando
certū asinum quē dubites esse homi
nem sed bene seqtur.ergo tu es non
sciens istū esse hominē:et per hoc sol
uitur cōe argumētum.tu nō es idem
chi et tu nō es.ergo tu es non idem
chi.ex quo sequit ꝙ tu differs a chi
mera et cōsequenter ꝙ chia ē cōseqn
tia pȝ:qa differt aliud et nō idē cōuer
tunt.¶ Huic dicas distinguēdo qa l
totū predicatū ē infinitatuȝ ul prima
pars.si primo modo.tunc ɔña est bōa
et arguit per regulā:sed tunc nō seq
tur ꝙ tu differs a chia:qa ly non ideȝ
seu differt et aliud cōuertunt non tñ
non iddem chia et aliud a chia cōuer
tunt.si uero non est infinitū totū pre
dicatuȝ:sed solū prima pars predicati.
tunc nō arguit per reglaȝ:qa deficit
quinta limitatio:sicut probatum ē:et
ɔñs ē falsum cum cōuertat.tunc cuȝ
ly aliud et differt ut arguebat.¶ Silr
soluit hoc sophisma a quolibȝ differt
aliquid.ergo cuilibet nō ē idem aliqd
tȝa a conuertibili ad cōuertibile et añs
pȝ iductiue exponēdo istum term nū
differt:et ultra cuilibet ē non idem ali
quid.ergo cuilibet non ē idem aliqd
tȝa ab affirmatiua de predicato infi
nito ad negatiuā de predicato finito
et ultra cuilibet nō est idem aliqd.g
nulli ē idem aliquid tȝa per negatōeȝ

prepoitam.¶ Huic dicit ut prius p
negando ɔñam:quia regula intelligi
tur in terminis discretis.ul aliter si ly
nō cū dicit ñ idē ifinitat totū predica
tū nō ē cōuertibile.si uero ly nō infini
tat solū ly idem tunc ē a conuertibili
ad cōuertibile:sȝ nō uȝ ɔa qa deficit qn
ta limitatō.¶ Tñ attēde ꝙ nō simplr
cōuertunt differt aliud et nō ideȝ.nā
i diuis pater differt a filio et nō ē aliud
a filio:lȝ sit alius a filio:qa nō ē alia res
a filio:lȝ sit aa psona a filio:Silr pater ē
nō idē filio capiēdo ly nō idē i mascul
no genere:sed nō i neutro genere.vñ
in euangelio inqt dñs de se ipso.Ego
et pater unū sumus:et nō dixit sum
unus seu una persona quare.et ce.
¶ INFINITATO. Quia de finito ñ
seqtur:ut ñ tu es asinus et tu es.ergo
es asinus.
¶ CONSIMILITER SIGNIFICante.¶ Quia dato ꝙ ly.a: cōuertat cuȝ
ly asinus et ly nō.a.cū io termio capra.
tunc nō seqt tu nō es.a.et tu es.ergo
tu es non.a.qa antecedens ē ueruȝ et
cōsequens falsum:et hoc quia ly.a.ifi
nitum non significat consimiliter si
cut finitū:et infinitū et ifinitū debēt
significare cōsilr salua oppōe.
¶ DE CONSVETO MODO LOquendi.¶ Quia de incōsueto modo
non sequitur:ut tu homo nō es et tu
es.ergo tu nō homo es tenendo etiaȝ
fm non infinite:ut regula petit.
¶ EST BONA CONSEQVENtia.¶ Nam bene sequitur tu non es
deus:et tu es.ergo tu es non deus: et
ita in omnibus aliis discurrēdo. Nūc
sequitur limitatō tertie et quarte re
gule generalis Aristotelis.

¶ AB AFFIRMATIVA DE PREdicato finito ad negatiuaꝫ de predicato infinito ē bona ɔña. ¶ Sed nō econuerso nisi cū cōstātia subiecti:sꝫ qa he due regule cōsilr limitant̄ sicut et secūde ꝑcedentes. ¶ Nam 3ª eget.xi.limitationibꝫ:sicut et pª et quarta.viii. sicut secūda.Ideo qa nullus hic est labor nouus:nisi supflua quedam replicatio tam scribendi q̄ legendi sup sedebo et studēti exercitiū utile derelinquā dum predicta replicādo ac ꝓportionabiliter exēplificādo precedentia cōfirmabit et presētia delectabūt.sufficit ergo hic exēplū ponere utriusqꝫ regule.Exēplū prime tu es homo.gº tu nō es nō hō.Exemplū secūde tu nō es nō hō:et tu es.ergo tu es hō.postremo seqt̄ limitatio quinte et sexte regule generalꝰ Aristotiles.s.

¶ AB AFFIRMATIVA DE PREdicato priuato. ¶ Ad affirmatiuam dꝫ predicato infinito ē bona ɔña.Sed nō ecōuerso.unde bñ seqtur hoc ē cecᵐ ergo hoc ē nō uidēs:sed nō econuerso. Sūt aliqua notāda qa he due reglꝰe ultime limitatōe nō egēt:sed declaratōe iō uolo quinqꝫ notare et statim erit finis istarū reglarū generaliuꝫ et ɔñter prime partis huius tractatus ad laudē patris eterni q ē prima ꝑsona diuina.

¶ Pº nota ꝙ nomē infinitū et nomē priuatiuū se habēt:sicut magis cōmune et minus cōe.ois eni cecus ē nō uidens:sed nō ecōuerso.ideo nō mirum si ab affirmatiua dꝫ predicato priuato ad affirmatiuā de predicato ifinito ē bonū argumentū:sed nō ecōtra:sicut ab iferiori ad suū supius affirmatie.vꝫ argumentū sine districtōe et nō econuerso. ¶ Cā aūt q̄re terminꝰ ꝑuatiuus ē inferior ad terminū ifinitū ē:qa nomen ifinitū significat oppoitū significati termini finiti:sed ꝑuatiuū hoc ēt significat et cū hoc cōnotat aptitudinē sui subiecti ad habitū.et hec cōnotatō restrigit significatū eius sicut ly hō ꝑsonalꝰr sumptus ē iferius ad ad ly aial personalꝰr sumptus:qa aial significat substātiā aiatam sensitiuā:sꝫ ly hō ultra hoc addit rōnalitatem.et pp hoc species restringit significatuꝫ generis.ita i propoito de termino ifinito et priuatiuo et p hoc pꝫ ambarū regularū ueritas. ¶ Zº nota ꝙ de terminis ifinitis solet dari regula.qꝫ quāto terminus finitus significat pauciora tā to ifinitatꝰ significat plra et eɔº.qꝫ ē itelligēdū ꝭꝫ ꝑdicatōem et nō ꝭꝫ ordinē ꝑdicamētalē.nā termini infiniti se habent sicut magis cōe et minus cōe et nō ꝭm superius et iferius qꝫ est de natura predicati.et ratō ē qa termini ifiniti et priuatiui nō sūt i aliquo ꝑdicamento nisi forte p reductōem. Preterea si termini ifiniti eēnt i predicamēto p se et directe.tūc arbor ꝑdicamēti substantie ifinitata et euersa ifinita haberet generalissima et unū solū indiuiduū et ꝑas solas spēs specialissimas:que si cōcederent̄ i teminis ifinitis fortassis nō esset peccatū mortale:sed primū ē facilꝰ pro iuuenibꝫ.

¶ Tertō nota ꝙ noia uerbalia terminata i bilis ulꝰ i bile sunt equoca ad significāduꝫ possibilitatē et aptitudinē ut i exēplo declarē.Si qs ꝓpe morteꝫ foret adeo uirtute ꝓstratus ut nulluꝫ posset mēbrum mouere:sꝫ solum cor moueretur motu sistolis et diastolis

Tunc si risibile dicit aptitudinem ē cō
cedendū:qa iste hō ē risibil' formal'r eni
seqt' iste ē hō.g° iste ē risibilis:sumen
do risibilis aptitudinal'r:sed sumendo
risibile potēnal'r ē negandū ꝙ iste hō
ē risibil':qa optie seqt' iste hō non pōt
ridere.ergo iste hō nō ē risibil' sumen
do risibile potētial'r a cōuertibili ad cō
uertibile. ¶ Ex quib3 p3 ꝙ nō sequit'
iste hō nō pōt ridere.ergo iste hō nō ē
risibilis seu natus ridere.Patet ulteri°
ꝙ sor.cecus a natiuitate ul' pro tēpore
post debitū tempus quo deberet na
tural'r habere uisū:l3 nō posset uidere:
tū adhuc ē cōcedēdū ꝙ ē aptus natus
uidere. ¶ Et pp hoc p3 ꝙ nomē priua
tiuum:sicut sūt cecus et surdus et hu
iusmodi duo negant et duo asserunt.
negant enim actū et potētiā sicut ce
cus nō uidet nec pōt uidere:sed asserūt
subiectum et aptitudie3.nā cec° et si
nec uidet nec uidere ualet ē tñ aliqd
quod natū ē uidere.Et per hoc pōt cō
cedi ꝙ celū ē corruptibile l3 nō possit
corrumpi:et ꝙ hō ꝑpe mortē ē risibil'
et non risibilis:qa in equocis nō ē con
tradictio.sumēdo ly risibile in pria ap
titudial'r:in secūda potētial'r. ¶ Quar
to nota ꝙ termini cōpositi cū hac dcō
ne in sūt ēt equoci.nam possūt dupl'r
teneri.p° negatiue seu infinite:2° pri
uatiue.verbi gratia pūctus ē idiuisibil'
si tenet' ly in p° mō ē uera.si 2° mō ē
falsa:qa significat pūctū habre aptitu
dinē ad diuidi.Et io iste due propositi
ones sūt ambe false.ille pūctus est di
uisibilis.et iste pūctus ē indiuisibil' te
nēdo ly in priuatiue nec diuisibile nec
idiuisibile isto mō cōtradicunt nec an
tecedūt ad cōtradictoria:sed tenendo
ly in infinite esset īpossibile et contra
primū principiū supius limitatū:quia
sunt cōtradictoria incōplexa saltem s
plicite. ¶ Et si diceres tunc ista propo
sitio hō ē asinus sic significādo nec es
set possibilis nec īpossibil'. ¶ Huic di
citur cōcedendo totū tenēdo ly in pri
uatiue sed nō infinite:qa l3 inter con
tradictoria nō det' mediū:tamē inter
priuatiue oppoita bene ē dabile medi
um.uerbi gratia .si quis hēt duos bo
nos oculos et dormiat uel sit in tene
bris.tūc nec ē uidēs nec cecus:sed est
nō uidēs.Ita ē in ꝓposito. ¶ Et cā hui°
ē quia nomē priuatiuū nō solū negat
actū:sed potētiā.sed pōt eē ꝙ aliqs ca
reat uno istorū tātū et nō ambobus.s.
solo actu uidendi et nō po' uisiua seu
uisu.et tūc talis nō ē uidēs nec cecus.
¶ Verūtñ noli cōfidere ꝙ semp ly in
possit dupl'r teneri i ꝓpōe imo aliquā
do solū tenet' ifinite:et n° mō priuati
ue.sed qñcūqꝫ ly in pōt teneri priuati
ue:tunc nō pōt teneri ēt infinite:et cō
sequēter dupl'r sed nō ecōuerso:qa ifi
nitu3 et priuatiuum se hñt sicut ma
gis cōe et minus cōe:ut prius dixi. S3
dices quō pōt cognosci qñ ly in tene
tur ifinite priuatie:ul' infinite solum.
¶ Huic dicitur ꝙ facil'r potes cogno
scere si pspexeris qd negat ly in dum
cōponit' uni ū negat aliquod positiuū
de natura boni et perfectōis ul' negat
aliqd priuatiuū l' defectū et d' natura
mali siue impfectōis.si p° mō tūc pōt
teneri dupl'r.si 2° mō tūc nō pōt tene
ri nisi ifinite.uerbi gratia imortale ne
gat potētiā l' aptitudinē mortis. ¶ Silr
incorruptibile et idiuisibile negāt ali
quid de natura mali:qa mors corru

f

ptio et diuisio que preparant ad cor ruptóem sūt de natura mali. ¶ Et iō ꝑdicti termini nō possunt: teneri pri uatiue: sed solū īfinite. Et ī ueritate di cunt perfectōez et habitū: qa negatō mali ē bona: sicut econtra remotō bo ni seu negatō ē mala ¶ Similr īfinitū dicit negatōnem finis seu termini. Et hoc absolute ē bonū saltez in his que dicunt pfectōem: sicut ē uita eterna. iō nō ē terminus priuatiuus sed infini tus solū: sed ly iniustus pōt teneri du pliciter p° infinite ꝑ nō iustus. secūdo priuatiue: qa dicit negatōem boni ha bitus. s. uirtutis iustitie cū sit d' nume ro bonorū cum uirtus sit bona quali tas mentis secūdū beatum Augusti nū. ¶ Et ppea si tibi ꝑpōit' utrū lapis sit iiust°. dēs distīguere qapōt teneri duplr. s. priuatīe et īfinite et infinite ē uera. ꝑuatīe uero ē falsa. ¶ Quito no ta ꝙ oppō ē duplex. s. cōplexa et icōple xa. et iterū cōplexa ē q̄druplex. s. cōtra ria subcōtraria cōtradictoria et subal terna. de quibus prio tractatu in figu ris mobilibus et de i esse dictū ē. ¶ Sz oppō complexa de qua ad pn̄s sermo ē iterū ē quadruplex. s. cōtradictoria ꝑ uatiua relatia et cōtraria. ¶ Oppoītio cōtradictoria ē inter terminos finitos et īfinitos: ut hō et nō homo: uidēs nō uidēs: cecū nō cecū. ¶ Oppoītō priua tia ē īter terminos significātes hitum et priuatōem illius hitus: ut uisus ce citas auditus surditas lumē tenebra. ¶ Oppoītō rellatiua uersat' circa ter minos d' ꝑdicamēto rlōis: q mutuo ad inuicē dicūt': sicut pater et sua proles seu parēs: et sua proles. ¶ Oppoītio cō traria ē īter terminos: significātes seu cōnotantes formās positiuas contrari as: sicut calidū et frigidū cōnotant ca liditatē et frigiditatem que sūt forme positiue cōtrarie: sed caliditas et frigi ditas significant et nō connotāt frigi ditatē et caliditatem et in ꝑsenti p cō notare intelligit' significare: et inter has quattuor oppoītōes incōplexas ē ordo: qa oppositō cōtradictoria ceteris tribus ē prior qd' facile deducit'. Illud enim altero ē prius a quo nō conuer tit' subsistēdi ɔn̄a teste Aristotele in post predicamētis. sed a ceteris tribus oppoītōnibus ad cōtradictoriā ē bona ɔn̄a et non econuerso. ergo cōtradicto ria oppoītō ceteris tribus est prior qd' erat probandū. ɔn̄a patz cū maiori: et minor gradatim deducit' per exēpla si qua eni sunt uidēs et cecū. ista sunt uidens et nō uidēs: ut ē manifestuz et nō econtra ut pz de uidēte et ligno. ¶ Similr si qua sunt parēs et sua proles ista sunt parēs et nō parens: sed nō cō uertunt': ut patz in sor. et ligno. Ita eti am si qua sūt calidū et frigidū. ista sūt calidū et non calidū: sed nō econuerso Celū enim et ignis sunt calidū et nō calidū: sed non sūt calidū et frigidum ¶ Quare relinquit' ꝙ oppoītō cōtradic toria ceterarū icōplexarū ē prima et relique posteriores ea. et qa omne po sterius ad suuz prius reducit' quēad modū littere ad syllabas. ergo tres op poītōnes ad icomplexā cōtradictoriā reducūtur. Et ipsa oppoītum oppoītō num etiā possibiliū ē pria radix: ita ut intellectus nullā possit formare opoītō nem quādo formalr ul' uirtualr cōtra dictoriā exprimat ul' icludat. ¶ Harū quattuor oppoītōnum icōplexaruz in

his regulis nõ fit mẽtio nisi duarũ.s.op
positõis cõtradictorie in quattuor pri
mis regulis Aristotel' et priuatiue op
positõis ac cõtradictorie simul in quĩ
ta et sexta regulis eiusdem. ¶ Ego tñ
uolui latius omẽs oppõnis species nu
merare: qa illud nõ modo ĩ logica ue
rũ ẽt in phia et ꝑsertim pᵒ physicorũ
ubi tria pricipia trãsmutatõnis natu
ral' a phio assignant̃.s.materia et for
ma et priuatio multũ utilitatis adole
scentibus afferre pspexi: si in his eru
diti altõra petierit. Et sic finẽ prie par
ti huius tractatus ipono quo ad diffi
nitõẽs diuisiones et generales ꝯñarũ
reg'las que numero sunt.xxx ¶ Ad
laudẽ eius q triginta argẽteis ꝓ nobis
se uendi et mori uolũtarie passus est
Nũc ad secũdã huius tractatus parti
culã.s.ad spãles cathegoricarũ reg'las
limitandas. intẽtio breuiter cõuertat̃
deo agamus gratias.

POSTQVAM GENE
rales ꝯñarũ regulas certis
limitatõibus prescripsi tẽ
pus est ut ad spãles cathe
goricarũ regulas cõsideratio appona
tur. In hac secũda pte principali huiᵒ
tractatᵒ tria ad laudẽ trinitatis agere
ꝑpono. ¶ Prio arborẽ quãdã figurabo
ĩ q̃ oẽs ptic'lares cathegoricarũ regu
le cõcludunt̃. ¶ Secũdo sill'uʒ resoluto
riũ suis cõditõnibʒ limitabo ppea qa
m'ltarũ regularũ spãliũ subsequẽtiuʒ
ẽ fũdamentũ preserti penes superius
et iferius. ¶ Tertõ singulas ꝯñarũ spe
cialiũ reg'las in cathegoricis limitabo
sit igit̃ in primis hec arbor ante ocu
los mentis cũ suis declaratõnibus cõ
tinuo presentata.

¶ Termini.
¶ Pertinẽtes — ¶ Imptinẽtes.
¶ Disperati — ¶ Sequentes.
¶ Mutuo — ¶ Non mutuo.
¶ Prior et posterior
¶ Cõuertibiles relatiui. Supior et iferior

¶ Nunc pro declaratõne huius arbo
ris uolo singula eius mẽbra limitate
describere. Et primo iptinentia: et cẽ.

¶ TERMINI IMPERTINENTES.

¶ Sunt quoruʒ unus de alio possunt
affirmari et negari et ista ꝓprietas cõ
uenit omibus termis.
¶ VERE. ¶ Quia sor. et asinus nõ sũt
termini imptinentes imo pertinẽtes
disperati: et tamẽ de sor. põt affirmari
false et negari ꝙ esset asinus.
¶ VICISSIM. ¶ Quia sor. et homo ñ
sunt termini ipertinẽtes: immo perti
nẽtes sequela. ¶ Et hoc ideo quia licet
sor. uiuẽte posset uerificari ꝙ ẽ homo
Et eo mortuo ꝙ non est homo tamẽ
non potest iterum naturaliter uerifi
cari de sorte ꝙ sit homo postquã ẽ ue
rificatum ꝙ non ẽ homo: nisi miracu
lo Lazari u'l in resurrectõe uniuersali
sʒ istud ẽ supnatural'r.
¶ VNIVERSALITER. ¶ Et ꝓpterea
animal nõ est ipertinens ad ly homo.
q̃uis possʒ milies uerificari pticul'r seu
idefinite ꝙ aial est homo et al' ñ ẽ hõ
et iterum animal ẽ homo. ¶ Et propter
hoc idem pater et filius non sunt ter
mini imptinentes imo relatiui quis
pater sit filius et pater nõ sit filiᵒ et sic
iterum et iterum dato ꝙ aliqs sit tan
tum pater. et aliquis pater et fili. ¶ Si'r

f.ii

f2

¶ Similr termini se habẽtes secũdũ priᵒ et posterius nõ sunt imptinẽtes pp dfectũ huius quarte proprietatis. possumus enĩ affirmare uere ꝙ unũ ẽ duo et unũ non ẽ duo. dato ꝙ unũ lignuꝫ sit duo pedalia et unum aliud lignuꝫ sit tria pedalia: sed non uerificatˀ uniuersalr. et hoc secũdũ opinioneꝫ que cõcedit idemptice ꝙ totũ ẽ sue ptes.

¶ NON CORRVPTO ADEquato significato subiecti. ¶ Ideo sor. albus et hõ nõ sunt termini imptinẽtes cũ se hãbeant secũdũ superius et iferius: et tamẽ si sor. nũc sit albᵒ et cras niger tertia die albᵒ et quarta niger et sic uicissim. tũc uerificabitˀ successiue de sor. albo ꝙ ẽ homo et postea ꝙ nõ ẽ homo et iterũ et iterũ. et cã eius qa licet pars significati subiecti non corrũpatˀ: tamen significatũ adeq̃tuꝫ corrumpitˀ. s. sor. albusˀ qa nõ remanet albus cũ albedo corrũpatˀ.

¶ TAM EXPLICITO QVAM implicito. ¶ Quia nõ sufficit solũ significatũ adequatũ explicitũ nõ corrumpi sed oportꝫ etiã iplicitũ adquatũ significatũ nõ corrũpi. ¶ Et p hoc soluitur argumentũ cõe dato ꝙ sor. sit bipedalis et postea augeatˀ. tunc suppoito ꝙ totũ sit sue partes uidetˀ ꝙ ly homo psonalr sumptũ sit imptinẽs ad ly hoc demonstrato bipedali quod tamẽ est falsũ. qa ly hoc et sor. couertuntˀ. ergo sicut sor. ẽ inferius ad ly homo: ita ly hoc. tenet ꝯña: qa termini demõstratiui recipiunt cõditionẽ a demonstrato et quod illud sequatˀ sic cõiter deducitˀ: qa de hoc uerificatˀ nũc ꝙ est homo postea uerificatˀ dr hoc ꝙ nõ ẽ homo: qa continuo post hoc instãs p casum hoc bipedale ẽ pars sor. Sꝫ nunq̃ erit ita ꝙ pars sor. ẽ sor. seu homo secũdum omnem opinionem mũdi. ergo et ce. ¶ Huic dicitˀ ꝙ si per ly hoc demonstretˀ sor. non cõnotando ꝙ sit bipedalis. tunc non esset uerũ ꝙ de hoc uerificaretˀ ꝙ non esset homo subiecto nõ corrupto. sed si p ly hoc demonstratˀ illud bipedale cõnotando sorteꝫ esse bipedalẽ ita ꝙ nõ sit demõstratõ pure substãtialis: sed cõnotatiua. tunc cum casu dicto adequatũ significatũ subiecti quod demonstratˀ per ly hoc corrumpitˀ: quia licet hoc bipepale nõ desinat esse sor. tamẽ sor. desinit esse hoc bipedale. ¶ Et licet hec duo bipedalia corporis nõ desinãt esse: tamẽ desinunt eẽ totũ corpus sor. et incipiunt esse pars corporisˀ totalis: et licet sortes nõ desinat esse nec hoc bipedale corporis desinat esse: tamẽ sor. desinit esse hoc bipedale: sicut cũ sor. albus desinit esse albus: et tamẽ nõ desinit esse tunc albedo desinit esse et sor. desinit esse hoc demonstrando sortẽ albũ cõnotatiue: ita i propoito aggregatũ ex anima intellectiua et bipedali sui corporis nõ desinit esse: quia sor. nihil omnino pdit: tamẽ sor. desinit esse illd aggregatum. ¶ Et causa huius ẽ: quia ad hoc ꝙ aliquid sit sor. oportet ꝙ sit totum et nõ pars et ly hoc in casu nõ solũ significat sor. sed hanc totalitateꝫ bipedalem: sicut hoc album ultra hoc cõnotat albedineꝫ. corrupta autẽ albedine uel hac totalitate. tũc corrumpitur significatũ adequatũ subiecti saltem implicitum. ¶ Exquibus omnibus collige ꝙ sex proprietates debẽt habere termini imptinentes, sicut sũt

ſor.et albuꝫ ſor.et curreńs:et huiuſmōi qa omés habét cōditōnes aſſignatas.
¶ Iuxta hoc cōcedit᷑ ꝙ licꝫ ſor.et plato i recto ſint termini diſperati:tamē ſor.i recto et plato i obliquo nō ſūt termini diſperati:imo imptinentes qa uiciſſim pōt uerificari ꝙ ſor.eſt platonis et ſor.nō eſt platonis.et iterū et iteruꝫ ſor.nō corrupto:ſicut ſi ſor.prio eſſet ſeruus platonis et poſtea liber deinde rediret ſeruus:et iterū fieret libertus:et ſic ultra.et cā ē:quia lꝫ ſor.et plato i recto ſignificēt idē et in obliquo nō tamē eodē modo. Et pp diuerſuꝫ modum ſignificādi fiūt imptinētes ex diſperatis. ¶ Et iuxta hoc cōcedit᷑ ꝙ qcquid ſignificat ly hō ſignificat ly hōis ſed nō qualitercūqꝫ ſignificat ly homo ſignificat ly homis:qa ly homo ſignificat omēꝫ hominē per modū quis et ly homis per modū ut cuius.Et cōſimiliter dicit᷑ ꝙ ly omis modus ſignificat omēꝫ modū:ſed nō ſignificat omneꝫ modū omni mō.qa ſignificat omēm modū per modū ut qſ.Similr ly omni mō ſignificat oēꝫ modū:ſed nō omni modo:quia ſignificat p modū abſoluti.i.per modū ut quo:et nō p modū:ut qs nec aliorū caſuū. ¶ Et gratia exercitii concedit᷑ ꝙ hoc cōplexum omis hō ſignificat oēꝫ hominē:ſed nō oēm hominē ſignificat imo nullū hominē ſignificat.Et nō cōcedit᷑ pp aliquā appellatōem ratōis:ſed ꝑpter ſuppōnem imobilem:ſicut cōcedit᷑ ꝙ neceſſario omis homo ē aīal.et tamē nō omis hō neceſſario ē aīal.imo nullus homo neceſſario ē aīal.et promitto tibi omneꝫ denariū:et tamē nullū denariū ꝑmitto. ¶ Et ut iſtud pateat iuuenibus pono ꝙ ſor habeat ī mēte ſua cōceptum omis homis per hoc cōplexū.omis hō ita ꝙ cogitet de omni hōie per hūc cōceptū cōplexū omis homo.et uolo ꝙ nō habeat conceptū ſinglarē ſor.nec platonis nec alterius homis mere ſingulariter.tūc patet ꝙ ſor.itelligit oēm hominē:et tamē nō omnē hominē intelligit:qa ſi nō:det᷑ opoitū .ſ.oēm hominē intelligit et patꝫ qđ ē falſū:quia tunc ſequit᷑ oēm hominē intelligit et iſti ſūt omēs homies.ergo hūc intelligit et hūc intelligit:et ſic de ſingulis. tūc ultra hunc itelligit.ergo hūc itelligit quod ē cōtra caſum nec refert:qa arguit᷑ a ſenſu diuiſo ad ſenſū cōpoſitū quia nec cōfuſio ipedit nec appellatio ratōis cū pronōie demōſtratio ſimpliciter ſūpto:ut in tractatu de ſenſu cōpoito et diuiſo declaraui. ¶ Et ſicut ē poſſibile ꝙ ſor.itelligat oēꝫ hominē:licet nullū intelligat:ita eſt poſſibile ꝙ iponat ad ſignificādū hoc cōplexum. .ſ.omis homo:et tūc patꝫ ꝙ ly omis hō ex ſubordinatōe ſignificat oēm hominē:et tamen nullū hominē ſignificat.
¶ Et iuxta hoc cōcedit᷑ corelarie qđ omīa uerba ſignificātia actū mentis:et iſta uerba que ſignificāt actū ſignificatum:ut ſuppono.ſignifico.diffinio.ſubicio.ꝑdico et ſimilia cōfūdunt cōfuſe tantū imobilr licet cōiter dicatur opoitū:et hec dixi gratia exercitandi iuuenes. ¶ Termini uero ꝑtinentes ex oppoito deſcribunt᷑:qa ſūt illi quorū unus de alio nō pōt affirmari et negari uere uiciſſim et uniuerſalr non corrupto adeq̄to ſignificato ſubiectitā explicito q̄ iplicito.Et hi ſunt duplices.ſ.diſperati et ſequētes. ¶ Termini

dispati sút illi quorũ un⁹ nõ pót d' alio
uere affirmari.manẽte significatõe p̄
maria qd' dico:qa ly hó et asinus mu
tata significatõe possẽt de se iuicẽ ue
rificari affirmatie:et tñ núc sút dispa
ti. ¶ Sed cõtra hãc descriptõe3 arguit
magister tripl'r. p° qa ly ñ hó et ly hõ
sũt termini dispati:et tñ de se iuicẽ ue
rificãt.nã ly risibile uerificat de ly hõ
et ly risibile ẽ ñ hó cũ sit terminus.g°
ly nõ hõ uerificat de ly hõ. ¶ Huic di
cit negãdo ɔñam:sed o3 sic arguere
ly risibile uerificat de ly homo:et ly ri
sibile ẽ ly nõ homo.g° ly nõ homo ueri
ficat de ly homo:sed minor ẽ falsa:qa
iᵉ terminus risibile nõ ẽ iste termin⁹
nõ homo:tñ cõcedo q̄ nõ hõ uerificat
de ly homo:ut argumẽtũ pbat. ¶ Sed
ex hoc nõ sequit q̄ ly nõ homo uerifi
cet de ly hõ:qa tũc hec esset uera hõ
ẽ nõ homo:quod ẽ falsum.nec sequit
nõ homo et ly hõ cõuertunt.g° ly ñ
hõ et ly hõ conuertunt:sicut nõ seqt
aliquid et ly asinus conuertunt.g° ly
aliqd et ly asinus cõuertuntur.añs est
uerũ:qa ly rudibile et ly asinus cõuer
tũt et ly rudibile ẽ aliqd.g° aliqd et ly
asinus cõuertũt.t3ª ab iferiori ad suũ
supius sine distributõe et aliq° signo
ipediẽte:et tñ ɔ͞ª ẽ fᵐ:qa tũc õe qd' eẽt
aliqd eẽt ly asinus et ly asinus eẽt ter
minus trãscẽdens et i pñti sumo ter
minos material'r p sibi silib3 stãtib3 p
sonal'r. ¶ Et si dicis hõ et asinus nõ ui
dẽt termini dispati qa mutuo se ife
rũt.g° sũt ɔuertibiles.t3ª et añs pbat.
nã si hõ ẽ asinus ẽ et eɔ° cũ spẽs i uni
uerso sit neceᵉ. ¶ Huic dicit negãdo
istã ɔñam:s3 o3 sic arguere.i se mutuo i
ferũt formal'r.g° ñ sunt dispata:s3 aª
ẽ fᵐ:qa soᵐ material'r se iferũt ex eo
q̄ ɔñs ẽ neceᵐ:et tñ oᵐ ɔñtis ẽ itelligi
bile cũ añte absq3 cõtradictõne stare.
¶ Z° arguit pcedẽdo q̄ hõ et asin⁹
nõ sũt termini dispati:qa ly asinus eq̃
bñ affirmat de ly hõ:sicut ly al' s3 hõ
et al' nõ sũt termini dispati.g° nec hõ
et asinus.ɔª p3 et añs pbat.nã i hac p
positõne hõ ẽ al' ly al' oª aialia signifi
cat.al'r ñ p̄dicaret supius de inferiori
sed essẽtiale de essentiali si soᵐ signifi
caret hoie3.g° iª ppõ significat homi
nẽ esse oª aialia:et ɔñter hominẽ esse
asinũ.et iª ppõ ẽ uera homo ẽ al'.g°
asinus sic affirmat de ly homoª:sicut
ly aial qd' erat pbãdũ: ¶ Pro solutõne
huius argumẽti noto q̄ iº tria se hñt
p ordiem.s.significare suppõere et ue
rificari.nã p quocũq3 terminus suppo
nit significat:s3 nõ eɔ° et pro quocũq3
uerificatur p illo suppõit et ɔñter si
gnificat:sed ñ ecõuerso.vñ i hac ppõe
homo ẽ al' ly aial oª aialia pñtia futura
possibilia imagiabilia significat:sicut
facit extra ppõem:qa ñ pdit significa
tõem suã:sed ñ nisi p pñtibus aialibus
supponit rõe uerbi de pñti et l3 p om
ni aiali pñti supponat disiũctie cũ stet
determinate et sub tali termio liceat
descẽdere disiũctie ad oª sua suppoita
cum debito medio non tñ p omni aia
li pñti uerificat:sed soᵐ p homine p̄
senti uerificat:sicut et iª disiunctiua
homo ẽ asinus ul' hõ ẽ leo ul' hõ est hõ
nõ ẽ uera:nisi p homine l' p tertia pte.
¶ Et p hoc p3 solutõ ad argumentu3
negãdo q̄ i iª ppõe hõ ẽ animal asin⁹
uerificet affirmatie de hoie.nec seqt
ly aial i hac ppõe õe al' significat et p
õi ali suppõit.g° p õi ali uerificat ul' p

ói alī pōti uerificat̄ ut ex notato liq̄de potuit apperē. ¶ Tertó et ultio arguit̄ sic.ª ē uera hō ē asin⁹ sic p̄cise signi ficando.g⁹ hō et asinus ñ sūt termini dispati.aīs p̄bat̄: qa sua contradicto ria est falsa.g⁹ et ce.aīs p̄bat̄ p̄suppo nendo q̄ quicqd significat unū con tradictoriorū aliquo mó.illud iddeʒ si gnificat reliquum oppoīto modo:sed ista p̄pó homo ē asin⁹.significat q̄ hō ē asinus ul'q̄ homo ē animal disiunc tiue:qa p̄pó significat qcquid sequit̄ ad eā et a parte disiūctiue ad totaʒ si ne impedimēto ē bona ꝯña.ergo sua oppoīta contradcórie.s.nihil qđ est hō est asinus significabit oppoīto mō co pulatiue iª eadē.s.q̄ nihil quod est hō ē asinus et quod nihil qđ ē hō ē aīal.sʒ istud significatū copulatū ē fᵐ p̄ secū da pte.ergo totū ē fᵐ:qa ad falsitateʒ copulatiue sufficit unā ptē eē falsam: et pʒª qa copulatia et disiūctiua đ par tibus ꝯtradicētibʒ ꝯtradicūt. ¶ Pro so lutōe i⁹ argumēti noto q̄ significatū p̄pōis ē duplex.s.rep̄sentatiuū et asser tiuū.et assertiuū iterū ē duplex princi pale et s̄ariū et sic in sūma ē triplex p̄ pōis significatū. rep̄sentatiuū ē qđ p̄ p̄pōem rep̄sentat̄ seu significatur et hoc mō ista p̄pō hō ē al' significat ho minē eē asinū:qa cum ista p̄pō signifi cet iuxta cōpōeʒ suarū partiū p̄cise p̄ marie significantiū et ly aīal óe al' si gnificet.ergo s̄m totū ambituʒ sue si gnificatōis autētice rep̄sentat. ¶ Aliud exᵐ p̄ iunioribus clarius pono certū ē q̄ quelʒ disiunctia affirmatia cuiusli bet sue ptis significatū represētat et nullum asserit saltem de forma:qa a disiuntia ad alterā ptē nō uʒ argumē

tū:nisi destruat̄ altera pars ecce q̄ al' qđ ē significatū rep̄sentatiuū qđ tñ ñ ē assertiuū. nā assertiuū ē illud quod formal'r seqt̄ ad aliquā propoitōnem et hoc ē duplex ut dixi.s. principale et s̄ariū. ¶ Principale ē illud qđ ē sil'e ora tioni ifinite seu dcō p̄pōis nullo ad to nec subtracto:sed adeq̄to sūpto et sic ista p̄pō hō ē aīal significat assertie pri cipal'r hominē eē al'. ¶ Secundariū uo ro ē q̄ formal'r seqtur ex aliqua p̄pōe et non ē sil'e orōi ifinite i⁹.ex q̄bus pʒ q̄ ista se hñt p ordinē s̄m magis cōe et minus cōe.nam omne significatū assertiuū siue pricipale siue secūdari um ē rep̄ñtatiuū et non econuerso.si mil'r omne significatum principale ē assertiuū et rep̄sentatiuū et nō ecōtra Et omne secūdariū ē represēntatiuū et assertiuū et non ecōtra. ¶ P⁹ ergo ē significatum rep̄sentatuʒ s̄o asserti uum.3⁹ ista duo.s.pricipale et s̄arium ¶ Pʒ ulterius q̄ una p̄pō q̄tenus ē una nō hēt nisi unū significatum pricipa le lʒ inumerabilia hēat represētatia et s̄aria.et si mihi ñ credis queso dicat quot formal'r secunt̄ ad istā p̄pōnem terra ē rotunda.et pp hoc ueritas et salsitas p̄pōis attēdit̄ penes significa tū assertiuū pricipale et nō penes rep̄ sentatiuū et s̄arium.pl'uries eni cōtin git q̄ p̄pōis false sit p'a adeq̄ta signi ficata rep̄sentatia et secundaria uera sicut patet de hac p̄pōe ipossibili hō ē asinus ad quā formal'r sequit̄ hoīem eē al'qđ ē uerū et necessariū.hoc aūt itellige ubi significatū p̄pōis sit aliqd ex pte rei:sicut supi⁹ pª pte hui⁹ tra ctatus du⁹ .vii.et primo notabili dixi ¶ Pʒ ēt qđ p̄pōnis uere óe significatū

aſſertiuum oportet eē uerū ſemp itelli
ligēdo de ꝓpōe cuius ſignificatū ē ali
qd.ſed ꝓpōis falſe nō oportꝫ:ſꝫ ſufficit
ꝙ pricipale ſit falſū ꝗuis plura ɔſequē
tia ſint uera:ſicut dixi de iſta homo ē
aſinꝰ.Patꝫ etiā ꝙ nō ſeqꝛ ſignificatū
huius ꝓpōis ē falſū.ergo hec ꝓpō ē fal
ſa.patꝫ de ſignificato repreſentatiuo.
huius propōis homo ē aīal.¶ Ex quo
etiā patet ꝙ nō ſequitꝛ ly homo ſigni
ficat hominē.ly eſt ſignificat eē.ly aīal
ſignificat aſinū ſeu aſinū ſignificat:
et iſta ꝓpō hō ē aīal preciſe ſignificat
ex compōe ſuarū partiū ꝑciſe primaᶜ
ſignificātiū.ergo iᵃ ꝓpō homo ē aīal ſi
gnificat principalꝛ uꝉ aſſertiue hoieꝫ
eē aſinū:ſed ſolū ſeqꝛ ꝙ ſignificat ho
minē eſſe aſinū et hoc ē uerū repreſē
tatiue.¶ Sed ad ꝓbandū illud oportet
ſic arguere ly hō ſignificat principalꝛ
hominē et ly ē principalꝛ eē et ly aīal
pricipalꝛ aſinuꝫ:et iᵃ propoſitō preciſe
principalꝛ ſignificat ex cōpōe ſuaruꝫ
ptiū preciſe primaᶜ ſignificātiū.ergo
ſignificat pricipalꝛ et ɔiter aſſertie ho
minē eē aſinū:ſꝫ aña ē falſuꝫ:qa ly aīal
ſecūdario uꝉ repſentatiue aſinū ſignifi
cat.¶ Et qñ dicitur quicqd ſignificat
unū cōtradictorioruꝫ diſiūctie reliquꝫ
ſignificat copulatiue.¶ Diciꝛ ꝙ hoc
ē uerū de ſignificatis pricipalibꝫ et ñ
de ſcariis:ſicut i argumēto aſſumeba
tur.nā iſta ꝓpō hō ē aſinus nō ſignifi
cat pricipalꝛ diſiūctiue hominē eē alꝛ
uꝉ hominē eē aſinū:ſꝫ ſcario hoc ſigni
ficat.Et ꝯ nō oꝫ ꝙ ſuū oᵐ ſignificet op
poſito mō copulatiue.nulla.n. ꝓpoitio
ſignificat principalꝛ copulatie uꝉ diſ
iūctiue.niſi ſit ipothetica.cathegorica
ſolū ſignificat cathegorice lꝫ poſſit cō
ſecutie ipothetice ſignificare.et iō qa
iᵃ ꝓpō hō ē aſinꝰ ſolū ſignificat pricipa
liter hoieꝫ eē aſinū ſua oppoita cōtra
dictorie.ſ.nihil ꝙ ē hō ē aſinꝰ opoſito
mō ſignificabit cathegorice.ſ.nihil ꝙ
eſt hō ē aſinus.Hec notabilia cū qbuſ
dam reſpōſionibꝫ.ꝑter dicta magiſtri
uolui hic iſerere:qa tiſbero noſtro cō
ſonant.

¶TERMINI SEQVENTES. Seu
ptinētes ſequela ſūt illi quorū unus ē
alterius formalꝛ illatiuus.et notāter di
co formalꝛ illatiuus:quia hō et aſinus
mutuo ſe iferūt de ſcdo adiacente:ſicut
pater et filiꝰ et tñ pater et filiꝰ ſūt ter
mini ptinētes ſequela:et hō et aſinus
ſūt diſpati.¶ Ratio ē quia relatia ſe
iferūt formalꝛ.diſpata uero materialꝛ
ppea qa ɔñs ē neceſſariū:ut dicēdo aſi
nus ē.gꝰ hō ē:uꝉ ecōuerſo pōt tñ intel
ligi cōtradictoriū ɔñtis cū añte.¶ Et ſi
diceres ꝙ magᵃ abuſio uerborū ē di
cere ꝙ terminus ſit illatiuus:qa hoies
faciūt diſcurſus et illatōes et ñ termi
ni ſeu dcōes.¶ Ad hoc rñō ꝙ p hec
uerba metaphorica itelligimus ꝙ ter
mini ptinētes ſequela ſūt illi quorū p
unius cōceptū formalꝛ unimꝰ uꝉ ue
nire poſſumꝰ i cōceptū alterius.¶ Alꝛ
potes dicere abſqꝫ aliq̄ metaphora ꝙ
ꝫ hō pricipalꝛ diſcurrat et iferat aliqd
ex aliqͦ tñ ſcario et iſtrumentalꝛ temi
nus ē illatiuus.i.ē illd mediāte qͦ hō i
fert:ſicut dicimꝰ ſcꝫ bonā grāmaticaꝫ
cōſuetā ꝙ iᵃ ſcra ſecat bñ ligna et tñ
ſecator ſecat et ñ ſcra niſi iſtrumētalꝛ
et ꝙ malleꝰ facit clauū et tñ faber fa
cit clauum principalꝛ.malleus uero in
ſtrumentalꝛ:ita ad ꝓpoſitū iſtrumēta
itellectus nō ſūt malleus nec ſcra nec

aliquod genus ferramēti: quia ista nō
sūt audita in domo dñi. ¶ Sed termini
cōplexi siue icōplexi uel intentōnes et
actus. Similiter etiā cū dicimus interdū
q ex ante fit ↄ non ē itelligēdū materi
aliter nec cōstitutiue: sed terminatie:
sicut etiā dicimus q ex mane fit meri
dies: et ex hoie fit cadauer.

¶ TERMINI MVTVO SE SEQuētes. ¶ Sunt illi quorū unus ē alterius
illatiuus formaliter et ecōuerso. dico for
maliter pp causā que prius dicta ē. Et
hi sūt duplices: quidā cōuertibiles: qdā
relatiui:

¶ TERMINI CONVERTIBILES.

¶ Sūt quorū unus ē alterius forma
liter illatiuus et ecōuerso respectu cu
iuscūqz uerbi. Et quilibz ē de alio affir
matiue uniuersaliter uerificabil ipis pri
marie signi ficātibus ul sic cōuertibiliter
sicut homo et risibile diffinitio et dif
finitū. sequitur eni formaliter de secundo
adiacēte homo ē. ergo risibile ē et ecō
uerso. sequitur etiā de tertō hō currit. er
go risibile currit et ecōuerso affirma
tiue uniuersaliter uerificatur q omis hō ē
risibilis et ecōuerso stante primaria si
gnificatōe: ul si fierēt p nouā impositi
oné de nouo cōuertibiles etiā stāte ta
li significatōne sunt affirmatiue uni
uersaliter uerificabiles de se iuicē: sicut
si ly homo et ly asinus cōuertantur. tūc
utraqz istarū ē uera. oīs homo ē asinus
et ecōuerso. licz nullus homo sit asinus
nec ecōtra: ut patet i materia de cōuer
tibilibus in arte obligatoria: et sic de
aliis terminis.

¶ TERMINI RELATIVI. ¶ Sūt quo
rū unus ē alterius formaliter illatiuus et
ecōuerso respectu sⁱ adiacētis tantū

sicut sunt q mutuo ad se inuicē refe
runtur: sicut parēs et sua ples.

¶ TERMINI NON MVTVO.

¶ Sequētes sunt illi quorū unus ē al
terius formaliter illatiuus et non ecōuer
so sicut homo et aial: unū et duo. Et hi
sunt duplices: quidā se habēt secūduz
prius et posterius: sicut unū et duo. q
daz sicut superius et iferius: ut homo
et animal.

¶ TERMINI SE HABENTES SE
cundū prius et posterius. ¶ Sunt illi
quorū unus ē alterius formaliter illatī
uus et nō ecōuerso respectu secūdi ad
iacentis tantū: sicut sunt isti termini
unū et duo. nā si duo sunt: unū est et
nō ecōuerso saltez formaliter. Et iste ter
minus dicitur prius a quo nō cōuertitur
subsistēdi ↄña. i. a quo nō ualet conse
quentia cū hoc uerbo suz es ē. existo
existis existit et huiusmodi. posterior
uero ē a quo ad alium cōuertitur subsi
stendi cōsequētia tantū et nō econtra
uerbi gratia. unū est prius duobus: et
duo posteriora uno. ¶ Et iuxta hoc cō
ceditur q non homo est prius q̄ homo
qa bene sequitur hō est. ergo pars eius
ē: sed pars hominis ē nō homo. ergo nō
homo ē. tenet ↄña: qa nulla pars hōis
ē homo: sed quelibet pars ē nō homo
sed nō sequitur ecōuerso nō homo ē. er
go homo ē cū sit intelligibile oppoitū
ↄñtis stare cum ante: ut patz añ mūdi
creatōnem. ¶ Et si dicis Aristoteles di
cit opoitū prio posteriorū: qa affirma
tio ē por negatōe: sicut ēt hitus ē por
priuatōe: ut ēt asserit i post pñtis ca
de oppōe. ¶ Huic dicitur dupliciter p rio q
lz aliq affir aliq negatōe sit prior ñ tñ
quelz affirmatio qlz negatōne ē prior

Aliqua tamē affirmatio ē prior nega tōne:seu omni negatōne est prior:et hoc non ē contra dicta. ¶ Aliter dici tur q̄ sumus i equiuoco.naʒ affirma tio est prior negatōne prioritate nobi litatis:temporis et cāe.nullus eni pri⁹ incipit ifinitare uł negare q̄ finite itel ligere seu affirmare:nisi enim prius i tellectus noster intelligeret homineʒ nunquā infinitando ītelligeret nō ho minē.et nisi prius itelligeret homieʒ esse hoc uł illud nunquā intelligeret negatiue hominem nō esse asinum ⁊ Et ideo quo ad operatōem intellectus nostri est prior finitatō et affirmatio q̄ infinitatō et negatō. Sed de tali pri oritate dignitatis tēporis uł cause nō est sermo ad presens.sed hic loquitur de prioritate illatōis formalis p quam intellectus potest itelligere et absolue re aliqd ab aliq⁹ et nō econtra. Quod uero dicebatᷣ de priuatōne et habitu nō est ad propositum: quia multū di stat terminus priuatiuus ab infinita to:sicut cecus a non uidēte cuʒ omne e⁊ cum sit nō uidens et nō econuerso ut patuit supra dubio ultio pᶜ ptis hu ius tertii tractatus.

¶ TERMINI SE HABENTES SE cundū superius et iferius ¶ Sunt illi quorū unus ē alterius formaliter illa tiuus et nō econtra respectu cuiuscū q̄ uerbi:sicut sunt isti termini homo et aial.naʒ si homo ē animal est et nō ecōuerso formaliter.et si homo currit animal currit et non ecōuerso.Diciᷣ autem terminus superior a quo non cōuertiᷣ cōsequētia.et in hoc differt terminus superior a termino priori dᷣ quo imediate antedictū ē.qa termin⁹ prior ē a quo non conuertiᷣ subsistē di cōsequētia tantū.i.cum uerbo sub stantiuo tantū.sed terminus superior diciᷣ ille a quo non cōuertiᷣ cōsequē tia absolute siue cū quocunq̄ uerbo tā substantiuo q̄ adiectiuo siue de se cundo siue de tertio adiacēte termi nus uero inferior ē ille a quo ad aliuʒ formalr ualet ɔn̄a absolute et nō econ uerso. ¶ Sed nota q̄ terminus iferior ad reliquum est duplex.s.p se et p acci dens.inferius per accidens est illud si ne quo superius naturaliter potest es se.et capio superius et inferius pro si gnificato et non p terminis q sunt si gna illorum.omnes enim termini sūt corruptibiles et quilibet sine alio es se potest.et secundū hoc in rebus cor ruptibilibus quilibet terminus singu laris diciᷣ iferius per accidens respe ctu speciei et generis:ut fortes respe ctu hominis et animalis.stat enim q̄ sit animal et homo et nō sit for. ¶ Et iuxta hoc ponitur cōmuniter regula q̄ omne se habens per modū apposi tionis ad aliud ē inferius eo per acci dens et ad se ipsum absolute sumptū sicut ly homo albus ē inferius per ac cidens ad ly homo ¶ Que regula est uera tribus conditōibus obseruatis. ¶ Prima q̄ illa appoitō restringat.iō homo risibilis nō est inferius ad homi nem. ¶ Secūdo q̄ sit accidentalis iō homo ratōalis uł sensitiuus nō est ife rius ad ly homo:quia differentia essē tialis nō facit predicatōem accidētalē cum specie:sed facit predicatōeʒ per se i primo mō dicendi per se ut patet primo posterioruʒ. ¶ Tertio q̄ sit po sitiua et nō distractiua uel ampliatiua

positiua et nō distractiua uł ampliatiua ideo hō mortuus homo futurus nō ē inferius ad ly hō. Similr olim fi⁹ non ē iferius ad ly fi⁹ nec quōdā pater ad ly pater nec ut poeta uiuit ad ly uiuit in primis duobus exēplis pp appositōes ampliatiuā: et tribus aliis pp distracti uam. ¶ Sed si dicta appoitō fuerit re stringēs accidētalis et poitiua tūc dcā regula ē uera. Ecōuerso uero inferius per se ē illud sine quo suū superi⁹ na turalr nō pōt esse supius respectu ge neris: qa naturalr species sūt icorrup tibiles. ¶ Et tale inferius p se iterū est duplex. s. materialr et formalr. iferius per se materialr ē illud sine quo suuz supius naturalr non pōt eē: sed bene intelligi eē absqꝫ contradictōne: sicut hō respectu aialis: qa et si nō possit na turalr aial esse absqꝫ hoie: tamē non i plicat cōtradictōez itelligere illud. Sed iferius per se formalr ē illud sine quo suū superius nec pōt esse nec intelligi sine iplicatōe contradictōis: sicut bina rius respectu numeri: qa nec naturalr pōt esse nec itelligi numerū esse sine binario sine cōtradictōe cū omnis nu merus aut sit binarius aut binarium iplicans. Similr linea respectu quātita tis continue et aia uegetatiua respec tu aie et uniuersalr omis pria species respectu generis habentis species es sentialr ordinatas ē iferius per se for malr. ¶ Et hic aduerte ꝙ iferius alicu ius et suppositū illius secūdū propriā ū m uocabuli nō connertunt: imo se habēt secūdū superius et iferius. nam omne suppoitū alicuius ē iferius illo sed non econuerso. qđ exēplo declaro si dixero. omis hō ē adā. ly adam ē iferi us ad ly homo: sed nō ē eius suppoitū qa non supponit ly hō nisi pro homie qui ē suppoitum: eni dicit a suppoitō ne. ¶ Ex dictis etiā sequit ꝙ triplex ē superius. s. per se p accidēs. per se for malr et per se materialr. semp eni op poita pariter numerant. supius p ac cidens ad aliud ē illud qđ naturalr po test eē sine illo: ut hoc demonstrando albū respectu de ly albū. quāuis enim nō posset eē hoc albū sine albo: tamē demōstrādo album pōt hoc esse sine albo. sed superius p se materialr ē illđ qđ non pōt esse sine suo iferiori: licet possit itelligi sine illo absqꝫ ɔtradictōe et capio superius et iferius p eo quod denomināt et nō pro eo quod signifi cāt. ¶ Superius uero p se formaliter est sine quo suū inferius nec pōt esse nec pōt itelligi absqꝫ cōtradictōe: sicut prius exēpla posui. ¶ Posset tamen breuiter dici ꝙ iferius p se ē illud ex quo et superiori nata est fieri ppō ne cessaria ut hō ē aial. sed iferius p acci dēs est ex quo et supiori nata ē fieri p poitō cōtigēs: ut sor. ē hō.

SECVNDO PRINCI paliter Restat silli resolu torii cōditōes assignare. cū omiuz sillogismorū sit fū damētū et multarū regularū speciali um presertim penes superius et iferi⁹ ut ergo sillus resolutorius sit bonus plura exiguntur et prio.

QVOD SIT SILLOGISMVS.

¶ Et pp hoc debꝫ habere quatuor p prietates quas debꝫ habere ois sillus: Prima ē ꝙ sit ex tribus termis et non ex pluribus, ideo non sequitur

hic ē īcorruptibilis et hic ē sor.gº sor.ē īcorruptibilꝭ demōstrādo numerū ex materia pª et aīa intellectia sor.et dato ꝙ totū sit sue ptes:sed solū seqt̃ ꝙ sor.ē iste numerus īcorruptibilꝭ. Simi liter nō sequit̃ ille ē bonus et ille ē faber.ergo ē faber bonus:sed seqtur ꝙ ille faber ē bonus.adiectiuū enim uariat significatōem secūdū ꝙ diuerso substantio appōitur uꝭ absolute ideo positū in conclusione dꝫ saluari idē respectus substātiui uꝭ absolute q erat ī altera p̄missarū.aliter positū in cōclusione erit alter terminus quā ipsemet fuerit ī p̄miª et sic apparenter erit sillogismus ex tribus terminis et in rei ueritatte ē ex quattuor termīs. ¶ Secunda ē ꝙ semp mior sit ī recto.ideo nō seqtur in hoc īstanti ē deus.tu es ī hoc īstanti.ergo tu es deus:sed mior dꝫ eē tu es hoc īstās. ¶ Tertia ē ꝙ conclusio sit oīo conformis maiori ideo ñ seqtur ī hoc īstanti ē deus hoc est instans presens.ergo īstās p̄ns ē deus:sꝫ seqtur ergo ī p̄nti īstanti ē deus:ita ꝙ conclusio sit in obliquo conformi ipi maiori. ¶ Quarta ꝙ sit in figura.nā ī omni figura pōt fieri sillꝰs resolutorius et si nō sit in figura nō uꝫ. ¶ Exᵐ prime figure hoc currit sor.ē hoc.gº sor.currit. ¶ Exᵐ ꝭi currens ē hoc sor ē hoc.ergo sor.ē currēs. ¶ Exēplū tertie hoc currit et hoc est sor.gº sor.currit. ¶ Et in tertia figura plꝰmum consueuit formari qa clarior ē discursꝰ.

¶ ET NON IN MODO. ¶ Quia si eēt ī aliquo.xix.modoruꝫ non esset sillꝰs resolutorius per imediata procedēs sed p mediata.

¶ ET MEDIVM SIT HOC ALIQUID ET NON QUALE QUID ¶ Idest sit terminus demōstratiuus ꝓ uno solo supponibilꝭ et nō ꝓ plꝭibus.ideo nō sequit̃ hoc ē hō et hoc ē asinus. gº hō ē asinꝰ demonstrādo p ly hoc animal in cōi.

¶ TAM EX EXPLICITE. ¶ Idō non seqt̃ hec essentia est pater:hec essentia ē filius.ergo pater ē filius:qa medium explicite nō ē hoc aliqd.sed quale quid.i.ꝓ plꝭibus suppoitis uerificabile cum hec essentia diuina affirmatiue uerificet̃ de tribus psonis dinis.s.patre filio et spūsancto.

¶ QVAM IMPLICITE. ¶ Ideo nō seqt̃ hic ē pater et hic ē filius.ergo pater ē filius demōstrādo deū: qa medium ē implicite quale qd cū deus uerificet̃ de tribus psonis.

¶ NVLLO MODO CONNOTATIUŪ ¶ Sed materie simplex.quia resolutio dꝫ fieri p imediata apud sensuꝫ uꝭ ītellectū qbus nihil dꝫ eē notius.idō iste nō ē sillꝰs resolutorius hoc album currit hoc albū est sor.ergo sor.currit. Et p idē ista ꝓpō ñ ē imediata hoc album ē:sed bene ista hoc ē albū:qa ibi nª ē connotatio.

¶ SEV EXPLICITE. ¶ Vt dixi ī sillogismo p̄cedente ꝙ ñ ē sillꝰs resolutorius dicendo hoc albū currit:hoc album ē sor.ergo sor.currit:q̃uis sit bōa ꝯñia sed nō resolutoria.

¶ SEV IMPLICITE. ¶ Ideo iste nō ē sillꝰs resolutorius hoc erit sor.hoc ē pars sor.uꝭ erit pars sor.ergo pars sor. erit sor.dato ꝙ p ly hoc demōstret̃ .a. et.a.sit residuū preter digitū sor.q digitus hinc ad horā ascindet̃. ¶ Et rō qa postq̄ per ly hoc demōstrat̃ aggregatum ex aīa et residuo corporis pter

digitū ly hoc ē terminus cōnotatiuus īplicite cū nō demonstretur simpliciter siue mere substātialiter et absolute sor. sȝ cō notādo hāc materiā cū hac quātitate preter digitū. ubi uero p ly hoc demō stratur solū aīa uel illud residuū corporis preter digitū sine aīa: tūc ē sillus reso lutorius: sȝ maior ē falsa. ¶ Si uero de mōstretur sor. mere substātialiter nihil cō notando: tunc iterū sillus ē resolutori us: sȝ mior ē falsa. qd' autē dictus sillus sit aliter bona ɔña nō discutō ad presēs: sȝ sufficit q̄ nō ē sillus resolutorius nec habet ꝓprietatē eius nisi apparēter.

¶ PRO EODEM PRECISE SVP ponens in utraqȝ p̄missarū ¶ Idō nō sequitur hoc ē hō demōstrādo sor. et hoc ē asinus demonstrando brunellū. g° homo est asinus.

¶ IDEMPTICE SOLVM ¶ Et tūc sequitur ɔ° solū idemptica: ut hoc ē homo et hoc ē asinus demōstrādo aīal i cōi solū sequitur q̄ hō ē illud qd' asinus: sed nō sequitur q̄ hō ē asinus: qa ista predicatō ē formalis. similiter nec sequitur in diuinis hoc ē pater et hoc ē filius. g° pater ē filius demōstrando p ly hoc essētiā diuinaȝ: sed solū sequitur idemptice. ergo pater ē illud quod filius: qa sicut seminas in p̄ missis mediū idempticū solū: ita colli gis cōclusionē idēpticā solū.

¶ IDEMPTICE ET FORMALIter simul. ¶ Quia tunc sequitur conclusio taȝ formaliter q̄ idemptica: ut hoc ē pater et hoc ut pater ē filius. ergo pater est illud qd' filius: et pater ē filius utraque conclusio sequitur: sed minor est īpossibilis Et de hac ꝓprietate latius dixi supius .viii. dubio pte prima.

¶ PRO VTRAQVE DIFFEREN tia disiūcte amplitudinis respectu ter mini ampliatiui et distributiui simul aliqū disiūctiue supponens ¶ Et hoc ē cum terminus resolubilis habēs uim distribuēdi precedit supponēs respec tu uerbi ampliatiui. tunc si significat alietatē supponit distributiue ꝓ utraȝ parte disiūctiue amplitudis. uerbi. g. Aliud a uero erit uerum sic dȝ resolu torie sillogizari hoc erit ueruȝ et hoc ē aliud ab eo quod ē uel erit uerum uel erit aliud ab eo qd' ē uel erit ueruȝ g° aliud a uero erit uerū: sed premisse ī plicant sicut et cōclusio. ¶ Similiter re soluitur ista aliud a currēte pōt currere hoc pōt currere et hoc est aliud ab eo quod ē uel pōt esse currēs: uel pōt eē ali ud ab eo qd' ē uel pōt eē currens. ergo al ud a currēte pōt currere. sȝ premis se implicant: sicut cōclusio: qa si aliqd a currente pōt currere. tunc aliqd pos set esse aliud a se cū ipsū sit uel possit eē currens. tȝa a supiori distributo cū omibus cōditōibus ad suum inferius. ¶ Sed si arguitur ꝓbando q̄ aliud a currēte pōt currere: qa hoc pōt curre re demōstrando sor. sedētem. g° aliud a currente pōt currere tȝa ab inferiori ad suū supius affirmatie ¶ Itē secū do arguitur resolutorie hoc pōt curre re et hoc ē uel pōt eē aliud a currente. ergo aliud a currente pōt currere. ¶ Ad ista duo dicas et primo ad pri mā negando ɔñaȝ: qa deficit una ɔdcō reqsita: ut patebit inferius deo dāte ī limitatōe regule ab inferiori ad suum superius ¶ Et ē tertia cōdictō q̄ non ar guam ab inferiori ad suū superius p accidēs sicut ē in ꝓpoito. accidit enim demōstrando sor. q̄ hic sit aliud a cur

rente. tū qa hic possȝ currere. tū qa si nihil curreret. tūc nō essȝ aliud a currente. qa alietas et differētia nō cadit: nisi īter entia cū differētia dicat relatiōné aliquorū et relatio nō successiua exigit extrema sil'. ¶ Ad ꝭm negat' ꝯñā nec ē sillus resolutorius: sed debȝ resolui mō prius dicto. ¶ Sed forte aliquis īstabit ꝓbando istā aliud a uero erit uerū. dato ꝙ nunc sint multa uera et. a. sit falsū et post hoc solū de numero falsorū. a. erit uerū. tūc arguitur sic. illud qđ ē ul' erit aliud a uero qđ ē ul' quod erit: erit uerū. gº aliud a uero erit uerū. tȝª qa resoluit' ut dictum ē. et añs probat': qa 1º disiūcti una pars ē uera. s. pª vȝ ꝙ illud qđ ē aliđ a uero quod ē ul' erit: erit uerū et uerificatur ꝓ. a. qa. a. erit uerūȝ: et. a. ē aliud a uero quod ē ul' erit. ꝓbat' exponibiliter qa. a. ē uerū: et uerū quod ē ul' erit ē: et. a. nō ē uerū quod ē ul' erit. gº. ꝓȝª cū duabȝ primis exponētibȝ et 3ª exponēs ꝓbat'. qa si nō: det' oᵐ ſ. ꝙ. a. ē uerū qđ ē ul' erit. gº. a. ē uerū ꝯñs falsū et cōtra casū. ¶ Huic dicit' ꝙ illa ꝓpō ē īpossibil' aliud a uero erit uerūȝ et siles. Et admiº casu dicit' ꝙ ñ bene resoluit' nec obſuat' qđ oȝ: qa dȝ dictō recta a termīo significāte alietatē semp post poni ill' uerbis disiūcti sūptis: et nō dȝ ꝓponi: sicut fiebat ī argumēto. dȝ gº sic ꝓponi ly uerū in resoluēdo hoc erit uerū: et hoc ē ul' erit aliud ab eo qđ ē ul' erit uerū. gº aliud a uero erit uerūȝ sȝ ꝓmisse īplicāt: qa si hoc ē ul' erit aliud ab eo qđ ē ul' erit uerū: sed hoc ē ul' erit uerū: qa erit uerū. gº hoc ē ul' erit aliud a se qđ īplicat. ¶ Et si arguit' sic ē aliud a uero qđ ē ul' erit. gº hoc ē aliud ab eo quod ē ul' erit uerū: negatur ꝯª: qa añs ē uerū: ut patuit exponēdo et ꝯñs falsū: ut pȝ cū īplicet cōtradictiōné ut patuit ex suis debitis resoluētibȝ

¶ ET ALIQVANDO COPVLATIUE. ¶ Et hoc ē cū terminus resolubil' īfinitatus ꝓcedit supponens respectu termini ampliatiui: tūc suppōit copulatie ꝓ utraȝ pte disiūcte ampliatōnis verbi. g. nō sor. erit sor. sic debȝ resolui hoc erit sor. et hoc ē aliqđ quod nec ē nec erit sor. ul' erit aliqđ qđ nec ē nec erit sor. ¶ Sed cōsidera bñ ꝓmissas ut prius et uidebis cōtradictōem īter primā et ꝭam resoluentē sili mō resolui tur 1ª nō incipiēs eē ē incipiēs eē. hec ē īcipiēs eē: et hoc ē aliqđ qđ nec ē nec īcipit esse īcipiēs. ul' īcipit eē aliqđ qđ nec ē nec īcipit esse īcipiēs. gº et ce. sȝ ꝓmisse īplicant cōtradcōem. ¶ Sed ad hāc ꝓbādā fortasse sic arguit'. dato ꝙ sor. nūc pº sit: tūc certū ē ꝙ hoc ē īcipiens eē et hoc ē ul' īcipit eē nō īcipiens esse. gº nō īcipiens eē ē īcipiens eē ꝯña uidet' bona maior pȝ ex casu: et mīor ꝓbat': qa hoc īcipit eē nō īcipiens esse gº ē ul' īcipit esse nō īcipiens eē. pȝª a pte disiūcti ad totū disiūctum cū ōibȝ reqsitis: et añs ꝓbat' exponendo ꝑ cās ueritatis: qa hoc nunc nō ē nō īcipiēs esse et īmediate post hoc erit nō īncipiens eē. ergo incipit esse nō incipiens esse. pȝª ab una causa ueritatis ad ꝓpositōeȝ hñtē istā: et maior ꝓbat': qa hoc ē īcipiēs esse. ergo nō ē nō īcipiens eē. tȝª ab affirmatiua de predicato finito ad negatiuā de ꝓdicato īfinito: et minor pȝ: qa nunq̄ post hoc īcipiet āplꝰ esse. ¶ Huic dicit' ut prius ꝙ ista ꝓpō ē falsa et īpossibil' et admiº cāu dico

negãdo istã primã ꝯñam.nec arguit̃ resoluto᷑:nisi appẽter:sꝫ dꝫ resolui ut dixi hoc ẽ icipiẽs ẽe:et hoc ẽ aliqd qď nec ẽ nec icipit esse icipiens esse uľ incipit esse aliquid qď nec ẽ nec incipit esse incipiens esse:et hoc totũ ut dixi i plicat cõtradictõem. ¶ Ratio aũt q̃re in huiusmodi resolutõibus mediãtibꝫ terminis distributiuis: sicut ẽ ly aliud uľ dictio ĩfinitãs cũ suppõit respectu termini ampliatiui:sic replicãdo ꝓbat̃ ẽ q̃a terminus seques distribuit̃ mobiliter ꝑ quolꝫ q̃ ẽ uľ icipit ẽe et ce.sꝫ quãlibet differentiã ampliatõis sue.

¶ VEL SOLVM DISIVCNTIM respectu termini nõ distributi cũ termino ampliatiuo. ¶ Quia tunc ñ oꝫ replicare i qualꝫ pte ampliatõis modo prius dicto:sed sufficit cõsueto mõ resoluere:et hoc q̃a nõ ꝑcedit terminus distributiuus:ut dicẽdo sedẽs põt currere sic resoluit̃ hoc põt currere: hoc ẽ uľ põt ẽe sedens.gº et ce.et ita de aliis terminis ampliatiuis suo mõ dicat̃.

¶ AVT SECVNDVM PVRAM differentiã tẽporalẽ uerbi. ¶ Et hoc ẽ qñ terminus resolubiľ supponit respectu uerbi de pñti non sequẽte ptic° imediate pticuľr tẽto nec termino uerbali uľ cũ supponit respectu uerbi ampliatiui restricti ad unã solã differẽtiã ampliatõis:ut sor.qui ẽ erit sic resoluitur hoc erit et hoc ẽ sor.q ẽ gº et ce.

NVNC TERTIO PRIncipaliter. ꝑ cõplemẽto huius ꝑe ptis cathegoricarũ spãles regulas ꝟm ordieꝫ arboris uolo limitare.et in hoc a serie magistri paululum uariabo.Quod iõ fecisse me scias ut oĩa certo ordine prescripta facilius memorie cõmẽdẽtur:dum secundũ arboris mẽbra singule regule correspõdere uidebunt̃.

Itaq3 a regulis ptinẽtiũ terminorum incipiam cũ dei auxilio.nam imptinẽtiũ nulla certa põt dari regľa cum nullam aut sequele aut repugnantie ptinentiã habeant.Et ex ptinentibus primo a disperatis initiũ faciam: sicut supra notificando descripsi.et q̃a nullis ultra mẽbris subdiuidunt̃.

¶ AB AFFIRMATIVA ¶ Quia a negatiua ad negatiuã i terminis disperatis nõ ualet ꝯña.unde non seq̃t̃ tu nõ es leo.ergo tu non es homo.Simiľr nec a negatiua ad affirmatiuam.unde nõ seq̃t̃ tu nõ es leo.gº tu es aq̃la.

¶ VNIVS DISPERATI. ¶ Quia ab affirmatia nõ dispati ad negatiuã nõ disperati nõ vꝫª nõ enim sequit̃ tu es homo.gº tu nõ es risibiľ.

¶ SIMPLICITER SVMPTI SINE determinatõe. ¶ Quia nõ sequit̃ tu contigenter es homo.ergo tu contingenter nõ es asinus:q̃a añs ẽ uerũ et ꝯñs falsum:nam ex isto sequit̃ ꝙ tu posses ẽe asinº ¶ Pro regula eni obseruandũ ẽ ꝙ propõ exponẽda ratõe huius termini contigẽtis ẽ exponibiľ ꝑ oppoitas qualitates:ut cõtingenter tu curris:tu curris et potest ẽe ꝙ tu non curras:sed ista cõtingenter tu nõ curris.sic exponit̃ tu nõ curris et põt esse ꝙ tu curras:et sic de aliis. Et iõ si contingenter tu ñ es asinº seq̃t̃ formaliter ꝙ tu potes esse asinus.

¶ AD NEGATIVAM ALTERIus. ¶ Quia nõ seq̃t̃ deus ẽ hic.gº ñ ẽ alibi:q̃a ẽe hic et alibi ñ sũt dispata

imo compossibilia respectu dei .et sic de aliis.

PROPOSITIONIBVS SIGNI ficantibus ex cōpōe suarū partum.

Quia per nouā impositōem possēt termini ꝓpositionū esse disperati et ꝓpōes cōuertibiles:sicut si termini nō mutarent significatōem et ꝓpōes imponerent de nouo significare una adeq̄te uere et alia false.

PRECISE PRIMARIE SIGNI ficantiū. Quia ubi huius ꝯñe tu es homo.ergo tu nō es homo añs preci se significet te eē asinum et tota sub ordinet̄ ut prius:tūc tota ꝯña non ē bona:qa subordinat̄ uni male ut prius:et tamē arguit̄ ab affirmatia unius disperati ad negatiuā alteri⁹:qa 1ª tu es homo significat ꝑcise te esse asinū:quod ē dispatum ꝯñti non mutāti significatōem.

SVBIECTIS VNIFORMITER supponentibꝫ. Quia ñ seq̄t̄ al'currit.ergo nullū aīal currit.

SIMPLICITER. DE PRESENTI. Nam optime seq̄t̄ hoc est homo ergo hoc ñ ē leo:et hoc tam formalr q̄ de forma.

IN TERMINIS DISCRETIS. Quia in termis cōibus ꝑ pluribus supponētibus nō seq̄t̄ simplr sic arguendo iste deus ē pater.ergo iste deus nō est filius.certū ē ꝙ nō sequit̄.quia iste terminus iste de⁹ ē cōis tribꝫ suppositis diuinis.silr nec sequit̄ hō cōis ē sor.g⁹ nō ē plato:sed i talibus terminis nō discretis seq̄t̄ modificate negatiua alterius dispati.seq̄t̄ eni iste de⁹ ē pater.ergo iste deus aliquo mō nō ē filius.similr seq̄t̄ hō cōis est sor.ergo aliquo mō nō ē plato et hoc ē uerū:qa homo cōis licꝫ sit sor.et plato: tamē eo mō quo ē sor.ut sic nō ē plato:et 1ᵉ de⁹ ut ē pater ut sic nō ē filius.

ET LIMITATE DE PRETERITO ac futuro.et ce. Quia ñ seq̄t̄ absolute tu fuisti albus.ergo tu nō fuisti niger.sed bene sequit̄ limitate: tu fuisti alb⁹.ergo aliquādo nō fuisti niger. similr nō sequit̄ de futuro tu eris albus.ergo tu nō eris niger: sed sequit̄ limitate.ergo aliqñ tu non eris niger.

ET NON ECONVERSO. Quia ex negaita pura ñ seq̄t̄ affirātia. Nouā hic reglaꝫ uolo iserere que fere ē cōuersa ꝑcedentis et hec ē.

A REMOTIONE ALICVIVS absolute ul' cū aliqua adictōe a se ipso simplr ul' a se cū cōuertibili ad remotionē eiusdem absolute ul' cū eadē adictione a quolꝫ aª ē ꝯña bona formalr et de forma. Huius regule ratō ē ꝙ si quid remouet̄ a se ipso aliquo mō a fortiori remoueri dꝫ a quolꝫ alio.uerbi.g.seq̄t̄ formalr nihil qd' ē homo est hō albus.ergo nullus asinus ē hō alb⁹ imo nª res ē hō albus.p⁹ ꝓbat̄ istam ꝯñam eē bonā:qa si nō.ergo ē imaginabile oᵐ ꝯñtis cū añte absq꜄ cōtradictōe

Ponamus ergo ad imaginabilē qd' nihil quod ē hō sit hō albus:et tamē aliquis asinus sit homo albus:sed contra arguit̄ sic aliqs asinus ē homo albus ergo hō albus ē aliqs asinus.tꝫª p con uersionē simplicē.Et ultra hō albus ē aliquis asin⁹.ergo hō albus ē.tꝫª a 3º adiacēte ad ꝭꝫ adiacēs affirmatiue et sine termio ampliāte et distrahēte.Et ultra hō albus ē.ergo hō albus est hō patꝫ ꝯña:qa nō ē itelligibile oppoitum

ꝯñtis cū añte et in omibus v3 sillis for ma arguendi.et ultra hō albus est hō ergo hō ē hō albus.tꝫ ut prius p cōuer sionē simplicē.gº de primo ad ultimū sequit᷑ aliquis asinus ē hō albus.ergo hō ē homo albus:quod tū expsse ꝯtra dicit illi añti primo:sꝫ nihil qđ est hō ē hō albus.ergo cōtradictoriū ꝯñtis for malr repugnat añti:et ꝯñter ꝯña iª fu it bōa formalr qđ erat pbādū. et sicut deduxi de asino:ita pōt deduci ꝙ nul lus leo ē hō albus et de quacūqꝫ aª re.

¶ Et si forte dicit᷑ concedo ꝙ ē bōa sed nō simplr seu de forma sicut asse rit regula eo ꝙ nō tenet in omibus cō simili forma retenta:añs probat᷑:qa ñ seqt᷑ nullº hō ē hō albº.gº nullº asi nus e asinus albus.dato ꝙ nullus hō sit albus:et aliquis asinus sit albus.est añs uerū et ꝯñs falsū. ¶ Huic dicitur ꝙ nō ē simil᷑ forma qa nō capit᷑ illud p dicatū quod remouet᷑ a primo subie cto:sꝫ aliud pdicatū.iō bñ sequit᷑ nul lus hō est homo albus.ergo nullus asi nus ē homo albus:ita ꝙ iddē predica tū homo albus accipiat᷑ in ppria forª et remoueatur a quouis alio: sicut pri us remouetur a se ipso cum addictōe uel simplr secūdū ꝙ libuerit facere cō sequentiam. ¶ Si enim dixero nullus leo ē leo.hic remouet᷑ iddem a se ipso simplr. ¶ Sed si dixero nullus leo ē leo albus hic remouet᷑ aliqd a se ipso cū addictōe. ¶ Sed forte cōtra hanc regu lam instat᷑ sic:qa non seqt᷑ nullus hō ē hō currens.ergo nulla mulier ē hō currens dato ꝙ nullº uir currat muli er uero sic. ¶ Huic dicitur ꝙ nō obs uatur regula:qa illud pdicatuꝫ homo currens nō remouet᷑ a subiecto sim pliciter:sed determinate p masclis.iō illud predicatū cū eadē determinatōe remouet᷑ a quolibet alio.nam bene se quit᷑ nullus homo ē hō currens.ergo nulla mulier ē aliquis homo currens. Simil᷑ nullus uir ē homo currens.er go nulla mulier ē homo mascul' cur rens:et ita de aliis. ¶ Ex dictis sequit᷑ ꝙ ista ꝯña ē etiaꝫ formalis simpliciter nullus leo ē leo albus.ergo aliquis asi nus non ē leo albus quod probat᷑ faci liter.nam sequit᷑ formaliter et de for ma nullus leo ē leo albus.ergo nullus asinus ē leo albus:ut prius deductum ē in simili. ¶ Sed sequit᷑ ulterius nul lus asinus ē leo albus.ergo aliquis asi nus non ē leo albus.patet ꝯña a subal ternante ad subalternatā.ergo de pri mo ad ultimum sequit᷑ nullus leo est leo albus.ergo aliquis asinus nō ē leo albus:et hoc tam formalr q̄ de forma: quia omnes cōsequētie itermedie sūt huiusmodi.

¶ Nunc sequitur limitatio regularum terminorū pertinentiū sequela:et pri mo mutuo se sequentiū conuertibilr. Et quia due sunt regule in hac mate ria una generalis et alia specialis.ideo ābas limitabo dei gratia:et pº cōiores qa generalia debent precedere.

¶ AB VNO CONVERTIBILI.

¶ Quia a non cōuertibili ad nō con uertibile non semp ualet ꝯña cum nō sequatur tu es homo.ergo tu es albº.

¶ AD SECVM CONVERTIBI le. ¶ Quia nō sequit᷑ tu es homo.gº tu es rudibilis:et tamen rudibile et hō conuertunt᷑:sꝫ nō secum:sed cū aliis: et sic de aliis.

¶ RATIONE TOTIVS EXTRE

83

mi. ¶ Quia ratõe partis nõ sequit̃ ut cõtradictoriũ.a.est uerũ.ergo cõtradictoriũ contradictorii.a.ẽ uerũ.dato ꝙ.a. sit ista homo ẽ asinus.añs ẽ uerum et ꝯñs falsũ:qa nihil ẽ cõtradictoriũ cõtradictorii.a.nisi.a:

¶ CONSEQVENTIA SIGNIFICãte ex cõpõne suarũ partiũ. ¶ Quia ubi ista tu es hõ.ergo tu es risibil' subordinet̃ .uni male cathegoricis significãtibus:ut prius esset ꝯña a conuertibili ad cõuertibile et tñ mala.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIficãtiũ. ¶ Quia ubi ecõuerso iponatur ꝙ 1° ꝯñe male tu es homo.ergo tu es asinus.añs et ꝯñs cõuertant̃:et tñ tota subordinet̃ uni male:ut pri°.tũc ꝯña ẽ mala.et tñ añs et ꝯñs cõuertuntur et arguit̃ a ꝯuerbili ad ꝯuertibile.

¶ EST CONSEQVENTIA BOnã raꝫ formal'r q̃ de forma. ¶ Vt tu es deus.ergo tu es õipotẽs.et sic de aliis: ut patet.

¶ ES ECONVERSO. ¶ Quia seqt̃ tu es õipotens.ergo tu es deus:et sic ď aliis.et p hoc pꝫ limitatõ prime regule generalis in materia cõuerbiliũ. Sequitur limitatio secunde regule spãlis in eadem materia. ¶ Sed tamẽ cõtra hãc regulã arguit̃ quadrupl'r.p° qa non sequit̃ tantũ falsũ.et hoc uerum contradicunt.ergo omnia contradicẽtiã sunt falsum et hoc uerum demõstrãdo per ly hoc ista propositõnem deus ẽ.Et tamẽ arguit̃ a cõuertibili ad conuertibile.qa exclusiua et uniuersal' affirmatiua de terminis transpositis cõuertunt̃.ergo et ce.ꝓbat̃ añs p expo nẽtes falsũ et hoc uerũ cõtradicũt:et nihil nõ falsuꝫ et hoc uerũ cõtradicũt. ergo et ce.ꝯña pꝫ et añs probat̃ ꝑ maiori:qa ista nullus deus ẽ:et hoc uerũ cõtradicũt.et minor probat̃ qa si non det̃ o^m.s.aliquid nõ falsũ et hoc uerũ cõtradicũt:et pꝫ ꝙ hoc ẽ falsũ:qa tunc duo uera cõtradicerẽt cũ õe ñ falsũ sit uerũ.sꝫ ꝙ ꝯñs sit falsũ pꝫ:qa suũ ꝯtradictoriũ ẽ uerũ.s.aliqua cõtradicentia ñ sunt falsũ et hoc ueruꝫ.nam tu curris et tu nõ curris sũt cõtradictoria:et tñ ñ sũt falsũ et hoc uerũ demonstrando istam ꝓpõem deus ẽ. ¶ Ad hoc p^m respondet̃ breuit̃ ꝙ 1ª exclusiua ẽ falsa:sed ñ fuit bñ exposita.qa cũ subiicitur terminus pl'is numeri ul' ei equalens ñ dꝫ exponi per nihil:sed ꝑ nulla ita ꝙ sit ꝓportio numeri ad numeruꝫ uerbi.g.tantũ sor.et plato currunt.sic exponit̃ sor.et plato currũt et nulla ñ sor.et plato currunt.ergo et ce.et nõ ꝑ nihil:qa semp ꝓa exponẽs ẽet fª:sꝫ 1ª tantũ tres currũt exponit̃ ꝑ nõ pl'res hoc mõ.tres currunt et nõ plures quã tres currunt et nõ ꝑ nihil et nulla:qa semp regl'a exponẽs eẽt falsa. ¶ Ad ꝑpositũ ergo dꝫ sic exponi.1ª ꝓpõ tantũ falsum.et hoc uerũ cõtradicũt.falsum et hoc uerũ cõtradicũt et nª nõ falsuꝫ et hoc uerũ cõtradicũt:et ista ꝓa ẽ falsa:qa sua cõtradictoria ẽ uera.s.aliq̃ ñ falsum et hoc uerum cõtradicunt:et hoc ẽ uerum.quia ista duo cõtradictoria tu es et tu nõ es cõtradicũt et ista sũt aliqua nõ falsũ et hoc uerũ.g° aliq̃ nõ falsũ et hoc uerũ cõtradicũt et hoc tenẽdo ꝙ ly nõ ĩfinitet totũ copulatuꝫ

¶ Z° arguit̃ sic.õe tangẽs pl'onẽ qui uidet ẽ sor.g° tãtũ sor.tangit platonẽ qui uidet.dato ꝙ sor.sit cec° et tãgat platonẽ.et nullus alius nec aliqd aliď

tangat platoné:et plato sit uidés.tunc añs é uerũ et ɔñs falsũ p casum.dato ꝙ ly qui referat sor ❡ Huic dicit ꝙ ꝓ regula obseruandũ é cuȝ exclusiua transponitur in uniuersalé uł ecouer so:et i ea sit terminus relatiuus a par te ꝑdicati qui pót referri ad duo añce dentia primũ ex pte subiecti:et tũc é ꝓpó falsa:secũdum ex pte predicati:et tũc é ꝓpó uera. Et tũc caute debes cõ uertere copulando relatiuum suo pri mo añti.uerbi.g.in exẽplo dato si ly q referatur ad platoné é facile converte re.õe tangens platoné qui uidet é sor. tantũ sor.tangit platoné qui uidet et utraq; é uera.si uero refert ad sor.sic cõuertit.õe tangens platoné q uidet é sor.tantũ sor.qui uidet tangit plato né et utraq; é falsa.et hoc é unũ mira bile:qa illud incõplexũ qui uidet semp se tenet ex pte subiecti l; sequat et hoc cũ refert ad ly sor.et é bona psua sio ꝓ opinione que uult idẽ esse dice re.omis homo q currit é albus.et oĩs hõ é albus qui currit:l; sit falsa positio ❡ Ita dicas de illa tantũ uerũ é illud cui cõtradicit falsũ si ly cui refert ad ly illud positum a parte predicati é ue ra et conuertitur in istam uerã.omne illud cui falsum contradicit é uerum. si uero li cui refertur ad ly uerum po situm a parte subiecti.tũc est falsa.et conuertitur in istaȝ.omne ens est ue rum cui falsum contradicit:quia illud complexum cui falsum contradicit se tenet ex parte subiecti per suppositũ. similiter dato ꝙ sint quattuor propo sitiones uere et non plures:et una sit a.tunc ista tantum tres sunt proposi tiones uere.quarum nulla est.a.si ly q̃ rum refertur ad ly propoĩtiones uere a parte predicati est propoitio uera et conuertitur in illam.omnes propositi ones uere quaruȝ nulla é.a.sunt tres si uero refertur ad ly tres a parte sub iecti é falsa et conuertit i istã.omnes propositiões uere sunt tres quarum nulla est.a.quia ex ista sequit in da darii.omẽs propoĩtões uere sunt tres quarum nulla é.a.quattuor sunt ꝓpo sitiones uere.ergo quattuor sunt tres quarum nulla é.a.ɔñs é impossibile.et est simile sicut refert dicere.omis ho mo qui est albus currit:et omis homo currit qui est albus.similiter omnis ꝓ positio é uera cuius cõtradictoria est falsa.et omis ꝓpó cuiꝰ contradcõria é falsa est uera.omnis copulatiua est ue ra cuius utraq; pars est uera:sicut di xi i tractatu de sensu compoĩto et di uiso.❡ Tertio ista consequentia non ualet.omnis propoĩtio é uera uł falsa. ergo tantum uerum uł falsum é pro poĩtio et tamen arguitur:ut prius.gꝰ et ce.antecedens probatur:quia ante cedens est uerum et consequens fal sum:quia sic exponitur uerum uł fal sum est propoĩtio:et nihil non uerum uł falsuȝ est propoĩtio:sed probatur ꝙ secunda exponens sit falsa:quia sua cõtradictoria é uera:s.aliquid non ue rum uł falsum est propoĩtõ:quia falsũ est propoĩtio.et falsum est aliquid nõ uerum uł falsum.ergo et ce.Item fal sum uł non falsũ est propoĩtio.et om ne falsum est non uerum:ergo aliqd non uerum uł falsum est propositõ te net ɔª ab inferiori ad suuȝ supiꝰ affir matiue.❡ Ad hoc tertiũ dicit distiguẽ do qa ĩfinitatẽ pót cadere supra totũ

diſiũctum uł ſupra primã ꝑtẽ tantũ
ſi infinitat totũ ẽ propoitõ impoſſibił
quia ſignificat aliquid qđ nõ ſit uerũ
nec falſũ eſſe propoitõem.ſi uero inſi
nitat ſolum primam partẽ diſiuncti:
ẽ propõ uera ſicut in argumento pro
batum fuit:et concedo iſtas duas pro
poſitões.nihil nõ uerũ uel falſum ẽ ꝓ
poſitio:et aliquid nõ uerũ uł falſum ẽ
ꝓpõ tenendo ly nõ ĩfinitare difformi
ter in prima diſiũctũ in ſꝫa primã par
tem ſolum modo. ❡ Et non ſequitur
ſi ly non infinitet ſolũ primam partẽ
aliquid nõ uerũ uł falſum ẽ propoitõ.
ergo nõ tantũ uerum uł falſũ ẽ propõ
ſed bene ſequitur ubi ly nõ infinitet
totum diſiũctum:ſed hoc ẽ impoſſibi
le cum ſuum cõtradictoriũ ſit neceſſa
rium.ſ.nihil non uerũ uł falſum ẽ pro
poſitio.et hoc ubi ly nõ cadat in totũ:
quia ubi caderet in partẽ eſſet falſa 1ª
propoitõ nihil nõ uerũ uł falſum ẽ ꝓ
poitio cum ſua cõtradictoria ſit uera.
.ſ.aliquid nõ uerũ uł falſum ẽ propo
ſitio ut fuit in argumento probatum.
❡ Quarto et ultimo arguit̃ ſic.iſta
ꝯña non ualet.omne quod fuit eſt.gº
tantũ qđ ẽ fuit et arguitur ab uno cõ
uertibili ad reliquũ añs patet:quia 1ª
ẽ uera.omne quod fuit ẽ ut patet ex
ponendo qđ fuit ẽ:et nihil ẽ quod fu
it:quin illud ſit cum ſuum oppoſitũ
implicet contradictõem et tamen con
ſequẽs ẽ falſũ:qa aliquid qđ nõ ẽ fuit.
❡ Ad hoc quartũ dicitur ſm duas
opiniões cões. ❡ Pria uult ꝙ ſubiectũ
1ᵉ uniuerſał ſolũ ſupponat pro eo qđ ẽ
ꝑ uerbũ principale pñtis tẽporis ſiñ
aliqua ampliatõe.et ſm iſtam opinio
nẽ excluſiua ſibi correſpõdens eſt 1ª

tantũ ens eſt quod fuit:et ſic utraqꝫ ẽ
uera. ❡ Alia opinio uult ꝙ ſub iſto ter
mino ens icludẽdo i ly õe liceat deſcẽ
dere in ordine ad illud uerbũ fuit et
ſic ẽ falſa:qa ſequitur ſecundũ eam.
Omne ens quod fuit ẽ ceſar fuit.gº
ceſar eſt quod ẽ falſum et ſecũdũ eã
excluſiua ſibi correſpondens ẽ falſa.ſ.
tantũ quod ẽ fuit. ❡ Mihi uidet̃ ꝙ ly
ens ſupponat pro eo quod eſt ratõne
copule principał affirmate ſine aliqua
diſtributõne uł ampliatõne ſimiłr ra
tione reſtrictõnis ſupponit pro eo qđ
fuit ita ꝙ diſtribuat̃ nõ ꝓ his que ſũt
tantũ nec pro his que fuerũt tantum
nec pro his que ſũt uł fuerũt:ſicut fit
in ampliatõibus diſiũctim ſed ſuppõit
diſtributiue copulatim pro omnibꝫ q̃
ſunt et fuerunt ſimul.ideo nõ ſtat ꝓ
inſtãti pñti qui ẽ et ñ fuit nec pro ce
ſare qui fuit et non ẽ:ſed pro deo qui
ẽ et fuit:et procelo qui ẽ et fuit:et ſic
de ſingulis.hoc etiã patet ex exponẽ
te negatiua ſi bene aduertis et exclu
ſiua uero ſibi correſpondẽs ẽ iſta tan
tũ ens ẽ quod ẽ et fuit.et hoc ẽ uerũ:
utꝫ exponẽdo:et ſic de aliis.

❡ QVANDOCVNQVE SVNT
plres ꝓpões. ❡ Siue due ſiue plures ſi
ue finite ſiue ĩfinite.qa i hac nª uis ẽ:

❡ QVARVM SVBIECTA ❡ Pro
pterea nõ ſeqt̃ leo currit.ergo homo
currit:quia licet cetera conuertantur
non tamẽ ſubiecta.

❡ COPVLE PRINCIPALES.
❡ Propterea ñ ſeqt̃ 1ᵉ põt eẽ papã.gº
1ᵉ ẽ papa:qa põt eẽ et ẽ ñ cõuertunt̃.

❡ ET PREDICATA CONVER
tantur. ❡ Propterea ñ ſeqt̃ tu es hõ.
gº tu es ꝑª ꝙtu curris.gº tu diſputas:

QVO AD SIGNIFICATA pmaria. ppea nõ seqt' hō ē al'.g° hōēs hō quis hō ɔuertat' cū al'i i significato fario cū ad hominē seqt' al' formal'r.

ET MODO SIGNIFICANDI. Propterea nō seqt' tu es hō.g° tu es hoies.tu es homo.ergo tu es hois: qa l3 hō hois et hoies idē significēt nō tamē eodē mō:qa hō. significat homi nē p modū uni° et p modū principii homines p modū plurium et pricipii sed homis significat p modū uni° et p modū termini ut cuius.et ppea etiā nō seqt' tu es aliquo mō.ergo tu es ōi mō ul' qual'rcūq3:qa ly ōi mō l3 oē3 mo dū significet nō tñ oē3 mūdū ōi mō si gnificat.s3 p modū ut a q° ēt l3 aliq° mō significet omnē modū significat ptitiue et nō distributie:sed ly ōi mō si gnificat distributiue.hec ex grāmati ca speculatiua intelligūtur.

MANENTE CONSIMILI DE nominatōe ppōnū. Propterea nō se quit' hō currit.g° hō nō currit.sil'r hō currit.g° tātū hō currit.hō currit.ergo omis homo currit et sic de aliis.

ET SVARVM PARTIVM. Quia nō seqt' qlib3 hō ē unus hō. g° ois hō ē unus hō:qa subiectū uni° denominat' supponere distributiue mobil'r absolute. alteri° uero limitate seu ēt stricte.l3 cetera conuertantur.

AB VNA AD RELIQVAM ē bona ɔ[a]. Iō bñ seqt' hic est Iesus. ergo hic ē saluator hō currit.g° risibi le currit.tu es homo.g° tu es al' rōale.

ET ECONVERSO TAM AFFIR matie q̄ negatie. Iō bñ seqt' hic est saluator.ergo hic ē iesus.tu es al' rōale ergo tu es homo.sil'r ponas ex[a] i aliis.

Sed cōtra hāc regl'a3 spālē ēt sic lim tatā arguit':qa nō seqt' non tu qui es asinus:l es homo.ergo tu qui es asin° non es homo:qa aūs ē uerū et ɔñs f[m] φ aūs sit uerū p3:qa suū contradicto riū ē f[m] demēdo negatōem.et φ ɔñs sit f[m] p3:qa ex ipso seqt' φ tu es asin°. Ad hoc argumentū fm duas uias pbabiles pōt duplex dari respōsio.p° que non ē tā grata magistro ē hec.φ ēt ɔñs dcē ɔñe ē uerū nec ex isto seq tur φ tu es asinus:qa ɔñs ē ppō nega tiua ex qua non seqt' affirmatiua:et l3 ista negatio que ē in ɔñte nō neget primā compōem:facit tñ principalem copulam negatiuam.uñ sicut dixi in tractatu de sensu composito et diuiso nō sēp l3 resoluere qs ul' qui in et:et i ista istud:nisi qnq3 cōditōibus datis.in ter quas una ē φ uerbum principale non sit negatiuum:quia tunc non re soluitur in et:et iste ista istud sed i ul' at in illud per oppositas qualitates ul' cathegoricas:sicut copulatiua et disiū ctiua affirmatiua de ptibus contradi centibus contradicunt. Ita ista ne° ɔñter negat istam copulatiuā coniun ctionalem iclusiua3 implicite in eo et asserit disiūctōem partiu3 oppositarū uerbi gratia.ista propositio tu q es asi nus es homo significat copulatie duo affirmatiue.s.te esse hominē et te esse asinum.Ideo ista sua contradictoria.s. tu qui es asinus non es homo signifi cat duo contradictorie disiūctiue.s.te non esse asinum ul' te non esse homi nem quod est uerū3. Similiter ista tu qui non es asinus es homo cu3 sit affirmatiua significat duo copulati ue scilicet te non esse asinum et te

esse hominē.et iō sua cōtradictoria.s. tu qui nō es asinus nō es homo:qa nō dꝫ mutari subiectū nec predicatū:sed solū copula principal' de affirmatōe i negatōem l'ecōuerso significat te esse asinū ul'te nō esse hominē quod ē falsuꝫ. ¶ Iste tamen magister uult ꝙ utraqꝫ istarū sit falsa.s.tu q es asinus es homo et tu qui es asinus nō es hō qa utraqꝫ istarū in pria sui compoītōe asserit te esse asinū:et ista negatia sꝫ eū ē pregnans et non pure negatiua iō pōt sequi ex ea affirmatiua: et sm istā secundā uiā magistri que uidet' auribus prima facie melius consona re utriqꝫ illarū ē danda cōtradictoria p negatōem precedētē totū ¶ Mihi tamē pª uia profundius cōsiderata uidet' melior elige quā colis. ¶ Et si placet uia magistri:tūc ad argumentuꝫ respondet' facil'r distinguēdo: utrum negatō aītis cadat in totū ul'in partē Et si i partem utrū in primā ul'in sāꝫ Si cadit in totū:tunc negat' ɔña:quia a negatōe totius copulatiue ad negatōem unius partis non ualet ɔña.si in primā ptē iterū negat' ɔña:qa in aītecedente negat' prima et in ɔñte sā. si in sāꝫ partē tantū tūc cōcedidit' cōsequētia et negat' aīs:qa asserit te eē asinū affirmatiue sicut ɔñs.

¶ Ego uero pp clariorē doctrinam uolo utriusqꝫ uie figurare cōtradictoria:et primo prime.

¶ Sor.qui ē asinus ē homo.Ista copulata affirmatia significat copulatie sor. esse asinū et sor.eē hoieꝫ.iō ē fª.

¶ Sor.q ē asinº nō ē hō.iª cōtradcōria pcise significat disiūctie sor.ñ eē asinū l' sor. nō eē hoieꝫ.iō ē uera.

¶ Sor.q ñ ē asinus ē hō.iª affirmatia sꝫ pricipalē copulā significat copulatiue sor.nō eē asinū:et sor.eē homiem ideo est uera.

¶ Sor.q ñ ē asinº ñ ē hō.iª tota negatia cōtradictoria nūc dcē significat disiūctiue sor.eē asinū:ul'sor.nō esse hoiem iō est falsa.

¶ Secunda uero opinio al'r figuraret cōtradictoria.s.p negatōneꝫ pcedentem hoc modo Secūda opinio.

¶ Sor.qui ē asinº ē hō.ista significat copulatiue sor.esse asinū et sor.eē hoieꝫ. ideo ē falsa.

¶ Sor.qui ē asinus nō ē homo.ista etiaꝫ significat copulatiue sor.esse asinum et sor.nō eē hoieꝫ iō ē falsa.

¶ Harum itaqꝫ cōtradictoria dantur p negatōem precedentē totū et ambe erunt uere:sicut nunc formate ambe sunt false. ¶ Sed hic aduerte ꝙ aliqs posset cōtra fundamentū prime opposītionis arguere procedendo ꝙ copulatiua et disiūctia affirmatia de ptibꝫ cōtradicentibus nō cōtradicūt:qa tūc duo cōtradictoria sunt simul falsa.naꝫ iª sūt sil'falsa cōtigēt' tu es et tū nō es et cōtgiēt' tu nō es ul'tu es.et hoc dato ꝙ motus cadat in totam cōpōnem. ¶ Huic dicit' facil'r ꝙ ista regula itelligit' qñ tā copulatiua q̄ disiūctiua ē ipothetice pbabil' cuius oppoītū ē in ppoīto qa utraqꝫ istarū ē cathegotice pbabil'.exponibil'r rōe de ly cōtgient'. cū sit psuppoītū moᵐ cadere i totū et si qris q̄l'r dabit'.gº ɔtradcōriū dū sūt cathegorice pbabil's.hic dicit' ꝙ p appōeꝫ ul'remotōeꝫ negatōis ad totū:qa nō ē pulchriº ɔtradicere q̄ negatōem ppōere ul'ppoitā aufere.ɔñter restat

limitare regulas terminorũ ptinẽtiũ mutuo se sequẽtiũ relatiue.
¶AB VNO CORRELATIVORUM. ¶ Iõ nõ seqt᷑ pater ẽ.ergo filius ẽ:qa lʒ sint relatiua nõ tñ correlatiua.
¶AD RELIQVUM CORRELATIVUM. ¶Ideo nõ seqt᷑ parẽs ẽ.ergo fi⁹ ẽ:sed bñ seqt᷑ parẽs ẽ.ergo ꝓles ẽ.
¶RATIONE TOTIVS EXTREMI. ¶Ideo nõ sequit᷑ parẽs musicus ẽ.ergo proles musica ẽ.
¶DE SECVNDO ADIACENTE ¶ Iõ nõ sequit᷑ parẽs ẽ barbat⁹.ergo proles ẽ barbata.
¶CATHEGORICIS ET CONSEQUẽtia significantibus ex compositione suarũ partiũ.¶ Quia ubi ꝑ nouã impositiõem totius ꝯñe uel subordinationẽ ac etiã cathegoricarũ reliqs stantibus posset ꝯña eẽ mala:et tamẽ argueret᷑ ab uno correlatiuorũ ad reliquum cũ ceteris ꝓmissis.
¶PRECISE PRIMARIE SIGNIFICANTIŨ.¶ Quia ubi ĩpõeret᷑ ecõtra esset ꝯña mala ab uno correlatiuorũ ad reliquũ etiã ꝯña significãte ut ꝑus:sicut dato ꝙ i⁹ ꝯñe parens ẽ.ergo filius ẽ:solũ ille terminus seruus iponat᷑ ad significãdũ prolẽ ceteris non mutantibus significatõem:tũc ꝯña esset mala ut prius qa tota subordinat᷑ uni mẽtali male ut pri⁹ et tota significat ex cõpõne cathegoricarũ:qa nec iste mutant significatõem et tamẽ arguit᷑ ab uno correlatiuorũ ad reliquũ cũ ceteris prius dictis.
¶RESPECTV VERBI DE PRESENTI.¶ Quia nõ sequitur parens fuit.ergo proles fuit.lʒ sequat᷑ de materia parẽs erit.ergo proles erit:qa rei ꝑmanentis nõ dat᷑ ultimũ instans:sed nõ ẽ hoc formalr nec de forma.
¶VTROQVE CORRELATIVORUM permanente.¶ Quia nõ sequit᷑ in successiuis prius ẽ.ergo posteri⁹ ẽ, qa prius et posteri⁹ i tẽpore et motu sunt correlatia successiua.
¶TAM AFFIRMATIVE QVAM negatiue ẽ bona ꝯña.¶ Ideo bñ seqt᷑ parẽs ẽ.ergo proles ẽ.ꝓles ñ ẽ.g⁹ nec parens est.
¶ET ECONVERSO.¶ Ideo bene sequit᷑ creator ẽ.ergo creatura est.et ecõuerso creatura ẽ:g⁹ creator ẽ silr negatiẽ seqt᷑ nullus creator est.ergo nulla creatura est et econuerso:nulla creatura ẽ.ergo nullus creator ẽ.
¶ Sequit᷑ fm ordiem arboris limitatõ terminorũ nõ mutuo se sequentiũ et primo se habẽtiũ secũdũ prius et posterius.
¶APOSTERIORI ¶ Quia a priori ad suum superius nõ ualet argumentum affirmatiue saltem formaliter.et capio prius et posterius demonstratiue.nõ enim sequitur unum est.ergo duo sunt.
¶AD SVVM PRIVS .¶ Quia nõ sequit᷑ duo sunt.ergo tria sunt:quia licet duo et tria sint prius et posteri⁹ non tamen ad inuicem.
¶DE SECVNDO ADIACENTE.¶ Quia nõ sequitur de tertio adiacente duo sunt medietas quartarii.ergo duo sunt medietas binarii.
¶SIMPLICITER.¶ Quia non sequitur cum addictione binarius diuisibilis ẽ.ergo unitas diuisibilis ẽ.similiter nec sequitur partibiliter numerus est ergo partibilr unitas ẽ.

¶AFFIRMATIVE. Quia nõ ſeqẗ
duo non ſunt.ergo unũ nõ ẽ.
¶EST BONA CONSEQVEN
tia.¶ Quia bñ ſeqẗ duo ſũt.gº unũ
ẽ:trinarius ẽ ergo binarius ẽ.et ſic de
aliis.
¶ET ECONVERSO NEGATI
ue.¶ Quia bñ ſeqẗ nulla unitas eſt
ergo nullus binarius ẽ.nullus binari⁹
ẽ.ergo nullus trinarius ẽ.
¶SED NON AFFIRMATIVE.
¶Nõ eni ſeqẗ binarius ẽ.ergo trina
rius ẽ.unitas ẽ ergo binarius ẽ.
¶ Iuxta ſeriẽ arboris ſequiẗ limitare
ultimũ membrũ totius diuiſionis pe
nes ſupius et iferius.circa quã mate
riam.primo limitabo duas regulas ab
inferiori ad ſuperius.¶Secundo duas
alias ecõuerſo a ſupiori ad inferius:et
ſic in ſũma quattuor regulis conclu
ditur omĩs modus arguẽdi penes ſu
pius et iferius et ecõuerſo.ſit igiẗ pª
regula ab iferiori ad ſuũ ſuperius tali
limitatõe limitata dũ ſine confuſione
arguatur.
¶AB INFERIORI.¶Quia a ſupio
ri ad inferius ſine diſtributõe non uꝫ
ↄña formalr nec de forma.ſõ ñ ſeqẗ aľ
currit.gº hõ currit.
¶AD SVVM SVPERIVS.¶Quia
nõ ſeqẗ albedo ſñtiẗ.ergo ſcia ſentiẗ
qa ſcia nõ ẽ ſupius ad albedinẽ:ſꝫ ad
ſcias particulares.
¶PER SE.¶ Quia nõ ſeqẗ hoc cur
rit.ergo albũ currit:q̃uis demonſtreẗ
albũ:qa poſſet hoc currere.lꝫ nulluꝫ al
bum curreret.et cã ẽ qa album non ẽ
p ſe ſuperius ad hoc:ſed p accidẽs.lꝫ
per ſe ſit ſuperius albũ ad hoc albũ:et
tñ hoc albũ ẽ p accidẽs iferi⁹ ad albũ.

¶AFFIRMATIVE.¶ Quia nõ ſeqẗ
nullus hõ ẽ brutũ.ergo nᵐ aľẽ brutũ.
¶ABSQVE SIGNO DISTRIBu
ente.¶ Quia ñ ſeqẗ tu differs a deo
ergo tu differs ab ente.
¶ET IMMOBILITANTE.¶Quia ñ
ſeqtur ſi tu es aquila tu es auis.ergo
ſi tu es aľ tu es auis.ſimilr non ſeqẗ
ſi tu es brunellus tu es aſinus.ergo ſi
tu es aĩal tu es aſinus.
¶RATIONE TOTIVS EXTRE
mi.¶ Quia nõ ſequiẗ tu es bon⁹ cy
thariſta.ergo tu es bonus homo.tu es
apparẽs aſinus.ergo tu es aliqľ aſin⁹.
¶RELIQVO EXTREMORVM
non uariato et ce.¶ Quia nõ ſequiẗ
homo diſputat.ergo aľ currit.
¶NISI SECVNDVM ALIQVẽ
bonũ moduꝫ ↄñe formaľ.¶Quia tũc
uꝫ ↄña ut hõ currit.ergo aľ mouetur.
¶IN SVPPOSITIONE PERSO
nali.¶ Quia ñ ſeqẗ hõ ẽ ſpẽs.gº ſbã
ẽ ſpẽs.lꝫ ĩ rei ueritate hõ et ſubſtãtia
materialiter ſũpta non ſe habeãt ſm
ſuperius et iferius:ſed poti⁹ ſũt ſicut
diſpata cũ nullũ ly homo ſit ly ſubſtã
tia nec ecõuerſo nec eẽ poſſit.
¶RELATIONE NON VARIA
ta.¶ Quia nõ ſeqẗ aliud a uero ẽ fal
ſum cuius cõtradictoriũ eſt falſũ.ergo
aliqd ẽ falſũ cuius cõtradictoriũ ẽ fal
ſum.dato ꝙ rľm ĩ pª referã ad ly uero
et ĩ ſa ad qd uis.
¶EST BONA CONSEQVEN
tia.¶ Vt hõ currit.ergo aĩal currit eo
ꝙ cõtradictorium ↄñtis formalr repu
gnat añti.
¶ET DE FORMA SIVE SIMPLI
citer.¶ Quia tꝫ ĩ omibus cõſili forª
retẽta et obſuatis limitatõibꝫ ꝑlibatis

¶ Nūc limitat̄ ꝑa re͂ pricipal' ab iferio
ri ad suū superius posposita negatōe :
¶ AB INFERIORI. ¶ Quia a supio
ri ad suū iferius negatōe postposita ñ
ualet ꝯ ͣ :ut al' nō currit et ois.homo
ē al'.ergo hō nō currit.quis sit debituꝫ
medium.
¶ AD SVPERIVS. ¶ Quia nō seq̄t
nō ens nō ē accidēs.gͦ nō substātia ñ
ē accidēs:et hoc qa ñ substātia non ē
supius ad nō ens:qa ñ ens nihil oīo ē:
¶ SVVM. ¶ Quia ad nō suū nō ualet
argumētū:ut patet:sed si sit suū supe
rius siue p se siue p accidēs nō ē cura
semp ualet ꝯña obseruatis cōditōibus
¶ RATIONE TOTIVS EXTRE
mi. ¶ Quia ratōe ptis nō seq̄t ut de
uꝫ eē asinū nō ē aliqd:et asinus ē ens
gͦ deū eē ens nō ē aliquid.
¶ IN SVPPOSITIONE PERSO
nali. ¶ Quia nō sequit̄ hominē cur
rere ñ pricipal'r significat̄ per.a.et ho
minē currere ē al' currere.ergo al' cur
rere non pricipal'r significat̄ p.a.dato
ꝙ.a.sit ista ꝓpō al' currit.et cā ē qa ly si
gnificat̄ trahit oratōem infinitiuam
ad supponēdū material'r:sicut faciūt
cetera uerba ꝑe intētōis ul' ipositōnis
sicut ista uerba suppōit diffinit̄ diuidi
tur subiicit̄ ꝑdicat̄ :ut cū dicit̄ homo:
diffinit̄ ly hō stat material'r rōe istius
uerbi:nisi ipedit̄ a signo psonali .
¶ NVLLO SIGNO DISTRIBV
tiuo precedēte . ¶ Quia nō sequitur
ois hō nō currit:et ois hō ē al'.ergo ōe
al' non currit.
¶ NEC CONFVNDENTE CON
fuse tantū. ¶ Quia nō sequit̄ tantuꝫ
substātia nō ē accidēs:et omis substā
tia ē aliquid.ergo tātū aliquid non est
accidēs:utꝫ p exponētes aīs ē uerum
et ꝯñs falsū:qa ly tantū cōfundit cōfu
se tantū terminū imediate sequenteꝫ
primi ordis ñ ipeditū.et capacē cōfusi
onis.
¶ NON FACIENTE SENSVM
compoitū expsse. ¶ Quia nō sequit̄
cōtingenter tu nō moueris et tu es ali
qd.ergo cōtingēter aliqd nō mouet̄
aīs ē uerū et ꝯñs falsū:qa natural'r lo
quēdo necessario aliqd mouet̄ et ne
cessario aliquid quiescit.et ꝯñter non
mouet̄ :nam quelꝫ istarū uniuersaliū
natural'r ē ipossibil'.omne ens mouet̄
et nihil mouet̄.gͦ istarū ꝯtradictoria
sunt necessaria:et ꝯñter ñ cōtigētia.
¶ NEC VIRTVALITER SEV IM
plicite. ¶ Quia nō sequit̄ istū hoiem
currere nō ē scitum a te.demonstrato
currente quem putes sedere:cū istuꝫ
currere ñ sit creditū a te:et istū hoieꝫ
currere ē aliquē hominē currere.gͦ
aliquē hominē currere nō ē scitū a te.
dato ꝙ scias aͫ currere:aīs ē uerū et
ꝯñs falsū:et cā ē:qa ly scitū facit sensū
cōpoitū.nā licꝫ sequat̄ scitual'r tamē
uirtual'r precedit.et pp hāc cām nō se
quit̄ istū hominē currere nō adequa
te significat̄.p.a.et istū hominē curre
re ē aliquē hominē currere.gͦ aliquē
hominē currere nō adequate signifi
cat̄ per.a.dato ꝙ.a.sit ista ꝓpō particu
laris aliquis homo currit:et p ly iste de
monstret̄ sor.nec hoc ē ipeditū ꝑpter
suppoitōem materialē:qa signū perso
nale nō sinit subiectū trahi ad suppo
sitōem materialē:sicut cū dico aliquis
hō subiicit̄ ul' significat ly hō sēp stat
personal'r.sed oꝫ ꝑcedere aliud signū
materiale.si deberet material'r suppo

nere dicẽdo ly aliqs hõ subiicit̃ uł ly
iste hõ significat.et sic de aliis qualit̃
nõ sumebat̃ in argumẽto.
¶ET CVM CONSTANTIA infe
rioris de supiori si sit totale extremũ.
¶Quia ñ seqt̃ 1^{c} hõ nõ currit et hõ
ẽ al.ergo ał nõ currit demõstrãdo adã
p ly iste.et posito q̃ omẽ ał currat qa
nõ sit cõstantia iferioris de supiori.nã
me^{m} deberet eẽ tale:et 1^{c} hõ ẽ ał.
¶SI VERO SIT PARS CVM cõ
stantia totius extremi cuius est pars:
¶Quia nõ seqt̃ sciẽs istã ppõem nõ
ẽ aliqd demõstrãdo istã ipossibilẽ.et 1^{a}
ppõ ẽ aliq̃ ppõ.g^{o} sciẽs aliquã ppõem
nõ ẽ aliqd:sed me^{m} deberet eẽ cũ tota
lis subiecti cõstantia. dicẽdo et sciens
istam ppõem ẽ sciẽs aliquã ppõem et
hoc ẽ ipossibile.Silr̃ nõ seqt̃ hõ albus
nõ currit.et oĩs hõ ẽ .g^{o} hõ non currit.
dato q̃ nullus hõ sit albus nec aliqua
hõ sit alba.et q̃ oĩs hõ currat.sed me^{m}
debet eẽ tale:et hõ albus ẽ hõ et hoc ẽ
falsũ. Silr̃ nõ seqt̃ iste asinus istius ui
ri ñ currit.et iste uir ẽ aliqs uir:et 1^{e} asi
nus ẽ aliqs asinus.ergo asinus alicui^{9}
uiri ñ currit.dato q̃ 1^{e} asinus nõ sit ali
cuius:et q̃ oĩs asinus q ẽ alicuius cur
rat:sed mediũ dʒ eẽ tale:et 1^{e} asinus ẽ
asin^{9} alicuius uiri:et ita dicat̃ de aliis
casibus numero et ceteris acñtibus.
¶NEGATIONE POSTPOSITA
inferiori ĩ maiori et supiori ĩ cõclusio
ne ẽ cõsequẽtia bõa et formał simplr̃.
¶Iõ bñ seqt̃ ille hõ nõ currit:et 1^{e} hõ
ẽ aliqs hõ.g^{o} aliqs hõ nõ currit.et sic d'
sĩbus sẽp ẽ bõa ↄ^{a} obſuata p̃dictarũ
o^{m} limitatõnum lege.
¶Iam ordo postulat alias duas regulas
a supiori ad iferius limitare.et p^{o} duʒ
affirmatiẽ arguitur.
¶A SVPERIORI DISTRIBVTO
¶Quia sine distributõe nõ seqt̃ ał
currit.ergo hõ currit.
¶MOBILITER. ¶Quia imobilr̃ nõ
ualet:ut tu icipis scire oẽm ppõem:et
.a.ẽ ppõ.ergo tu incipis scire.a.
¶SINE TERMINO HABENTE
causas ueritatũ. ¶Quia nõ seqt̃ õi
ałi currente õe aĩal currit brunellus ẽ
aĩal.g^{o} brunello currente õe ał currit.
¶AD SVVM INFERIVS. Quia
ad inferius nõ suũ nõ ualet argumen
tũ:ut patet de se.
¶RATIONE TOTIVS EXTRE
mi.¶Quia nõ seqt̃ omne uidẽs oẽʒ
hominẽʒ ẽ sor.plato ẽ hõ.g^{o} õe uidens
platonẽʒ ẽ sor. dato q̃ sor solũ uideat
oẽm hominẽ cũ hoc q̃ qlibet hõ uide
at se ipsũ uł sotiũ. Similr̃ nõ sequitur
differens ab ente non ẽ ens.tu es ens.
ergo differẽs a te nõ ẽ ens.nã añs est
uerũ p minori.utʒ et pro maiori:quia
differẽs ab ente ẽ:et ↄ^{s} f^{m} utʒ.¶Et hoc
iõ qa differẽs a te nõ ẽ iferius ad ly dif
ferens ab ente.q̃uis ly te sit inferius si
ue minus cõe q̃ ly ente.
¶CVM DEBITO MEDIO.¶Idest
q̃ sumatur inferius pportionatũ suo
supiori quo ad eẽ absolutũ uel respec
tiuũ ãplũ uł restrictũ.et sic de aliis cir
cũstãtiis:ut sũt tẽpus numerus.et ce.
Ideo nõ seqt̃ tu es oĩs homo:hic plato
ẽ homo.ergo tu es plo hic.qa mediũ
nõ ẽ proportõatũ quo ad restrictõem.
ideo deberet esse tale et plato ẽ homo
hic.¶Similr̃ nõ seqt̃ tu differebas ab
instãti:et sic istans fuit instãs.ergo tu
differs a.c.istanti:sed mediũ debet eẽ
pportõnatũ tẽporalr̃ hoc mõ:et.c.istãs

istarũ cathegoricarũ ad iuicẽ. Si sine ordie et hoc du^z :qa ꝟ asserit piter ãbas ptes pricipales: ꝟ unã solã. si p^o mõ sic ẽ copulatia. si 2° mõ. et hoc du^z qa ꝟ asserit unã ptẽ idr̃nt̃ et aliã pmittendo et tũc ẽ disiũctia ꝟ unã asserit et aliã ñ pmittit et sic ẽ disiũctia. ex^m primi tu cãtas ꝟ tu sedis hic una ps aliaꝫ pmit tit: ꝫ ñ reqrat̃ quãlibet eẽ uerã. ex^m 2i aut ẽ dies aut nox: aut es eger aut es san^9: aut es hõ aut ñ es hõ. hic idr̃nter queꝫ ps põt eẽ uera: ꝫ ñ pmitit secuꝫ aliã fore uerã. nõ põt ãt dici ꝙ neutrã asserit: qa t̃lis actus ipothetice ñ eẽt affirmatiuus: ꝫ negatiuus de quo ñ loquor: qa q̃ro sufficiẽtiã affirmatiuarũ pus. ¶ Et iterũ si cõiũgit ãbas ptes principales piter asserendo et hoc du^z :qa aut absolute: et sic ẽ copulatia ut dixi ꝟ reducẽdo eas ad aliquã driaꝫ simꝉ. et hoc ẽ du^z :qa uꝉ ad driaꝫ loci: et sic ẽ locaꝉ ꝟ tẽporis: et sic ẽ tẽporaꝉ. si uero cõiũgũt cathegoricas ordie quodam et hoc du^z :qa ꝟ ordie forãli ꝟ materiali et appello ordieꝫ forãlẽ ordieꝫ illatõis q̃ ẽ formale ↄ^e. et ordieꝫ materialẽ uoco q ẽ iter añs et ↄ^s que sũt materia ↄ^e. si p^o mõ. et hoc du^z qa ꝟ denotat taꝉ ordo ꝙ o^m ↄñtis et añs sũt icõpossibilia: et sic ẽ cõdcõaꝉ. ꝟ ꝙ sint cõpossibilia: et sic ẽ aduersatia que ñ ẽ actus ipotheticus negatiuus: ꝫ affirmatiuus: cõtrari^9 tñ siue aduersus actui cõdcõali. si uero ibi ẽ ordo materiaꝉ tãtũ et hoc du^z :qa uꝉ denotat̃ añs se hẽre ad ↄ^s p mo^m cãe. et sic ẽ cãꝉ ꝟ p mo^m effectus: et sic ẽ effectia: sicut cõit̃ dicit̃. duplex ẽ demõstratõ. s. pp qd et qa. ¶ His aũt octo actibus ipotheticis affirmatis spẽ differẽtibus, opponũt̃ g^o actus negatiui ipothetici p negatõeꝫ p̃cedẽtẽ. q e q d. n. cõtingit affirmare cõtigit negare. igit̃ octo sũt spẽs ipotheticarũ affirmatie. et octo negatiue et ↄñter. xvi. sũt i sũma ipotheticarũ spẽs qd erat deducẽdũ. ¶ Credo tñ antiquos nostros cõsiderasse ꝙ tẽporalis et locaꝉ iplicãt et icludũt copulatiuã ꝫ aliqd supaddant. s. drãꝫ loci et tẽporis. iõ has regulas ad copulatiuã reducẽtes ñ fecerũt mentionẽ de illꝉ et qa aduersatia oppõit̃ positie cõdcõali et oppoitorũ eadẽ ẽ disciplina. iõ sub cõdcõali aduersatiuã itelligũt. cãꝉ aũt et effectia cũ dicãt ordieꝫ materialẽ tãtũ et materiale reducitur ad formale tãq̃ min^9 pfcũꝫ ad magis pfcũꝫ. iõ sub cõditõali cõphenderũt ẽt cãlẽ et effectiuã. disiũctia uero ad nullã aliã reducit̃. iõ tradiderũt nobis tãtũ. tres eẽ spẽs ipotheticarũ i significãdo nõ equalenter. Et ego i sũmuꝉ hoc fui assecut^9 ne iunioribꝫ fastidiũ afferat̃ ex multitudie: ꝫ p itroductis et p uectis. iã rei ueritas aperiẽda erat. ꝙ ꝫ tãtũ tres sint capitales et simpliciores. tñ cõsideratis driis o^m actuũ ipotheticorũ diuidẽdo et subdiuidẽdo oꝫ octo affirmatias et octo negatias assignare. et hec de p^o q^o ad sufficientiaꝫ ipotheticarũ sufficiant.

¶ Nũc qd ad cui^9 qꝫ ueritatẽ exigat̃ restat assignare: et hoc i affirmatiuis solũ: qa negatiarũ ueritas et cõtigen^a p oppoitas affirmatiuas hẽt̃. cũ gñalit̃ duorũ cõtradcõriorũ si u^m ẽ uerũ reliquum ẽ f^m. si unũ ẽ nece^m reliquuꝫ ipossibile et eↄ^o. si u^m ẽ cõtingẽs et reliquum. de possibili aũt nõ ẽ opus aliqd dicere: qa õe possibile ꝟ ẽ nece^m ꝟ contigẽs. ¶ 2° de ueritate et f̃litate unius

62

cuiusq; harū ē dicēdū p ordīeȝ ƀȝ ꝙ ꝑ
misi.et pᵒ de copulatia deide ɔñter de
aliis ordinate. ¶ De copulatiua.

¶ Si alicuiᵘ copulatie affirmatie sigᵗ
ficātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑcise ꝑma
rie significātiū quelȝ ps pricipalꝰ ē ue
ra possibilꝰ ꝉnecēᵃ scita ꝉ credita et nᵃ
alteri īcōpossibilꝰ tota copulatia cuius
ille uꝉ cōsiles sūt ptes ē cōsiꝉis denomi
natōis nec opus ē dicere et nᵃ alteri
nec aliis incōpossibilꝰ:qa nᵃ ipothetica
mūdi pōt hēre nisi duas ptes pricipa
les.et si q̄ hēt plures notas facta cōuē
tōe que sit pricipalꝰ sēp hēbis solū du
as ptes pricipales. ¶ Iō iᵃ copulatia ē im
possibilꝰ.ois hō currit et tu es hō et tu ñ
es quecūq; istarū duarum notarū sit
pricipalꝰ utȝ ex iponente ptiū pricipa
liū. ¶ Si uero alicuius copulatie sigᵗ
ficātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑcise ꝑma
rie significātiū quelȝ ps pricipalꝰ ē duᵃ
et scit ꝙ nᵃ repugnat alteri ꝙ dico
pp istā rex sedet et nᵒ rex sedet que ñ
ē duᵃ .et scit ꝙ ex ea ñ seqt aliqd fᵐ
qd dico pp istā copulatiuaȝ.ois rex se
det:et iste ē rex demōstrato uno queȝ
dubites eē regē et scias ipsū stare q̄ ñ
ē duᵃ :tūc tota copulatia cuiᵒ iᵉ uel si
miles sūt ptes pricipales ē dubia.

¶ Si uero alicuius copulatie affirmatiue
significātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑciᵉ
ꝑmarie significātiū una ps pricipalꝰ ē
fᵃ uꝉ ipossibilis ꝉ alteri repugnās seu
ex cuius una pte pricipali seqt oᵐ al
terius:tūc tota ē fꝉa ꝉ ipossibilꝰ.

¶ Si alicuius copulatie affirmatie signi
ficātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑcise ꝑma
rie significatiū.una ps principalꝰ ē cō
tingēs et altera nō ipossibilis nȝ eideȝ
incōpossibilis:tūc tota copulatia cuius
ille uel cōsiles sūt ptes ē contingens.

¶ De disiūctiua.

¶ Si alicuius disiūctiue affirmatie signi
ficātis ex cōpōne suarū ptiū ꝑcise pri
marie significātiū altera ps pricipalis
ē uera.possibilis.necēᵃ scita uel credita
ꝉ vᵃ ps repugnans alteri tota disiūcti
ua cuius ille uel cōsiles sunt ptes ē cō
similis denominatōis.

¶ Si uero quelȝ ps principalis ē dubia et
nᵃ repugnat alteri tota disiūctiuā sibi
correspōdēs ē cōsimilis .Et si altera ps
pricipalꝰ ē cōtingens et aᵃ ñ repugnās
nec opposita ptiū ēt tota disiūctia sibi
correspōdens ē cōsimilꝰ. Si uero quelȝ
ps pricipalis est fᵃ uꝉ ipossibilꝰ tota dis
iūtia sibi correspōdēs ē denōiatōis cō
similis. ¶ De conditionali.

¶ Si alicuius conditōalꝰ affirmatie signi
ficātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑcise ꝑma
rie significātiū nō pōt eē ita sicut ade
quate significatꝰ p añs:quin sit ita si
cut significatꝰ p ɔñs.tūc cōditōalꝰ ē ue
ra.possibilis et necessaria. Si uero pōt
eē ita sicut significatꝰ p aᵉ :lȝ p tūc nō
sit ita:sicut adeq̄te significatur p ɔñs:
tūc cōditionalis ē fᵃ et impossibilꝰ. Cō
tingens uero nᵃ pōt dari:ut supra de
claraui.idem dicatꝰ de rōali seu illatia
que dicitꝰ ɔᵃ. ¶ De scia aūt credulitate
et dubitatōe reᵗ ꝙ illud qd ē ꝑdicatuȝ
sit scitū creditū uel dubitatuȝ. pluries
eni dubitamus ɔñas uel cōdcōales.

¶ De causali.

¶ Si alicuius cālꝰ affirmatie significātis
ex cōpōe suarū ptiū ꝑciᵉ primaᵉ signi
ficātiū utraq; ps pricipalꝰ ē uera et cū
hoc significatū adeq̄tū añtis ē cā sigᵗ
ficati adequati ɔñtis:tunc cālis ē uera:
ut quoniā sol ē sup terrā aer ē illumi

fuit tecū.ergo et cet.
¶ ET NON SOLVM CVM COn stantia iferioris. ¶ Quia nō seqt̄ ois hō albus currit.sor.est hō.g° sor.currit. qa mediū debet esse restrictū.s.et sor. ē hō albus.
¶ AFFIRMATIVE. ¶ Quia negatiue uz argumētū sine me° ut3.
¶ VALET ¶ CONSEQVENTIA formaliter et de forma: siue iferius et supius sint p se siue p accidēs talia ut patet consideranti.
¶ ET SINE MEDIO INTERDVM ualet de materia. ¶ Et hoc ē qñ argu itur a superiori distributo affirmati ue ad suū inferius p se:ut ōe aial cur rit.g° ois hō currit.hec ɔ^s ē bona de materia.tn̄.n.per me^m naturalr̄ neces sariū.s.et ois hō ē aial.s3 ubi iferius sit p accidēs tale:tūc oportet apponere p̄ dcās limitatōes oēs. Reliqu3 ē ultiā3 regulā limitare a superiori ad inferius negatiue et ce.
¶ A SVPERIORI DISTRIBVTO ¶ Quia sine distributōe nō seqt̄ sic arguendo non ōe animal currit.ergo nō ois hō currit:ut3 p equalētem.
¶ MOBILITER ¶ Quia imobiliter n̄ sequit̄:ut tu non icipis esse coloratus. ergo tu nō incipis eē albus nō cōtigē tet homo ē aial:et ille homo est homo ergo nō contingēter ille homo ē aial.
¶ RATIONE TOTIVS EXTRE mi ¶ Quia nō seqt̄ ratōe partis:ut tu nō es aliqualis asinus.ergo tu non es apparēs asinus tu non es aliquod ens ubi ē sol.ergo tu nō es aliqd sciēs ubi ē sol.
¶ QVOLIBET ALIO NON VA riato. ¶ Quia nō sequit̄ nullum aial currit.ergo null° hō ridet: qa faciēdo istam ɔñam scio te ridere:quis nullu3 aial currit.
¶ NISI SECVNDVM BONVM modū arguēdi ¶ Quia tunc bene se quit̄ nullū aial mouet̄.ergo null° hō currit.nullū aial ē coloratū.ergo illud aial nō ē album siue illud animal sit si ue nō.
¶ SINE ALIQVO MEDIO. Quia negatiua nihil pōit poitiue.ideo nō re qrit cōstantiā inferioris de superiori.
¶ NISI RESPECTV TERMINO rum modaliū. ¶ Quia ibi reqrit̄ debi tū mediū.unde nō seqtur nullū homi nē scis nō esse.ergo antichristū n̄ scis nō esse:qa ans ē uerū cum suum con tradictoriū sit falsum.s.aliquē hoiem scis nō esse:qa ly hominē supponit so^m pro homine q ē cū uerbū pricipale sit hoc uerbū scio scis:et ɔ^s ē fasū ut pat3 sed bene seqt̄ cum debito medio.s.et antichristus ē aliquis hō.
¶ AD SVVM INFERIVS. ¶ Siue p se siue per accidēs dum mō sit suu3: qa ad nō suum nō u3^a ut de se satis ē manifestum.
¶ EST CONSEQVENTIA ¶ Sim pliciter bona. .s.tam formalr̄ q̄ d̄ for ma dum dicte cōditōes obseruentur: ut patet per singula.
¶ DVMMODO ARGVATVR ne gatiue simplr̄. ¶ Quia nō sequit̄ tu n̄ es asinus.ergo tu n̄ es asinus:et tu es leo:et hoc dato ꝙ ly nō cadat solu3 su pra primā ptē copulatiue:sed si nega tō caderet simplr̄ supra totā copulati uam:tunc eēt bona ɔña et capitur su perius et inferius large p eo a quo nō cōuertit̄ ɔña et a tota copulatiua ad

63

quālꝫ eius ptē u3ɔ^a et nō ecōuerſo.Jō quelꝫ ps copulatiue ē ſupior ad totā. ¶ Et ſic ē finis ſe ptis pricipalꝭ huius tractatus quo ad arborē et notificatiōnē:nec nō quo ad ꝓprietates ſilr reſolutorii et oᵐ ſpāliᵐ regularū in cathegoricis limitatōes.Ad laudē eius q eſt finis oᵐ bonorū. ¶ Nunc ad tertiā et ultiaꝫ ptem totius tractatus cura diligenter apponatur.

TERTIA ET VLTIMA pars huius tractatus ꝓpoſitionū ipotheticarū ſpeciales regulas limitare ꝓponit quā ī pte tria etiam agere inſtitui pᵒ numerū ipotheticaruꝫ deſignare. deinde quid ad cuiuſlibet iſtarū ueritatē reqrit̄ adiungere.poſtremo ipotheticarū ſpāles regulas limitare et finē toti opi dabo ad laudē eius q ē trinus et unus. ¶ Prio igit̄ de numero ipotheticarū uarie opiniones reperte ſunt.prima et cōis opinio tres tantuꝫ ſpecies ipotheticārū ī ſignificādo nō equiualētes affirmat.ſ.copulatiuā diſiūctiuā et cōditionalē ſub qua ratōnalē collocat. ¶ Zᵃ opinio Ferabric qnq3 affirmatiuas aſſignat et eis quiq3 oppoſitas negatiuas.ſic omibus cōputatis decē aſſignat.nam actus affirmatiuus et negatiuus ſpē ex oppoito diſtigunt̄.Sūt aūt quinq3 affirmatiue copulatiua diſiūctia conditōalꝭ cauſalꝭ et tēporalꝭ quibꝫ p negatōeꝫ precedentē qnq3 correſpōdent alie negatie. ¶ Tertia opinio ponit ſeptē affirmatiuas et ɔīter ſeptē negatiuas oppoitas:et ſic ī ſumma quattuordecim ſūt ſpēs ipotheticarū:et hec ē opinio huius magiſtri Strodi.ſūt aūt affirmatie iᵉ copulatiua diſiūctiua cōditōalꝭ.cauſalꝭ.localꝭ.tēporalis:et expletia quā aduerſatiuā appellat.et his ſeptē negatie opponūtur. ¶ Ego tn̄ ſaluo meliori iudicio octo ſpēs affirmatiuarū et ɔīter totidē negatiuarū ī ipotheticis pono.et ſic .xvi.ſpēs ipotheticarū aſſero affirmatiue ſunt he. copulatia.diſiūctia. cōditinalis ſeu ratōnalꝭ.cauſalꝭ.effectiua.tēporalꝭ.localis.et aduerſatiua ſeu expletia quibus negatiue ex oppoito correſpōdēt. ¶ Harū aūt ſufficiētiā pmiᵃ qdaꝫ diſtictōe ſtatim ſubiiciā. diſtictō ē hec ꝙ oēs note ipothetice poſſunt dupliciter ſumi.ſ.mere ipothetice uel cathegorice de extremo ipothetico:ſicut dꝛ extrēo copulato diſiūcto cōditōali tēporali locali.nec parū differt unᵘ modus ab alio.uerbi.g.dicēdo qlꝫ hō morier̄:qn̄ nō qlꝫ homo morier̄.ſi ı ꝓpō fuerit cathegorica de pdicato tēporali ē ꝓpoſitō uera:utꝫ p exponētes et ſingulares:qa tūc ē ꝓbanda more ulꝭ affirmatie:qa a pᵒ termio mediato ſecūdū denōiatōeꝫ ē icoanda ꝓpōis ꝓbatio.ſi uero dcā ꝓpō fuerit tēporalis:ita ꝙ nota principalꝭ ſit ly qn̄ ad ꝗ itellectus copulat iſtas ſas cathegoricas. tunc ē ipothetica fᵃ et ipoſſibilꝭ.naꝫ ſignificat ꝙ qn̄ qlꝫ hō morier̄.tūc nō qlibet hō morier̄ et hoc iplicat cōtradictionē. ¶ Si uero alꝭn dicit̄ ꝙ tēporalis et localꝭ et huiuſmodi ſūt cathegorice illud dꝫ itelligi dū n̄ ſūt note pricipales:ſed ſūt de extremo ipothetico alr n̄ reputo illud eē uerū. ¶ Nūc ad ſufficiētiā uenio qn̄ intellectus cōiungit ples cathegoricas ſilꝭ hoc ē duplr:qa lꝭ hoc facit quodam ordie:ulꝭ ſine ordine

ābab₃ ptib₃ pricipalib₃ extñtib₃ falſis.
¶ PRECISE PRIMARIE SIGNI ficantiū. ¶ Quia ecōuerſo p nouā impoſitōe₃ ptium copulatiua ſignificante:ut ſol₃ poſſ₃ eē uera et ptes falſe:ut pluries patuit.
¶ IPOTHETICE PROBABILI. ¶ Quia nō ſequit̃ impoſſibilr̄ tu es et tu ñ es.ergo tu nō es.dato ꝙ aduerbium determinet totū.
¶ AD QVAMLIBET SVARVM partiū. ¶ Quia ad ptes nō ſuas nulla ē hitudo formaliter:ut patet de ſe.
¶ PRIMCIPALIVM. Iō ñ ſeqt̃ tu es hō ł tu es aſinus et deus ē.gͦ tu es aſinus.dato ꝙ ly et ſit nota pricipał.
¶ VEL SIBI PROPORTIONA tū. ¶ Quia i termis relatiuis pp depēdētiā ñ pōt fieri ꝯn̄a ad ptē termini relatiui:qa nō eēt ꝯn̄scū ñ eēt ꝓpō intelligibił.uñ ñ ſeqt̃ aliq̄s hō currit et for. ē iᵉ.ergo for.ē ille:ſed bñ ſeqt̃ aliq̄d ſibi ꝓportōabile.gͦ for.ē aliq̄s hō currēs
¶ EST BONA CONSEQVENtia et formał ſimplr̄. ¶ Vt inductiue p oīa diſcurrenti facile pōt apparere.
¶ SED ECONVERSO NON ualet:niſi de materia. ¶ Et hoc pꝫ̄ti₃ cū ſit copulatia ex ptib₃ pricipalib₃ q̄ru₃ una añcedit ad aliā:tūc a pte añcedēte ad totā copulatiuā ē bona ꝯᵃ et formał:₃ ñ ſimplr̄ ſeu de forᵃ ut tu curris.gͦ tu curris et tu moueris.tu es albus.gͦ tu es albus et tu es coloratꝰ et huiuſmōi i qb₃ ñ ē itelligere oᵐ ꝯn̄tis cū añte abſq₃ cōtradictione.
¶ Seqt̃ limitatō duarū reglarū diſiūtie et pͦ a pte diſiūctie ad totā diſiūtia₃.
¶ A PARTE DISIVNTIVE PRincipali. ¶ Quia ñ ſeqt̃ aſini ſūt aſini gͦ oēs hōies ſūt aſini uł hoies et aſini ſūt aſini.qa arguit̃ a pte pricipał ptis et ñ a pte pricipali et hoc tenēdo ꝙ li uł ſit nota principał.
¶ AFFIRMATIVE. ¶ Quia nō ſeqt̃ deus ē.ergo nō deus ē uł deus ē.dato ꝙ ly nō cadat in totū.
¶ VEL SECVM CONVERTIBIli. ¶ Quia i uoce ñ pōt ꝓpō aſſumpta p añte reſumi i ꝯn̄te:ut ſit ps diſiūctiue:ſed ſufficit ſibi cōſimilis.
¶ IPOTHETICE PROBABILI. ¶ Quia ñ ſeqt̃ tu es.gͦ cōtigenter tu es uł tu ñ es et hoc ſi aduerbium determinet totū.
¶ AD DISIVNCTIVAM SIGNIficātē ex cōpōe ſuarū ptiū. ¶ Quia ſi hec deus ē uł deus ē cōuerteret̃ cum ſᵃ ptib₃ nō mutātibus ſignificatōem tūc a nulla pte ad totā ualeret ꝯn̄a.
¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIficātiū. ¶ Quia ubi eꝯ illius diſiūtie hō ē aſinus uł homo ē aſinꝰ tota ſignificaret ut prius et ptes pciſe ꝙ deus ē non ualeret ꝯn̄a a parte ad totā.
¶ EST CONQVENTIA BONA formalr̄ et de forma. ¶ Vt patet p ſingula diſcurrenti.
¶ ET ECONOERSO NON VAlet niſi de materia. ¶ Pref̄tm cū ſit diſiūctia cuius una ptiū pricipaliū añcedit ad reliquā:tūc a diſiūctia ad ptē que ē ꝯᵃ ē bōa ꝯᵃ formalr̄:₃ ñ de for ut tu curris ł tu moueris.gͦ tu moueris:tu es albus uł tu es coloratus.ergo tu es coloratus.
¶ Nunc ſeqt̃ limitatō ſe regule diſiunctiue.ſ.a diſiūctiua cū deſtructōe uniꝰ pt͛s ſuper aliam.
¶ A DISIVNCTIVA AFFIRMA

tiua ¶ Quia nõ sequit̃ nõ tu es asinꝰ uel tu es asinus: sed tu nó es asinꝰ. gº tu es asinus.

¶ IPOTHETICE PROBABILI.

¶ Quia nó seqt̃ pót eé q tu sis rex ul' tu sis papa: sed tu ñ es rex. ergo tu es papa. dato q ly pót cadat in totã ꝑmam disiũctiuam

¶ SIGNIFICANTE EX COMPOSITIONE suarũ partiũ.

¶ Quia ubi ista disiũctiua tu es asinus uel tu es asinꝰ cõuerteret̃ cũ uera partibꝫ significãtibus: ut prius añs é uerũ et ɔñs falsũ.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIFICANTIUM.

¶ Quia ubi illa disiunctia tu es asinus ul' deus é: ét prima ps significaret ut prius. secũda significãte falsũ adequate: tũc a disiunctiua ꝑdcã cũ destructõe prime ptis ad secundã nó ualet ɔña.

¶ CUM DESTRUCTIONE.

¶ Quia sine destructõe nihil formaliter seqt̃ ut de se é manifestũ:

¶ PARTIS PRINCIPALIS.

¶ Quia nõ seqt̃ tu es homo: ul' homo é asinus. et tu nó es hó. sed nullus hõ é asinus. ergo tu nó es homo tenẽdo q ly ul' sit nota principal'.

¶ AD ALTERAM PARTEM Pricipalem.

¶ Quia ad partẽ nõ pricipalem nó uꝫ ɔª: ut patuit i ex pxiº i qº duplex error cómittit̃.

¶ EST BONA CONSEQVENTIA formal'r et de forª: sicut discurrenti p singl'a poterit apparere.

¶ notãdũ circa copulatiuas et disiũctias pp uᵐ arᵐ fcũm a magistro in littera qd' pót applicari tã copulatis q̃ disiũctiuis probãdo duo cõtradcõria eé sil' uera: sicut dato q sor. et plato currãt: tunc hec é uera: aliqs hõ currit et sor é iᵉ sil'r hec é uera. aliqs hó currit: et sor. ñ é ille. sigº gº duas ꝑas ptes harũ copulatiuarũ: arguo sic hec sũt uera et hec sũt duo cõtradictoria. gº duo cõtradictoria sũt sil' uera. et hoc tenẽdo opinionẽ tis' beri q rl'm idẽptitatis nõ suppõit cõfusiꝰ q̃ suũ añs. iõ é hic difficultas q̃l'r debét assignari cõtradcõria istarũ ptiũ cum termis relatiuis postq̃ sicut dicit magister i littera iª ñ cõtradicũt. nec sufficit se expedire p negatõem ꝑpositã qa illud nó declarat materiã et ét neꝰ ꝑposita ñ cõfũdit tãtũ relatiuũ cũ nõ sit capax cõfusionis. iõ adhuc remanét ambo relatiua ñ distributa q é cõtra regulas cõtradictoriorũ cũ oporteat terminũ ñ distributũ i uno distribui i aº eꝫ

¶ Et ppea ut habeat̃ certa notitia et ñ solũ cõfusa uidet̃ mihi dicẽdũ q i termis relatiuis pp depẽdẽtiã quã hñt ad añs oꝫ in assignatõe ɔtradictoriorũ disponere añtia cũ modificatõe et suppõe q̃ uis relatiua se habere. et iõ qa i iª pª copulatiua aliqs hó é et sor. est ille ly iᵉ refert̃ ad ly aliqs hó: qd' stat determiate. iõ oꝫ q i suo cõtradcõrio stet distributiue negatiue. s. nꝰ hõ currit l' sor. ñ é iᵉ et ꝑa ps significat q sor. ql'ꝫ hó q currit ñ é et hec é fª: quia tunc ét nó esset ipsemet

¶ Sil'r ɔtradcõriũ alteriꝰ. s. aliqs hó currit: et sor ñ é iᵉ hoc é nꝰ hó currit: ul' sor. é iᵉ et ꝑa ps significat q sor ql'ꝫ hó q currit é: et hoc é fᵐ et ita obꝑues ul'r i aliis.

¶ Et ut iuuenes clariꝰ itelligãt dabo aliq̃ exª certũ é q iª coᵘª sine termis distributis aiˢ hó currit et sor. é iᵉ significat q aliqs hó currit: et sor. aliqs hó q currt est. iª uero aliqs hó currit: et sor. non é ille

nāt⁹.nec reᵈ quo ᵐ ꝯñtis repugnet añtⁱ Hoc eni reᵈ ad ueritatē cōditōnal' que dicit ordinē formalē seu illatōis soluꝫ. Cāl' uero dicit ordinē materialē tantū vñ dato q̄ nūc sit clara dies pauli.hec cōditionalis ē falsa.si sol ē sup terrā di es ē clara:quia pōt stare oᵐ ꝯñtis cum añte:ut patuit tēpore passiōis Christi: et siłr pscē eclipsis solaris sup terrā.siłr dato q̄ rideas hec ē uera:quoniā tu es hō tu rides:et hec cōditional' ē fᵃ si tu es hō tu rides.siłr hec ē fᵃ quoniā dies ē.sol ē sup terrā:qa dieꝫ eē ñ ē cā:ſꝫ ef fectus solis existētis sup terrā. Siłr da to q̄ anchristus ñ sit hec ē fᵃ quoniaꝫ añx⁹ ē hō añx⁹ ē aīal:quia añxᵐ eē ho minē nihil ē:et ꝯñter nullius ē cā.Si ue ro utraꝫ l' altera ps sit fᵃ uel significa tū adeq̄tū añtis ñ ē cā significati adeq̄ ti ꝯñtis tunc causalis est falsa.

¶ De effectiua.

¶ Si alicuius effectiē affirmatiue signi ficātis ex cōpōe suarū ptiū pcise pma rie significātiū utraq; ps ē uera. et cū hoc significatū adeq̄tū añtis ē effect⁹ adeq̄ti significati ꝯñtis tūc effectiua ē uera.iō 1ᵃ est uera.qa dies ē clara sol ē sup terram:sed 1ᵃ ē fᵃ :qa tu es homo tu es hō:qa te ē homin·m ñ ē effectus sui ipsi⁹.siłr hec ē fᵃ :qa sol ē sup terrā dies ē.Et cā ē qa ly qa ē nota effectus et ly quoniā ē signū seu nota cāsitatis ¶ Si uero utraq; ps uel una fuerit fᵃ ul' significatū adeq̄tū añtis ñ fuerit effec tus significati adequati ꝯsequētis tunc effectiua est falsa.

¶ De temporali.

¶ Si alicuius temporalis affirmatiē sig ficātis ex compositōne suaruꝫ partiuꝫ precise primarie significantiū:utraq; ps principalis est uera secūdū q̄ p no tā exigit tēporalē:tūc tēporalis ē ue ra cuius iste uel consimiles sūt partes ¶ Dico aūt secūdū q̄ p notā exigit tē poralē:quia interdū requiritur simul tas:interdum requirit prioritas.Inter dū posterioritas ptiū quo ad uerifica tōeꝫ duratōis.¶ Exempluꝫ primi. ego sū quando tu es. ¶ Exemplū ꝭi moy ses fuit añ q̄ Iosue fuit .¶ Exēplū ter tii.Moyses fuit postq̄ adā fuit.¶ Si uero utraq; uel altera pars pricipalis fuerit fᵃ uel ñ ſꝫ exigētiā note tēporalis:tūc temporalis est falsa.

¶ De locali.

¶ Si alicuius localis affirmatiue signifi cantis ex compositione suarum parti um precise primarie significantium: utraq; pars principalis est uera secun dum q̄ per notam localē denotatur f localis illis partibus uel consimilibus correspondens ē uera.¶ Dico autem ut prius secundum exigentiam note localis:quia interdum requiritur ade quatio:ut sum ubi tu es.interdum su perioritas:interdum inferioritas:et sic de aliis differētiis loci partis ad partē ¶ Si uero utraq; uel una pars princi palis sit falsa uel ñ secundum exigen tiam note localis:tunc localis est falsa. ¶ Sed aduerte de possibilitate.ipossibi litate.cōtigētia.necessitate.scia. credu litate dubitatōe.haruꝫ q̄ttuor ipotheti carū.s.cāl' effectiē tēporal' et local' nihil dixi:qa suaui:ut v' me⁹ de oibus di cerē: quia he omēs quattuor reqrunt sicut copulatiue utrāq; partē eē uerā. Et uniuersaliter hoc ſꝫ exigētiā note reqrit istas ptes eē ueras.iō dico p⁹ si cut de copulatis regulā huiusi:et ultra

hoc addas ꝙ ita sit possibile ꝉ ipossibi
le cōtigēs uꝉ necēm scitū ꝉ creditū ꝉ du
bitatū: sicut p notā sig² cālē. effectiuaꝫ.
tēporalē ꝉ localē. gº ē possibiꝉ. ipossibi
lis cōtigēs necēª scita. credita. duª ẜꝫ ꝙ
uolueris iferre: et sic uno capitulo de
õibꝫ regulā hūisti. ¶ De aduersatiua.
¶ Si alicuius aduersatie affirmatie sigª
ficātis ex cōpōe suarū ptiū ꝑcise ꝑma
rie significātiū ps idetermiata ē uera
fª possibiꝉ ipossibiꝉ cōtigēs uꝉ necēª sci
ta credita duª toª aduersatia cuius 1ª
nꝉ cōsilis ē ps ē cōsilis denōiatōis. et ap
pello ptē idetermīatā istā que seqꝛ
notā istā tn̄ ut q̄q̄ pluat tn̄ ego studeo
1ª ꝓpō ego studeo uocatꝛ ps idetermi
nata hāc regulā pono ẜꝫ mētē Strodi
¶ Sꝫ ego puto alꝛ dicēdū: qa ad ueritatē
aduersatie significātis ex cōpōe suarū
ptiū ꝑcise primaᵉ significātium re²
ꝙ cōdcōaꝉ cuius aˢ ē ps determinata
aduersatie: et ꝯn̄s oᵐ ptis idetermiāta
sit fª. v. g. hec aduersatiua ē uera lꝫ sis
hō: tn̄ tu nō es rex. qa hec cōdcōaꝉ ē fª
si tu es hō tu es rex. ꝯtra uero ad hoc
ꝙ sit fª re² ꝙ cōdcōaꝉ scā mō dcō sit ue
ra. v. g. hec aduersatiua ē fª q̄uis tu sis
hō: tn̄ tu n̄ es aꝉ: qa hec cōdcōaꝉ ē uera.
si tu es hō tu es aꝉ. Et ꝯn̄ter ꝯcedo ꝙ n̄
datꝛ aliq̄ aduersatia cōtigēs: sicut nec
cōditionalis: qa cōdcōalis et aduersatia
oppoīto mō cōtradicūt. et duorū cōtra
dictoriorū si unū n̄ ē cōtigēs nec etiā
reliquum. iō hito que aduersatiua sit
uera stati habetꝛ que est possibilis ne
cessaria et repta que sit fª habetꝛ que
ē ipossibilis. qa si aduersatia ē uera. gº
cōdcōalis sibi cōtradicēs ē falsa: sꝫ oīs
ꝯdcōalis fª ē ipossibilis. gº data aduer
satia ē necessaria. et ita ď aliis suo mō
adducas. ¶ De scia uero et credulita
te et dubitatōe re² ut dixi de cōdcōali
ꝙ sciatꝛ uꝉ ꝙ credatꝛ uel dubiretꝛ illď
quod dictū ē reqri ad ueritatē ẜlitatē
possibilitatē uꝉ ipossibilitatē uel neces
sitatē aduersatiue. ¶ Et si diceres ꝙ se
cūdū hoc dabitꝛ circulus i 1ª materia
et erit petitō pricipii. nā cōdcōalis ꝓba
tur p aduersatiuā et aduersatiua p cō
ditionalē. ergo conditōalis p cōditōna
lē. ¶ Huic dicitꝛ ꝙ nō cōmittitꝛ circu
lus: qa lꝫ aduersatiua probatꝛ per cōdi
tionalē: tamen cōditōalis nō probatur
nec cognoscitur p aduersatiuam: sed
ueritas possibilitas necessitas. conditi
onalis probatur altero duoruꝫ modo
rum. s. ꝙ oppoituꝫ ꝯn̄tis repugnat an̄
cedenti: uel quia non pōt esse ita sicut
adequate significatur p an̄s qn ita sit
sicut adequate significatꝛ p ꝯn̄s. ecō
uerso uero ꝓbatꝛ falsitas eius: et sic po
tius cōdcōalis ꝓbatꝛ p copulatiuā scāꝫ
ex an̄te et opoito ꝯn̄tis. q̄re obiectō scā
oīo cessat. et sic fit finis ẜe ptis hui⁹ 3ᵉ
ptis pricipalis. mō ad limitandas oēs
regulas spāles oᵐ ipotheticarū cōuer
tor ad laudē nostri creatoris.

ULTIMO RESTAT Sin
gulas regulas ipothetica
rū ꝓ ꝓiis limitatōibus coar
tare: et pº copulatiarū ẜm
ordieꝫ ꝑmissum:

¶ A COPVLATIVA AFFIRMA
tiua. ¶ Quia nō seqꝛ n̄ tu es hō et tu
es asin⁹. gº tu es asinus. dato ꝙ ly non
cadat in totū.

¶ SIGNIFICANTE EX COMPo
sitōe suarū ptiū. ¶ Quia p nouā ipo
sitōnem posset copulatiua esse uera

significat q aliqs homo currit et sor. aliqs hō q currit nō ē. ¶ Ita in termis distributiuis suo mō dēs facere.unū i quilibȝ homo currit:et sor.ē ille signi ficat q qlȝ homo currit.et sor.qlibȝ hō qui currit ē.Et ista alia quilibet homo currit:et sor.non ē iste significat q qli bet homo currit:et sor.quilȝ homo qui currit nō ē.Ista uero nullus hō currit et sor.ē iste significat q nullus homo currit et sor.nullus homo q currit est et ista nullus hō currit et sor.nō ē iste si gnificat q nullus hō currit.et sor.nullus hō q currit nō ē:siue sor.qlibet homo cur rit ē quod iddē ē:et sic potes ex pdcis cōtradictoria assignare disponēdo in singulis aūtiā ea modificatōe qua uis relatiua se habere.

¶ Consequens ē tertio limitare regulā conditionalium.

¶ A CONDITIONALI AFFIR matiua. ¶ Quia non sequit nō si tu es homo:tu es asinus:sed tu es homo. ergo tu es asinus.

¶ IPOTHETICE PROBABILI. ¶ Quia nō sequit impossibile ē q tu sis asinus si tu es homo:sed tu es hō. ergo tu es asinus.dato q ly impossibi le cadat supra totam conditionalem.

SIGNIFICANTE EX COMPO sitione suarum partiū. ¶ Quia ubi il la conditional si tu es homo tu es asi nus subordinet uni uere partibus si gnificantibus ut prius aūs esset uerū et consequens falsum.

PRECISE PRIMARIE SIGNI ficantium. ¶ Quia ubi istius conditi onalis si tu es homo tu es alōris signi ficaret te esse asinū adequate ceteris non mutantibus significatōnem.aūs esset uerum et consequens falsū.

CVM POSITIONE. Quia sine potōsne nihil sequit.non enim seqt si tu curris tu moueris.g° tu moueris

¶ SVI ANTECEDENTIS. Quia cū positōne alieni aūtis nihil sequitur si tu es papa:tu es sacerdos:sed tu es homo.ergo tu es sacerdos.dato q ista tu es homo sit aūs alterius ɔnē.

PRINCIPALIS EXPLICITI. ¶ Quia non sequit si tu rides duȝ tu es letus tu rides:sȝ tu es letus.ergo tu rides.quia illud nō ē pricipalr aūs ex plicitū:sed pars eius.

VEL IMPLICITI ¶ Quia non se quitur nisi tu es al tu nō es homo:sed tu es aial.ergo tu nō es homo:qa aūs principale ē tu nō es al pp negatōeȝ iplicitam in ly nisi p si nō.

¶ VEL SIBI PROPORTIONA bil. Quia ñ sequit si aūchristus es set homo:aūchristus eēt animal:sȝ an techristus esset hō.ergo antechristus esset animal:quia minor et cōclusio ñ sūt intelligibiles cū sint oratōes imp fecte:sed bene sibi proportōabiles.s.et antechristus ē homo:

AD POSITIONEM SVI COn sequentis. Quia nō sequit si tu cur ris tu moueris:sȝ tu curris.g° tu cātas

¶ PRINCIPALIS. Quia nō seqt si tu rides tu rides:tu rides si tu rides: sed tu rides si tu rides.g° tu rides.

VEL SIBI PROPORTIONA bilis ¶ Quia ñ sequit si antechrist esset homo antechristus esset aial:sed antechristus ē homo.ergo antechri stus esset animal:qa non ē ɔñs intelli gibile cum non sit oratō perfecta:sed sufficit sibi pportōabil idicatiuimodi.

¶ EST BONA CONSEQVENtia tã formal'r q̃ de forma. ¶ Sicut patʒ p singula discurrenti.
¶ ET E CONVERSO A DESTRVctione ɔñtis ad destructõem añtis.
¶ Obseruatis tñ omibus ɔdictõibus superius assignatis: ut si tu curris tu moueris: sed tu ñ moueris. ergo tu ñ curris. ¶ Notandũ circa cõditõales φ 1e ppões et similes sũt distiguẽde. ¶ Necessario sor. mouet' si sor. currit. ¶ Impossibile ẽ te currere si possibile est te currere. ¶ Nõ põt eẽ φ tu curras si põt eẽ φ tu curras: eo φ isti t'mini modales possunt dupliciter cõsiderari ut determinãt notã condtionis siue totam conditõnalẽ ul' solũ añs: si p° mõ sunt uere. utʒ officiãdo. et qa oĩs cõditõnalis falsa ẽ impossibil'r. ¶ Sed caue postea ne male inferat' ɔñs cũ põne añtis sicut cõiter deceptorie solʒ fieri hoc mõ necessario tu moueris si tu curris: sed tu curris. ergo necessario tu moueris. nã hic nõ ifert' ɔñs principale. s. tu moueris: sed addit' aliquid extraneũ. s. ly necessario quod ñ erat ps ɔñtis postq̃ p̃suppositũ ẽ φ ly necessario determinet notã conditõis seu totã cõditionalẽ. si uero modus determinet solũ ɔñs tũc oẽs ppões poite sunt false.
¶ Sequit' de causali ꝫ φ superius ordinate promissũ ẽ.
¶ A CAVSALI AFFIRMATIVA.
¶ Quia nõ seqt' nõ quoniã deus est uacuũ ẽ. ergo uacuũ ẽ.
¶ SIGNIFICANTE EX COMPOsitõe suarũ partiuʒ ¶ Quia ubi tota hec cãlis quoniã sol ẽ sup terrã tu uolas. significaret p nouã ipositõeʒ sicut hec cãlis uera: quoniaʒ creator ẽ creaturã ẽ et tñ ptes ei⁹ pricipales significarẽt: ut prius: tũc nõ seqt' quoniã sol ẽ sup terrã tu uolas. g° tu uolas. quoniã añs esset uerũ et ɔñs falsũ.
¶ PRECISE PRIMARIE SIGNIficãtiũ ¶ Quia ubi hec cãl' uera quoniã tu es hõ tu es risibil'r. tota significaret ut prius: et simil'r 1ª tu es hõ: sed aª significaret precise te esse asinũ: tunc añs esset uerũ et ɔñs falsũ.
¶ IPOTHETICE CAVSALITER probabili. ¶ Quia ñ seqt' ipossibile ẽ te ẽe hominẽ. quoniã tu es asinus g° tu es asinus si mo⁹ cadit in totũ.
¶ AD QVAMLIBET SVARVM partium. ¶ Quia ad partes non suas nõ ualeret argumentũ: ut de se ẽ manifestum.
¶ PRINCIPALIVM. ¶ Quia ñ seqtur quoniã studes et disputas tu eris graduatus si pseueraueris. ergo eris graduatus.
¶ ABSOLVTE. ¶ Et in hoc cõueñt cũ copulatiua.
¶ ET SECVNDVM ¶ EXIGEMTIam note ¶ Quia non solũ seqt' absolute: quoniã terra iterponit' dyametral'r inter soleʒ et lunã. lunã eclipsat' ergo terra iterponit' dyametral'r iter solem et lunã luª eclisat': sed ẽt seqt' ergo terrã dyametral'r iterponi iter solẽ et lunã ẽ cã eclisis lune et lunã eclipsari ẽ effectus 1° iterpositõis: sic eniʒ significat ly quoniã. ul' ly nã: φ ppõ immediate sequẽs sit cã seu significatuʒ eius sit cã significati adeq̃ti alteri⁹: sicut ecõtra significat ly qa nisi abutamur terminis.
¶ ETT CONSEQVENTIA SIMIliter formal'r. ¶ Vt quoniã hoc ẽ graue

nõ ipeditũ extra suũ locũ.iõ descẽdit.
g° hoc ẽ graue nõ ipeditũ extra suũ
locũ:etiã seq̃t g° descẽdit.et ultr ẽt se
quit.ergo hoc eẽ graue extra suuꝫ lo
cũ nõ ipeditũ ẽ cã descẽsiõis.Post hoc
effectiue poscit ordo reglãꝫ limitare.

¶AB EFFECTIVA AFFIRMATI
ua.¶ Quia nõ seq̃t.ñ quia creatura
nõ ẽ deus nõ ẽ.ergo deus nõ est.

¶SIGNIFICANTE EX COMPo
sitõe suarum partiũ.¶ Quia ubi hec
effectiua falsa subordinaret uni men
tali bone sine mutatõe significatõnis
partiũ:tũc nõ ualeret hec ꝯa :qa tu es
celũ cadit.g° celũ cadit.

¶PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiũ .¶ Quia ubi hec effectiua
uera:qa tu es risibil' tu es hõ:tota sub
ordinaret uni male:et pria ps signifi
caret ut prius:et secũda te esse asinũ:
tũc nõ ualeret ꝯa :qa tu es risibil' tu es
hõ g° tu es hõ.añs eẽt uerũ et ꝯñs fm.

¶IPOTETICE EFFECTIVE PRo
babili.¶ Quia nõ seq̃t falsũ ẽ te esse
papã:qa tu es leo.g° tu es leo: et hoc
qa mo° cadit in totũ.

¶AD QVAMLIBET SVARVM
partiũ.¶ Quia ad nõ suas nulla ẽ for
mal' hitudo salté de forma.

¶PRINCIPALIVM.¶ Quia nõ se
q̃t qa sor.satis cõgrue cantat.sor.ẽ mi
rabil' p̃sbiter in uilla. ergo sor ẽ mira
bilis presbiter:ul' sor.cõgrue cantat.

¶ABSOLVTE.¶ Et in hoc conuenit
cũ copulatia quã presuppõit sicut cãl'.

¶ET SECVNDVM EXIGEN
tiam note.¶ Quia nõ solũ seq̃t abso
lute quelꝫ pars:sed ẽt cum modificatõ
ne effectia:verbi gratia:qa sor.gemit
sor.egrotat.ergo sor.gemẽs ẽ effect°
egrotatõis ei°:et ecõtra egrotatõ ẽ cã
gemitus eius.

¶EST CONSEQVENTIA SIM
pliciter formal'.¶ Vt qa hoc ascendit
naturalr.iõ ẽ leue.ergo hoc ascedit et
ẽ leue.Et hoc ascẽdere est effectus le
uitatis eius.¶ Et attẽde ꝙ ly iõ ẽ idif
ferenter nota tã cãe q̃ effectus.ẽ eniꝫ
reditiuũ tã de quoniã q̃ d' qa.et ppea
cũ ẽ reditiuũ de quoniam:tunc ẽ no
ta effect°.et q̃ñ ẽ reditiuũ de qa tũc ẽ
nota cãe.¶ Itẽ attẽde ꝙ duplex ẽ cã
s.in essendo et i iferendo¶ Simil'r ẽ du
plex effectus.s.in essendo et in inferẽ
do et in p̃rĩ ẽ s̃mo de cã et effectu in
essendo et nõ i iferẽdo. quolꝫ eniꝫ añs
in ꝯña bona ẽ cã in inferẽdo et ꝯñs est
effectus in inferẽdo:sed cã in essendo
ẽ que nõ in hitudine ad ꝯñaꝫ tãtũ.sed
i hitudie ad rẽ que ẽ cã effectus real'.
¶ Nota circa cãles et effectias:qa so
let fieri magnus rumor de hac propo
sitõe an sit uera.s.qa tu ñ es hõ tu nõ
es hõ:et sumunt cõiter ly qa p̱ quoniã
sepius abutẽdo uocabulis.¶ Ad quod
breuiter respõdeo q̃d' ẽ falsa ut põt p
p̱dicta patere:qa p° significat hãc co
pulatiuã eẽ uerã:tu nõ es hoõ et tu nõ
es hõ.deĩde secũdo significat secũduꝫ
exigẽtiã note ꝙ te nõ eẽ hominẽ ẽ cã
quare tu nõ es homo.et certum ẽ pri
mo ꝙ hec copulatia ẽ falsa.deinde te
nõ esse hominẽ nihil ẽ.iõ non ẽ causa
alicuius.ergo pria ps istius cãlis ñ ẽ
causa secunde.ergo oio ista p̱põ ẽ fª
¶ Sed tamẽ ad probandũ añs illius cã
lis esse uerũ arguit' forte sic.aliqua cã
tu nõ es homo.ergo qa tu nõ es hõ tꝫ
a cõuertibili ad cõuertibile:qa ly quia
quod sumit' p̱ quoniã aliquam cãm

significat.et añs ꝓbat᷑:qꝛ suuꝫ cõtra dictoriũ ẽ falsuꝫ õi cã tu es hõ. ¶ Ad hoc argumentũ magister dat ĩ littera duas responsiones.prima ẽ qꝺ ambe iste sunt false.s.aliqua cã tu nõ es hõ et omni cã tu es homo nec cõtradicũt Et cã est secundũ aliquos:qꝛ sicut nec iste cõtradicũt aliquo homine currẽte tu es asinus et nullo hoĩe currẽte tu es asinus.qꝛ dicte propões nõ sũt quã te ex quo in eis ponit᷑ ablatiuus in ꝯª ł ĩ cõcomitantia.sed utrisqꝫ cõtradicõ rium debꝫ assignari p negatõem ꝑpo sitã toti:et ambe erunt uere:sicut iste due. hac causa ueritatis tu es hõ et hac cã ueritatis tu nõ es hõ demõstrã do cãm quare plõ sedet.et ista non ẽ cã quare tu es hõ:nec quare tu nõ es hõ.licet sit cõcedẽdũ ꝙ nõ hac cã tu ñ es homo:et nõ hac cã tu es homo. Et dicit ulterius magister ꝙ si arguit᷑ ul terius sic ĩ singularibus nõ refert pre ponere uł postponere negatõeꝫ. ergo ista equiualẽt.nõ hac cã tu es homo et hac causa tu non es homo. ¶ Dicit ꝙ ista regula intelligit᷑ in singularibus mere simplicibꝫ.nũc autẽ dicte singu lares:qꝛ equiualẽt cãlibus sũt ipotheti ce uirtualr̃ seu implicite. ¶ Hec respõ sio magistri ẽ bona:sed nõ pp cãm ad dità.ab aliis seu pp similitudinẽ:qꝛ fal lax hꝫ fundamẽtũ.nõ enĩ sumit᷑ in ꝓ posito ablatiuus ĩ ꝯña uł in cõcomitã tia.sed effectiue uł cãliter: sicut cũ di citur oriente sole calefit terra.iste ab latiuus nõ stat in ꝯña uł in cõcomitan tia.s.cãlitatis et implicite uꝫ unã causa lẽ.et ideo nõ mirũ:sicut magister dicit si iste sũt false hac cã tu es homo:hac cã tu nõ es hõ demõstrando cãm:quia

plato sedet:qꝛ ĩ neutra istarũ copulati uarũ negat᷑ nota pricipał: sicut nec cõtradicunt due copulatie:quarũ ãbe note sunt affirmatiue q̃uis cathegori ce cõtradicerẽt:et ꝑpea:sicut ibi dat᷑ cõtradictoriũ p negatõem negãtem notã pricipalẽ explicitã ¶ Ita debet hic dari solũ cõtradictoriũ p negatõnem ꝑcedentem notã principalẽ implicitã .s.ly hac cã uł aliqua cã uł omi causã et ideo cõtradictoriũ huius.hac cã tu es homo est hõ nõ hac cã tu es homo. et cõtradictoriũ istius.hac cã tu nõ es homo ẽ hoc nõ hac causa tu nõ es hõ et huius aliqua cã tu es homo ẽ huiꝰ non aliqua causa tu es homo et hiuꝰ õi cã tu es hõ ẽ hoc nõ omni causa tu es homo:et omnes dicte negatiue sũt uere et affirmatiue false. ¶ Posset tñ similitudo priꝰ dcã tolerari qᵒ ad hoc .s.ablatiuus positus in cñã uł in cõco mitantia facit ꝓpositõem quantã ap parenter:sed nõ uere.ideo dicte ꝓposi tões cum ablatiuis cãlibꝰ ł effectiuis faciunt ꝓpões quãtas apparẽter:sed ñ uere:et hoc ẽ uerũ. ¶ Vnde ꝓ regula obseruandũ ẽ secũdũ istã uiã cum ab latiuus cãliter uł effectiue ponit᷑ ĩ pro poitõe propõ nõ ẽ quanta:sicut nec cũ in ea ponit᷑ ablatiuus ĩ ꝯña uł in con comitantia nõ tñ ꝙ ablatiuus cãł uel effectiuus equiualeat ablatio in ꝯª uł in cõcomitãtia. ¶ Secunda rñõ magi stri cõcedo istas duas:aliqua cã tu es homo:et aliqua cã tu non es homo:qꝛ sunt due subcõtrarie et negat ꝙ añs cãlis sic adequate significat:sꝫ signifi cat ꝙ nõ tu es hõ aliq̃ cã cõfuse distri butiue. ¶ Ista uero responsio uidetur debił et uolũtaria:qꝛ ĩ ꝑdcã cãli.s.quia

tu non es homo:tu nõ es homo.nulla negatõ precedit ly quia.ideo non uidetur aliqua ratõ quare ly causa inclusiua i ista nota dʒ distribui. ¶ Ego autẽ saluo iudicio meliori aliter et facilius responderem cum sic arguitur illud añcedens:quia tu non es homo:eo qđ aliqua causa tu non es homo.dico qđ ista nõ est cõsequentia:qa ly quia ẽ nota ipothetica requirens duas ꝓpositiones principales quas nõ habet in ista oratõne imperfecta que ponitur post ly.ergo cum sic arguit᷑ aliqua causa tu nõ es homo.ergo quia tu nõ es homo:et licet ly aliqua cã: et ly quia conuertant᷑ in significato.nõ tamẽ in modo significandi:eo ꝙ ly quia aliquam causã significat ꝑ modum cõiungendi duas propositõnes:quarum una sit causa alterius. Sed ly aliqua causa aliquam causam significat:sed non connotat ex suo modo significãdi talem ordieꝫ ꝓpõuꝫ cũ hoc nõ sit officiũ nominis. ¶ Et propterea ista oratõ ẽ uera et perfecta aliqua causa tu non es homo:sed ista nõ est intelligibilis: qa tu nõ es homo nec significat quiescẽter ꝙ aliqua causa tu nõ es homo:sed ex suo modo significandi significat dependẽter:quia ly tu nõ es homo est aliqua causa alicuius alterius:et tamẽ ibi nõ exprimitur terminus istius dependẽtie:quia nõ subiungit᷑ cuius sit causa:sicut si ponerem patrẽ sine prole:et sic facerẽ relatiuũ absolutũ. ¶ Ad hoc autẽ ꝙ aliqua cõuertant᷑ non solum oportet adequata significata conuerti:sed etiam modos significãdi cũ aliis requisitis:sicut patuit in regula speciali cõuertibilium limitatõne sexta.unde sicut multũ refert dicere aliq̄ causa ẽ qua tu nõ es homo et dicere qa tu nõ es homo est causa.et sic trũcatã ac suspensiuam facere oratõem nihil exprimendo nec subdẽdo cuius sit causa.Prima enim significat quiescẽter. ¶ Secũda dependẽter et imperfecte:ita refert dicere aliqua causa tu nõ es homo:et quia tu non es homo. nam in prima subiicit᷑ ly causa supponens pro aliqua causa:et sic ꝯñter pro aliquo supponit:sed in secũda ly quia est signum ꝙ oratõ sequens ẽ causa: et ly quia pro aliquo nõ supponit:sed sicut alia significata actus intellect⁹ cõiungẽtis duas propositões per modum cause et causati significat. ¶ Et iuxta predicta pro satisfatõe i hac materia dico ꝙ ista causalis affirmatiua. de utraqꝫ causa affirmatiua est falsa. s.quia tu es homo.tu es homo:qa tũc idẽ eodẽ mõ est causa sui ipsius. ¶ Dico etiam 2o ꝙ ista causalis affirmatiua de prima cathegorica negatiua et secunda affirmatiua ẽ simil'r falsa.s.qa tu non es homo:tu es homo: quia te esse nõ hominem nõ est uerum et cõsequenter nihil ẽ.ergo nullius ẽ causa nec effectus etiam nõ esse alicuius esset causa esse istius quod est absurdũ ¶ Dico tertio ecõuerso ꝙ ista causalis affirmatiua de prima affirmatia et secunda cathegorica negatiua ẽ falsa qa tu es homo:tu nõ es homo propter eandem causam:quia te nõ eẽ hominem nihil est.ergo nõ est effectus alicuius:et tunc esse alicuius ẽ causa nõ esse illius. ¶ Dico quarto etiam ꝙ ista causalis de utraqꝫ cathegorica negatiua ẽ falsa.s.qa tu nõ es hõ:tu nõ es hõ:

qa nihil nullius ē cā.neqꝫ entis neqꝫ nō entis:quia quod nihil ē:non ē cau sa nec effectus alicuius. ¶ Dico quin to quod harum omium quattuor cau saliū affirmatiuarum opposita debēt assignari per negatōem precedentez et omnia opposita erūt uera cum pre dicte affirmatiue sunt false ut patuit. ¶ Et si quis probare uellet istam pro positōnem negatiuā.s.quia tu non es homo:tu non es homo. nam te nō es se hominem nō est causa quare tu es homo.ergo et ce.añcedēs probat̄ qa si non:det̄ oppositum.s.ꝙ te non esse hominez est causa quare tu es homo. et hoc ē falsum:sicut etiam dictum ē. ¶ Huic respondet̄ negādo primam cōsequētiam.sed ex isto añcedente.s. te nō esse hominem nō est causa qua re tu es homo:sequit̄ hoc ɔñs causale negatiuū.s.ergo non quia tu ñ es ho mo:tu es homo:et hoc est uerum.un de cōcedit̄ ꝙ nō quia tu nō es homo: tu es homo:nec quia tu es homo: tu es homo:sed quoniaz tu es animal ra tionale compositū ex anima intellecti ua et corpore:ideo tu es homo.De tē porali dicere series nostra iā exposcit.

¶ De temporali.

¶ A TEMPORALI AFFIRMATI ua. ¶ Quia non sequit̄ non dum tu es:chimera disputat.ergo chimera di sputat.dato ꝙ ly non cadat in totam temporalē:quia aliter nō esset negati ua.unde ista tēporalis est affirmatiua dum adam nō est:chimera nō est:sed ista ē negatiua.nō dum adam est chi mera est:que est uera cum sua oppo sita sit falsa remouēdo negatōem pre positam toti.similr̄ ista est falsa.quan do chimera fuit:deus nō fuit:nec ista ē sua cōtradictoria.quādo chiª fuit de us fuit:sed dat̄ p negatōem ꝓpositaz.

¶ SIGNIFICANTE EX COMPO sitiōne suarū partium. ¶ Quia p no uam impositōem uł subordinatōnem totius tēporalis quondaz false ad mō talem ueram partibus etiam manen tibus falsis ut prius nō ualeret conse quētia.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNI ficantium. ¶ Quia ecōuerso p nouaz impositōem ptiū quondā temporalis uere ita ꝙ essent false tota significan te ut prius:tūc nō ualeret ɔña.

¶ IPOTHETICE PROBABILI. ¶ Quia nō sequit̄ falso antichristus est dum antichristus ē.ergo antichri stus ē.añcedens ē uerum et cōsequēs falsum.si ly falso aduerbialr̄ cadat i to tū añs.

¶ AD QVAMLIBET SVARVM partium. ¶ Quia ad ptes nō suas nª ē hitudo de forma.

¶ PRINCIPALIVM. ¶ Quia nō se quit̄ dum facio elemosinā ego bene facio oib; q mihi uidet̄ idigētes.ergo bñfacio omibus.

¶ NON ABSOLVTE. ¶ Quia nō sequit̄ tu nō fuisti quando adam fuit. gº tu nō fuisti:et i hoc differt a copu latia que absolute infert quālz ptem.

¶ SED SECVNDVM EXIGEN tiam note principālis. ¶ Quia bene sequit̄ tu nō fuisti quando adam fuit. gº aliquādo tu nō fuisti:quia tūc tu ñ fuisti demōstrādo instās i qº adā fuit.

¶ EST CONSEQVENTIA SIM pliciter bona et formalis. ¶ Quia be ne sequitur dum tu es tu uiuis.ergo

tu es:quia nota temporalis ē de presē ti. ¶ Nota circa temporales ꝙ hec ꝓ positō necessario tu es dū tu es. potest dupliciter teneri et utroqꝫ modo ē fal sa. primo in sensu composito: ita ꝙ ly necessario cadit i totuꝫ: et tunc dꝫ ex poni: tu es dū tu es: et non pōt esse ꝙ ñ tu sis: dū tu es: ita ꝙ secūda negatō cadat in totam temporalē: sicut ly ne cessario: et tunc secunda exponens ē falsa: quia sua opposita ē uera. s. pōt es se ꝙ nō tu sis dum tu es. et si dicitur ponatur in esse: quia ē in sensu cōposi to. ¶ Respondeo admittendo totū im mo de facto ista negatiua tēporal' erit uera et fuit uera. s. anteq̄ esses et post mortem tuam: quia sua opposita eēt tunc falsa. s. tu es dum tu es: qa ex hac sequit' ꝙ tu es: quod tunc esset falsuꝫ ¶ Secundo potest teneri in sensu di uiso. s. dū tu es necessario tu es: et hoc etiam est falsum: quia dum tu es pōt esse ꝙ tu non sis: lꝫ non possit eē ꝙ tu non sis dum tu es: quis possit eē ꝙ nō tu sis dum tu es. et hoc si ly nō cadat i totam temporalē: ut paulo ante dixi pro tēpore anteq̄ esses ul' post morteꝫ ¶ Et per hoc patꝫ solutio ad argumē tum contra regulam temporaliuꝫ cū sic arguit': tu es dum tu es. ergo tu es Ista cōsequētia non ē bona: et arguit' per regulam limitatōne temporal' cū nota temporalis sit de presenti. ergo regula falsa. maior arguit': quia ante cedēs ē necessarium et ꝯñs contingēs ergo et ce. ꝙ añs sit necessarium: pa tet quia tu es dum tu es: et nō potest esse ꝙ tu ñ sis: dū tu es: quia si nō: det' oppositum et patet quod implicat. ¶ Ad hoc dicit' ꝙ non bene exponit'

quia ista exponēs deberet habere am bas negatōes ante totam temporaleꝫ sicut ly necessario modificat totū añs pro ut in argumento assumit' ¶ Et iō secunda exponens debet esse talis: et non potest esse ꝙ tu non sis duꝫ tu es et hoc ē falsuꝫ ut predixi. unde i^e due sunt false et impossibiles. prima i qua negatio additur prime cathegorice. s. pōt esse ꝙ tu ñ sis dum tu es: et secun da in qua addit' negatio secunde cau se. s. pōt esse ꝙ sis dum tu nō es ¶ Et ra tio quia ambo debent poni in esse cū ly pōt cadit in totum: ut suppositio. naꝫ si essent i sensu diuiso prima esset ue ra: qa significaret ꝙ dum tu es potest esse ꝙ tu non sis: et secunda uera nō naturaliter: sed super naturaliter mi raculo lazari et in resurrectōe uniuer sali: et hoc loquēdo de hōie q fuit: et ñ est: quia de homie nō existente et fu turo esset naturaliter. ista propoītō ue ra sicut patet nunc de antichristo. nā nunc dum non ē potest esse ꝙ sit. sed ista propoītō ubi negatō non ponitur ad primam nec ad secundaꝫ cathego ricam: sed ante totam temporalem. s. potest esse ꝙ nō dum tu es: tu sis ē ue rissima ante esse alicuius: et post mor tem eius: ut predixi. ¶ Et tu lauda deū d' ōi ueritate quā nobis donare singu la die dignatus ē. ¶ Penultio restat localiū reglaꝫ lmitare.

¶ De locali.

¶ A LOCALI AFFIRMATIVA: ¶ Quia non sequitur non tu es ubi chimera ē. ergo chimera est: et hoc si cut prius in temporali nō dicit' nega tiua: nisi cū negatōe preposita cadēte super totam. i i i

13

SIGNIFICANTE EX COMPO sitōne suarum partium. Quia ubi localis falsa inciperet subordinari localiter uere partibus significantibus: ut prius non ualeret ɔña.

PRECISE PRIMARIE SIGNIficantiū. Quia per nouā impositionem partium quondam uerarum localis inciperent ptes esse false tota significante ut prius: nō ualeret ɔña.

IPOTHETICE PROBABILI. Quia non sequitur impossibile chimera est ubi sol ē. ergo chimera ē: et hoc dato ꝙ ly impossibile aduerbialiter cadat in totam localē que ē añs.

AD QVALIBET SVARM PArtium. Quia ad non suas nō ē hitudo de forma.

PRINCIPALIVM. Quia nō sequitur: tu uides me dum tu uides oēm hominē qui est hic. ergo tu uides oēs hominē.

NON ABSOLVTE. Quia nō sequitur tu nō fuisti alicubi ubi sol fuit ergo tu nō fuisti alicubi.

SED SECVNDVM EXIGENtiam note localis. Quia bene sequitur ex dicto antecedēte. ergo alicubi nō fuisti.

EST CONSEQVENTIA FORmalis simpliciter. Vt sum ubi tu es ergo sum alicubi: et tu es ibi: qa nota ē simultatis.

De aduersatiua.

Vltimo de aduersatia que expletiua uocatur restat regulas limitare.

AB EXPLETIVA AFFIRMATIua. Quia nō sequitur non quāuis tu curris: tamē chimera currit. ergo chimera currit.

SIGNIFICANTE EX COMPOsitōne suarum partium. Quia ubi expletiua falsa inciperet subordinari expletiue uere partibus significātibus ut prius nō ualeret ɔña.

PRECISE PRIMARIE SIGNIgnificantiū. Quia ecōuerso p nouam impositōem partis indeterminate prius uere expletiue uere inciperet pars idetermiata esse falsa nō ualeret cōsequentia.

IPOTHETICE PROBABILI. Quia nō sequitur falsū ē te esse papā quāuis tu sis sacerdos. ergo tu es papa et hoc dato ꝙ modus cadat supra totā expletiuam.

AD PARTEM INDETERMInatā. Quia ad determinatā nō ualet cōsequētia. nō enim sequitur quāuis tibi seruirem: tu non esses gratus. ergo tibi seruire: sed bene sequitur ꝙ nō esses gratus quia hec ps indetermiata quasi presupponitur p constanti in expletiua.

PRINCIPALEM. Quia nō sequitur quāuis tibi seruiā tamē tu non es gratus amico meo. ergo tu non es gratus.

ABSOLVTE. Quia ad partē indeterminatā cum presupponatur oīo uera: ualet cōsequētia absolute.

ET SECVNDVM EXIGEMTIam note. Quia aduersatiua ex suo modo significandi nō solum denotat partem indeterminatā esse ueram: sȝ cum aduersatōe eius ꝙ cōueniret seu deceret. uerbi gratia. sequitur quāuis tibi seruiā: tamen tu nō habebis me odio. ergo tu habes me odio cū nō debes habere: sed potius amare.

EST CONSEQVENTIA SIMpliciter formalis. Quia contradictorium cõsequentis nõ solum implicat cum antecedẽte.uerũ etiam in omnibus consimili forma retenta est bona. Aduertẽdum est ꝙ in limitatõib; ipotheticarũ continuo facte sunt tres exceptõnes. Prima ꝙ non sit negatia Secunda ꝙ significet ex compositõe suarũ partium precise primarie significantium. Tertia ꝙ sit ipothetice probabilis. Ideo non imerito dubitabit aliquis quo modo ueritas sit inferenda ul' falsitas: possibilitas ul' impossibilitas necessitas ul' cõtingentia. Pro quo dico tria secundum tria quesita. prio ꝙ ipotheticarũ negatiuarum falsitas ueritatis et ce. per affirmatiuam sibi cõtradictorie oppositã cognoscit'. Est enim affirmatio prior negatõe. et generaliter duorũ contradictoriorũ sibi inuicem cõtradicentium. si unum est uerum: reliquum est falsũ: et ecõuerso et si unum est necessariũ: reliquum ẽ impossibile: et econtra. si unum est cõtingens reliquum possibile. Sic dico ꝙ ipotheticarum aliter q̃ autentice significãtium ueritas et falsitas et ce. ex subordinatõne ad mentalem ꝓspicit': ut talis ipothetica subordinat' mentali uere ul' false et ce. ergo est uera ul' falsa et ce. nam que sunt in uoce ul' in scripto sunt earum que sunt i anima passionũ note. Dico ergo ꝙ ipotheticarũ nõ ipothetice: sed cathegorice probabilium. ueritas et falsitas attẽdẽda est penes naturam primi termini mediati nõ primi secũdum situm: sed secundum denominatõnem; pluries enim contingit ꝙ ultimus terminus secundum situm ẽ primus secundu; probatõem: ut patet in modalibus de sensu composito mõ finaliter subsequente;

Post omnia uolo iucunditatis gratiã tria problemata ad laudem trinitatis soluere;

PROPTER QVID uerba. de preterito et de futuro ampliant pro duabus differentiis temporis cum unam solã significent; Respõdeo causa originalis est nõ uoluntaria quia aggregatum ex uerbo principali et participio futuri temporis ul' preteriti equiualet solo uerbo preteritio ul' futuritiuo. uerbi gratia secundum bonam grãmatica; comprobatã hoc complexum est futurũ equiualet huic uerbo erit. et est preteritum ly fuit; Ideo hoc uerbu; fuit ul' erit habet implicitam uim duorum temporum. et et propter hoc illud cõplexũ erit presens fuit futurus erit preteritum non habet maiorẽ uim q̃ si solum uerbu; per se poneret': quia nullum istorum complexorũ equiualet uni uerbo simplici secundum cõmunem grãmaticam. Et propter hoc etiam patet ꝙ si inter uerbum et participium aliq̃d mediaret: tunc subiectum nõ amplia ret: quia ex uerbo et participio nõ fit uerum: ut dicendo sortes homo futurus. et ideo non sequitur sor. est futurus episcopus. ergo sor. est episcopus futurus. Et si dicit' quare uerbum futuri et preteriti temporis potius im

plicat presẽs: et participiũ sibi propor tionatũ q̃ uerbuꝫ presentis temporis quod nullum tẽpus implicat nisi pre sens purum. ¶ Ad hoc dico ꝙ causa ẽ ꝙ omne preteritũ implicat presens. si enim fuit aliquid, ergo aliquando fu it ita ꝙ est. Et si quid erit, ergo aliquã do erit ita quod est. Sed uerbuꝫ de p̃ senti propter suãm simplicitateꝫ nul lum exigit aliud tẽpus ad sui esse ut patet de eternitate dei in qua nihil ẽ preteritum nihil futurum: sed tantuꝫ presens. ¶ Et si dicas secũdum dicta sequit᷑ ꝙ uerbũ erit determiati sex⁹ .s. masculini uel feminini generis post q̃ equiualet huic complexo est preteri tum hoc uerbum fuit. ¶ Ad hoc dici tur ꝙ concedere illud cõsequens non esset peccatuꝫ mortale. nam apud he breos sunt uerba determiata mascu lis et determinata mulieribꝫ ad loquẽ dum nec repugnat genus pro sexu: et genus pro actõne et passione uel neutralitate in uerbo. nam in partici pio sunt hec duo accidentia licet mu tent᷑ uocabula cum docent significa tionem illiud quod est genus in uer bo. ¶ Aliter enim tamen responde tur negando istam cõsequẽtiam hoc complexum est futurum equiualꝫ hu ic uerbo est. ergo est determinati se xus. licet enim equiualeant in tempo rali significatõne et in multis aliis nõ tñ simplr in õibus: sicut in sexu.

SECVNDVM ¶ PRO blema: Propter quid ly dif fert confundit confuse di stributiue mobiliter terminũ capaceꝫ sequenteꝫ rectum a parte post. ¶ Simi liter comparatiuus gradus ¶ Superlati uus et siles termini. et tñ ly icipit et d̃ finit et termini modales hoc ñ faciũt cum tamẽ isti in suis expositõnibus i cludant negatiõem uel terminuꝫ distri butiuũ sicut illi p̃dicti. ¶ Rñο termi nus quo ad suppositõeꝫ distributiuã in exposita sequit᷑ naturam exponẽ tis fortioris dum modo due cõditõnes concurrant. ¶ Primo ꝙ terminus ex ponibilis significet uehementiaꝫ pre dicati ad subiectum in qualibet expo nente. secundo ꝙ significet eandem differentiam duratõnis in qualibꝫ ex ponente. ¶ Dico ad primum propter terminos modales qui nõ distribuunt licet includant negatõnem in altera exponente: sicut patꝫ de ly necessario et hoc ideo quia termini modales na ti sunt totam cõpositõnem principalr determinare et non inherentiã predi cati ad subiectum. ¶ Dico secundo ꝑ pter incipit et desinit que tempora di uersa specie in exponẽtibus includũt ideo uis istorũ uerborum nõ unitur. ¶ Et per hoc patet quare etiaꝫ ly differt nõ distribuit de preterito et futuro: nisi ꝑsuppositis cõtẽporaneis subiecto. ¶ Ex dictis potes uidere ꝙ in ista tantũ homo currit. predicatũ stat distributi ue. quia in secũda exponẽte negatiua fortiori. s. nihil nõ currit distribuit᷑ pre dicatũ. homo uero in nulla distribuit᷑ sed ly nõ homo qd' nõ remanet in ex clusiua. In ista uero tantuꝫ homo nõ currit etiam ly currit stat distributiue ꝑpter primaꝫ exponentem. s. homo ñ currrit: quia in secunda exponente ñ distribuit᷑ aliquis terminus qui rema net in exclusiua. s. quodlibet nõ homo

currit ubi distribuit᷑ solū ly nō homo quī nō est termiuus exclusiue:ꝫ sumi tur ad exprimēdū cōceptū mentis dū intellectus excludit. ¶ Ex quo patet ꝙ nō super ly tātū affirmatiuū primi or dinis distribuit ꝑdicatū non ipedituꝫ et capacē cōfusionis rātōe negatōnis i plicite:sed aliquādo hoc facit ratōe ne gatōnis explicite primū facit i exclusi ua pura affirmatīe primi ordinis:et se cūdū i affirmatia negatōe sequēte no tā exclusionis. ¶ Et si dicit᷑ in ista tā tum homo nō currit cadūt supra ꝑdi catum duo signa distributia.g° non distributie deberet stare predicatū ꝑ serti cū quodlibet istorū hēret per se uim distribuendi illud. ¶ Huic dicit᷑ ꝙ hoc ē uerū ubi ista duo signa se in uicē nō icluderēt.nā i dicta exulusiua ly tātū nō distribuit nisi rōe de ly non explicitū.iō rōe eius nō fit ipedimētuꝫ: ¶ Et q̄uis ly tantū hēret ui distribuendi illud predicatum absqꝫ dcā negatōe hoc nō esset:nisi i exclusiua pura pri mi ordis:sed nūc cū his circūstātiis n̄ hēt aliquam ui:nisi ratōe explicite ne gatōnis. ¶ Idem dicas de 1ª tantum n̄ homo non ē homo:ubi predicatum di stributie stat ꝑpter cām prie exponē tis. ¶ In 1ª uero tantuꝫ aial ē ois homo distribuit᷑ hoc ꝑdicatuꝫ ens ois hō so lū uigore dictōnis exclusiue ēt ly ho mo distribuit᷑ solū a ly ois:quia supra ipsū nō cadunt duo signa distributia eque p° .q̄ aūt stet distributie pꝫ ex pª exponēte ꝑiacēte.s.aial ē ois homo ubi hō stat distributie.non est aūt lici tū t᷑minū suppōere cōfusi° i exponē te aliqua q̄ i e xposita cum ualeat ar gumentum ab exposita ad quamli bet exponentium.et a termino non distributo ad t᷑minū distributuuꝫ ua leret argumētum de forma quod est falsū.In 1ª uero tantū nulluꝫ aꝉ currit distribuit᷑ utrunqꝫ extremū ratōe ne gatōis expresse:et nō ratōe distributi onis exclusiue:nisi pro ut iplicat istaꝫ negatōem i pria exponente preiacen te que distribuit utrunqꝫ extremum ratōe uero secunde exponentis nullā ui habet cum sit debilior eo ꝙ ibi sit distributō affirmatia transiens nō su per subiectū exclusiue:sed super ei° oppoitum.et super ꝑdicatū exclusiue .s.dicēdo quodlibꝫ non nullū aꝉ currit seu quod aliquod āial currit clari° di cēdo.distributō uero affirmatia non ē fortior negatia ceteris paribus.

TERTIVM PROBLEMA q̄r quidam termini in mobilitāt:ita ꝙ n̄ lꝫ descē dere.qdā uero ɔfūdūt mo bilit̄r n̄ imōbilitādo. ¶ Ad hoc dico ꝙ i mente cā ē q̄a intellect° aliq̄ modo suo actu iterdum fertur super aliquā multitudiem p se.p° nullū tamen ei° idiuiduuꝫ cōcernēdo:sicut cū dico ne cessario ois hō ē:iterdū fert᷑ nō solum supra multitudiem p se p° :ꝫ ēt i ptes illius multitudis circā quā cōpōit ꝉ dī uidit:sicut cuꝫ dico ois hō currit. aliqs homo ē asinus. ¶ Sed i uoce causa ē ex subordinatōne ad istum actuꝫ mē talē.quot auteꝫ sunt tales actus distin cte enumerare esset difficile licet plu rimi sint noti ut in sūmularum regu lis aggregaui: tamen occurrunt in terdum aliqui quos sola experientia manifestat esse tales dum uidemus

ꝙ in cõmuni ſunt uera.et deſcenden
do ſunt falſa.uerbi gratia.tantum nõ
homo nõ eſt homo tenendo primum
nõ infinite et ſecundum negatiue:eſt
iſta propoitõ uera et predicatum ſtat
diſtributiue ratõne negatõnis expreſ
ſe:ut prius dixi:et tãmen ſtat diſtribu
tiue ĩmobiliter:quia nõ licet deſcẽde
re.non enim ſequit̃ tantũ non homo
nõ eſt homo:Sortes eſt homo.ergo tã
tũ homo ñ eſt Sor.añcecedens eſt ue
rum et cõſequẽs falſũ.ꝙ añcedens ſit
uerum patet per exponẽtes nõ homo
nõ eſt homo:et quodlibet non nõ ho
mo eſt homo:ſed quodlibꝫ quod ẽ ho
mo eſt homo:quia due infinitatõnes
unam faciunt finitatõnem.ergo tan
tum nõ homo non eſt homo:et ꝙ cõ
ſequens ſit falſum exponẽdo patet ñ
homo nõ eſt Sor.et quodlibet nõ non
homo eſt ſor.et hoc eſt falſuꝫ:quia ſu
um cõtradictorium eſt uerũ.ſ.aliquid
nõ non homo nõ eſt ſor.nam plato nõ
eſt ſor.et plato eſt aliquid nõ nõ homo
quia eſt homo.ergo et c. ¶ Et ſic patet
ꝙ in cõmuni iſta diſtributõ eſt uera
que ĩ deſcenſu ſit falſa. ¶ Similiter nõ
ſequit̃ tantum nõ homo non currit.
ſor.eſt currens.ergo tantuꝫ nõ homo
non eſt ſor.dato ꝙ nihil preter homi
nem currat:et omẽs homines currãt.
et ſor.ſit homo. ¶ Et ſi dicit̃ ſecundũ
hoc a termino ſtãte ĩmobiliter ad eũ
dem mobilr̃ ualeret argumentum:qa
ab expoſita ad quãlibet exponẽtium
ualet cõſequẽtia ſic arguẽdo tantum
nõ homo nõ eſt homo.ergo nõ homo
nõ eſt homo. ¶ Huic dicit̃ ꝙ a termi
no ſtante ĩmobiliter ad eundẽ ſtantẽ

mobiliter reſpectu eiuſdem ul̃ eorun
dem ſincathegorematicũ nõ ualet ar
gumentũ:ſed ſine illo ul̃ illis.põt opti
me ualere.ſequit̃ enim neceſſario oĩs
homo ẽ animal.ergo omis homo eſt
animal ab expoita ad exponẽtem. ¶ Et
tamẽ ĩ prima ſtat diſtributiẽ ĩmobilr̃
et in ſecunda mobilr̃:et hoc quia abii
cit̃ ly neceſſario. ¶ Et ſi dicit̃ ſecun
dum hoc oportet cõcedere ꝙ duo ſi
gna ſimul coniũcta faciunt ul̃ habent
uim ĩmobilitandi q̃ nullum per ſe ha
beret:patet de ly tantũ et de ly non in
excluſiua aſignata. ¶ Huic dicit̃ con
cẽdendo totum:quia dicti duo termi
ni in uoce ſic poſiti ĩ tali ordine ſubor
dinant̃ uni actui mentali ĩmobilitan
ti ubi diuiſim poſiti ul̃ alio ordine nõ
ſubordinant̃ illi actui:ſed alteri.ĩ mẽ
te uero eſt hoc ex libertate homis po
tentis componere ul̃ diuinare ad libi
tũ ferendo actũ ſupra multitudinẽ to
tã ul̃ in partes eius.

IAM OPVS QVOD
a me tanto tempore pete
batis acutiſſimi iuuenes
ad optatũ fineꝫ peruenit.ĩ
quo ſi qd electũ aut preſtantia dignũ
effeci.illud totuꝫ altiſſimo deo cumu
latiſſime tribuatis.ſi quid rude uel in
digeſtum imprudenter ingeſſi illud
mihi oneris imponite:quãquaꝫ et hu
manitati mee nõ nihil ignoſcere añ
pſpexerim q̃ frequens calculatõnum
poſteriorum utriuſq; phie nec non
methaphiſice ac the͠e lectio adeo uehe
mẽter ab hoc ꝑpoſito diuertebat:ut
deũ teſter et hoĩes ac oẽs uos cõſcios
hẽaꝫ uix aliqd ocii his tẽporibꝫ nact⁹

esse potuerim. Malui tamen instantis simis precibus uestris aliquid etiã il laboratum cõferre q̃ uel arrogantie ti more uł uestri negligentia reprehen di. ¶ Verũ si quid aduersus orthodo xe ecclesie istituta quoq̃ mõ pscripsi illud totum reputo irritum et inane. ¶ Cum me sacro sancte ecclesie correc tioni subiectum esse cõfitear.

¶ Ad laudem eius que pudicissime mũ do edidit omnium nostrum saluato rem. ¶ Expliciunt dubia edita per reuerendum magistrum Paulũ Per gulensensem: quem ille cuius disposi tioni omnes nos subiecti sumus sui gratia et bonitate optime et beate re gere et conseruare dignetur.

¶ L A V S D E O

INCIPIVNT CONSEQVENTIAE STRODI FOELICITER.

CONSEQVEntia est illatio cõse quẽtis ex ãtecedẽ te. ¶ Et qa poterit aliquod ꝯsequẽs inferri ex ãtecedẽ te debite uł inde bite. Ideo ꝭm hoc dicitur aliqua ꝯña bona et aliqua mala que ualet et que non ualet. ¶ Consequẽtia bona dici tur cuius nõ potest esse ita sicut adeq̃ te significat per ãtecedẽs: quin ꝑ tũc sit ita sicut adequate significat ꝑ su um cõsequẽs. exẽplũ de ista: cõsequẽ tia: tu es homo. ergo tu es animal cuiꝰ ꝯñs nõ potest esse ita sicut adequate significatur per ãtecedens. s. ꝙ tu sis homo: nisi fuerit ita sicut adequate si gnificat ꝑ suũ ꝯñs. s. ꝙ tu es animal. ¶ Et ecõuerso dicit ꝯña non bona uł nõ ualere quando stat sic esse sicut si gnificatur adequate per antecedẽs li cet nõ sit sicut adequate significatur ꝑ ꝯñs suũ. sic de ista: tu es homo. ergo tu sedes cuius stat sic esse: sicut adeq̃ te significat ꝑ ãñs. s. ꝙ tu sis hõ: lꝫ non sit ita: sicut adequate significat ꝑ cõ sequẽs. s. ꝙ tu sedes. stat. n. te eẽ hoiem lꝫ nõ sedeas. ¶ Sꝫ duplex dicit ꝯña bõa quedã. n. ẽ ꝯña bõa de forma: et quedã de materia tantũ. ¶ Cõsequẽtia bona de forma dicit eẽ ĩ cuiꝰ si sic eẽ sicut adequate significat per ãñs intelligi tur: sic eẽ sicut adeq̃te significat ꝑ ꝯ̃ itelligit. si qs. n. itelligat te eẽ hominẽ: tũc intelligit te esse alꝫ. et iõ dicit ĩ ta li ꝯsequẽtia ꝯñs eẽ ď formali itellectu

antecedentis. ¶ Sed cõsequẽtia bona materialis tantum dicitur cuius cõse quens non est de formali ĩtellectu an tecedentis. seruatis tamen conditio nibus requisitis ad consequẽtiam bo nam ut supra dictũ ẽ:sicut est ista cõ sequẽtia homo est asinus.ergo bacu lus stat in angulo.stat enim intellige re hominem esse asinum licet non in telligas nec cogites ꝙ baculus stat ĩ angu'o.ideo patet ex dictis descriptiõi bus quod omnis cõsequentia bona et formalis est bona et materialis:sed nõ econuerso. ¶ Pro consequẽtia materi ali sunt due regule.prima regula est: ꝙ ex impossibili sequitur quodlibet.i. omnis consequentia cuius añcedẽs est impossibile est bona de materia.

¶ Secunda regula est quod necessa rium sequitur ad quodlibet.i. omnis cõsequentia cuius cõsequẽs est neces sarium est bona de matera exẽplum primi:ut homo ẽ asinus.ergo tu cur ris.exẽplũ secũdi:ut tu sedes.ergo deꝰ ẽ. ¶ Sic ergo dicebat in tractatu pre cedenti de ipotheticis ꝙ stat conditio nalẽ eẽ uerã cuius tam añs q̃ ɔñs sũt falsa:ut si asinus uolat asinus hꝫ alas et ecõuerso.stat cõditionalẽ eẽ falsam cuius tam añs q̃ ɔñs ẽ uerum:ut si tu es homo:ego sũ homo:et omis cõditio nalis uera ẽ necessaria:et omis mala ẽ impossibilis. ¶ Simil̃r dicit de quali bet ɔña que nũcupat propoitõ ratio nalis discursus argumẽtatio et cõmu niter dicit ĩproprie argumẽtũ.exem plũ ut ẽ de istis cõsequentiis.tu es hõ ergo ego sũ homo:et etiã ut tu es asi nus.ergo tu non es hõ.ideo dicitur ꝙ sicut cõditionalis nihil põit in esse: sic nec aliquã ɔña et ideo concedẽdo cõ sequẽtiã nõ oportet cõcedere añs ꝟ cõ sequens eius.Simil̃r negãdo ɔñam ñ oportet añs uꝉ ɔñs negare:qa concede re ɔñam nihil aliud ẽ q̃ assentire ꝙ cõ sequens tale inferat ex tali añte debi te.sed negare ɔñam ẽ dissentire ꝙ ta le ɔñs inferatur debite ex añte.Et tũc stat iste uersus. ¶ Ex falsis uerũ:ex ue ris nil nisi uerũ. ¶ Modi aũt cões argu endi ex hoc ꝙ aliqua ɔña sit bona sunt isti.

¶ Si aliq̃ ɔña ẽ bona et formalis et eius antecedẽs ẽ uerum.ergo et cõsequẽs ẽ uerum.

¶ Si cõsequens est falsum. igitur et an tecedens.

¶ Si aliquãdo erit ita:sicut significat p añcedẽs:tunc erit ita sicut significat per ɔñs.

¶ Si aliquando non erit ita sicut signi ficatur per cõsequẽs pro tunc nõ erit ita sicut adequate significatur per an tecedens.

¶ Si añs ẽ cõcedendum ɔñs ẽ ab eodeꝫ concedendum.

¶ Si añcedens est negandum.igitur et antecedens.

¶ Si añcedẽs est possibile consequẽs est possibile.

¶ Si ɔñs ẽ impossibile.igit et añcedẽs ẽ ipossibie.

¶ Si añs ẽ necessarinm ergo et ɔñs est necessarium.

¶ Si cõsequens est contingens. ergo et añcedens est contingens uel impos sibile.

¶ Si antecedens est pure negatiuum ergo et conseqens est pure negatiuum.

Si ꝯñs ē pure affirmatiuū.g° et añs ꝑ aliqua ps eius.
Si añs ē scitū:ergo et ꝯñs ē scitū.
Si ꝯñs ē dubiū.ergo et añs ē dubiū uł scitum esse falsum.
Si añs ē dubitandū.ergo et ꝯñs non ē ab eodem negandum.
Si ꝯñs ē negādū:añs nō est ab eodem dubitandum.
Si aliqd añcedit ad añs.g° illud idē añcedit ad ꝯñs.
Si aliquid seqꝛ ad ꝯñs illud idem sequtur ad añs.
Si aliquid stat cum añte.ergo idē stat cum ꝯñte.
Si aliquid repugnat ꝯñti illud idem repugnat añti.
Si arguatꝛ ex contradictorio ꝯñtis ad cōtradictorium añtis 1ª ꝯª ualet.
Si arguatꝛ ex oppoito ꝯñtis ad alterā pmissarū seqꝛ oppoitū alterius pmiᶜ.
Si añs ē itellectū a te.g° et ꝯñs ē intellectū a te.
Si aliqua ꝯña ē bona:g° oᵐ ꝯñtis non pōt stare cum añte.

HABITIS ERGO MOdis ptacris sciēdū ē ꝙ i q° libȝ istorū si siūatꝛ ꝯtradcōriū ꝯñtis cū miori isertꝛ cōsequētiā ñ ualere.vñ seqꝛ ꝯñs 1° ꝯ nō ē uerū et añs ē uerū.g° ꝯª ñ uȝ:et sic de aliis. Ex istis reglis pus poitis de notitia cᵉbōe ꝑmale possūt reᵉ iā collecte pbari. Suppo .n.ꝙ eē i descriptōe ꝯᶜbōe sumatꝛ p re pricipalꝛ supposita ꝑ significata sic se hēre ut in tractatu pori sumebatꝛ. Et arᵉ pª reª sic.qa si ñ ē uera:detꝛ gratia argumēti ei° oᵐ .s.ꝙ aliq ꝯª ē bōa et añs ē uerū et ꝯª ñ et cū ꝯñs sit ꝓpō ipsū ē fᵐ:sȝ cōtra.se eni añs ē uerum et ꝯñs fᵐ.g° ita ē sicut adeqte significatꝛ p añs:et ñ ē ita sicut adeqte significatur p ꝯñs.g° pōt eē ita sicut adeqte significatꝛ p añs:sȝ ñ sit ita sicut adeqte sigᶻ p ꝯñs.g° p dᶜ scriptōem datā de ꝯª mala ipsa nō uȝ.

Secūda reª cōsilis pbatꝛ:qa dato ꝙ ꝯs sit fᵐ et añs ñ:et cū a sit ꝓpō:qa alr eēt ꝯª seᶻ ꝙ añs sit uerū:et ultra añs ē uerū et ꝯñs fᵐ.g° ꝯª ñ uȝ.ꝯª 1ª pbata ē i pbatōe pᶜ reᶜ. Lȝ tñ seqꝛ 1ª ꝯª ē bōa et añs ē uerū.g° et ꝯñs. Nō tñ se meᵐ uerbis de preterito et futuro.vñ ñ seᶻ 1ª ꝯª ē bōa et a erit uerū.igitꝛ et ꝯñs.ꝑ ꝯñs 1ª ꝯᶜ fuit fᵐ.igitꝛ et añs.stat .n.ꝙ añs 1° ꝯᶜ erit uerū.lȝ ꝯñs nūq post hoc erit uerū:et eᶜ.sȝ bñ uȝ i istis uerbis de pterito ꝑ dᶜ futuro ꝓpositis istis cōditōibȝ fuit ita:erit ita. Vñ seᶻ 1ª ꝯª ē bōa et erit ita ꝙ añs ei° ē uerū.ergo tūc erit ita ꝙ ꝯñs ei° ē uerū suppositā pmaª significatōe termiorū et ñ mutata. Silr se fuit ita ꝙ ꝯñs 1° ꝯᶜ ē fᵐ g° tūc fuit ita ꝙ añs ei° ē fᵐ. Tertia reª pbatꝛ:qa si ñ:detꝛ gratia argumēti oᵐ.s.ꝙ alh erit ita:sicut significatꝛ p añs.et p tūc ñ erit ita sicut sigᶻ p ꝯª et tñ 1ª ꝯª ē bōa. Sȝ tūc cōtra ex pria pte seᶻ ꝙ si tūc forāretur 1ª ꝯª soᵐ significādo ut nūc significat ꝙ tūc ñ ualeret.sȝ eēt mª et seqꝛ tūc eēt mª significādo pcise ut nūc significat.g° nūc ñ ē boª ꝙ ē oᵐ pᶜ ptis.et ultia ꝯª tȝ ex uno psupposito.s.ꝙ ois ꝯª boª est necessaria et oīs mala ē ipossibilꝛ. Quarta reª seqꝛ corelarie p eadem meª. Iste tñ mo° arguēdi ñ tȝ.1ª ꝯña ē bōa ergo qñcūqȝ erit ita sicut adeqte significatꝛ pª pᶜ erit ita sicut adeqte sigᶻ p ꝯª

qa stat qp nunq̃ erit ita sicut adeq̃te significatur p añs ut hic:tu es papa et oĩs papa ẽ pŕbiter.g° tu es presbiter ¶ Quita regła ꝓbat̃ suppoita signi ficatõe huius uocabuli cõcedendum .i.dignũ cõcedi:et negãdũ.i. dignũ ne gari:et dubitãdũ dignũ dubitari:et di stiguẽdũ.i.dignũ distigui et cõsiles.Et cõsilr̃ supponit̃ qp nihil dicat̃ ab aliq° dignũ concedi:nisi sciat̃ ab eodẽ esse uerũ uł sequẽs ab aliquo i obligatõne bñ admisso uł cõcesso ł oppoito bñ ne gati.Simiłr qp omne negãdũ sit scitu3 esse falsũ uł repugnãs alicui bñ admis so uł cõcesso.¶ Iste suppões nõ possũt probari nisi ex cõi mõ loquẽdi.ꝓbatur ergo regula ista sic:qa si ipsa nõ ẽ ue ra detur oppoitũ.s.qp ɔña ẽ bona et a° ẽ cõcedendũ et ɔñs n.tũc sic aut ɔñs ẽ negandũ aut dubitandũ uł distiguẽ dũ.si negãdũ uł quia falsũ uł quia re pugnãs scitũ eẽ tale.si falsũ.ergo et a° ẽ falsũ p ꝯam regulã:et cũ añs sit cõce dẽdũ.ergo añs ẽ sequẽs ex aliquo bñ admisso:s3 quodcũq3 sit illđ admissum ɔñs eque bñ sequit̃ ex 1° ergo pari ra tõe ɔñs foret cõcedẽdũ:sicut añs. mior declarat̃ .poito qp.a.sit añs et.b. ɔñs et bñ admissũ uł cõcessũ sit.c.tũc si ex.c. ñ seqt̃ .b.sicut.a. ergo stat eẽ ita sicut adeq̃te significat̃ p.c.l3 nõ sit ita sicut adequate significat̃ per.b.sit ergo ita tunc arguit̃ sic a.c.ad.a.ual3 ɔ° et.c.est uerũ3 p ipotesim:qa sicut adeq̃te sig̃ ficat̃ p ipsũ ita ẽ.g° .a.ẽ uerũ ɔña ten3 p primã regulã.et ultra.a.cãe uerũ et .b.falsũ:qa nõ ẽ sicut adequate signifi cat̃ p.b.ut positũ ẽ.ergo ab.a.ad.b.nõ ualet ɔña quod ẽ oppositũ prime ptis copulatiue . ¶ Sexta regula corelarie p eadẽ me° põt probari seu declarãri. ¶ Contra istã regalã arguit̃ sic ponẽ do qp omẽs ꝓpões scite a te esse uere maneãt sic scite et omẽs scite ess̃ fal se maneãt sic scite p unã horã.¶ Volo tamẽ et impono qp si aliqua ꝓpõ cõce det̃ a te preter istã tu es hõ qp ipsa sta tim significet hominẽ eẽ asinũ.ita qp significẽt omẽs ꝓpões cõtinue ꝑma° solũ:nisi tu cõcedas aliquã quã tũc im pono significare ut prius.¶ Isto posito tu scis istã ɔñam eẽ bonã tu es hõ.g° tu es al:qa añ casũ sciuisti.g° post ca sũ adhud scis:et ibi añs ẽ concedẽdu3 a te ut patet:qa excipit̃ in casu et ɔ° ñ:qa si sic cũ tũc significaret hoie3 eẽ asinum seqt̃ qp ꝓpõ ꝑcise significans hominẽ esse asinũ ẽ cõcedẽda a te qđ ẽ incõueniẽs:et p hoc pat3 qp aliqua ꝓ positio ẽ ad quã nullo mõ ẽ respõden dũ ¶ Huic prio põt dici negãdo casũ qa ponit cõditõalem impossibilẽ.nõ.n. ualet ista cõditõalis.si ista ꝓpõ tu es ał concedit̃ a te:tunc ipsa significat ho minẽ esse asinũ.¶ Et tunc eodẽ modo dico ad intellectũ datũ qp ista ẽ impos sibilis:qa ly nisi in sua expoitõne inclu dit cõditõalẽ ꝑdictã.¶ Si tamẽ ponat̃ quãdocũq3 p ly si admittat̃ et negat̃ ista ɔña.ɔñs ẽ concẽdendũ a me et qñ cunq3 ipsũ cõcedã significat homine3 esse asinũ.ergo ꝓpoitio significãs pre cise hominẽ esse asinũ ẽ concedenda a me qa nõ dico qp ista sit concedẽda qa erit concessa a me uł qa cocedã ip sa3:sed quia ẽ digna cõncedi cum sit uera non repugnans: licet tamen nõ debeam ipsam cõcedere pp ipoitõem impedientẽ ¶ Septima regula proba tur sic qp si nõ ualet detur ꝓpositũ s.

ꝙ an̄s sit possibile et ꝯn̄s ipossibile: sed tur an̄s ē possibile. ergo pōt esse sicut ꝑ ipsum adeq̄te significat᷑ et cuȝ ꝯn̄s sit ipossibile nō pōt sic eē sicut adequate significat᷑ ꝑ ipsū. gͦ si an̄s est possibile et ꝯn̄s ipossibile nō ualet ꝯn̄a. s; si ꝯn̄s sit ꝓpoītio que non ē possibilis ipsum ē ipossibile. ergo a pͦ ad ultimū si an̄s ē possibile et ꝯn̄s nō non ualet ꝯn̄a quod ē oppoitum prime partis regule. ¶ Octaua regula ꝑ eadē meᵃ seq̄t᷑ corelarie ex ipsa: ¶ Notandū tn̄ ꝙ nō omne possibile potest esse uerū aliquod enim ē possibile quod nō stat significando ꝑcise primarie esse uerū sicut ista. nulla propoitō est: uꝉ nulla ꝓpoitō est uera. ꝉ nulla est ꝓpō cathegorica uel nulla est uniuersalis: uel nulla ē negatiua. ¶ Similr̄ ista omis ꝓpositō est negatiua. Omnis ꝓpositō ē falsa: et sic de singulis. Vnde stat aliquā propositōem esse cōtingentē ad utrūlibet et nō stat significādo ipsā primarie precise esse falsam: ut ista aliqua ꝓpositō est: aliqua propositō ē falsa et cōsimiles. ¶ Sequit᷑ enim formalr̄ hec est uera. nulla propoitio est. ergo aliqua propositō est uera. et ultra. ergo aliqua ꝓpoitio est: et ex alia parte sequit᷑ ista est uera que precise significat ꝙ nulla ꝓpoitio est. ergo nulla propositō est. et sic si talꝭ ꝓpoitō esset uera: sic significando ꝑcise sequeret᷑ cōtradcō. s. ꝙ aliqua ꝓpoitio ē et nulla ꝓpositio ē. ¶ Silr̄ si ista ꝓpō ē falsa. s. aliqua propositio ē falsa: tunc aliqua ꝓpositō esset falsa: qa ex oppoito ꝯn̄tis seq̄t᷑ oppoitū an̄tis et ex alia pte sequit᷑ ista esset illa que ꝑcise significat ꝙ aliqua ꝓpositō ē falsa ergo nulla ꝓpositō ē falsa. ¶ Vnde patet ꝙ aliqua ꝯn̄a ē bona cuius an̄s pōt esse uerū sine ꝯn̄te quod probat᷑: qa cum ꝯn̄s et an̄s sint ꝓpōsitōes disticte stat unam esse uerā alia existente cor rupta uꝉ non existēte. ¶ Similr̄ cōceditur ꝙ inferius potest eē sine superiori et econuerso licȝ non possit eē qd᷑ superius sit sine iferiori nec sit ꝯn̄e bone an̄s uerū sine ꝯn̄te. sicut in ista oīs ꝓpoitio ē affirmatiua. ergo nulla ē negatiua: uꝉ omis propoitio ē uniuersalꝭ. ergo aliqua ꝓpoitio non ē pticularis: patet an̄s posse esse uerum et ꝯn̄s non ut dictum ē. et si tunc ponat᷑ illa que ē an̄s esse uera significādo precise primarie. tunc seq̄tur ꝙ ꝯn̄a non ualȝ: qa tunc sequit᷑ ꝙ ꝯn̄s non ē. ergo ꝯn̄a ñ ē et per ꝯn̄s non ualet. ¶ Nona regula arguit᷑ sic. qa si ꝯn̄s nō sit necessarium poterit non esse sicut ꝑ ipsū adeq̄te significat᷑. ponatur ergo ꝙ ñ sit ita sicut adequate significat᷑ ꝑ ꝯn̄s et cū ita sit sicut adequāte significat᷑ ꝑ an̄s qa an̄s ē necessariuȝ. ergo ꝯn̄a non ualet quod ē oppoitū prime partis regule. ¶ Decima regula corelarie sequit᷑ ex ista quia si ꝯn̄s sit cōtingēs poterit non eē: ita sicut adequate significat᷑ per ꝯn̄s. sit ergo ita gratia argumēti et ꝑ aduersariū an̄s ē ꝓpositio que nō ē contingēs nec ipossibilis sequit᷑ qd᷑ erit necessaria. ergo ꝑ priorē regulaȝ ꝯᵃ talꝭ ñ uȝ. ¶ Vndecima regula ꝓbat᷑ sic: qa in ōi ꝯᵃ formali ꝯn̄s ē de formali intellectu an̄tis: sed ī nulla pure negatiua itelligit᷑ affirmatia: qa tūc ñ esset pure negatia ex qͦ cōtrarios itellectꝰ hēret. s. affirmatiuū et negatiuū. gͦ ī nᵃ ꝯᵃ bōa et formali cuius an̄s ē pure negatiuū ꝯᵃ ē affirmatiuū. ¶ Duodeᵃ

sequit̄ corelarie ex 1ª ¶ Notandū er
go ꝙ de numero ꝓpōnū negatiuarū.
¶ Quedā dr̄r pure negatie: ut sunt
1ᵉ que n̄ icludūt affirmatiuā aliquā: ut
ista hō n̄ ē: et aīal n̄ ē et sic de singulis.
¶ Quedā dicūt̄ negatie iplicātes: ut
exclusiua negatiua et exceptia nega
tiua ex qb₃ pōt sequi affirmatia. s. alte
ra exponētiū suarū. ¶ Sed cōtra istā
regulā arguit̄ sic. deꝰ ē. ergo deus ē.
1ª ꝯª ē bona p regulas prius datas. s. ꝙ
ex impossibili sequit̄ quodl₃ et neces
sariū sequit̄ ad quolibet mō tam aīs
ē impossibile q̄ eius ꝯn̄s ē necessariu₃.
¶ Itē secundo pyerminias phūs dicit
istas equipollere necesse ē eē et n̄ pos
sibile ē nō eē. ergo ab uno ad aliā ual₃
ꝯn̄a et eꝯ. et tn̄ una ē affirmatia et aª
negatiua. ergo et c. Itē pº elenchorū
dicit phūs ꝙ in nō facere intelligit̄ fa
cere: et facere est affirmatiuum et nō
facere pure negatiuū. ergo ī puro ne
gatiuo intelligit̄ affirmatiuum cuius
oppoitū dicebat̄. Itē sequit̄ nō est ita
quod nihil ē. ergo aliquid ē et tamen
aīs ē pure negatiuū et ꝯn̄s pure affir
matiuū. ergo et ce. patet ꝯn̄a: quia op
positū ꝯn̄tis ē possibile cum aīte. s. ꝙ
nihil ē et quod nō ē ita quod nihil sit
¶ Ad primum istorū dicit̄ ꝙ lic₃ 1ª
ꝯn̄a teneat de materia nō tamē tenet
de forma. nam sicut dicebat̄ prius il
le due regule nō inferūt ꝯn̄am eē for
malē: licet ex illis inferri possit ꝯn̄am
esse bonam uł concedendā. ¶ Conse
quētia nanq₃ formalis dicit̄ illa cui q̄
libet similis. i. i qua singuli termini cō
similes habēt respectus oīo adinuice₃
dicit̄ esse bona de forma. quia gº con
similis ꝯn̄a illi date. s. deꝰ nō est gº deꝰ
ē nō ualet ł ē nō bona: ut ista sor. nō ē
ergo sor. ē: aīal nō ē. ergo aīal ē et simi
les. ideo illa nō fuit formał nec aliqua
talis ualet de forma ¶ Ad secūdū di
cēdum ē ut dictū ē ī prio tractatu ꝙ
Aristoteles nō uult illas ꝓpōes sipłr eq
ualere: nisi cū aliquo medio affirmati
uo. Exᵐ sicut nō possibile ē te n̄ cur
rere et hec ꝓpositō tu nō curris signi
ficās p̄cise primaᶜ h₃ istā ꝑ cōtradicto
rio. tu curris ergo necesse ē te currere
hic arguit̄ cū medio affirmatio. s. ꝙ 1ᵉ
ꝓpositōes sunt cōtradictorie: uł pōt di
ci ꝙ phūs nō capit ly nō negatiue. sed
infinite. ideo notandū ꝙ cōiter dicit̄:
tūc ly nō teneri negatiue quādo uis 𝔡
notata per ipsū transit in uerbū uł in
totā cōpositōem sequētē. sed quādo ly
nō stat infinite negat̄ solū subiectu₃.
uł ps subiecti uł predicatū uł pars pre
dicati du₃ copulā pricipalis nō neget̄
et sic ly nō nō dicit̄ negatiue teneri:
sed infinite: ut in ista nō homo currit: ł
in 1ª tu es nō homo. ¶ Ad tertiū dico
ꝙ licet ly facere intelligatur in nō face
re nō tamē sequit̄ affirmatiuā intelli
gi in negatiua. taliter eni intellectum
facere nō itelligit̄ affirmatie s₃ nega
tie: et iō tale facere nō ē affirmatiuu₃
sed negatiuū. Ex quo sequit̄ ꝙ aliqs
solū uerum itellıgit itelligēdo hoiem
esse asinū et falsū itellıgit itelligendo
deū esse: ł hominē esse aīal. Nullus tn̄
itelligit uerū itelligendo hominē esse
asinū affirmatie: nec fᵐ itelligēdo deū
esse affirmatie. ¶ Ad quartū dico ꝙ
de forma nō ual₃ argumētum. Et cu₃
dicit̄ oppoitū ꝯn̄tis nō ē compossibile
cum aīte cōcedo: sed hoc n̄ arguit cō
sequentiā eē formalē: s₃ arguit ipsam

esse bonã:et licet oppositũ ꝯñtis nõ sit
cõpossibile cũ añte sicut tñ adequate
significat per oppoitũ ꝯñtis sine repu
gnãtia stat intelligi cũ hoc ꝙ sicut ade
quate significat per añs intelligatur
Stat enim sine repugnãtia intellige
re nihil esse intelligẽdo nõ esse ita qđ
nihil ẽ.nã sequit nihil est.ergo nõ est
ita ꝙ aliquid ẽ.nec est ita qđ nihil est
sicut sequit.tu nõ es.ergo tu nõ es ho
mo nec nõ homo. ¶ Tertiadecima re
gula demõstrat sic:quia sequit añs
istius ꝯñe ẽ scitũ a te.ergo sicut illud
significat pricipaliter scis esse:et sicut
illud principalr significat scis illđ sig
ficare:et tu scis illud ꝯñs seq ex 1° añ
cedente.ergo sicut hoc ꝯñs pricipalr si
gnificat scis ipsũ significare:qa si non
stat ꝙ tu scias aliqd seq ex itellecto a
te:et quod tu nõ itelligas illud quod ẽ
ipossibile:qa staret scire istã ꝯñam eẽ
bonã.tu es homo. ergo tu es bau ꝯñs
ẽ falsũ:qa si ñ itelligis ꝯñs nulla potest
assignari causa qua intelligas ꝯñam.
ergo nõ scis istã eẽ bonam ꝙ ẽ opposi
tũ prime partis regule. ¶ Cõfirmatur
et hoc sic:qa facta tibi tali ꝯña pori tu
intelligis respectum quẽ habet ꝯñs ad
añs ex quo itelligis et scis istã ꝯñaꝫ es
se bonã:sed intellectus istius respect⁹
presupponit intellectũ extremorũ:qa
alr staret ꝙ intelligeres respectũ iter
te et chimerã ł inter te et nõ intelligi
bile.ergo tu intelligis extrema quorũ
unũ ẽ añs et aliud ẽ ꝯñs.ergo tu itelli
gis ꝯñs.ergo sicut ꝯñs principaliter si
gnificat itelligis uł scis ipsũ significa
re quod erat ꝯñs prius illatũ:et tũc ul
tra scis istã ꝯñam eẽ bonam.ergo scis
quod nõ põt esse ita sicut adequate si
gnificat p añs:nisi sit ita:sicut aeqte
significat p ꝯñs:et scis qđ ẽ ita sicut
principalr significat p añs:ut prius ẽ
assumptũ.ergo scis ꝙ est ita:sicut pri
cipalr significat per ꝯñs:et qualrcũqꝫ
ꝯñs principalr significat scis ł itelligis
ipsũ significare ut probatũ ẽ.ergo tu
scis ꝯ⁹ .ergo ꝯ⁹ ẽ scitũ a te penultia cõ
sequẽtia tenet a descriptõe ad descri
ptum. ¶ Vel eedẽ forme solẽt fieri po
nendo ꝙ ly esse rẽ suppoitam pricipa
liter se habere cõformãdo descriptõeꝫ
ꝓpoitõis scite ad descriptõem proposi
tõis uere uł false. ¶ Quartadecima re
gula sequit ex hac corelarie que po
test sic probari:qa si ꝯña ẽ bona et sci
ta a te esse bõa et ꝯñs ẽ ab eodẽ nesci
tum:añcedẽs ẽ ab eodẽ nescitum:sed
si ꝯñs ẽ dubium ipsũ ẽ ab eodeꝫ nesci
tũ.ergo si ꝯñs ẽ dubiũ añs ẽ dubium
uł scitum esse falsum ¶ Notanter er
go addebat ad istam regulam si ꝯña
sciat esse bona:quia stat ꝯñaꝫ esse bo
nam cuius añs ẽ scitũ a te:et ꝯñs ẽ ti
bi dubium uł creditum esse ipossibile
ut poito ꝙ credas sor. nõ eẽ:currat tñ
ante te ita ꝙ uideas ipsũ:tunc hec est
bõa ꝯña.Iste hõ currit.ergo sor.currit
cui⁹ añs ẽ scitum a te et ꝯñs dubium
uł creditũ esse impossibile. ¶ Sed con
tra istam regulã arguit sic.Posito p⁹
ꝙ scias sor.esse unũ de tribus homini
bus.s.Sorte.Platone et Cicerõe nesci
as tamẽ qs istorũ sit sor.tũc facio istaꝫ
ꝯñam sor.est.ergo iste homo ẽ sor.po
sito ꝙ tu scias me demõstrare solum
sor. per subiectũ ꝯñtis.et arguit sic.1ª
ꝯña ẽ bona et scita a te esse bona:quia
scis bene ꝙ pro eodem uerificat ꝯñs
pro quo uerificat añs et per nullam

aliā cām scis ꝯnam istā eē bonā3.s.sor. currit.ergo iste idē hō currit:nisi quia scis demōstrari p subiectū ꝯn̄tis solu3 idem pro quo uerificat᷑ an̄s.s.sor.sic ē in proposito ꝙ pª ꝯn̄a fuit scita a te eē bona:et an̄s ex casu cōstat eē scitu3 a te:et tamē cōsequens non est scitu3 a te.nā quocūq3 istorū demonstrato du bitas an iste sit sor.p casū. ¶ Secūdo arguit᷑ sic.si fiat ista ꝯn̄a hoc ē nō sci tū a te.ergo hoc ē nescitū a te.et uolo tā p subiectū an̄tis q̄ p subiectū ꝯn̄tis demōstrare ꝯn̄s illius ꝯn̄e quo posito ī ꝯn̄a scit᷑ a te esse bona cū tu scias ꝙ arguēdo ab eodē ad idē ꝯn̄a ē bōa et an̄s ē scitū a te:et ꝯn̄s ē nescitum a te quod probat᷑:et quero an ꝯ⁹ sit scitū a te an nescitū.si scitū et scis quod il lud significat precise et adequate hoc eē nescitū a te.ergo scis hoc eē nesci tū a te.igit᷑ ꝯn̄s ē nescitum a te:et scis ꝙ an̄s significat precise hoc ꝯn̄s ē ne scitū a te.ergo scis an̄s.ergo an̄s ē sci tū a te:et ꝯn̄s ē nescitū a te ut preassū ptū ē.ergo seq̄t᷑ intētū. Si dicit᷑ ꝙ cō sequēs ē nescitū:tūc sic.tu cōcedis hoc esse nescitū a te et nō es obligatus ad illud et bene respondes.ergo scis istā ꝓpōem et ista ē an̄s.ergo an̄s ē scitu3 a te et ꝯn̄s nescitū p datū.ergo et ce.

¶ Ad primū istorū argumētorum re spondet᷑ admittēdo casū:sed nego cō sequētiā factā.stat eni plures esse sor. et tamē si addat᷑ ly aliquis istorū triū ad an̄s:tunc concedo ꝯn̄am et ꝯn̄s et quando dicit᷑ ꝯn̄s istius ꝯn̄e nō ē scitū a te nego.et quādo arguit᷑ quocunq3 istorū demōstrato dubitas an iste sit sor.quero quē istorū demonstras p ly iste.si platonē uł ciceronē cōcedo et ñ seq̄t᷑ ꝙ dubitās an iste sit sor.demon strādo sor.Si per ly iste demōstras so lum sor.nego istā quocunq3 istorū de mōstrato dubitas an iste sit sor.immo scio ꝙ ipse ē sor.dū p ly ille certificer solū sor.demonstrari. ¶ Et si arguit᷑ ꝙ hoc repugnat casui:qa ponit ꝙ nō sciat᷑ de illis tribus quis sit sor. ¶ Di co ꝙ illud non repugnat casui:qa pōit ꝙ nesciā de illis tribus quis ē sor.et tū scio ꝙ iste ē sor.cum per ly iste demō stret᷑ solū sor.et nō sequit᷑ scis ꝙ iste ē sor.demonstrato sor.ergo scis quis est sor.stat.n. ꝙ scias sor.eē se ipsū:et ipsū met esse sor.l3 nescias quis ē sor.sicut stat ꝙ scias hoc eē hoc demōstrato sa turno.licet nescias quis planetarū sit saturnus.Scire eni quis ē sor.et satur nus nil aliđ ē q̄ p certā cā3 noscere đ monstratōe sensualr facta solum p ali quē et ad talē q̄stionē si cōtingeret đ termiate respōdere:ut hoc qđ uides uł audis uł huiusmodi ē sor.ł saturn⁹ sicut eni concedit᷑ a nesciēte quis est saturnus ꝙ saturnus ē saturnus.con silr cōcedit᷑ ab uno nesciente quis ē sor.ꝙ sor.ē sor.ł hoc ē sor.dūmodo cer tificet᷑ solum sor.demonstrari. ¶ Et si dicat᷑ cōtra si nō certificaret᷑ tibi qs demonstret᷑ non cōcederes ꝙ hic es set sor.sed ex demōstratōe non seq̄t᷑ hunc eē sor. cum nō sequat᷑ demon strato sor.per ly hoc.g⁰ hoc ē sor.g⁰ l3 cerificeris nō habes concedere illam. ¶ Respondeo negando ꝯn̄a3 et dico ꝙ quia demonstras sor.nō est totalis causa quare concedas istā ꝓpōe3 sed qa scio sor.eē:et tūc scio istā ꝓpōnem hoc ē sor.significare pci͛ ꝙ hoc ē sor. ¶ Ad ꝰm argumētum cōi uia potest

respondeṙi qñ ponitur ꝙ per utrunq; subiectũ demõstret ꝯ^s nego casũ:qa ps ꝓpõis nõ põt ꝓ toto suppõere cui^s ẽ ps nec põt ipsũ demõstrare. ¶ Et si dicatur ꝙ ly hoc ẽ uox significatiua ad placitũ.g^o p ly hoc possũ demõstrare quicqd placet mihi negat ꝯña. S; sequtur ꝙ per ly hoc possũ demõstrare s; placitũ quicqd ẽ possibile ipsũ significare demõstrando. ¶ Sed tunc dicit ſm istam uiã ꝙ nõ ẽ possibile sic partem supponere ꝓ suo toto cuius ipsa ẽ pars:qa tunc eque cito intelligeret ps et totum et subiectũ et predicatu; quod ẽ falsũ:qa naturalr itellectus totius presupponit itellectũ partis ł partiũ.intellectus eni cõpoitus ꝑsuppõit intellectũ simpliciũ:et de hoc tamẽ sit sicut eẽ põt ad presens:qa an illud sit uerũ an nõ dicet in tractatu insolubilium.dico ergo hic secundũ istam uiã ꝙ esset cõcedenda ista ꝓpõ que ponebat pro añte:et ista ẽ scita. Verũtamẽ nego ꝙ añs illi^s ꝯñe sit scitũ a me: qa illud ñs cũ nõ sit intelligibile ipsu; ñ ẽ ꝓpõ.ergo nõ est ꝯñs.ergo seqt ex i^o ꝙ n^a sit ꝯ^a ꝯñtis nihil ẽ a^s et sic añs ñ ẽ scitum. ¶ Multis aliis modis secundu; diuersas uias põt ad illud responderi: sed qa iste ẽ facilior ad presens sufficit ad propositũ donec uiã ueram ad talia respondẽdi in tractatu de insolubilibus clarius perscrutet. ¶ Quintadecia r^a sic ostẽdit.sit.a.et ꝯñs.b.tunc sic .b.ẽ negandũ.ergo uł ẽ scitum eẽ falsum ł repugnãs.si primo modo et scitur quod falsum nõ sequit nisi ex falso:et ꝯña ẽ bona.ergo scit .a.esse falsũ ergo qua ratõne.b.ẽ negandum:similiter et.a.Si autẽ.b.scit esse repugnãs alicui admisso uł huiusmodi:tunc cu; scitur ꝙ.b.ẽ de intellectu.a.qa scit cõsequẽtia ab.a.ad.b.esse formalis.ergo .a.ẽ eidem repugnans.ergo pari ratione negandũ.ergo añs ẽ negandum. ergo ñ dubitandũ quod erat assumptu;. Vł sic et breuius.si ꝯñs ẽ negãdũ ergo et añs ẽ negandum.ꝯña tenet p sextam regulam.ergo non ẽ ab eodẽ dubitandum.quod ẽ opoitu; minoris in regula. ¶ Sextadecima regula probat similr ut supra:sed i^a ꝯña non u; sic arguendo.talis ꝯña ẽ scita a te esse bona et añs ẽ tibi dubium.ergo ꝯñs ñ ẽ a te negandum:ut depoita tibi hac ꝓpõe.papa sedet et admissa et notum ẽ hanc ꝯñam scitam esse bonam a te papa sedet.ergo papa sedet:et añs ẽ tibi dubium et tamẽ ꝯñs ẽ a te negandum:quia depoitum. ¶ Sed cõtra istã regulam arguit sic.ponat ꝙ nullus rex sedeat et credat sor.sine hesitatione ꝙ rex sedeat quem sciat plato sic credere.dubitet tamẽ plato an rex sedeat an nõ supposito isto modo arguendi uł loquendi de scientia cõtingẽtium ꝙ scire tale sit sine hesitatõe credere cũ hoc ꝙ ita sit ex parte rei:istis sic stantibus fiat ꝯña ista.Sor.credit sine hesitatõne ꝙ rex sedet:et ita ẽ qꝛ rex sed;.g^o sor.scit ꝙ rex sed;.tũc ista ꝯña ẽ scita a platone esse bona ut supponit et añs ẽ sibi dubium et dubitãdum:quia nescit an sit ueru; uł falsũ et ꝯsiderat de i^o nec credit istã copulatiuã sine hesitatõne esse ueram nec etiam credit esse falsam:et tamẽ ꝯñs ẽ ab eodem negãdũ:qa repugnat casui.uł ponaris tu in loco platonis et sic et melius. ¶ Respõdeo prio de ꝑone

dubitando an iſtud.ſ.ſor.ſcit regē ſe
dere ſit a platone negandū:qa dubito
an ſit ſibi poitum.ꝙ nullus rex ſedeat
an non.ſi nō:dico ꝙ iſta nō ē ab eodē
negāda:ſed dubitāda.ſi ſic.nego ꝙ aª
ſit a platone dubitandū:qa dico ꝙ licꝫ
ſit ſibi dubiū:ē tamē ab eodē negādū
qa repugnat caſui. ¶ Et ſic dico etiaꝫ
de me qa dū ponit᷑ mihi ille caſus ne
go ꝙ añs illud ſit dubitandū a me.cō
cedo tamē ꝙ ē mihi dubium:lꝫ conce
dam illam nullus rex ſedet qñcūqꝫ ꝑ
ponit᷑ qa ſequēs.eſt enī ps copulatiē
que ē caſus:et licet cōcedā mihi dubi
um dū modo ſequat᷑ ex caſu non eſt
icōueniēs.ſi tamē arguit᷑ de ſor. qđ
illud añs ē ab eodē dubitandū et ꝯñs
negandū.nego utrunqꝫ: primo nego
primum:qa neutra pars añcedētis eſt
tibi dubia ꝑ caſum:et nego ſecunduꝫ
qa nō ſufficit ad hoc ut aliquod ſit ne
gandū quod ſit falſum et imptinens:
ſed quod ſciat᷑ eſſe tale qualꝛcūqꝫ tñ
nō ſciat᷑ a ſor.illud eſſe.ſ.ſor.ſcit regeꝫ
ſedere et ce.Et ſi querat᷑ qualꝛ ſit re
ſpondendū a ſor.ad illud añs et ꝯñs.di
co ꝙ credendo nec tamē cōcedendo
nec negādo nec dubitādo:ut patebit
diffuſius in obligatōnibus. ¶ Decima
ſeptima regula declarata fuit in decla
ratione ſexte ꝟ quinte ¶ Ex eadem ſeq
tur corelarie.xviii.Ex quibus ellicitur
ꝙ in qualꝫ ꝯña mediis nō uariatis qñ
arguit᷑ a primo ad ultimū ſi ꝯñe iter
medie ſint bone et formales:et qđ cō
ſequentia ultima cōpoſita ſit ex prio
añte et ultimo ꝯñte ē bona et formalꝛ.
ut ex.a.ſeqt᷑.b.et ex.b. ſeqt᷑.c.et ex.c.
ſeꝫ.d.et ex.d.ſeꝫ.e.et ex.e.ſeꝫ.f.tūc cō
ſequentia ē ſimplꝛ bona ab.a.ad.f.et

dicunt᷑ media cōtinuā ulꝛ non uariata
cū nihil plus ſumit᷑ in añte ſequentis
ꝯñe q̄ fuit ꝯñs precedētis ꝯñe. ¶ Con
tra iſtā regulam ſic arguit᷑ cōiter:qa
capta iſta propōe filius ē ſequit᷑ ꝙ ſu
us pater ē et ex iſta ſequit᷑ ꝙ ſuus fi
lius ē.ergo de primo ad ultimū per re
gulam ſequit᷑.filius ē.ergo ſuus filius
ē quod ē falſum ¶ Reſpōdet᷑ ꝙ iſta
nō tenet i relatiuis uniuerſalꝛ niſi cō
tinue remaneat relatō ad idem qualꝛ
nō ē i propoito. ¶ Decimanona reglꝛa
probat᷑ ſic.ſit.a.añs et.b.ꝯñs.c.compoſ
ſibibile ſtans cū.a.tunc.ſi.c.nō ē cōpoſ
ſibile cū.b.contra.c.ē cōpoſſibilꝛ cum.a.
ergo ſtant ſimul eſſe ſicut ꝑ ambo ſi
gnificat᷑.ponat᷑ tūc ꝙ ita ſit et argui
tur ſic:ita ē ſicut adequate per.a.ſig
ficat᷑ et.b.ſequit᷑ ex.a.ꝑ ipoteſim.ergo
ita ē ſicut per.b. ſignificat᷑ adequate
et ita ē ſicut per.c. ſignificat᷑ adequā
te ut poitum ē.ergo.c.et.b.ſunt cōpoſ
ſibilia.ergo.c.ſtat cū.b.quod erat ꝓbā
dū ¶.Ex iª regula ſequit᷑ immediate
xxª.per eadeꝫ meª.ſed modus argu
endi non ualet.ſ.iſta ꝯña ē bona ergo
quicquid ſtat cū añte ſtat cū ꝯñte:qa
de iſto ꝯñte uniuerſali ſequit᷑ ſua pti
cularis.ſ.ꝙ aliquid ſtat cum añte cuiꝰ
oppoitum forte ē poſſibile cuꝫ hoc qđ
illa ꝯña ſit bona.ſtat enim ꝙ añs iſtiꝰ
ſit impoſſibile:et tunc cū ipſo nihil po
terit ſtare.i.eſſe cōpoſſibile ulꝛ ſtat qđ
non ſint plꝛres propoſitōes q̄ añs et ꝯñs
¶ Sed cōtra iſtā regulā pōt ſic argui
faciendo iſtam ꝯñam.b.lignum corrū
pebat᷑.ergo impoſſibile ē illud eē.hec
ꝯña ē bona ut patet et cū añte ſtat iª
ꝙ aliquod aīal currit:et illa ꝓpō nō ſtat
cū ꝯñte:qa illa nō ē poſſibilꝛ aliquod al

currit et impossibile ē illud esse. Huic pōt dici sicut in pxia pcedenti q̄ si re latiuū cōtinue referat̃ eodem mō ad idē cōcedēdū esset illud bene stare q̄ aliquod aīal currit et impossibile est il lud esse demōstrando lignū uł referē do lignū corruptū.sed si uariat̃ relatō non oportet tenere per regulam. ¶ Sʒ cōtra aliqua ē uniuersalis cuius cuili bet subiecti suppoito correspōdet cer ta singlis cū quarū qualʒ stat ppō ali qua que nō stat cū ista uniuersali.gº regła falsa.ōña tenet qa ille singłares sufficiēter numerate sunt aūs ad istā uniuersalē cū quibʒ stat una ppō que nō stat cū uniuersali.ergo in ōña bōa aliquid stat cū aūte quod nō stat cum ōūte quod ē oᵐ regułe.aūs pbat̃ et ca pio istam ppōsitionē Aliqs hō ē modo ista nō stat cū hac uniuersali quilibet homo ē ille nec cū ista nullus hō ē ille cum quarū tamē singularibus ōibus stat ista propoitio et ē cōpossibilis et ē uera. ¶ Respondet̃ q̄ lʒ stet cū omni bus singularibus diuisim nō tamē cō iunctim. quod reqrit̃ tamen ad hoc quod improbaret̃ regła lʒ ille sint ue re aliqs homo ē.et iste hō est ille.simił aliqs hō ē et iste hō ē ille.simł tamē ca piēdo singulares hec ē falsa.aliqs hō ē et iste hō ē iste:et iste hō ē ille demon strando aliū:et simił dicit̃ de alia uni uersali.uł pōt dici q̄ singulares qñ sic capiunt̃ diuisim nō sūt singulares iº uniuersalis:quia continue uariantur predicata propter diuersaʒ relatōnem ¶ Vigesima prima regula sic ostēdi tur.sit.a.aūs et.b.ōūs.c.oᵐ ōūtis .d. op poitū aūtis.tunc si ab.a.ad.b.sit ōª bo na et a.c.ad.d.mala stet gratia argu

mēti q̄ sit sicut significat̃ adequate per.c.cum hoc q̄ nō sit ita sicut adeq̄ te significat̃ per.d.tunc nō ē ita sicut adequate significat̃ per.d. quod ē cō tradictoriū.a.p ipothesim.ergo ita ē si cut adequate significat̃ per.a.et ex aª pte ita ē sicut adequate significat̃ p c.quod ē oppoitū.b.ergo nō ē ita sicut adequate significat̃ per.b.et cum ita sit sicut adequate significat̃ per.a.se quit̃ q̄ ex.a.nō sequit̃.b.qđ ē oppoitū prius assumpti. ¶ Itē simił pbat̃ reª sequēs.s.xxii .que ē una de utilimis p manifestatōne ōñarū et sillorum. ¶ Sʒ nō sequit̃ ista ōña ē bona.ergo ex con tradictorio ōūtis sequit̃ contradicto riū aūtis:uł ex oppoito cōclusionis cū altera premissarū infert̃ oppoitum al terius premisse.stat enī cum hoc q̄ iª ōña sit bona et q̄ nulla ppō habet cō tradictoriū. ¶ Sed cōtra illam arguit̃ sic ex hoc.a.seqt̃ hoc.b.et.c.ē cōtradic toriū.b.et.d.ē contradictorium.a.ex q̊ nō ualet arguēdo ab hoc.c. quod ē cō tradictoriū istius.b.ad hoc.d.quod ē cō tradictoriū huius.a.ergo regula falsa ōña tenet:et ponat̃ q̄.a.sit tu es homo et.b.iª .tu nō es asinº.et.c.iª tu es asinº et.d.ista tu nō es homo.isto posito patʒ totū preter ultimam particulam que sic probat̃.nam ex.c. sequit̃.a.sed.d.ē cōtradictoriū.a.ergo.d.repugnat.c.ōña tenet de se ut patet:et p ōñs si.d.repu gnat.c.d.nō sequit̃ ex.c.quod erat pro bandū.et pbat̃ assumptū q̄ ex.c.seª .a.nam sequit̃ tu es asinº.ergo tu es. ōña tenet a tertio adiacente ad secun dum adiacēs:et ultra tu es.ergo tu es tu.tenet ōña:qa oppositum ōūtis repu gnat aūti:et ultra tu es tu.ergo tu es

iſte homo demõſtratoto te.tꝫª ab uno cõuertibili ad aliud:et ultra.tu es iͤ hõ ergo tu es homo.patꝫ ꝯña ab iferiori ad ſuum ſupius.ideo bene ſequit̃ tu es aſinus.ergo tu es hõ. ¶ Responde tur breuiter ꝙ ex.c.ſequit̃.d.et qñ ar guitur ꝙ d.repugnat.c.ergo nõ ſeqt̃ ad idẽ:ꝯña negat̃.unde uniuerſaliter dicit̃ ꝙ impoſſibile icludes cõtradicti onẽ cuilibet alteri ꝑpõni repugnat et quãlibet infert:ſicut ex tali ſor.differt ab ente ſequit̃ ꝙ baculus ſtat in an gulo et eidẽ repugnat ut patet.bñ.n. ſequit̃ ſor differt ab ente.gº ſor.eſt et idem ſor.nõ ẽ.et ſeqt̃ ſor.ẽ et ſor.non ẽ.ergo ſor.ẽ ꝟ baculus ſtat in angulo et ſor.nõ ẽ tenet ꝯña.nam prima pars copulatiue ꝯñtis ſequit̃ ex prima pte añtis:ut a parte diſiũctiue ad totã diſ iunctiuã:et ſecũda ſequit̃ ex ſecũda: ut ab eodẽ ad idẽ.ergo totũ ꝯñs ſeqt̃ ex toto añte:et ex toto ꝯñte ſequit̃ ꝙ baculus ſtat in angulo arguendo a diſiũctiua cũ cõtradictorio prime ptis ad aliã partẽ.ergo a primo ad ultimũ ſequit̃ ſor.differt ab ente.ergo bacu lus ſtat in angulo:et ꝯñs tñ repugnat añti:qa eius oppoĩta ſequit̃ ex añte p eadem media quibus ipſũ ſequebat̃. ¶ Concedant̃ ergo tales eſſe poſſi biles.ſi tu ſcis te eẽ lapidẽ tu nõ ſcis te eſſe lapidẽ:et.a.cõtradit.b.et ecõuerſo et tamẽ ſi.a.ẽ uerum.b.ẽ uerum.ſigni ficando primarie preciſe:ut ſit.a.illud .b.ẽ uerum:et.b.illud nullũ.b.ẽ uerũ tunc arguit̃ ſic.a.ẽ uerum.ergo ſuuꝫ adequatum ſignificatũ ẽ uerũ:ſed.a. ſignificat preciſe ꝙ.b.ẽ uerũ.ergo.b.ẽ uerũ.gº ſi.a.ẽ uerũ b ẽ uerũ.Et ſic cõ cedit̃ ꝙ ſi ſum aſinus ſum homo:et

ſi ſum aſinus non ſuꝫ homo et conſi miles. ¶ Vigeſia tertia rª ſic oñdit̃.ſi ꝯñs nõ ẽ intellectũ a te.ergo nec ꝯña ẽ intellecta a te.ꝯña tꝫ:quia intellectus compoſiti preſupponit intellectũ ſim plicium cõponentiuꝫ ut prius diceba tur.Et ſi ꝯña nõ ẽ intellecta a te.ergo nõ ſcis ꝙ iſta ſit bona quod ẽ oppoĩtũ prime partis. ¶ Cõfirmat̃ quia ſi nõ intelligis cõſequẽs.ergo ꝯñs nil tibi ſi gnificat.ergo non ẽ tibi ꝑpõ:ſed quod nõ ẽ tibi propoſitio non ſcis ſequi ex ꝑpoſitione intellecta a te.ergo neſcis illud cõſequens ſequi ex iſto añte itel lecto a te. ¶ Sed contra fiat iſta conſe quentia.tu nõ intelligis.a.et.a.ẽ. ergo ẽ unum non intellectum a te.ſi quera tur quid ẽ.a.ſit.a.una littera non intel ligis ſicut i rei ueritate ẽ:tunc tu ſcis iſtam cõſequentiaꝫ eſſe bonam:quia arguitur a negatiã de predicato fini to ad affirmatiuam de predicato infi nito cum cõſtantia ſubiecti et intelli gis añs ut patet.nam ſi proponat̃ tibi illud antecedens tu nõ intelligis.a.tu concederes illud bene reſpondendo: ſed non intelligis ꝯñs:quia non intel ligis ſubiectum.ſ.hanc litteram.a.nec predicatum:quia tunc per predicatũ tu intelligeres nõ intellectũ a te.ꝯñs ẽ fᵐ:qa ſolũ itelligis id qđ itelligit̃ a te: gº ſolũ itelligis itellectũ gº ñ itelligis ñ intellectũ a te: ¶ Huic reſpondet̃ cõiter ꝙ ego intelligo nõ intellectũ a me:et ꝙ aliquid ſignificat qđ nullus i telligit uꝟ nihil ſignificat et ſimilia.Sꝫ talia ſunt abſurda nulla ratõne cogẽ te concedere.Ideo reſpondeo aliter cõ cedendo cõſequẽtiam factam:ſed cuꝫ ponit̃ ꝙ.a.ſit littera non intelligibilis

nego casum.nã dico ꝙ omnis littera cum sit representatiua suimet ẽ intelligibilis ut dicebať in primo tractatu presentis operis:uolo tamẽ ꝙ non sit significatiua uľ sit nõ intelligibilis ꝑ alia re a se ipsa uľ sibi simili sicut nec littere sunt:et tunc ego dico ꝙ intelligo ꝯñs prioris ꝯñe et subiectũ:ut iã dictum ẽ et etiam predicatũ:qa per predicatum dico ꝙ nõ intelligo nõ intellectum a me:sed intelligo intellectuȝ a me negatiue uľ priuatie quod sumo pro eodem ut dicebať in demõstratione undecime regule. ¶ Vigesima q̃rta et ultima regula ꝓbatur sic.sit.a.ut prius añs et.b.cõsequẽs : tunc sit.c.oppoitum.b.ꝙ si.c.põt stare cũ.a.ponať i esse.et habetur ꝙ tam.a.q̃.c.sunt uera et cum ab.a.ad.b.ualet cõsequẽtia seq̃tur ꝙ.b.ẽ uerũ:et.c.ẽ uerum per prius poitum.ergo duo cõtradictoria inuicẽ contradicentia sunt simul uera quod ẽ impossibile nec intellectus accipit:sȝ licet nunq̃ contradictorium ꝯñtis cõsequentie bone stet cũ añte nõ tamẽ oportet ꝙ semper oppoitum cõsequẽtis repugnet añti.multe enim ꝓpositiones non stant simul nec repugnant ut iste.tu non es albus et nihil ẽ iª sũt repugnãtia ex quorũ uno formaľr sequiť contradictorium alterius:ut tu sedes et tu stas nunquã tamen repugnãt due negatiue pure stat.gº duo conuertibilia repugnare:ut tantũ pater ẽ:et tantum pater ẽ.nã ex uno sequiť oppoitum alterius.nam si tãtuȝ pater ẽ:non tantũ pater ẽ ut patet.nã si tantuȝ pater ẽ:pater est:et si pater ẽ filius uľ filia ẽ.et si filius uľ filia ẽ.gº aliud a patre ẽ,ergo nõ tantũ pater ẽ imo sophiľtice põt concedi ꝙ eadem propoitõ sibimet repugnet:sicut seq̃ť ex ipsa.sequitur oppositum sui ipsius ut ex ista tantum pater ẽ.sequiť suũ oppoitum non tantuȝ pater ẽ.ergo sibi repugnat.nec oportet repugnãtiã duo oppoita disticta pro extremis exigere.sufficit eniȝ de uno dũmodo ad idem fuerit diuersi respectus:sicut respectu eiusdem unum ẽ percutiẽs et percussum uľ repugnare sibi ipsi põt dici respectu ad repugnãtes propoitões ad eaȝ sequentes. cõcediť ergo i casu ꝙ ex.a.sequiť.b.et tñ cõtradictorium.b.cõuertiť cũ.a.

ALIAS REGVLAS GEnerales ponit Aristoteles secũdo peryerminias .s.ab affirmatiua dꝛ predicato infinito sequiť negatĩa de predicato finito et conuerso cũ cõstantia subiecti similiť ab affirmatiua de predicato priuato sequiť affirmatĩa de predicato infinito:sed nõ ecõuerso.Sed ex affirmatiua de predicato finito sequiť negatiua de predicato infinito et ecõuerso cũ cõstantia subiecti que sic tenent per hoc principiũ.s.de quolibȝ dicitur alterum contradictoriorum icõplexorum:et de nullo ambo eoruȝ simul. ¶ Et probať prima regula et sequens ut si nõ sequiť hoc ẽ non.a.ergo ñ ẽ.a.stet tũc oppoitũ.s.ꝙ hoc ẽ nõ.a.et tamen hoc ẽ.a.et sic duo cõtradictoria incõplexa predicarẽt de ly hoc quod ẽ contra primum principium.

¶ Item si non uȝ taľ cõsequẽtia hoc ñ ẽ.a.et hoc ẽ aliquid.ergo hoc ẽ non.a. stabit igiť oppositũ ꝯñtis cũ añte.s.qđ hoc ẽ aliquid quod nec ẽ.a.nec non.a.

et sic de ly hoc diceret nullum cōtra dictoriorū incōplexorum quod ē con tra primum principiū. ¶ Item secun da regula probat ex descriptōne ter mini priuatiui:ut cecū ē tale qd nō ē uidens:sed fuit aptū natū naturalr ui dere:licet nō possit nec poterit natura liter uidere.sic ergo seqt hoc ē cecū ul iniustum.ergo hoc nō ē uidens ul non iustum.sed nō sequit hoc ē non iustum demonstrando asinū ul non uidens demonstrando lapidem.ergo hoc ē iniustum ul illud ē cecū.et hoc est quod dicit philosophus in predica mentis.s.ꝙ priuatiue oppoīta differūt a cōtradictōne opponentis:quia priua tiuum licet significet habitum sui po sitiui:negatiue tamen cōnotat aptitu dinem ad ipsum.ideo dicit ꝙ oppoīta priuatiue habent fieri circa idez sub iectum specie. ¶ Tertia regula proba tur:quia si nō sequit hoc est iustum. ergo hoc ē non iustum. det ergo op positum.s.hoc ē iustum et hoc ē non iustum:et sic duo contradictoria incō plexa predicabunt de ly hoc:et ꝑ con sequens de eodem quod ē contra pri mum principiū. ¶ Contra illas regu las posset obiici primo nanqȝ probat illud nō esse primum principium.s.de quolȝ dicit alterū. et ce.stat eni utrā qȝ istaruȝ esse falsam.tu es currens:et tu es nō currens:poito ꝙ tu nō sis.sic ut etiā falsum ē ꝙ tu sis homo aut nō homo. ¶ Similr falsum ē ꝙ hoc instans quod ē presens fuit accidēs ul non ac cidens et ꝙ ipsum erit substantia uel non substantia. ¶ Iteȝ sicut isti termi ni homo et non homo sunt contradic ctoria icōplexa.sic isti termini homies

et non homines et manifestū ē ꝙ ali qua sunt que nec sūt homines nec nō homines:ut homo et asinus et huius modi.Iste ēt terminus homo et asin⁹ contradicit incōplexe huic nō homo et asinus et nullus istorum dicitur de te. ¶ Ista enim est falsa.tu es homo et asinus. ¶ Similiter ista tu es non ho mo et asinus. ¶ Iteȝ capto uno corpore cuius una medietas sit sūme alba:et alia summe nigra. arguit sic hoc al buȝ et hoc nigrū sunt totū demōstrā do istas duas medietates in āte.g⁹ album et nigrū sunt hoc totū.ergo al buȝ et nō albū sunt hoc totū.tenet cō sequentia:quia iste terminus nō albū ē superior ad ly nigrum:et ultra con uertendo simplr sequit ꝙ hoc totum ē album et nō album.et albū et nō al bum sunt cōtradictoria incōplexa.er go de eodem predicant duo cōtradi ctoria icōplexa. ¶ Et simlr pōt argui cō tra illud dictū de priuatiue oppoitis ꝑ bando ꝙ idem aīal sit ratōale et irra tionale corruptibile et incorruptibile diuisibile et indiuisibile et signo aīal hominem.tunc aīam eius signo que sit.a.et eius corpus ul materiam que sit.b.tunc.a.et.b.sunt hoc animal:quia totū ē sue partes:et.a.ē idiuisibile siue icorruptibile et rationale et.b.ē diuisi bile corruptibile et irrationale.ergo ra tionale et irrationale corruptibile et i corruptibile diuisibile et indiuisibile sunt hoc animal. ergo per conuersi onē sequit conclusio preposita. ¶ Itē si priuatiue oppoīta connotarent ha bitudinem ad habitū suuȝ.ergo tales essēt false.deus est incorruptibilis.celū est incorruptibile.punctus est indiuisi

bilis et cōsimiles. ¶ Itē posito q̄ eruantur oculi sor.tunc sor.ē cecus:et tamē nō ē aptus natus ad uidendū:qa nullo modo pōt uidere uł si ē aptus talis aptitudo esset frustra quoniā ad finē nō posset deduci. ¶ Itē sequit̄ prima causa ē infiniti uigoris.ergo est finiti uigoris:quia infinitū quodlib3 finitu3 includit.ergo iste terminus ifinitū nō habet semp negatōem sui habitus.s. finiti et opponit̄ sibi priuatiue.ergo p̄us dictū falsū ē. ex qb3 apparet reglas dictas improbari. ¶ Ad primū istorū pōt uno mō dici cōcedendo q̄ si non sū.sum non currens.et non seqt̄ ego sum:sicut nō sequit̄ sum mortuus.ergo ego sū sic ex illa sū nō currens nō sequit̄ me esse.Istā autē responsionē ut ē determinatū alibi nō reputo esse couenientem. ¶ Ideo dicit̄ q̄ illud assumptū sic debet intelligi d' quolibet termino simplici singłaris numeri significāte uł supponēte pro aliq' qđ ē pōt uere predicari cū uerbo de presenti unū cōtradictoriorū icōplexoru3 et de nullo termino predicant̄ ambo simul diuisim.per quē itellectum pat3 responsio ad primū argumētum. qa posito q̄ nō sim:tūc iste termin⁹ ego nō supponit ꝑ aliquo qđ sit.iō nō seqt̄ alterū contradictoriorū3 affirmari de isto.Simiłr ad secūdū pōt dici uno mō cōcedēdo q̄ isti sint nō homines:et tñ nō seqt̄.g⁹ ql3 istorū ē nō hō:s3 sequitur eɔ' i negatiuis nō tñ t3 argumentū a pł̄ri ad singulare:sicut ñ seqt̄ isti ñ currūt.g⁹ n⁹istorū currit:nisi qs poneret differētiā iter tales isti ñ currūt et ñ isti currūt. ¶ Ałr pōt dici q̄ reª intelligit de cōtradictoriis icōplexis singularis numeri uł dicit̄ q̄ tales pł̄ris numeri nō dicunt̄ cōtradictoria incōplexa:Et simiłr dicit̄ ad argumētū sequēs q̄ illi termini cōpoiti nō dicunt̄ ɔtradictoria icōplexa:qa non sunt termini simplices:nec termini quorum unus sit determinatio alterius.uł etiā pōt cōcedi iª de copulato extremo et tunc negatur iª ɔª ergo tu es non homo:quia licet teneat talis ɔñā affirmatiue a toto copulato ad eius simplice3 terminum: nō tamen a toto copulato negatiue. ¶ Ad s̄3 sequēs d3 negari q̄ iᵉ medietates sint ist' totū et negat̄ q̄ totū ē sue ptes.cōcedo tñ q̄ de intētione phi prio physicorū fuerat q̄ toᵐ cōponit̄ ex suis ptibus. tenēdo tamē aliā uiā pōt negari q̄ generaliter a toto copulato ad terminū simplicem u3 argumentum.licet quandoq3 teneat gratia materie ł r̄ minorū. ¶ Tūc ad obiecta de priuatiuis dico concedēdo omnes istas propoitōnes esse falsas si ly in tenet̄ priuatie.si tñ teneat̄ negatiue ꝑ rñ:sicut ē cōis modus rñdēdi cōcedēdo istas.et hoc mō cōiter dicitur q̄ quel3 medietas ē inequalis suo toti et hoc ē de itētōe phi ut satis p3.S3 qñ ponit̄ q̄ extrahant̄ oculi sor.dico q̄ sor.ē aptus natus ad uidēdū nō q̄ ipse possit uidere:sed q̄ ipse ē hō cui naturałr inē uidere.Et cū dicit̄ q̄ tał aptitudo eēt frustra:quia nō duceret̄ ad actū.negat̄ ɔña sicut nō seqt̄.iᵉlapis nō descendit.g⁹ nō ē sibi naturale qđ descēdat.uł ille ignis nō cōburit demōstrādo ignem qui est in cōcauo orbis lune.ergo naturalitas sibi cōburendi est frustra de isto tamen tractare nō ꝑtinet ad propositū. ¶ Pōt ita breuiter

respōderi ꝙ naturalr̄ forti ē uidere:qa
uidere inest homini a tota specie.capi
tur tñ uidere nō pro actu tātū uiden
di sed pro uisiuo:qa ibi uisiuū nō capi
tur actualr̄ pro uidente.quia uidēs et
cecū non sunt priuatiue opposita:qa
animal dormiēs non ē uidēs neqꝫ ce
cum sed uisiuum et cecū. ¶ Ad aliud
de infinito dico ꝙ nō opponit᷑ priuati
ue ad ly finitū nisi per addictōnem ex
clusionis:ut illud dicit᷑ uigoris infini
ti quod ē tanti . uigoris quocūqꝫ fini
to demōstrato et non solū tanti uigo
ris sed maioris. Posset tamē probabilr̄
adiungi regulis ꝓpositis.s.regula que
dicit ab affirmatia de predicato infini
to ꝙ tenet in terminis relatiuis : sicut
sunt isti termini nō hō et nō alr̄ et nō
tenet in relatiuis eqpan[e] ut cōcedēdū
negādū iniustū iustū et ēt tenet so[m]
cū predicatū ponit᷑ post uerbū princi
pale et nō a parte añ ad uerbū.i.a pte
subiecti. Vñ nō sequit᷑ tu homo nō es
et tu es.ergo tu es nō homo

Capitulū de specialibus regulis.

MODO VIDENDUN
dū ē de spālibus regulis cō
cernētibus habitudinem
terminorum ad inuicem.
¶ Pro quo sciendum ē ꝙ quibuscun
qꝫ duobus terminis demonstratis: ul'
sunt sibi inuicē pertinentes ul' impti
nentes. ¶ Impertinētes sunt quorum
unus de alio indifferenter pōt affirma
ri ul' negari suppoito nō corrupto: ut
ly album et ly homo. ¶ Sed pertinen
tes sunt duplices ul' quia sunt dispe
rati ita ꝙ nullus de altero pōt uere af
firmatiue predicari:ut homo et asin[9].
Vl' sunt pertinētes sequela ita ꝙ ꝓpō
in quā ponit᷑ unus ē illatiua ꝓpositio
nis ī qua ponit᷑ alter. Et illa ē duplex
ul' ex una infert᷑ alia et ecōuerso l' sic
et nō ecōuerso. Et utraqꝫ pars diuidit᷑
que ul' mutuo se īferunt respectu cu
iuscūqꝫ uerbi et temporis seruata cō
gruitate ītellectus ul' solū mediante
hoc uerbo ē. Si primo mō formalr̄ sic
dicūt᷑ termini cōuertibiles simplr̄. Si
secūdo mō formalr̄ et istoruꝫ quilibet
exigit obliquum alterius ī diffinitōne
alterius.et sic dicuntur termini relati
ui ut pater et filius et similiter ex a[a]
pte. Si ex uno termino īferat᷑ alter et
nō econtra solū cū hoc uerbo ē.sic ter
minis a quo nō cōuertit᷑ subsistēdi ɔ[a]
dicitur prior: alter posterior. Sicut ly
duo est posterior ad ly unum:et sicut
ly homo ad ly non homo. Sequit᷑ eniꝫ
duo homines sunt hic.ergo unus ho
mo ē hic:et nō ecōuerso. ¶ Similr̄ si hō ē
hic.non homo ē hic et non econuerso
Si enim homo ē hic pars hominis est
hic. Si tamē ex uno termīo formalr̄ ī
fertur alter.et ñ ecōuerso respectu cu
iuscunqꝫ uerbi tam a parte subiecti q̄
a parte predicati ī recto terminus īse
rens dicit᷑ īferior et illatiuus dicit᷑ su
perior de quibus dat᷑ ista regula. Ab
īferiori ad suum supius sine aliq̄ dcōe
habente uim negatōnis nec confun
dendi preposita que fundat᷑ sup mul
ta dicta Porphirii et Aristotel'.scilicet
de quocunqꝫ dicit᷑ īferior ut species
de eodem dicitur superior:ut genus.
¶ Iteꝫ philosophus ī predicamētis di
cit:"qñ alterum de altero ꝑdicatur : ut
de subiecto.i.de inferiori quicquid de
illo quod predicat᷑ dicit᷑ et de isto qd'
subicit᷑ quod intelligit᷑ de directa ꝑ

dicatône .¶ Item confirmat regula p ratôem sic sit.a.superius et.b.inferi us:tunc sic antecedens alicuius oñe ubi nô ê dictô habês uim confundêdi uerificat pro aliquo suppoito ipsius .b.cum idem sit suppoitum.a.sequit pari ratône φ oñs ratione suppositi.a: esset etiam uerum et super hac regla fundat sillogismus:qui uocat expo sitorius cuius premisse sût mere sim plices cum quibus habet omnis indif finita l particularis resolui.ut hoc cur rit:et hoc ê homo.ergo homo currit: et sicut in tertia ita et in prima figu ra:ut hoc ê currens:et homo ê hoc.er go homo ê currens:et sicut î prima ét in secunda:et hoc ê quod dicit philoso phus secûdo priorû φ medio existen te hoc aliquid.i.pronomine demôstra tiuo necesse ê extrema côiungi.i.côsti tuere côclusionê.Et nota φ simil'r est sillogismus resolutori' negatiuus ut hoc non currit et hoc ê homo.ergo ho mo nô currit.¶ Et notandû φ in om ni tali sillogismo oportet φ solûmodo illud quod demonstrat in maiori de monstret in minori:et sic iste modus sillogizandi tenet ab inferiori ad suû superius sine negatône et sine termi no côfûdête.S3 iste mod' negatiuus tenet p istâ regulâ ab inferiori ad su um superius cû negatôe postpoita in feriori et superiori cû debita côstâtia superioris de inferiori.Simil'r tenet cû quacunq3 dictône hñte ui côfundêdi postposita.Et dicit dictio habens uim côfundendi ul' negatônis que cum p ponitur dictioni facit eius suppositio nem mutare cuius sût signa distribu tiua:et differt aliud et non idê q sicut

comparatiuus gradus:superlatiuus î cipit desinit dictônes exclusiue excep tiue modales et omnes termini offici abiles:cuiusmodi sunt scire dubitare uelle promittere apparere nota côditi onalis et cetere dictônes significâtes actus mêtales ul' officium mêtis quo quo modo mutet suppositô termini ¶ Quid sit suppositô ul' quid sit termi num côfundere dicet î tractu sequê ti:et sicut dictum ê cû negatône ppo sita termino iferiori non ua'et oña ut sic arguendo.tu non es sor.et sor.ê ali quis homo.ergo tu non es aliquis ho mo.sicut notû est oña ab iferiori ad su u3 superius cû distributôe superioris et inferioris pcedentis Vnde nô seqt Omnis homo currit.omnis homo est animal ergo omne animal currit nô sequit quilibet filius istius animal' ê asinus demôstrando asinum:et hoc ê aliquod animal.ergo quilib3 filius ali cuius animalis ê asinus ¶ Similiter ñ seqt quel3 singularis istius uniuersal' ê uera.i' ê aliqua uniuersal'.g' quelib3 singl'aris alicui' uniuersal' ê uera.Sil'r ñ se' tu es côpositus ex ôibus ptibus tui:et tu es aliquis hô.g' tu es côpoit' ex ôibus ptibus alicuius hois.qñ trû di stributô ñ cadit sup terminû supiore3 et iferiorê stat oña3 eê bonâ:ut arguê do ab iferiori ad suû supi' a' pte pdica ti distributôe iûcta so'' subiecto.ut oîs hô ê alb'.g' oîs hô ê colorat'.ôe al' cur rit g' ôe al' mouet ¶ Sil'r a pte subiecti dcôe distributôis addita pdicato ut hô uid3 ôe albû g' al' uidet ôe albû et qa uis côfusionis importata p dictônem exclusiua3 cuiusmôi sunt isti termini tâtû solu3 dumtaxat precise nô cadit

ſupra terminū īmediatū:ſed mediatū.
iō ē ab inferiori ad ſuū ſupius a parte
ſubiecti dictōne excluſiua addita ſub
iectis tenet ɔña:ut tantū hō currit.gͦ
tātum aīal currit:ſed a parte predica
ti nō ualet.unde nō ſequit̄ tantuꝫ hō
currit.ergo tantū homo mouet̄.ſimi
lr̄ nō ualet ɔña arguēdo ab inferio
ri ad ſuū ſupius cū dictōe habente ui
negatōis cadentis ſupra ſupius et iſe
rius ❡ Vn̄ n̄ ſeᶻ tu differs ab aſino et
oīs aſinus ē aīal.ergo tu differs ab aīa
li:ſed ſi ly differt poſtponat̄ ſuperiori
et inferiori.bene non ualet ɔña.unde
bene ſequit̄ ab aſino differs:et oīs aſi
nus ē animal.gͦ ab animali tu differs
et cōſimilr̄ debet eē de aliud et nō idē
Iſta enim ꝓpoſitio tu differs ab aſino
ſignificat ꝙ tu es et aſinus ē:et ꝙ tu
nō es aſinus:et iſta tu differs ab homi
ne ſignificat ꝙ tu es et hō ē:et ꝙ tu n̄
es homo:et iſta ē falſa:et ſic 1ª eſt uera
ab homīe differs:et falſa tu differs ab
homine.et ſimilr̄ nō ſequit̄ reſpectu
poītiui uł cōparatiui.unde nō ſequit̄
tu es ita ſapiens ſicut iſte homo.et iᵉ
ē aliquis homo.ergo tu es ita ſapiens
ſicut aliquis homo nec cōparatōe pre
cedente:ut tu es fortior muſca:et mu
ſca ē aliquod aīal.ergo tu es fortior ali
qª animali:nec ſequit̄ poſſibile ē hoc
eſſe nigruꝫ et hoc ē album. ergo poſ
ſibile ē albuꝫ eſſe nigrum ❡ Vł ſic con
tingit iſtū hominē eſſe animal.et iſte
homo ē homo.ergo cōtingit hominē
eſſe animal.nec ſeqt̄ tu ſcis hoc cur
rere:et hoc ē ſor.ergo tu ſcis ſor.curre
re.nec ſequit̄ dubito an homo currit
ergo dubito an ał currit.pª ps patꝫ qa
poīto ut ꝓ ꝓori ꝙ ſor.currat añ te ſꝫ tu
credas ꝙ nͦ ſor.ſit.pro ſc̄a pte ponitur
ꝙ tu ſcias aſinū currere et neſcias tñ
an homo currat.ſimilr̄ nō ſequit̄ uolo
percutere iſtū et iſte ē preſbiter.ergo
uolo percutere preſbiterū.nec ſeqt̄ ꝓ
mitto tibi uenire ad.a.et ſor.ueniet ad
.a.ergo promitto tibi uenire quo ueni
et ſor.nec ſequit̄ apparꝫ hoc ꝙ ſit ho
mo et hoc ē aſinus.ergo apparet qđ
homo ſit aſinus.nec ſequit̄ uolo tibi
tradere hoc:et hoc ē argentū.ergo uo
lo tibi tradere argētū.nec ſequitur ſi
hoc currit:hō currit et hō eſt ał.ergo ſi
ał currit hō currit.añs eni ē ueruꝫ de
monſtrādo ſor.et ɔñs ē cōditōał que
nō ualet.ergo iſta ɔña ē ipoſſibilis.nec
ſequit̄ tu fuiſti hoc:et hoc ē albū.ergo
tu fuiſti album.nec ſequit̄ tu uidebis
iſtuꝫ:et iſte ē papa.ergo tu uidebis pa
paꝫ.prima.n.probat̄ pono ꝙ nunc pri
mo ſis albꝰ et cōtinue añ fuiſti niger.
ſc̄a ēt ꝓbatur poīto ꝙ nūq̄ uidebis pa
pam cum hoc quod iſte qui eſt papa
priuetur ſua dignitate:et poſtquā nō
erit papa uidebis ipſū ❡ Notandum ꝙ
ſpecies reſpectu ſui generis dicitur ī
ferior per ſe:ſed de ui uocis nihil dicā
tur ſuperius ad terminum ſingularē
quia tunc ipſe eſſet ſupra alium cum
comparatiuum preſupponat ſuuꝫ po
ſitiuum ❡ Similr̄ nec aliquis teminꝰ di
cit̄ iſerior proprie ad genus genera
liſſimū ł ad terminos trāſcēdētes cu
iuſmodi ſunt ens res uerum et ce.qa
ſequeretur ꝙ ſupra tales terminos eſ
ſent alii per ratōnem predictam capi
tur tamen ly inferius quandoq3 ꝓ nō
eque cōmuni:et ly ſuperius pro nō tā
diſcreto: ut quandoq3 ly melius pro
minus malo et ly peius pro minus

bono et ly libentius pro minus inuite sicut dicimus ꝙ sor. dat libentius decē marchas q̄ uelit icarcerari: tūc ly libē tius sumit̄ pro min⁹ inute: sed iferi⁹ p accñs cognoscit̄ p talē reglā3. unū quodq3 se hñs p appōem positiua3 re spectu alterius ē iferius eo p accidēs ut ly homo albus respectu đ ly homo Et dicit̄ appōe positiua pp adiectiua distrahentia et pp adiectiua ampliati ua: sicut ly potens preteritū futurum. mortuū: corruptū: ampliabile et silia. Ideo hō mortuus ñ ē inferior ad ly hō q̄uis ly hō albus sit iferius ad ly hō et sic de aliis. ¶ S3 cōtra iā dcā arguit̄ sic et p⁹ cōtra descriptōe3 terminorū im ptinētiū. s. si i'li t̄ mini sūt iptinētes q̄ rū unus de altero pōt idifferēter affir mari uł negari. igit̄ cū ly hō possit in differēter affirmari et negari de pno mine demōstrāte te ł añchristū seqt̄ ꝙ iste termin⁹ hoc sic demōstratiuus nō ptineret huic termino hō. ꝯñs ē fal sum: qa ē subordinatus sibi ut supius et iferi⁹. ¶ Respōdeo ꝙ p hoc qđ dicit̄ idifferēter intelligit̄ uicissi. i. ꝙ talis p̄ dicatō unius termini de alio una uice sit uera: sic ꝙ stat postea esse falsā. cor rupto tamē principali suppoito subie cti nec facta impositōe noua qualr nō stat istum terminū hō predicari đ ly hō demōstrādo ut prius. ¶ Itē contra aliud quod dicebat̄ istos terminos hō et asinus esse disperatos sic ꝙ nullus de alio uere pōt predicari. contra stat ꝙ ly asinus et ly animal cōuertantur. ergo stat ly asinus eque bñ predicat̄ de ly hō sicut ly animal. ¶ Huic dicitur cōcedendo cōclusionē nō tamē manē te sua primaria significatōe sicut itel ligebat̄ in regula. ¶ Arguit̄ tamen cōtra illud ꝙ unus terminus qui pre cise significat sicut ly hō uere predica tur de ly asinus et hoc ex sua signifi catōne primaria. ergo equalr ly homo predicat̄ de ly asinus: et sic ista est ue ra. asinus ē homo. ꝯña patet: et añs pro batur: qa ista predicatō ē uera asinus ē hominis ubi tamen ly hominis sig̃ ficat hominē solūmodo: sicut etia3 ip sum significat ly homo et ce. ¶ Ite3 si isti forent termini disperati homo et asinus a multo fortiori hō et ñ homo. sed non homo uere predicat̄ de ly hō ergo ly homo de ly asinus. ꝯña ten3: a⁹ probat̄: quia ly risibile predicat̄ đ ly homo: et omne quod ē ly risibile ē nō homo: quia omīs terminus ē ñ homo. ergo ly nō homo predicat̄ de ly hō. cō sequentia tenet ī disamis: et a⁹ ē uerū ergo et ꝯñs quod erat probandū. ¶ Itē cum dicit̄ homo ē animal uel tu intel ligis per ly animal solum hominem ł alia animalia. si solu3 hominem. ergo non plura animalia significat tibi pre dicatū q̄ subiectū et per ꝯñs non ē su perius ad ipsum subiectū. si intelligis alia animalia ut asinum hominem et ce. tunc arguit̄ sic in ista propoītōne ly homo significat hominem et ly es se significatur per est et predicatu3 si gnificat asinum ex quorum composi tione primarie significantium: sicut ista propoitio homo est animal. ergo ista propositio significat hominem es se asinum et per consequens predi catur eque uere ly asinus de ly hō si cut ly aīal et ce. ¶ Item confirmatur: quia ly homo significat omnē hoīem et ly aīal omne aīal ex quorū compo

sitōne solū significat iª ppō.ergo signi ficat oēm hominē esse ōe al' quod est falsum. ¶ Itē et cōtradicª debēt oppo sito mō significare:sȝ cuiuscūqȝ disiun ctiue ē una copulatiua sibi oppoita: ut pȝ in priori tractatu.ergo si unū con tradictoriorū duobus sensibus signi ficabit disiūctie.alterū significabit cō tradictoriis sensibus copulatiue. Sed ista hō ē asinus significat ꝙ homo est asinus ul' ꝙ homo ē al'.ergo suum op positum.s.nihil qd' ē hō ē asinus: sig ficabit ꝙ nihil qd' ē hō est asinus:et ni hil quod ē homo ē aial quod ē falsum pro secūda parte. ¶ Cōfirmat' p hoc qa quicqd affirmat' in uno contradic riorū negat' i reliq°:sȝ iª hō ē asinus affirmat' hominē esse al':qa iª sequit' ad istā.g° i suo opposito nihil quod ē hō ē asinus negat' hoiem eē al'.g° iª ē falsa. ¶ Ad primū istorū rñō negando p° aīs.et dico ꝙ lȝ iª asinus ē hois si gnificet precise idē qd' ly hō.ñ tñ codē mō:qa ly hō significat recte hoiēȝ et ly hois oblique. ¶ Vel al'r dicit' ꝙ lȝ signifi cet idē qd' ly hō:nō tñ pcise qa ta' geni tiuus significat hoieȝ significādo so lū possessionē hois ul' possessorē. ¶ Ali ter pōt dici negādo aīs primū:et ad p batōem negat' ꝙ ly hō predicet':sȝ ly ens hois ul' possessio hois. ¶ Ad aliud cōcedo ꝙ hō et ñ hō sūt termini dispa ti et cōcedit' ꝙ nō hō uere pdicet' d' ly hō:negat' tñ ɔña si isert' ꝙ hō ē nō hō qa lȝ cōcedā ꝙ nō hō uere affirmat' de ly hō nō tñ cōcedo ꝙ ly non hō uere p dicet' de ly hō.Simil'r lȝ concedā ly asi nus et aliqd cōuertūt':negat' tñ ꝙ ly asinus et ly aliqd cōuertunt'.qa tunc si sic ualere ɔña iª tu es aliqd.ergo tu es asinus:qa predicata cōuertunt' et cetera sunt paria. ¶ Dico ergo ꝙ hec ɔña non ualȝ.aliqd et ly asinus couer tunt' et ly aliqd ē predicatū i aūte et ly asinus in ɔñte ergo predicatū aūtis cōuertit' cū predicato ɔñtis:qa ibi ar guit' ex puris particularibȝ.unde cuȝ mediū sit terminus cōis nil plus seqt' formalitate sillogistice ꝙ sic aliquid ē asinus et aliqd ē homo. ergo homo ē asinus. ¶ Ad tertiū concedo ꝙ p ly al' ibi hō ē animal intelligūt' multa aia lia que nō sunt homines:nec asini et negat' ɔña cū cōcludit' ꝙ ista signifi cat mihi adequate ꝙ hō ē asinus : qa oportet ad hoc ꝙ ɔña sit bona ꝙ ly al' nō solum significet asinum:sed p illo supponat ul' capiat' solūmodo in ista propositōne:sicut in ista propositione sor.ē albus:ubi ly album significat al bedinē.iª tñ sor.ē albus non significat sor.esse albedinē:sed substātiā cū solū supponat pro substātia:sic dico in pro poito ꝙ lȝ ly al' significet ōe aial capi tur tamē so'um p hoie p quo uere hic termin° aial suppit.iō iª ē uera:sȝ hoc tñ diffusi° uidebit' i tractatu sequēti. unū pȝ ēt solutō ad ɔfirmatōeȝ argumē ti.l' pōt ēt sophistice cōcedi ꝙ iª hō ē al' significat hoieȝ eē asinū:sȝ tñ negatie l' disiūctie et ñ affirmatie l' al'ṫie:et sic .s.ꝙ ex iª hō ē al' ñ sē iª hō ē asin°:et sic ñ sē ipsā eē falsā hō ē al'. ¶ Ad qārtū negat' ɔª p° qa ex i° aūte solū seqt' ꝙ si unū cōtradictoriorū solū dis'ue si gnificat duos sens°:ita ꝙ ñ copulatie: tūc significabit suū oppositum oppo sitis sensibus copulatiue:sȝ modo ista hō ē asin° ñ solū significat istos duos sēs° dis'ue qd' hō ē asinus ul' qd' homo

ē animal:ſ; ēt copulatiē.iō ſignificabit ſuū oᵐ diſiūtiue.ſ.ꝙ nullus hō ē aſinꝰ uł ꝙ nullus hō ē ał.unde p; eius ueritas ꝙ oīs ꝓpō ſignificans duobus ſenſibus eque pᵒ ſolū diſiūctiue uerificatur ad alterius uerificatōnem.et oīs ꝓpoitō ſignificās duos ſenſus copulatiue falſificat̄ ſi aliqs illorum ē falſus: et iō illa ē falſa hō ē aſinus qa copulatiue ſignificat ꝙ hō ē aſinꝰ et ꝙ homo ē aīal quorū ſenſuu; unus erit uerus alter falſus.oīs propoītō ſignificās duos ſenſus copulatiue ſignificat eoſdē diſiūctiue:ſed nō ecōuerſo ¶ Sed ad cōfirmatōnem argumēti pōt dici ꝙ licet ſequat̄ tu es aſinus.ergo tu es ał nō oportet ꝙ iſta tu es ał affirmet̄ in iſta tu es aſinus.quia ipſa nō ē in ipſa. l; ꝯn̄s ſit ad iſtam.ſicut nec iſta baculus ſtat in angulo includit̄ in illa hō ē aſinus ¶ Vel pōt dici ałr ꝙ l; in iſta nꝰ hō ē aſinus negetur ꝙ tu es aīal.non oportet ipſam eē falſam:quia l; negetur diſiūctiue nō tāmē copulatiue et ſic nō procedunt argumēta facta ¶ Itē contra illud quod dicebat̄ ſupius aliquos termīos eē ptinētes diſperatos et aliquos ſequela cōtra hoc arguit̄: qa iſtius diuiſionis mēbra coincidunt ergo diuiſio īſufficiēs.ꝓbat̄ an̄s nam iſti termini ſūt diſperati homo et aſinus:ut iam oſtēſum ē et tamē ex uno termino infert̄ alter ut; in iſta homo ē:gᵒ aſinꝰ ē.et ecōuerſo.nūc dicit̄ ꝙ nō dicunt̄ ptinētes ſequela ſolu; ex hoc ꝙ ſe inferant mutuo cu; hoc uerbo ē:ſed oportet ꝙ formałr ſe inferāt qua q̄uis bn̄ ſeqt̄ hō ē.gᵒ aſinus ē et eꝯ .nō tn̄ formałr ſeqt̄ niſi ꝙ neceſſariū ſeqt̄ ad quodl; de hoc tn̄ n̄ aſſero:niſi ſm cōem opinionē logicorum.

¶ Vel pōt dici ad hoc ꝙ termini ſint pertinētes ſequela reᶻ ꝙ ex hoc uno formałr ſequat̄ alter apte ſubiecti cū hoc uerbo ē de ſo adiacente:ſed nō ē ſic cū iſtis terminis hō et aſinus ¶ Itē cōtra illud qd̄ dicit̄ ꝙ illi termini ſūt ſimpłr cōuertibiles:qa mutuo et ce.cōtra arguit̄ prīo de ui uocis:qa nullus terminus diſcurrit:ſed tał illatio ē diſcurſū facere.ergo nullus terminus īfert aliū. ¶ Itē ly ex denotat cām principałr materialē.gᵒ p illā ꝓpōem arguitur ex an̄te ad ꝯn̄s uł ex inferiori ad ſuum ſupius:et ſiłr denotat̄ an̄s eſſe materiā ꝯn̄tis uł inferiorē terminum reſpectu ꝯn̄tis ſupioris. ¶ Itē ly homo et ly chiᵃ mutuo ſe īferūt a pte ſubiecti et ꝑdicati reſpectu cuiuſcūq; uerbi et nō ecōuerſo. ergo iſte terminus a qᵒ n̄ cōuertit̄ ꝯn̄a erit ſuperior:ſed tał terminus ē ly homo.ergo iᶜ terminus hō ē ſuperior ad iſtu; terminū chimera et nō ecōuerſo.an̄s ꝓbat̄ inductiue qa ſequit̄ chimera fuit ē uł erit ł pōt eē.ergo hō fuit ē uł erit uł pōt eſſe.ſimiłr a pte predicati:ut ſi aliquid ē ł fuit uł erit uł pōt eē chimera aliquid ē ł fuit uł erit uł pōt eſſe homo et nō ecōtra.ſimiliter cum talibus uerbis uidetur currit et ce. ¶ Ad primū iſtorū de ui uocis cōcedo ꝯn̄s tamen ſic debet intelligi ꝙ per cōceptum an̄cedētiſ uł talis termini deuenimus ad cōceptu; talis ꝯn̄tis et ecōuerſo cū quibuſcunq; cōſtruitur tał terminus:et eꝯ .et ſm iſtū itellectū nō ꝓcedit argumentum. uerūtamen ē cōmunis modus arguendi uł loquendi quilibet. enim ſcit quod de ui uocis eſt falſus ille ſenſus

ꝙ iſte termin⁹ hõ inferat ly aĩal. utilis tamẽ ẽ pp facilitatẽ ĩformãdi. ſũt enĩ3 aliquãdo falſa utilia ut fabule et hui⁹ modi pp noticia3 uerorũ que ſolẽt cõ muniter ꝑ ea percipi. ¶ Ad tertiũ ne gat᷑ ꝙ ly chiª reſpectu cuiuſcũq3 uer bi iferat ꝓpões de ly hõ. dicit᷑ eni ꝙ ñ ſeqt᷑ chiª opiat᷑ ꝟ itelligit᷑. g° hõ itelli git᷑ nec ſequit᷑ loquor ď chiª. ergo lo quor de homine. ſilr cũ multis aliis et ſic nõ procedit argumẽtũ. ¶ Cõtra tñ illud quod dicebat᷑ de priori arguit᷑ qa ſi nõ hõ eſſet prior ad iſtũ terminũ hõ et un⁹ negatiuus et alius affirma tiuus. ſeqt᷑ negatõnem eẽ priorẽ affir matõe ɔñs ẽ cõtra philoſophũ p° poſte riorũ et p° ꝑyerminias. ¶ Silr probat᷑ ratione eſſe falſũ qa naturalr ẽ ꝑor ha bitus priuatõe: ſ3 affirmatio ẽ hitus re ſpectu negatõis. ergo affirmatõ ẽ ꝑor negatõe. ¶ Reſpõdet᷑ ut dicit Ariſto teles ĩ pñtis ꝙ aliq̃ dicunt᷑ priora tem pore: ut illud quod ẽ ãtiqus. et aliud ẽ prius natura ut efficiẽs effectu. et ſic ſubſtantia ẽ ꝑor accidente: qa tale ac cidẽs depẽdet a ſubſtãtia cũ ſine ea ñ põt eẽ: et aliud prius ordine ut ꝑtes to to ꝟ littere ſyllabis: et aliqd honore ut uirtuoſior minuſ uirtuoſo. ſ3 de nullo iſtorũ modorũ prioritatis loqt᷑ Ariſto teles ĩ ꝓpoſito. Ponit. n. Ariſtoteles ali um modũ prioritatiſ diſtinctũ ab his ꝯ. illũ a quo nõ cõuertit᷑ ſubſiſtẽdi ɔª. qď allegabat᷑. ergo de affirmatõne et negatõne põt intelligi de propoſitõni bus ĩ prioritate naturalitatis mõ ſicut dictũ ẽ. et ſic ñ ꝓcedit ultimũ argumẽ tũ factũ. ¶ Qď tñ reglã ab iferiori ad ſuũ ſupius nõ t3 generalr ꝓbat᷑ quia nõ ſequit᷑ iſte ẽ magiſter de Pariſius g° ẽ hõ de Pariſi⁹. ¶ Silr nõ ſequit᷑ iſte eſt albus monacus. ergo eſt albus hõ ¶ Nec ſeqt᷑ ſor. ẽ dñs platonis. ergo ſor. ẽ hõ plonis. ¶ Nec ſeqt᷑ ſor. ẽ ap parẽs aſin⁹. ergo ẽ aliqualr aſin⁹. ¶ Nec ſeqt᷑ 1ᵉ terminus chiª ẽ. g° aliqd chiª ẽ. ¶ Nec ſeqt᷑ tu es hõ uidẽs ſor. g° tu es hõ ſor. ¶ Nec ſeqt᷑ tu es bonus cytharedus. ergo tu es bonus homo. ¶ Nec ſeqt᷑ hõ currit demõſtrando ſor. album. ergo albũ currit. ¶ Nec ſe quit᷑ ſũ hõ uidẽs uſq3 Romã. ergo ſũ aĩal uſq3 Romã. ¶ Nec ſequit᷑ aliď a uero ẽ falſm cũ cõtradictoriũ ẽ flſm. g° aliqd ẽ falſum cu3 cõtradictoriũ ẽ flſm ¶ Nec ſequit᷑ hõ põt currere et hoc ẽ aliud a currente. ergo aliud a currẽ te põt currere demonſtrãdo ꝑ ly hoc te ſedẽtem et ſit aliquod currẽs. pat3 eni añs eẽ uerũ et ɔñs falſu3: qa nullũ aliud a currente põt currere ut patet ꝑ ſingularia qa ſeqt᷑ hoc aliud a cur rẽte põt currere: ſed hoc ẽ uł põt eſſe currẽs. ergo hoc aliud ab hoc põt cur rere demõſtrãdo ſe ipſũ qď ẽ falſum. ¶ Itẽ dicebat᷑ ꝙ nõ ualet argumẽtũ ab ĩferiori ad ſuum ſuperius negatõe prepoſita: ſed ꝓbat᷑ ꝙ ſic qa bene ſeq tur tu nõ es homo. ergo tu nõ es aĩal et tñ ne° ꝑpõit᷑ inferiori et ſuperiori ẽt ſeqt᷑ n⁹ binari⁹ ẽ ergo null⁹ nume rus ẽ et tñ arguit᷑ ibi cũ negatõe ꝑpo ſita. g° rª flſa qa ſi aliqd ſit binariuſ illď ẽ numerus et non ecõuerſo. ſimilr re ſpectu cuiuſcũq3 uerbi. Similr quicqd ſignificat ly binarius ſignificat ly nu merus: et aliqua plura. ergo ly nume rus ẽ ſuperior ad iſtũ terminũ bina rius ꝙ tñ iſta ɔña ſit bona ꝓbat᷑. qa ſi nõ: ſtet ei⁹ oᵐ ɔñtis cũ añte et arguit᷑

sic.tūc nūerus ē.g° 1 ē binari⁹ ꝑ terna
rius ꝑ q̄ternarius et sic de singulis q°
cūq₃ dato sc² ꝙ binarius ē:qa cuiuscū
q₃ numeri maioris ē nūerus binarius
ps. ¶ Itē dicebat̄ ꝙ ab iferiori ad suū
supius negatie postpoīta ɔ^a erat bōa
et hoc cū cōstātia supioris de iferiori.
¶ S₃ cōtra hoc ar² sic:tūc ualeret ista
ɔ^a 1^e hō nō ē et oīs hō ē al.g° al nō est
ɔ^s f^m qa demōstrat̄ p ly 1^e anx^s non
dū genitus ꝑ addā nūc cōsūptus. ¶ Itē
tūc n̄ ualeret 1^a ɔ^a hō n̄ currit.ergo al
nō currit:et si sic stet o^m ɔn̄tis cū an̄te
et ar² te sic ōe al currit:et hō n̄ currit:
g° hō nō ē al qd ē ipossibile tūc ɔ^a t₃ i
barocho. ¶ Itē ualeret hec ɔ^a hoc aīal
n̄ ē demōstrādo lapide₃ et hoc ē aliqd.
g aliqd al n̄ ē.et ɔsilr ꝓbat̄ ꝙ 1^e hō ē et
qd f hō n̄ ē.hoc al ē:et hoc al n̄ ē.et cō
similia idē so° demōstrādo p subiectū
¶ Et silr formalr sc² n̄ aliquid ꝑ n̄ ens
nō ē accn̄s.g° n̄ substātia n̄ ē accidens
qa silis for^a u₃.un̄ seq̄t̄ n̄ al n̄ currit.
g° n̄ hō n̄ currit:et cā ē:qa o^m ɔn̄tis re
pugnat an̄ti.s.ꝙ qd l₃ n̄ hō currit:et t̄n
aliqd n̄ al nō currit:qa qd cūq₃ sit illd
signet̄ et illud erit suppoītum istius
termini n̄ hō:et cū qd l₃ tale currit pa
tebit ipsū currere:et arguit̄ ab iferio
ri ad suū supius i 1^a ɔ^a cū negatōe pre
poīta sine me° .g° ɔ^a q̄n₃ t₃. ¶ Itē cu₃
me° ui² sic arguēdo n̄ ualere istā con
sequētiā istū hoīem n̄ eē al adequate
significat̄ p.a.ꝓpōem cōtingētem ad
utrūlib₃:et iste hō ē aliqs hō.g° aliquē
hoīem n̄ esse al adequate significat̄
p.a.ꝓpōem cōtigētē ad utrūl₃.an̄s eni
ē uerū ponēdo ꝙ.a.sit 1^a .iste hō n̄ ē al
et cn̄s ē f^m:qa tūc cū hominē n̄ esse al
sit ipossibile,ergo sicut ipossibile ē esse

significat̄ p ꝓpōem cōtigētē ad utrū
libet qd ē ipossibile:seu icōueniens p
descriptōem cōtingētis datā in tracta
tu precedēti. ¶ Ad primū istorum ar
gumētorū dico ꝙ u₃ argumētū ꝑ q°
sciendū ē ꝙ multotiēs l₃ unus termi
nus sit p se supior ad aliū nō o₃ tamē
ꝙ cū aliquo addito sit supior ad ipsu₃
cū eodem addito et hoc ē multotiens
ꝓp equocatōem tal termini rōne cōis
coocept⁹ illius cū tali uel tali iungit̄
termino:ut ly bonus aliud notat cum
iungit̄ huic subiecto faber et alid cū
iungit̄ ad ly hō. ¶ Et ad istā primam
ɔn̄am dico ꝙ ē fallacia equocatōnis de
isto termino de qa i an̄te cōnotāt gra
duatōem factā i tali loco et i ɔn̄te con
notat natiuitatē factā i tali loco:qa l₃
ps extremi.s.predicati an̄tis sit iferior
ad ptē ꝑdicati ɔn̄tis:nō o₃ t̄n ut totum
ꝑdicatū an̄tis sit iferius ad totum pre
dicatū ɔn̄tis. ¶ Et silr dicit̄ de a^a ɔ^a ibi
tacta. ¶ Silr de 3^a ꝙ gtūs p̄lonis i an̄te
cū addit̄ huic dcōi dn̄s cōnotat posses
sionē.in ɔn̄te uero possessorē.un̄ deno
tat̄ i an̄te ꝙ plato possidet̄ .i ɔn̄te ue
ro ꝙ possidet. ¶ Cōsilr dicit̄ de q̄rta ꝙ
l₃ iste terminus apparēs sit inferi⁹ ad
ly aliq̄lis nō o₃ t̄n ꝙ ly apparēs asinus
sit inferius ad ly aliq̄l asinus:qa ly ap
parens ē terminus ampliatiuus respe
ctu sequētiū:sicut ly app₃:ut aliqs pōt
apparere chi^a q̄uis n^a chi^a sit nec etiā
appareat. ¶ S₃ ad q̄rtā pōt ꝓbabiliter
negari an̄s et cōcedi ɔ^a :qa ex oppoīto
ɔn̄tis seq̄t̄ oppoītū an̄tis:qa si nihil chi
mera ē n^a res:chi^a est.g° n⁹ terminus
chi^a ē.ergo nec iste terminus quocū
q₃ demonstrato chi^a est.pōt t̄n negari
ɔn̄a dicēdo ꝙ tal termin⁹ discretus 1^e

terminus additus alicui dcõi ẽ ſignũ ſuppõis material' ſubſequẽtis iſtũ ter minũ diſcretũ:q̃le ſig^m ñ ẽ i^c termin^9 aliq̃d nec aliq̃s termin^9 cõis. ¶ Ad aliũ argumẽtũ dicit̃ q̃ ↄñs ñ ẽ itelligibile q̃a illud q̃d ponit̃ p ↄñte ẽ icõgruũ:et re^a itelligit̃ ſalua cõgruitate. I' põt di ci ut prius licet q̃ hõ uidẽs ſit inferior ad ly hõ:ñ tñ hoc addito hõ uidens ho minẽ I' ſor. ¶ Ad aliã ↄñaȝ dictũ ẽ i pri cipio. ¶ Ad aliã dico q̃ ſicut arguẽdo a ſingl'aribus ad termios ſupiores p accñs cuiuſmodi ẽ ly albũ et ly nigrũ et cõſil'es iſtis debuit argui cũ cõſtãtia ſupioris de iferiori et tenebit ſillo^c ^e ut dictũ ẽ. ¶ Ad aliã ↄñaȝ dicẽdũ ẽ ſicut ad ſ̃ȝ. ¶ Ad aliã dico q̃ dubitãda ẽ ↄ^a ſi eni ly cuius referat̃ i añte ad totuȝ ſubiectũ ↄ^a tȝ p regulã et añs eſt f^m ſi tñ referat̃ ſolũ ad ptẽ ſubiecti.ſ.uerũ nõ uȝ ↄ^a nec ar^a p regl'aȝ pp diuerſita tẽ r'onis. ¶ Ad aliã negat̃ ↄ^a nec ſill'us ẽ:q̃a tal' idefinita de uerbo ãpliatio cũ dcõ ↄfũdẽs cũ ſuo d'termiabili p̃cedit dȝ reſolui p demõſtratia ipſius uerbi ut nõ ſeq̃t̃ hoc erit uerũ:et hoc ẽ aliđ a uero.g^o aliud a uero erit uerũ:ſȝ de mõſtratia deberet capi cũ uerbo d' fu turo ut hoc erit uerũ:et hoc ẽ aliud a uero.ergo aliđ a uero erit uerũ:et tũc mior ẽ ipoſſibil' ſicut i^a tu eris differẽs ab homie:et ſic poſſet argui recte hoc põt currere.et hoc põt eẽ aliđ a currẽ te.ergo aliud a currẽte põt currere et minor ẽ ipoſſibilis:q̃a ſignificat q̃ hoc q̃d ẽ I' põt currere põt eſſe aliud ab eo q̃d ẽ I' põt eẽ currẽs.unde nõ ſequitur hoc ẽ aliđ a currẽte.ergo põt eẽ aliđ a currẽte:q̃a ↄñs ſignificat q̃ hoc põt eẽ aliđ a currẽte q̃d põt eẽ. ¶ Et tũc ad ar gumẽta deducta cõtra aliã regulã re ſpõdeo p^o ad p^m q̃ ſolũ tȝ gratia mate rie i^a regl'a ab iferiori ad ſuũ ſupius negatõe poſtpoita. ¶ Ad ſ̃ȝ ſilr' dicit̃ q̃ q̃uis ñ poſſit eẽ ſicut ſignificat̃ p a^a niſi ſit ita ſicut ſignificat̃ p ↄñs.tñ di co q̃ i^a ↄ^a ñ ẽ formal':q̃a ſufficit ad hoc q̃ ñ ſit formal' q̃ ſit ſilis modus nõ te nens ſic arguẽdo i aliis terminis ut in ternario. ¶ Ad aliđ dicit̃ q̃ ñ recte ar guit̃:q̃a nõ capit̃ cõſtãtia ſupioris de eodeȝ inferiori q̃d ſubiiciebat̃ i maio ri.uñ põt apparere q̃ ly ſor.nõ ẽ termi nus ſingl'aris cõſilr' arguendo de ſor. ¶ Ad aliud cõſilr' dico q̃ ↄ^a nõ uȝ d' for ma lȝ de materia teneat.ul' uerius di cat̃ q̃ ſimpl'r ñ uȝ niſi cũ cõſtãtia:ſed tũc cõcedẽdũ eẽt poſſibile eẽ q̃ nihil q̃d ẽ hõ ẽ al'.et ſi dicat̃ q̃ i^a ẽ neceſſa ria hõ ẽ al'q̃a ẽ de prio mõ dicẽdi p ſe et i^a hõ ẽ riſibil' de ſ̃o mõ dicẽdi per ſe ut uult Ar℞.prio poſteriorũ dȝ dici q̃ ñ uult phũs ſic eẽ illas neceſſarias q̃n ſtet ipſas eſſe falſas:ſȝ itellexit p̃ppões neceſſarias que q̃ñcũq; formãt̃ p̃ma rie ſignificãdo ſũt uere ſupponẽdo p̃ rebus que ñ ſũt p̃põẽs nec ps ul' pres q̃ dico pp tales aliq̃ p̃põ ẽ:aliq̃ p̃põ for mat̃ et ſil'es. ¶ Ad aliud uno mõ põt dici q̃ idebite ſumit̃ mediũ:q̃a dȝ i mi nori capi p̃ medio q̃d ſubiiciebat̃ tota liter i maiori ut arguẽdo ſic hoc al' ñ ẽ:et hoc aial ẽ aliq̃d al'.g^o aliq̃d al' ñ ẽ tũc minor ẽ ipoſſibil' et i^o mõ põt pro babil'r negari q̃ hõ al' ñ eſt.lȝ cõcedat̃ q̃ hõ hoc aial ñ eſt.ſȝ hic forte diceres q̃ ſe^a hõ hoc aial ñ eſt et hoc al' eſt ali q̃d aial.ergo hõ aliq̃d aial nõ ẽ. ¶ Huic dicit̃ q̃ ñ ſeq̃t̃ ſȝ bñ ſeq̃t̃.ergo hõ al' cui eſt ñ idẽ ñ ẽ. ¶ Põt tñ ut exiſtimo

meli⁹ rñderi ad tres dubitãdo cũ tres ter
mini hō alr sũmãt a pte subiecti utrũ ly
alr sit ps subiecti l pdicati poiti a pte sub
iecti.si sc° cócedéde sũt.si p° mō negan
de sũt:et tũc ñ bñ sũit cõstãtia subiecti
siue medii. ¶ Ad aliud negat q formalr
seqt nec et sc³ materialr.o᷑ enim ɔñtis
stat cũ añte.s.q ōe ñ substãtia sit accidēs
et tñ nullũ ñ ens ē accñs.Et dicit q ista
ɔª deducta p silem diuersificat:qa hic
arguit p negatõez t̃mini trãscēdetis q
t̃min⁹ sic negat⁹de ñ° ē pdicabil.illi tñ
t̃mini ifiniti bñ sũt de aliqbȝ pdicabiles
g° et ce. ¶ Ad aliud ñ uȝ ɔª :qa termini i
feriores i añte et ɔñte sumũt materialr
sicut ñ sc³ ly hō ē spēs spãlissima.g° ly alr
ē spēs spãlissima.et silr ñ seqt tu curris ē
ppō singularis.ergo hō currit ē ppō sin
gularis. ¶ Ex descriptõibus datis supius
sequũt aliquę re° qrũ pª ē 1ª a supiori
ad suũ iferi⁹ sine aliquo termio hñte ui
cõfũdendi ñ uȝ argumentũ. sicut ñ seq
tur aliqd alr ē asinus.tu es aliquod aial
g° tu es asinus.secũda regła q arguēdo
a supiori ad suũ iferius distributiẽ affir
matiue nō uȝ argumētũ: nisi cũ debito
me⁹ uñi supioris de iferiori:uñ nō seqt.
ōe aial currit.g° oīs hō currit:sȝ bñ uȝ cũ
debito me⁹ .ut ōe aial currit.oīs homo ē
aial.ergo oīs hō currit.sed bñ uȝ ɔña a su
piori ad suũ iferius negatiẽ negatõne p
posita supiori et iferiori sine medio.Silr
ēt uȝ ɔña a supiori ad suũ iferi⁹ affirma
tiue cũ dcõibȝ hñtibus ui negatõnis pre
positis tã iferiori q̃ supiori:ut sũt differt
aliud et nō idē cũ cõstantia supioris de
iferiori. ¶ Cõtra primũ possȝ obiicere q
ista ɔª uȝ tu es aial.ergo tu es hō.et tñ ar
guit a supiori ad suũ iferius.ergo et ce.
¶ Itẽ seqt aial ē.ergo hō ē.pbat qa se⁹

aial ē.ergo tantũ unũ aial ē ulr plura aia
lia sũt.si prio arguit expositorie sic hoc
ē et hoc ē ōe aial.ergo ōe alr ē.Si dest sm
signēt oia aialia.et arguit sic.hoc aial ē
et hoc.et sic de singłis.ergo ōe aial ē.tũc
ultra ōe alr ē.ergo oīs hō ē.ɔña pȝ p medi
um itrisecũ necessariũ.s.q oīs hō ē aial.
et ultra oīs hō ē.ergo hō ē.ergo de prio
ad ultimũ seqt p .xviii.regulã aial ē.g°
hō ē. ¶ Itē pbat 1ª ɔña aial ē.ergo hō ē.
nã p antiquã regulã i necessariis nō re
fert enuntiare particlariter l ulr 1ª ē ne
cessaria aial ē.ergo nō refert dicere alr ē
et ōe aial ē.si ergo alr ē seqt q ōe aial ē.
et tũc arguit eo mō quo prius. ¶ Item
arguit cõtra sam regulã.nã seqt ōe alr
currit.ergo omis hō currit:qa si nō seqt
pono añs et depono ɔñs et seqt q aliqs
hō nō ē aial et p modũ arguēdi supiorez
tunc nullus hō ē aial:et tũc in eodē casu
fiat hec ɔña ōe aial currit.ergo oīs asin⁹
currit.que si nō ualet:stet oppositũȝ cõ
sequētis cũ añte: et sequit ut prius qd
ōe aial currit:et nullus asinus currit. ¶ Et
silr arguit de quacũqȝ specie aialiũ eo
dem mō:quia supponat gratia argumē
ti cũ sint finite species aialiũ q solũ sint
uigiti spēs animaliũ:de quarũ qlibet fiat
ɔña ut prius:et tunc ultia ɔña erit bona
arguendo a supiori et ce.ut dicebat qd
ē cõtra regulã ulr stabũt ista simul.s.q ōe
animal currit:et tñ nec aliquis hō currit
nec aliq homo currit:nec bos currit.et
sic de aliis qd ē impossibile et cõtra mō
dũ arguēdi phi p° phisicorum comēto.
.xvii.ubi ponit talē modũ arguēdi cõtra
Parmenidē et Mellissũ.s.si aliquid ē unũ
ipsum ē substãtia ul accidēs.si substãtia
igit hec substãtia hō ul equus et sic de
aliis.si accidēs.ergo quale ul quãtum.si

L 2

quale ergo hec albedo ul' nigredo et sic de aliis ul' aliud taliū:et per ɔñs si al' currit homo currit ul' bos currit l' asinꝰ currit:et sic de aliis.ergo oppōitū ɔñtis non pōt stare cū añte quod erat admissuз.ergo male. ¶ Et cōtra illud quod dicebat' tenere a superiori ad suū inferius negatiue sine medio arguit'.nā nō sequitur animal n̄ currit.ergo homo nō currit:qa añs ē uerū et ɔñs falsū casu possibili posito.s.ꝙ asinus nō currit et ōis homo currit. ¶ Item nō sequit' nullū differens ab ente ē.ergo nullū differēs a substātia ul' ab hoīe ē cū sit añs uerū et ɔñs falsū.qd' libet enī differēs ab hoīe ē quia aliquod ē differēs ab hoīe:ut asinus et nihil est differēs ab hoīe qn illud sit.igit' et ce.et tamē notū ē ꝙ iste terminus substātia l' hō ē inferior ul' saltē nō tam cōis sicut lyens. ¶ Itē cōtra illud quod dicebat' teneri a superiori ad suū inferius cū istis terminis differt aliud et nō idē cū cōstantia supioris de inferiori cōtra sic arguit'.qa nō sequit' lignū differt ab aīali:et omis hō ē aīal.ergo lignū differt ab homie:qa oᵐ ɔñtis stat cū añte.s.ꝙ lignū differt ab aīali quod tamē nō differt ab homie.qd' ꝓbat' sic.lignū ē et aīal quod nō differt ab hoīe ē:et lignū nō ē aīal quod differt ab homie.ergo lignū differt ab aīali qd' nō differt ab homie et ce. ¶ Itē tūc sequtur tu es aliud q̄.b.et ōe quod ē.b.et aliud q̄.a.ē.b.ergo tu es aliud q̄.b.et aliud q̄.a.et sic staret ista cōclusio ꝙ tu es.b.ul'.a.et tamē tu es aliud q̄.b.et aliud q̄.a.qd' ē īpossibile et pria ɔña ꝓbat'.qa iste terminus cōplexus.b.et aliud q̄.a.ē terminus simpl'r iferior ad.b.posito ꝙ unū.a.sit ōe .a.distictū a.b.et unum.b.sit omne.b.confirmat' ɔñs primū per exponētes posito ꝙ sis.a.et brunellus sit.b.tūc sic tu es et .b.et aliud q̄.a.ē:et tamē nō es.b.et aliud q̄.a.ergo tu es aliud q̄.b.et aliud q̄.a. ¶ Ad primū istorū dicit' ꝙ illud argumētū tenet solū de materia et nō de forma. ¶ Ad aliud dicit' ꝙ nō ualet 1ᵃ ɔña d' forma ōe animal ē.ergo ōis homo ē:et cum dicit' ꝙ tenet per istud mediū necessariū itrisecum.nego ꝙ sit aliquod mediū intrisecum:qa ul' capit' ibi mediū intrisecū ꝓ tali omis hō ē animal que represētat' intellectui ꝑ illam ɔñam ul' ꝓ tali que possз ex subiecto ɔñtis et añtis cōpōi.sз cōstat ꝙ n̄ primo mō.qa tūc equaleret entimema illud huic sillo pfecto omne aīal currit.ōis hō est animal.ergo ōis hō currit.et sic entimema eēt sillus pfectus:nec posset dici secūdo mō.qa pari ratōe intelligitur mediū in tali ꝓpōne ōis hō currit.gᵒ ōis homo albus currit:ul' in ista omis color ul' flos ē.ergo ōis albedo ul' rossa est ɔñs ē falsū. ¶ Sed ad illud quod dicebat' incidētal'r i necessariis et ce.dico ꝙ istd' nō ē autēticū.qa tunc cū ista sit necessaria al' ē homo tamē refert dicere.ōe aīal ē homo quod ē falsū:licet de maiori preteneat i predicatōne directa. ¶ Ad aliud admitto ꝙ cuiuscunꝙ ɔñe oppositū cōsequentis stat cū añte.ergo stabit simul ꝙ omne animal currit:et tamen nullus asinus currit nec homo currit dico ꝙ cōcedo cōclusionē de illis.xx.spēbus signatis.qa licз de facto essent oēs species ex casu tamen cū posteriobus bn̄ admissis sequit' ꝙ nō:sed ꝙ alicuius spēi sit aliqd' animal quod nō ē alicuius predictaruз. Si tamē ponat' ꝙ nō sint plures species .xx.tunc nego ut prius ultimā ɔñam et cū oppoitū ɔñtis ponat' cū añte stantibз aliis casibus negat' casus nō qa īpossibil'

sed qa prioribus repugnans cedenti bus: tamē priorib3 casibus nego istaȝ sicut illarū aliquam. licet eni nullum illorū cōsequētium sequat̄ ex illo anı̄ cedente. disiūctiua tamē facta ex om nib3 bene sequit̄. ¶ Ad aliud dico ꝙ intelligit̄ negatōe preposita et ñ post posita ut ibi arguit̄. ¶ Ad aliud dico ꝙ nō arguit̄ per regulā: qa licet ens sit superior ad ly homo. ñ tamē ly dif ferens ab ente ad ly differens ab hoīe. nullū enim differēs ab homine pōt eē differēs ab ente: et si dicit̄ cōtra signo numerū ex sor. et platone ꝑ reb3 uu meratis: tūc hoc differt ab ente. ergo aliquid differens ab ente ē. ¶ Pōt hu ic dici negādo istam ꝯñaȝ hoc differt ab ente. ergo hoc ē differens ab ente quia sicut ly ē debet resolui in ly ens uł entia: sic ē de ly differt: quia debet resolui in ly differens uł differētia: et sic cōcedit̄ ꝙ sor. et plato differūt ab ente. quia sunt: et sūt nō ens: et ꝑ ꝯñs sunt differentia ab ente: licet nullus il lorum sit differens ab ente: ¶ Ad ali ud cōcedo illam ꝯñam. s. ꝙ lignum dif fert ab animali: et omis hō est animal ergo lignū differt ab homie. et cū ꝓ batur ꝙ lignū differt ab animali qd̓ nō differt et ce. dico ꝙ referēdo ly qd̓ ad ly aīal cōcedit̄ si ad ly lignū nega tur nec ualet ulterius argumētū pro bis: quia diuersimode fit i añte et cō sequente relaratio. ¶ Ad ultimū con cedo ꝙ isto casu sum. b. uł a. et tamen sum aliud q̄ b. et aliud q̄ a. et concedo cōiunctim et nō diuisim: sicut cōcedi tur ꝙ sum homo uł asinus et tamen differo ab homie et asino: licet nō dif feram ab aliquo illorum, nō enim dif fero ab homine uel ab asino: quia tūc non essem homo uł asinus quod est falsum.

NVNC PONENDE sunt regule penes descri ptōnem cōuertibiliu3 ter minorum disperatorum et cōuertentiū. ¶ Pria regula a par te predicati ex propoitōe in qua poni tur unum disperatorū simplex affir matiua sequit̄ negatiua in qua po nitur alterum et nō econuerso: ut tu curris. g° tu nō sedes. ¶ Secūda regu la est quādo subiecta duarum propo sitionum cōuertuntur et copule et ꝑ dicata et propositōes sunt eiusdem quātitatis et qualitatis et pro eisdem precise supponūt et cōsimiliter termi ni se habēt quo ad ordinem. tunc ab una ad reliquam ualet argumētum per primam particulam excludit̄ iste modus arguēdi homo est animal. g° risibile est asinus uł talis modus aīal est homo. ergo asinus ē risibilis. ꝓ hoc quod propoitōes debent esse eiusdeȝ qualitatis et quātitatis excludit̄ talis forma homo ē. ergo nullū risibile est per hoc qł̓ debēt pro eisdē suppone re remouet̄ talis modus arguēdi qui libet homo ē unus solus homo. ergo quodlibet risibile ē unus solus homo Per ultimam particulā nō tenet hec cōsequētia homo animal nō est. ergo homo nō ē animal et sic de aliis: et sic ab uno cōuertibili ad suum cōuertibi le tā affirmatiue q̄ negatiue ē bona cōsequentia. ¶ Tertia reª ē ꝙ relatiā dicunt̄ cōuertentia. qa ex propoitōne in qua preter illud uerbū ē secūdum

adiacés et subiicit͂ unus simplex ter minus relatiuus seqt͂ ꝓpó i qua subii citur alter terminus relatiuus:ut dñs é.ergo suus é:et ecóuerso silr͂ negati ue tñ cũ uerbis adiectiuis nó uz ɔña: cũ uerbo de p̃terito ul͂ futuro et ubi ñ seruét͂ ꝑticule dicte non uz ɔña.unde ñ seqt͂ pater currit.ergo fili⁹ currit. pater é barbat⁹.g° fili⁹ é barbatus.tñ se² de materia pater uiuit.g° fili⁹ ui uit l͂ filia.seqt͂ pater é hó.ergo filius l͂ filia é hó.nó tñ seqt͂ pater é bon⁹.g° filius ul͂ filia é bonus ul͂ bona. Similr͂ ñ seqt͂ pater fuit ul͂ erit.ergo filius ul͂ filia fuit ul͂ erit. ¶ Cótra primã regulã arguit͂ triplr͂.prio sic iste due ꝓpóes tu es Parisius et tu nó es Rome sunt de predicatis disperatis:et tñ ab una ad reliquaz ɔña nihil ualet quod ꝓba tur demóstrato deo in utraqꝫ arguit͂ sic.tu es Parisius.g° tu nó es Rome añs é uerũ et ɔñs falsũ cũ deus sit ubi qꝫ.Similr͂ nó sequit͂ sor.fuit Rome.g° non fuit Parisius.Similr͂ homo currit ergo nó hó sedet. ¶ Ad primũ dicit͂ ꝙ regula intelligit͂ in terminis nó di uinis:et pp hoc nó ꝓcedit argumétuz ¶ Ad secũdũ dicit͂ ꝙ regl͂a debet in telligi cũ uerbis de preséti qualr͂ non arguit͂ hic.ergo nó ualet. ¶ Ad tertiũ dicit͂ ꝙ oportet subiecta eodé modo supponere si argumétũ debeat tene re qualr͂ nó é in ꝓpoito.uñ oꝫ sic argu ere homo currit.ergo homo nó sedet et sic nó procedunt arguméta et ce. ¶ Cótra secũdam regulã arguit͂.nã isti termini aïal et animal si é risibile cóuertunt͂:et tamé nó sequit͂ óe aïal si é rsibile é homo:quia prima é uera et pꝫ p sua singularia quarum quelꝫ

equiualet conditõnali bone. et quod termini conuertant͂ patet ex descri ptóe conuertibiliuz prius data scilicꝫ quãdo alter é de intellectu alterius sic ꝙ mutuo se inferũt ut sic.aïal si é risi bile é aïal:et si aliquid é aïal illud é al͂ si é risibile.Consimilr͂ pót argui ꝙ iste terminus aïal si é rudibile cóuertitur cũ ly asinus cũ omis asinus é rudibil͂ nó tamé sequit͂ óe aïal si é rudibile é asinus:sed hó é aïal si é rudibilis.ergo hó é asinus. ¶ Ité fiat hoc argumétuz quicqd significat iste terminus.a.sig͂ ficat iste terminus.b.et econuerso.g° cóuertunt͂.ꝓbat͂ qa ex hoc seqt͂ qd͂ pro eisdé supponũt.et p ɔñs ex pte il lorũ terminorũ nó causat͂ diuersitas i propositóe quo ad ueritaté et falsita té.probat͂ tũc ꝙ ɔña nó ualet:qa tũc sequeret͂ si tu es homo:tu es homies ¶ Ité regula data é falsa de_ui uocis qa nulla qualitas pót eadem eé in di uersis ꝓpóibus nec idé termini. ¶ Ité nó sequit͂ omnis asinus é risibilis.g° omnis asinus é homo:qa dato ꝙ qui libet asinus haberet dñm hominem patet añs:quia quilibet asinus é homi nis. ¶ Ité isti termini simplr͂ cóuertũt͂ homo et tantũ homo.Similr͂ sicut est: et p̃cise sicut est:et tamé ñ sequit͂ hó est animal.ergo tantũ hó é animal. Si militer nec sequit͂.a.propoitio signi ficat sicut est.ergo.a.propoitio signifi cat precise sicut est ¶ Item arguitur ꝙ nó semp licet ponere unũ cóuerti biliuz loco alterius.et probatur sic:qa nó sequit͂ risibile aïal currit.ergo ho mo animal currit. ¶ Contra eandem regulam arguit͂ sic:nam isti termini sunt conuertibiles.s. cótradictoriuz:et

cõtradictoriũ cõtradictorii.et tamẽ nõ sequit cõtradictoriũ.a.ẽ uerũ.ergo cõ tradictoriũ cõtradcõrii.a.ẽ uerũ:sicut nõ sequit contradictoriũ.a.ẽ uerum. g° .a.ẽ uerũ.nihil eni ẽ cõtradictoriuz cõtradictorii.a.nisi ipsum.a. ¶ Itẽ non sequit non tu q es asinus es homo ergo tu q es asin° es nõ homo.ubi tñ. arguit per regulam.ergo regula nõ tenet.añs eni ẽ uerũ:quia suũ opoitũ ẽ falsũ ut patet.et ɔñs falsũ:quia ex ipso sequit ꝙ tu es asinus.ergo et ce.

¶ Item cõtra ultimã regulam arguitur sic:qa nõ sequit iste fuit filius.g° iste habuit patrem et ꝙ nõ ualeat patet:quia oppoitũ ɔñtis non repugnat añti et cũ añcedens nõ sit impossibile nec ɔñs necessarium põt oppoitum ɔñtis stare cum añcedẽte.s.ꝙ iste fuit filius et tamẽ nõ habuit patrẽ:sed contra:quia sequitur iste fuit filius. ergo ita fuit ꝙ iste fuit filius et signetur ĩ stans in quo fuit uerũ dicere iste ẽ filius et sit.a.:tunc in.a.instans nõ ualuit talis ɔñã.iste est fili°.ergo suus pater est:quia añcedens fuit uerum et ɔñs falsum:modo quod prima cõsequẽtia nõ ualeat arguit sic posito ꝙ nũc mater sor.concepisset sor.ex Platone sic ꝙ Plato moriatur ante productõem sor.tunc sor.fuit filius et tamẽ nõ habuit patrem quod probat:quia non dum plato uixit:quia tunc plato non fuit pater nec etiam dum plato nõ uixit ut patet.et consimil̾r potest probari ꝙ unus fuit interfecus quem nullus interfecit: sicut ẽ aliquis generatus quez nullus generauit. ¶ Ad primũ istorũ negat ꝙ illi termini cõuertant:quia stat aliquid nõ esse aial.qđ tamẽ ẽ aial si ipsuz ẽ risibile ut lignũ et si dicit contra lignũ ẽ animal si ipsum ẽ risibile.ergo ipsũ ẽ animal: negat ɔñã.et si dicit cõtra ɔñs sequitur ex secũda parte añcedentis. ergo sequtur ex toto añcedẽte:negat ɔñã quia nõ ẽ regula.ꝙ quicquid sequitur ex parte añcedẽtis sequit ex toto añte: nisi quando añs ẽ una copulatiua uel cõpulatiue significãs:sicut ẽ causal' ul' tẽporal' sic ꝙ pars sumat ꝑ parte principali talis copulatiue.in conditionali aũt non tenet sic ẽ in proposito nec ĩ in disiũctia.unde nõ sequit tu es homo ul' tu es asinus.ergo tu es asinus. Sed tunc cum dicitur ꝙ illi termini asinus et animal si ẽ rudibile cõuertãtur negat propter eandẽ causam.

¶ Ad aliud dico ꝙ nõ ualet ɔñã non enim sufficit ꝙ quicquid unus significat alter significat:sed oportet ꝙ q̃litercũq3 qual̾r non est in proposito.

¶ Sed cõtra tunc ualet ista cõseqñẽtia.tu es aliqd aliquo mõ:ergo tu es aliquid qualitercũq3:quia quicquid et q̃litercũq3 significat predicatũ añtis significat ꝑdicatum ɔñtis et ecõuerso. ¶ Huic dico negãdo ꝙ q̃l̾rcũq3 significat ꝑdicatũ añtis significat ꝑdicatũ ɔñtis et e3° ¶ Et si dicit ɔtra q̃l̾rcũq3 significat ꝑdicatũ ɔñtis.sic eni significat ei° ps et aliq̃l̾r significat ꝑdicatuz añtis.g° q̃l̾rcũq3 significat ꝑdicatum añtis significat ꝑdicatũ ɔñtis. ¶ Rño dubitãdo maiorẽ an ly q̃l̾rcũq3 correspõdeat ĩ eius ĩterꝑtatõe scã p ly mõ casui actõ ul' ablatiuo: si accusatiuo cõcẽdit ɔñs.s.ꝙ omnez modum quẽ significat ꝑdicatũ uni° significat predicatum alterius:s3 si ĩ ĩterprettatõne

correſpõdtat ablatiuo negat̃ ad illuȝ intellectũ ad quẽ prius negabat̃ pri ma cõſequẽtia.ſic eñi tũc reſoluit̃ õi modo quo ſignificat et ce.vñ dico qđ ly omni mõ ſignificat oẽm modũ:ſed nõ omni mõ. ¶ Aliter põt ad ideȝ dici negãdo ꝙ predicatũ ꝯñtis qualitercũ qȝ.i.õi modo ſignificat:licet cõcedã ꝙ ſignificat qualitercũqȝ.ſicut cõcedit̃ ꝙ omis homo ſignificat oẽm hoiem tñ nullũ hoieȝ ſignificat:ſicut promit to tibi oẽm denariũ. et nullũ denariũ promitto tibi. ¶ Ad aliud dico ꝙ đ ui uocis regula ẽ uera:qa bene põt eſſe eadẽ qualitas duarũ ꝓpoſitõnũ.nõ eñi ſequit̃ homo ẽ idẽ aſino. ergo homo ẽ aſinus:ſicut nõ ſequit̃ homo ẽ ſimi lis aſino.ergo homo ẽ aſinus.Idẽ eñi quãdoqȝ capit̃ generalr̃:quãdoqȝ ſpe cialr̃:quãdoqȝ numeralr̃.ſed capit̃ hic primo uł ſecũdo mõ.i.idẽ genere ideȝ ſpecie et nõ tertio. ¶ Ad aliud dicitur ꝙ ſimplr̃ nõ cõuertunt̃ ly riſibił cum ly homo.ſed quãdo ſumit̃ in nomĩati uo. ¶ Ad aliud dico ꝙ aliqua talis be ne põt cõcedi ex ꝓpria ſignificatõe tã tũ homo ẽ aĩal ſi excluſio nõ cadit ſu pra totã cõpõem ſequentẽ:ſed ſolũ ſu pra ſubiectũ:et tũc nõ hȝ exponi per unã copulatiuã:ſic hõ ẽ ał et nihil ali ud ab hoie ẽ animal.ſed debȝ exponi per unã cathegoricã de copulato ex tremo:ut homo et nihil aliud q̃ homo ẽ animal:ubi capit̃ ly nihil ĩfinite pro nõ aliud q̃ homo.tũc nõ ẽ propria ex cluſiua.unde nõ ſequit̃ ex ea uniuer ſalis de terminis trãſpoſitis.ſ.omne ał ẽ homo.Notandũ ẽ enim ꝙ illi termi nĩ cõuertunt̃ homo et hõ:et nihil ali ud q̃ homo.et ꝑ ꝯñs ly homo et tantũ homo: ¶ Et ſimilr̃ dicat̃ de ly preciſe ſumẽdo ipſũ excluſiue.ſi tamẽ ꝓ ade q̃te ſumat̃.ut magis cõuenit.poteſt adhuc cõcedi aliqua tał homo ẽ aſinº ſignificat adequate ſicut ẽ et erit ſen ſus ꝙ homo ẽ aſinº ſicut ẽ adequate ſignificat dũ modo ly adequate deter minet ſolũ ly ſicut ẽ.ſi tamẽ determi nat ly ſignificat nõ ſequit̃ concedit̃ ꝙ ſic qualr̃ ẽ adequate demonſtrãdo hominẽ eſſe ſignificat iſta propoĩtio homo ẽ aſinus:ſed iſto modo nõ ſig ficat adequate. ¶ Ad aliud cõceditur qđ probat̃ dũmodo cõgruitas ſerue tur. ¶ Ad aliud dico ꝙ licet illi termi ni cõuertant̃ quãdo ꝑ ſe ſumũt̃ ſim plr̃ cũ ly eſt de ſecũdo adiacẽte.nõ ta men ubicũqȝ:quare dicũt̃ citius rela tiui q̃ cõuertibiles.ideo de illis nõ fit ĩ ſtantia. ¶ Ad aliud dicũt aliqui cõce dẽdo ꝯñs et negãdo ꝙ ſequat̃ te eſſe aſinũ.ſȝ cõtra nã ualet iſta ꝯña in qua ſunt ille due cõpõnes affirmatiue.ſ.tu q̃ es aſinus es hõ ſed negatõ ſequẽs ñ negat ꝑcedẽs gº nec negat primam gº cũ ñ ĩpedit̃ ſequela ꝑ ſequẽtem negatõeȝ:qa eque bene ex iſta nega tiua ſeqt̃ ꝙ tu es aſinus:ſicut ex i a affirmatĩa.iõ dicit̃ ꝙ ĩtelligitur quan do termini ſũt cõuertibi es ſimplices q̃lr̃ ñ ẽ in ꝓpoĩto ¶ Vł alr̃ põt dici du bitãdo iſtã ꝯñaȝ an neº ꝑcedẽſ ſubiec tũ cadat in primã cõpõeȝ ł i ſaȝ ł i to tã.ſi i totã ñ uȝ ꝯª .nõ eñi utrobiqȝ ſer uat̃ eadẽ q̃litas ut ꝑſupponit reª ſi in prima dicit̃ eodẽ mõ.ſi ſolum negatõ cadat in ſecũdã cõpoſitõeȝ cõcedit̃ ꝯª et negat̃ añs nec tũc dat̃ cõtradcõriũ ut ꝑ ablatõeȝ negatõnis ꝑpoĩte. ¶ Ad ultimum concedit̃ ꝙ iſte fuit filius et

non habuit patrē:sed sufficit ꝙ quando fuit ita ꝙ ē filius quod tunc fuit ita qđ eius pater uel mater ē. ¶ Negatur tamē conclusio deducta.s.ꝙ aliquis fuerit generatus quem nemo generauit quia dico ꝙ iste plato generauit sor.quādo sor. nō fuit et capit̄ ibi generatus ñ pro subita generatōne a nō esse ad esse:sed ꝑ causando aliquid ex quo fiet sor.per processum temporis. et similiter dicitur de ly corrumpi et interfici et non sequitur iste uir generauit istū cum tali muliere. ergo fuit pater suus:sicut non sequitur iste sor.et iste plato habuerūt eundem patrem et eandem matrem.ergo sor.et plato fuerunt fratres nec simil̄r de futuro.unde patet esse possibile ꝙ iste pater erit quando nullū filium uł filiam habebit et similiter filius erit quando nō erit filius et sic de singulis.

ULTIMO VIDENDVM est de ipotheticis quarū prima regula ē ista a tota copulatiua ad alterā eius ptē ualꝫ ɔª. ¶ Secūda regl̄a a pte disiūctiē ad totā cuius illa ē ps uꝫ ɔñā. ¶ Tertia regl̄a a disiūctiua cumdestructōe unius ptis sup aliaꝫ ē bona ɔñā. ¶ A cāli ad utrāqꝫ eius ptē uꝫ ɔñā.nam bñ seqt̄ quia tu es hō tu ñ es asinus.ergo tu non es asinus. ¶ Quita reª a tēporali ad quālꝫ eiꝰ ptē ē bona ɔñā duꝫ tu curris tu moueris.gº tu moueris et quelꝫ bōa tēporał equalet unī copulatiē:sicut pꝫ i predicta que equalet isti tu curris et tu moueris. ¶ Sexta regula a locali ad quālꝫ eius ptē ualet ɔñā nā bene seqt̄ tu es alicubi ubi ego sum.ergo tu es alicubi. ¶ Septīa regl̄a a cōditionali cum positōne aūtis sequitur

positio ɔñtis:ut si tu es homo tu es aial: sed tu es homo.ergo tu es aial. ¶ Octaua regula ab aduersatiua ad eius partē īdeterminatā ualet ɔñā ut quāuis tu sis Rome tu nō es albus.ergo tu non es albus:sed omnes iste regule debēt itelligi generał̄r cuꝫ significat ipothetica ex cōpositōe suarū ptiū primarie ꝑcise significantiū. ¶ Cōtra ꝑdictas regulas arguitur sic et primo cōtra primā.nō eniꝫ seᶻ aliqd ē:et tu es asinus gº tu es asinꝰ ubi tamē arguit̄ p regulā.gº regula falsa.ꝑbat̄ añs sic.qa.a.ē et tu es asinus et ōe.a. ē aliquid.ergo et ce.probat̄ añs et sit.a. hoc scriptū et tu es asinus.tunc patꝫ aª ¶ Itē ñ seqt̄.a.ē neᵐ et tu es asinus.gº tu es asinus:et tñ arᶻ p regulā ꝑbat̄ aª et sit.a.ista copulatiua deus ē et tu es asinus.tūc sicut.a.ē deus ē:et tu es asinus: et omne qđ ē deus est:ē necessariū.ergo est necessarium et tu es asinus ꝑbatur ɔñā:qa prima pars ɔñtis seqt̄ ex pª pte añtis sa ex sa pte:ergo totū ɔñs ex toto añte. ¶ Itē ñ seqt̄ aliqs hō ē aial.et tu es ille ergo tu es ille:et tamē arguit̄ p regulā ꝑbat̄ ꝙ nō ualeat:quia oppoitū cōsequentis stat cū añte:ut aliquis homo est animal:et tu nō es ille:qa iste homo ē animal:et tu ñ es ille demōstrando petrum:et iste homo ē aliquis hō.ergo aliqs hō ē ał et tu nō es ille. ¶ Cōtra secūdaꝫ regulā arguit̄ sic:qa ñ seqt̄ nō tu es asinus.ergo ñ tu es asinꝰ:uł tu es hō.aª.n: ē uerū et ɔª fᵐ:qa eiꝰ cōtradcōriū ē uerū .s.tu es asinꝰ:ꝰtu es hō et cōtradicat sibi pꝫ ex iª reª ꝙ ñ ē uerīꝰ dare cōtradictoriuꝫ uni ꝑpōi q̄ ꝑpōere negatōeꝫ aut ꝑpositā auferre.sꝫ sic ē i ꝑpoito.gº et ce. ¶ Itē ñ seᶻ hoc.a.ē hec ꝑpō hō ē asinꝰ.gº .a.est hec ꝑpō hō asinus uł deus ē:qa posito ea

ſu poſſibili.ſ.a.ſit ſolū iſta propō homo ē
aſinus.tunc arguit̄ ſic hoc.a.ē hec ꝑpō
homo ē aſinus:ul' deus ē et quicqd ē hec
ꝑpō ē hec diſiūctia.ergo hoc.a.ē hec diſ
iunctiua homo ē aſin⁹ ul' deus: ē quod
ē cōtra caſū. ¶ Itē nō ſequit̄ hec ꝑpō de
us ē.ergo hec diſiūctiua deus ē ul' null⁹
deus ē eſt:et tamē arguit̄ a pte diſiūtie
ad totā.ſ.ab iſta deus ē ad iſtam deus ē
ul' nullus deus ē:ſicut dicimus arguēdo
ab iſto termino hō ad iſtū terminū aīal i
tali ꝯn̄a hō ē ergo animal ē. ¶ Cōtra ter
tiam regulā arguit̄ ſic. tu es homo ꝟ tu
es aſinus et tu nō es hō.ergo tu es aſin⁹
ꝯn̄a tenet per reglām:et an̄s ꝓbat̄.nam
an̄s ē una diſtūctiua cuius iſta ps ē ue
ra.ſ.tu es homo.ergo tota uera.ꝙ ſit diſ
iunctia ꝓbat̄ p eius deſcriptōem. ¶ Itē
ualeret tūc hec ꝯn̄a oīs homo currit uel
oēm hominē currere hoc.a. ſignificat:ſꝫ
nullū hominēꝫ currere hoc.a.ſignificat.
ergo oīs hō currit:ul' loco minoris pona
tur hominē nō currere hoc.a. ſignificat
et ꝙ nō ualeat ꝓbat̄ ponēdo ꝙ multi ſe
deant:et ſit.a.tamē iſta copulatiua ꝑciſe
primarie ſignificans oīs homo currit et
et nullus homo currit pª ps patet an̄tis
pro ſ̄a pte.ſilr̄ minor pꝫ:qa nullū hoīem
currere ps.a.ſignificat:ſꝫ quicqd ſignifi
cat ps.a. ſignificat totū.a. ergo nullū ho
minē currere hoc.a.ſignificat qd' erat ꝓ
bādū. ¶ Itē nō ſeqt̄ ſor.currit.ul' ſor.eſt
aſinus.ſed ſor.nō currit.ergo ſor.ē aſin⁹.
poſito ꝙ unus ſor.currat et ali⁹ ſedeat.
et tūc an̄s ē uerū et ꝯn̄s falſū:et tamē ar
guit̄ per reglām. ¶ Cōtra quartā regu
lā arguit̄ ſic:qa nō ſeqt̄ qa tu nō es hō.
tu nō es hō.ergo tu nō es hō cuꝫ an̄s ſit
uerū et ꝯn̄s falſū et tn̄ arguit̄ p regulaꝫ
an̄s ꝓbat̄.qa i 1ª cāli ex ꝑcedēte ꝓpōne
que ē cā ſeqt̄ aª que ē effectus et prece
dens cā ē uera.ergo et alia.an̄s ꝓbat̄ qa
ex aliqua cā tu n̄ es hō:ſꝫ ly qa in cāli ni
hil denotat:niſi cām aliquā.ergo iſta eſt
uera:qa tu nō es hō.et an̄s pꝫ:qa ſuuꝫ op
poitum ē falſum.ſ.ōi cā tu es homo.g⁹
iſta ē uera. ¶ Cōtra quintā regulam ar
guit̄.qa non ſequit̄ tu es dū tu es.ergo
tu es:et cū ſit an̄s neceſſariū ut patet p
Ariſtotelē ſecūdo pyerminiaſ dicentem
ꝙ ōe qd' ē dū ē neceſſario ē et cōſequēs
prioris ꝯn̄e ē cōtingens:g⁰ ꝯn̄a nō ualet.
¶ Contra ſextā regulā arguit̄ ſic.qa n̄
ſeqt̄ ſi tu curris tu curris et tu n̄ curris.
ſꝫ tu curris.g⁰ tu curris et tu n̄ curris.
Itē n̄ ſeᵃ neceſſario moueris ſi tu cur
ris.ſꝫ tu curris.g⁰ neceſſario tu moueris
an̄s.n.ē uerū cū illa ſit neceſſaria tu mo
ueris ſi tu curris.g⁰ neceſſario et ce:ſed
ꝯn̄s ē falſum.ergo ꝯª n̄ ualꝫ. ¶ Item non
ſeqt̄ īpoſſibile ē te currere.ſi poſſibile ē
te currere:ſed poſſibile eſt te currere.er
go īpoſſibile ē te currere cū ſit an̄s uerū
et ꝯn̄s fᵐ.nā 1ª cōditōal' ē īpoſſibil' tu cur
ris ſi poſſibile ē te currere que adeqte ſi
gnificat te currere ſi poſſibile ē te curre
re. ¶ Itē eodē mō poteſt ꝓbari ꝙ nō pōt
eē ꝙ tu curras ſi poteſt eē ꝙ tu curras.
¶ Itē ꝯtra ultimā reglām arguit̄ ſic.qa
generalr̄ ex uero ſeᵃ fᵐ g⁰ ex aduerſati
ua q̄lꝫ ps ſua ſeᵃ et ꝓbat̄ an̄s ſic ad uerū
ul' fᵐ gn̄alr̄ ſeᵃ fᵐ qa ad fᵐ ſeᵃ fᵐ.g⁰ ad
uerū ꝟ fᵐ ſeᵃ fᵐ.patet g⁰ ꝙ uerū ꝟ falſū
an̄cedit ad fᵐ:ſꝫ ōe uerū ē an̄s ad uerū.ꝟ
fᵐ.g⁰ uerū ē an̄s ad falſū pꝫ ꝯª qa qcqd
an̄cedit ad an̄s an̄cedit ad ꝯn̄s.ergo ſic ī
ꝓpoſito. ¶ Ad primum pōt dubitari ꝯᵇ
an ly et tu es aſinus ſumat̄ pſonalr̄ an
materialr̄.ſi p⁰ mō neᵃ aˢ et argumētū
deducēs.ſi ſ̄o⁰ ꝯª neᵃ pª nec tūc ē coᵘᵃ
ꝟmli ne q ad ē et tu eſ aſin n̄ ſe ex cāu n
q.a.ſit h ſcptū li et tu eſ aſin⁹ ex q̄ n̄ ſe ꝙ

aliqd ē et ꝙ sū asinus:sicut n̄ seqꝫ.a.ē ly sciens te esse asinū.ergo.a.est sciēs te esse asinū. ¶Ad 6ꝫ dubitaꝫ simili ter si an̄s est propō cathegorica i qua subiicitꝫ solū ly.a.si sic cōceditꝫ an̄s et negaꝫ ɔª nec arguitꝫ a copulatia.si tn̄ est an̄s ꝓpō coᵘˢ dico ꝙ est neganda nec seqꝫ ex casu nisi inqtū est caˢᵃ. ¶Ad 3ᵐ dicitꝫ ꝙ ꝑcedētes reᵉ nō te nent i tꝫminis relatiuis: uel itelligūtꝫ cū sit utraqꝫ ps talis ipothetice p se i telligibilis q̄liter tn̄ ibi n̄ est.uel dicitꝫ ꝙ iᵃ tu nō es ille:n̄ cōtradicit illi tu es ille:qa lꝫ referatꝫ ad idem an̄s tn̄ pro di uesis suppositis illiᵘ ¶Ad q̄rtū pōt du bitari an seqꝫ qa si negatio ꝑcedens disiūctōeꝫ n̄ trāseat i totā cōceˢ ɔª nec tūc est oppositū eius cōtradictoriū p ꝺ̄ positōeꝫ negatōis:qa reᵃ solū itelligit ꝺ̄ ꝓpōibꝫ cathegoricis.si tn̄ negat totuꝫ seqūs n̄ dicitꝫ ꝓpria disiūctia:sꝫ eius oppositꝫ equalens uni copulatie.s.tu n̄ es asinus et tu n̄ es hō. ¶Ad qntuꝫ dubitatꝫ an ly hec ꝓpō determiat solū illā hō est asinus:qa tūc uꝫ ɔª uel deter minat totā disiūctiuā:et tūc nō uꝫ nec est tunc disiūctia sꝫ cathegorica cuiᵘ ly.a.subiicitꝫ et reliquū ꝑdicatꝫ. ¶Ad sextū dico ꝙ n̄ dꝫ argui a pte disiūcti ue ad totā disiūctiuā ubi disiūctia sit. ps ɔn̄tis:sꝫ ubi sit totū ɔn̄s.nec dicitur arguere ab iferiori termio solū:sꝫ a ꝓ positōe que est iferior ad aliā rōe tꝫmi ni q subiicitꝫ uel ꝑdicatꝫ i illa. ¶Ad se ptimū dico dubitādo an an̄s capiatꝫ p copulatia fcā ex una pte que est disiū tiua et alia q̄ ē alterius ptis oppositū et tūc cōceˢ ɔª sed negatꝫ an̄s.si uero an̄s p tota disiūctia ut dicebatꝫ n̄ arˢ ꝑ reglam nec uꝫ. ¶Ad octauū dubi

to an illa oēꝫ hoiem currere et sil'r nul lū hoieꝫ currere et ce.sit modales an de icē.si prio mō n̄ cōtrariātꝫ sicut nec illa.a.significat oēꝫ hoieꝫ currere.et.a. significat nullū hoieꝫ currere nec ar guitꝫ tūc p regulā.qa negatio iᵘ tꝫmi ni nullū cadit solū supra ly currere. et n̄ supra ly significat.si tn̄ cadat supra ly significat n̄ est modalis saltem affir matia.sꝫ pura negatia repugnās cāui sicut n̄ seqꝫ.a.significat nullū hoiem esse aial.ergo n̄ significat oēꝫ hoieꝫ eē aial.ad argumētū ergo ꝓbās nego cō sequentiā. ¶Ad nonū dico ꝙ n̄ uꝫ ɔª qa n̄ arguitꝫ cū ɔtradictorio uniᵘ ptis illa eni sunt sub cōtraria.s.sor.currit.et sor n̄ currit cū iste terminᵘ sor. sit ter minus cōis uel saltē equocus et nō di scretus:sicut ly canis. ¶Ad.xᵐ. ɔceˢ ɔª et negatꝫ an̄s et pōt utraqꝫ istarū ꝓ babiliter negari.s.ex hac cā demōstrā do cām q̄ sedeo tu es hō et sil'r ex hac cā non es hō:licet cōceditꝫ ꝙ n̄ ex hac cā sū hō uel qa iᵃ non est cā.q̄re sū hō: sicut nec ꝙ ista ē cā quare nō sum hō et si dicatꝫ ꝙ iᵃ est sinhularis.ergo nō refert ꝓpōere uel postponere negatio nē. ¶Huic dico ꝙ ɔª n̄ uꝫ:qa solū tꝫ iᵃ regula i singularibꝫ simplicibꝫ. uel po test cōcedi ista aliqua cā n̄ sum homo tanq̄ pura negatiua et negando illaꝫ quia non suꝫ homo:sicut precise sig ficat:sed dico ꝙ ista significat me non esse hominem per aliquam causam. ¶Sed contra ꝙ tu nō es homo:quia tu non es homo probatꝫ quia tu non es homo ꝓpter causaꝫ qua tu non es hō ergo tu non es homo:quia tu non es homo patet an̄s qa eiᵘ oᵐ ē fᵐ.s.ꝙ tu es hō ꝑꝑ causam qua tu nō es homo.

¶ Reespondeo dubitãdo hoc ultimũ an
bũ dicit o m .s.i.n.cathegorice sumatur
utrobiq3 cõcedo.si cãlr nego:qa tũc ẽ
ei9 cõtradictoriũ tu ñ es hõ ñ pp cã3 q̃
tu nõ es hõ qd cõce2 silr poss3 ad illa3
dici.tu ñ es hõ:qa tu ñ es hõ. ¶ Ad ar
gumentũ qñte ne o istã eẽ necessariã
et dico ꝙ ñ plus uoluit Arz.itelligere:
nisi ꝙ hec uñs ẽ necessaria qcqd ẽ dũ
ipsũ ẽ necessario ẽ. ¶ S3 cõtra si cõtin
gẽter hoc ẽ dũ ipsũ ẽ.g o põt hoc ñ eẽ
dũ ipsũ ẽ.g o possibile ẽ hoc ñ eẽ dũ ip
sũ ẽ.pbat g o ꝙ hoc nõ sit dũ ipsũ ẽ et
erit cõtradictõ. ¶ Rñdet ꝙ capiẽdo ĩ
õibz ꝯñtiis ꝯñs tẽporalr et ca c e siue mo
dalr cõcedit:sed cũ ultio põit possibi
le ẽ hoc ñ eẽ dũ ẽ cõce2 tẽporalr:s3 ñ ẽ
ꝑ ut ẽ una modal sic ꝙ ly possibile ca
dat supra tẽporalẽ sequẽtẽ.negat g o
casus cũ po2 l3 hoc sit admitto ꝙ hoc
ñ sit dũ hoc sit:s3 l3 hoc sit admitto ꝙ
ñ sit. ¶ Ad p m dubitat si sit cõditõal ne
gãdo añs ꝑ p a pte:qa ĩpossibil conditõ
nal ẽ l co u a ꝯcedẽda.uñ cõuenienter
rñdẽdũ ẽ ad ꝯñaz factã.si p o mõ cõce
si ƀo mõ nego. ¶ Ad ƀ3 dubitabat ꝯ a
nã si a s sit ca c a modal sic ꝙ ly neccel
sariũ trãsit ĩ totũ sequẽs et tũc ꝯ a non
u3:qa ẽ añs uerũ:et ꝯñs f m sicut argu
mẽtũ ꝓbat.Si tñ a s capiat ꝑ cõditõali
et ñ modali ꝯña u3.et argumẽtũ ꝓbãs
ñ ẽ bonũ. ¶ Ad tertiũ dicit ut ad ꝑce
dẽs.Ad argumẽtũ ultime re e ne o istã
ꝯña3 uerũ l f m est añs ad falsũ.s3 õe ue
rũ ẽ añs ad uerũ l f m g o õe uerũ ẽ añs
ad falsũ:sicut ñ se2 al ẽ asinus et omis
hõ ẽ al ergo oĩs hõ ẽ asin9. cõce2 1 a qc
qd añcedit ad añs añcedit ad ꝯñs:sed
nego ꝙ uerũ ẽ añs ad uerũ uel f m qd
añcedit ad falsũ,et sic nõ ꝓcedit argu
mẽtũ. ¶ Finalr notãdũ ẽ de copulati
uis et disiũctiuis ꝙ isti modi sũt ƀuan
di.s.si utraq3 ps illius copulatie que ꝑ
cise significat ex cõpõe suarũ ptiũ ꝑ
cise significãtiũ ẽ uera l possibil alte
ra alteri cõpossibilis.ergo hec copula
tiua ẽ uera ul possibil. Itẽ si utraq3 ps
copulatie ẽ scita a te et scias ꝙ hec co
pulatiã solũ significat adequate sicut
sue ptes.g hec copulatia ẽ scita a te.
¶ Itẽ si utraq3 ps copulatie ẽ mihi du
bia et scis ꝙ nulla ps repugnat alteri
nec ꝙ ex illa se2 falsũ.g o tal copulatia
ẽ mihi dubia.prima ps ponit ꝓ copu
latiuis factis ex contradictoriis ut rex
sedet et nullus rex sedet.ƀa ptic la põi
tur ꝓ talibus.oĩs rex sedet.et iste ẽ rex
põito ꝙ utraq3 ps sit tibi dubia:sed sit
rex currẽs corã te quẽ dubitas esse re
gẽ et propono tibi oĩs rex sedet et p3
et ce:s3 disiũctia ẽ necessaria ul possi
bil cũ una ps sit uera ul necessaria ul
possibilis.copulatiua tamẽ ẽ falsa uel ĩ
possibilis cũ una pars ẽ falsa ul impos
sibilis et ẽ credita cũ utraq3 ps ẽ cre
dita. ¶ Itẽ copulatiua ẽ cõtingẽs cum
una ps sit cõtingẽs et altera nõ ĩpossi
bilis nec repugnãs.Disiũctia ẽ nece a
cũ fit ex cõtradictoriis l disiũctia ẽ ne
cessaria qñ compõit ex oppoitis repu
gnãtibus:ut ista sor.ẽ ul sor.ñ ẽ cuius
necessitas p3 p ĩpossibilitatẽ copulatie
sibi oppoĩte et sic de aliis.nec ampli9
plura dicunt.Et sic ẽ finis cõsequẽtia
rũ Strodi. ¶ Deo ¶ Gratias ¶ Amen.

¶ Opus diligẽter emẽdatũ ꝑ excellẽtẽ
artiũ doctorẽ dñu3 Loduicũ d Mãtua
Pataui iddẽ pu c e docẽtẽ ibiq3 ĩpres
sũ M.CCCC.Lxxvii.xv.kl as iunias.